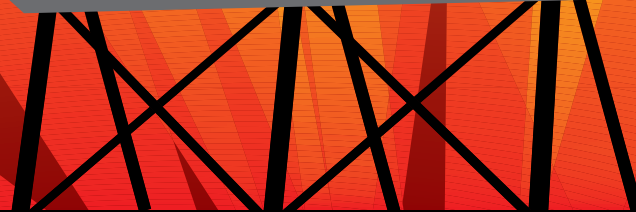

www.docreview.pl

7

PLANETE

DOC
REVIEW

7 PLANETE DOC REVIEW FILM FESTIVAL
7-16 MAJA 2010 WARSZAWA
KINOTEKA / MURANÓW / ILUZJON

PLANETE
DOC
REVIEW

Zadbaliśmy, by **najlepsze**
ci nie umknęło.

NAME: | Najlepsze filmy festiwalu **PLANETE DOC REVIEW**,
tym razem na antenie PLANETE.

DATE: | SPRAWDŹ NA **WWW.PLANETE.PL**

Kanał dostępny na platformie **CYFRA+** oraz w dobrych sieciach kablowych

Mamy na to
DOKUMENTY!
Ponad 20 premierowych dokumentów
i reportaży tygodniowo

PLANETE

SPIS TREŚCI <i>Table of Contents</i>	str. 1
WSTĘP <i>Foreword</i>	str. 4
KONKURSY <i>Competitions</i>	str. 7
NAGRODA MILLENNIUM <i>Millennium Award</i>	str. 9
NAGRODA MAGICZNEJ GODZINY <i>The Magic Hour Award</i>	str. 12
NAGRODA PUBLICZNOŚCI <i>Audience Award</i>	str. 15
PANASONIC GREEN AWARD	str. 16
NAGRODA AMNESTY INTERNATIONAL <i>Amnesty International Award</i>	str. 20
NAGRODA DIALOGU EKUMENICZNEGO <i>Ecumenical Dialogue Award</i>	str. 24
NAGRODA NOS CHOPINA <i>Chopin's Nose Award</i>	str. 28
WARSAW ANIMATION WINNER	str. 30
NAGRODA SIECI KIN STUDYJNYCH I LOKALNYCH <i>Arthouse Cinemas Network Award</i>	str. 35
NAGRODA MIESIĘCZNIKA „FOCUS” <i>„Focus” Magazine's Award</i>	str. 36
SEKCJE FILMOWE <i>Film Sections</i>	str. 37
NAUKI POLITYCZNE <i>Political Sciences</i>	str. 39
BLISKI WSCHÓD, KONFLIKT I TY <i>The Middle East, Conflict and YOU</i>	str. 51
FETYSZE I KULTURA <i>Fetish and Culture</i>	str. 59
HISTORIE INTYMNE <i>Intimate Stories</i>	str. 73
KLIMAT NA ZMIANY <i>Climate for Change</i>	str. 89
BOHATEROWIE SĄ WŚRÓD NAS <i>Heroes Among us</i>	str. 102
FUTURE DOC-SHOCK	str. 115
CHINA RELOADED	str. 123
MUZA I WENA <i>Muse and Inspiration</i>	str. 129
PROMISED CITIES	str. 145
ANIMA PLANET	str. 161
DOC ALLIANCE	str. 173
PROJEKTY SPECJALNE <i>Special Projects</i>	str. 181
3 X WERNER HERZOG	str. 189
RETROSPEKTYWA: ALAN BERLINER <i>Alan Berliner Retrospective Program</i>	str. 193
RETROSPEKTYWA: NICOLAS PHILIBERT <i>Nicolas Philibert Retrospective Program</i>	str. 197
THE GREATEST HITS OF PLANETE DOC REVIEW	str. 201

**W KAŻDY PIĄTEK
W „GAZECIE WYBORCZEJ”
GAZETA**

www.cjg.gazeta.pl

cojestgrane*

gazeta

**NAJWIĘKSZY COTYGODNIOWY
PRZEWODNIK
PO KINACH, KLUBACH,
TEATRACH, GALERIACH**

**CO PIĄTEK MNÓSTWO
INFORMACJI O TYM,
CO KONIECZNIE
MUSISZ ZOBACZYĆ**

**SETKI ZAPROSZEŃ,
BILETÓW I GADŻETÓW
DLA CZYTELNIKÓW**

**KALENDARIUM
NAJWAŻNIEJSZYCH
IMPREZ NA CAŁY TYDZIEŃ**

i kultura

*** W WYDANIACH TRÓJMIEJSKIM, SZCZECIŃSKIM,
POZNAŃSKIM, BYDGOSKIM, TORUŃSKIM,
ŁÓDZKIM I LUBELSKIM UKAZUJE SIĘ W NIEPEŁNYM ZASIĘGU**

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE <i>Special Events</i>	str. 211
PLAN IMPREZ TOWARZYSZĄCYCH <i>Plan Special Evets</i>	str. 212
IMPREZA OTWARCIA FESTIWALU: CITIES ON SPEED <i>The Festival Opening Night Party: Cities on Speed</i>	str. 214
DEBATY <i>Debates</i>	str. 217
CZY ŻYJEMY W DEMOKRACJI, CZY W WIDEOKRACJI? <i>Are we Living in a Democracy or a Videocracy?</i>	str. 218
KWIATY I BANANY – WYSOKI KOSZT NISKICH CEN <i>Flowers and Bananas, or the High Cost of Low Prices - Amnesty International debate</i>	str. 220
WARSAW CHANGE <i>Warsaw Change</i>	str. 223
ZAMÓW DZIECKO PRZEZ INTERNET – CZY WSZYSTKO MOŻE BYĆ TOWAREM? <i>Ordering a Baby Online - Is Everything a Commodity?</i>	str. 224
JĄDRO PROBLEMU. ATOM I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ <i>Into the Problem. The Atom and Sustainable Development</i>	str. 226
BLISKI WSCHÓD, KONFLIKT I TY <i>The Middle East, Conflict and YOU</i>	str. 228
MASTERCLASS <i>Masterclass</i>	str. 231
MASTERCLASS: WERNER HERZOG <i>Masterclass: Werner Herzog</i>	str. 233
MASTERCLASS: MARTIN STRANGE-HANSEN <i>Masterclass: Martin Strange-Hansen</i>	str. 234
MASTERCLASS: NICOLAS PHILIBERT <i>Masterclass: Nicolas Philibert</i>	str. 237
MASTERCLASS: ALAN BERLINER <i>Masterclass: Alan Berliner</i>	str. 238
WEEKEND Z CYFROWYM PLANETE DOC REVIEW <i>Digital Planete Doc Review Weekend</i>	str. 241
WIRTUALNE KINO – IPLEX.PL <i>Streaming - Iplex.pl</i>	str. 243
WEEKEND Z AFRYKĄ, JAKIEJ NIE ZNACIE! <i>Weekend with Africa as You Never Knew it!</i>	str. 245
NOC MUZEÓW <i>Night of Museums</i>	str. 247
IMPREZA ZAMKNIĘCIA FESTIWALU - ALL TOMORROW'S PARTIES, CZYLI ZATAŃCZ Z JONATHANEM CAQUETTE'EM <i>The Festival's Closing Night Party: All Tomorrow's Parties, or Dance with Jonathan Caouette</i>	str. 248
KONKURS NA RECENZJĘ <i>Best Film Review Competition</i>	str. 251
MEGENAT I PARTNERZY <i>Sponsors and Partners</i>	str. 252
PODZIĘKOWANIA <i>Acknowledgments</i>	str. 254
ORGANIZATORZY FESTIWALU <i>Festival Organisers and Collaborators</i>	str. 259
FILMY A-Z WEDŁUG TYTUŁÓW ANGIELSKICH <i>Film Index by English Title</i>	str. 261
FILMY A-Z WEDŁUG TYTUŁÓW POLSKICH <i>Film Index by Polish Title</i>	str. 273

Witam Państwa.

Przyczyn wybrania się do kina może być bardzo wiele: od potrzeby zaspokojenia ciekawości tematem filmu, poprzez chęć spędzenia czasu z bliską osobą, a wreszcie – do zwykłego zabicia czasu. Kino nie ocenia intencji widza. Nasz festiwal proponuje spotkanie z prawdą, z realną historią drugiego człowieka – naszego bliźniego. Dzięki temu w pewien sposób pokazuje nam również prawdę o nas samych. W filmach dokumentalnych jak w lustrze odbija się kondycja naszego świata. Na ile jej stan jest nam bliski i na ile pokazywane w tych filmach historie w ogóle nas obchodzą?

Program filmowy tegorocznego festiwalu obfituje w kinowe obrazy dokumentalne, które z pewnością mają szansę stać się źródłem głębokich przeżyć i refleksji. Mogą być również iskrą, motywującą do zastanowienia się nad własną wizją świata. Żyjemy przecież w cywilizacji strachu, w której cenzura polityczna została zastąpiona cenzurą pieniądza, a najlepiej sprzedają się informacje wywołujące przerażenie. Film dokumentalny nie podlega tym prawom i właśnie dzięki temu pomaga nam poszerzyć świadomość. Za newsami stoją przecież historie ludzi – takich samych jak my. Warto ich poznać bliżej, aby zrozumieć świat, w którym wszyscy funkcjonujemy. Żyjąc w globalnej wiosce, powinniśmy mieć świadomość, że naszymi sąsiadami są wszyscy – nawet ci, którzy mieszkają tysiące kilometrów od nas. To właśnie ich przeżycia będziemy pamiętać po wyjściu z kina.

Jak co roku, cykl debat, które proponujemy po wybranych filmach pomoże pogłębić refleksję nad istotnymi zjawiskami świata kultury, polityki i nad wizjami przyszłości. Jak ogłupiająca siła telewizji niszczy demokrację? Czy będziemy kupować dzieci za pośrednictwem Internetu? Jak wysoką cenę mają nasze niskie ceny w sklepach? To niektóre tematy debat,

do których wstępem będą filmy.

Tegoroczny festiwal daje nie tylko możliwość obejrzenia dzieł wybitnych twórców filmów dokumentalnych, ale również spotkania z nimi, a co więcej – także poznanie bohaterów ich filmów. Nie są oni fabularną wdmuszką, a realnymi ludźmi, z ich poruszającymi, prawdziwymi historiami. W tym roku na festiwalu pojawią się zatem nie tylko znani i szanowani twórcy filmowi, tacy jak Werner Herzog, Nicolas Philibert czy Erik Gandini, lecz również bohaterowie festiwalowych filmów, w tym: najwybitniejszy żyjący wynalazca – Dr NakaMats oraz syn Pablo Escobara – Sebastian Marroquine. Wszyscy oni, swoją obecnością na żywo, udowodnią widzom, że rzeczywistość jest ciekawsza od fikcji.

W tym roku Festiwal PLANETE DOC REVIEW nadal kontynuuje próbę demokratyzacji dostępu do sztuki filmowej za pomocą technologii XXI wieku. Pragniemy, aby miejsce zamieszkania nie było dla widzów przeszkodą w uczestniczeniu w wydarzeniach kulturalnych i dlatego, we współpracy z Siecią Kin Studyjnych oraz Iplex.pl, po raz drugi realizujemy projekt pod hasłem „Weekend z Cyfrowym PLANETE DOC REVIEW”. Jest to jedyna i – jak na razie – unikalna inicjatywa tego typu w Polsce. Wybrane filmy festiwalu będą dostępne równolegle w 20 polskich kinach, dzięki czemu znacznie więcej widzów będzie mogło uczestniczyć w festiwalu filmowym na miarę XXI wieku.

Zapraszam wszystkich na 7. edycję Festiwalu PLANETE DOC REVIEW i jednocześnie dziękuję Mecenasowi festiwalu – Bankowi Millennium, Głównemu Partnerowi – kanałowi PLANETE, Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej oraz innym partnerom i patronom medialnym za pomoc i wsparcie w organizacji imprezy.

Artur Liebhart
Dyrektor festiwalu

Welcome.

People go to cinema for various reasons, ranging from satisfying their interest in the film's subject-matter through wanting to spend time with their loved ones to finally using it as a means for killing time. The cinema does not judge the viewers' intentions. Our festival offers an encounter with truth and real stories of other people, our fellow men. Thus in a way we are also shown the truth about ourselves. Documentary cinema reflects the condition of our world. How much is this condition of concern to us and how much do we care about the stories these films tell us?

This year's festival program includes many documentary films that can certainly provoke deep thoughtful experiences and insights. They can also become a spark that will motivate us to reconsider our own world outlook. After all, ours is a civilization of fear, in which political censorship has been replaced with censorship of money and the news that sells best is also the scariest.

Documentary films are exempt from all these rules and thus help broaden our horizons. Behind the news are stories of people like us. It is worth taking a closer look at them in order to understand the world we all exist in. As residents of the global village we should all be aware of the fact that everyone is our neighbor – even those living thousands of kilometers away. It is their experiences we will remember after leaving the cinema.

As is our annual tradition, a series of debates organized after selected screenings will help you go more in-depth in the analysis of important cultural and political events, as well as of the perspectives on the future. How does the stupefying power of television erode democracy? Will we buy our children online? How high is the cost of low prices in our stores? These are just a few of the debate

topics that some of the film screenings that will introduce us to.

This year's festival not only gives you the opportunity to see the work of prominent documentary filmmakers, but also to meet them and even protagonists of their films in person. The latter are by no means fictitious spoofs, but real people with their own real, often moving stories. This year's festival guest list will include not only the renowned and respected filmmakers such as Werner Herzog, Nicolas Philibert or Erik Gandini, but also the protagonists of festival films, among them Dr NakaMats, the greatest inventor alive and Sebastian Marroquin, son of Pablo Escobar. They will all prove to the viewers with their presence that reality is more interesting than fiction.

This year PLANETE DOC REVIEW Festival continues the attempts at democratizing the access to cinematic art through 21st-century technology. It is our wish that one's place of residence not pose an obstacle in participating in cultural events. Hence, with the cooperation of the Polish Arthouse Cinemas Network and Iplex.pl we are organizing a second edition of the „Digital Planete Doc Review Weekend” project. The project is so far the only initiative of this type in Poland. Selected festival films will be simultaneously made available in 20 different Polish cinemas, which will enable a much larger number of viewers in this truly 21st-century film festival.

I invite you all to the 7th edition of PLANETE DOC REVIEW film festival. At the same time, I take the opportunity to thank our Patron – Millennium Bank, our Main Partner – Planete television channel, the Polish Film Institute and other partners and media patrons for their help and support in the organization of this event.

Artur Liebhart
Festival director

PAMIĘCI OFIAR KATAŚTROFY LOTNICZEJ POD SMOLEŃSKIEM ORGANIZATORZY FESTIWALU

*In memory
of the Smoleńsk
plane crash victims.
Festival organizers*

KOCHAM
KINO

TVP 2

NAGRODA MILLENNIUM <i>Millennium Award</i>	str. 9
W głównym konkursie festiwalu o Nagrodę Millennium i 8000 € walczy w tym roku 21 filmów. <i>This year 21 films are competing in the main competition for the Millennium Award with prize money worth € 8,000.</i>	
NAGRODA MAGICZNEJ GODZINY <i>The Magic Hour Award</i>	str. 12
W tegorocznym konkursie filmów do 70 minut o Nagrodę Magicznej Godziny i 4000 € walczy 17 tytułów. <i>This year 17 films will compete for the Magic Hour Award and € 4,000 in prize money in the competition for documentaries under 70 minutes.</i>	
NAGRODA PUBLICZNOŚCI <i>Audience Award</i>	str. 15
Jak co roku, widzowie festiwalu Planete Doc Review wybiorą najlepszy film oraz przyznają Nagrodę Publiczności i 2000 €. <i>This year once again the audience of the Planete Doc Review Film Festival will vote for the best film which will receive the Audience Award and € 2,000 in prize money.</i>	
PANASONIC GREEN AWARD	str. 16
Podczas tegorocznego festiwalu Planete Doc Review po raz drugi organizujemy konkurs dla najlepszego filmu traktującego o problemach ekologii. Najlepszy film zostanie uhonorowany nagrodą Panasonic Green Award oraz kwotą 3000 €. <i>At this year's Planete Doc Review festival we will again hold a competition for best film on environmental issues. Best film in the competition's second edition will receive the Panasonic Green Award and prize money to the amount of € 3000.</i>	
NAGRODA AMNESTY INTERNATIONAL <i>Amnesty International Award</i>	str. 20
W tegorocznym konkursie filmów mówiących o prawach człowieka jury Amnesty International przyzna nagrodę w wysokości 3000 € jednemu z 7 najlepszych filmów o tej tematyce. <i>In this year's competition for films on human rights issues, the Amnesty International jury will award one of the 7 best such films with € 3,000 in prize money.</i>	
NAGRODA DIALOGU EKUMENICZNEGO <i>Ecumenical Dialogue Award</i>	str. 24
Podczas tegorocznego festiwalu Planete Doc Review po raz drugi zostanie przyznana Nagroda Dialogu Ekumenicznego i 2000 € w konkursie filmów traktujących o dialogu różnych światopoglądów. <i>For the second time Planete Doc Review Film Festival will award the Ecumenical Dialogue Award and € 2000 to the best film that presents the dialogue of different world views.</i>	
WARSAW ANIMATION WINNER	str. 28
W tym roku po raz pierwszy zostanie przyznana nagroda dla najlepszego filmu animowanego – Warsaw Animation Winner. <i>This year the best animated film at the festival will receive the Warsaw Animation Winner Award.</i>	
NAGRODA NOS CHOPINA <i>Chopin's Nose Award</i>	str. 30
Podczas tegorocznego festiwalu po raz pierwszy zostanie przyznana nagroda Nos Chopina i 1000 € dla najlepszego filmu muzycznego. <i>This year's festival will be the first edition to hold a competition for best music film. The winning film will receive Chopin's Nose Award and prize money to the amount of € 1000.</i>	
NAGRODA SIECI KIN STUDYJNYCH I LOKALNYCH <i>Arthouse Cinemas Network Award</i>	str. 35
Podczas tegorocznego festiwalu Planete Doc Review po raz drugi zostanie przyznana Nagroda Sieci Kin Studyjnych i Lokalnych dla filmu wybranego przez widzów podczas Weekendu z Cyfrowym Planete Doc Review. Nagroda zagwarantuje wsparcie SKSiL dla dystrybucji filmu w Polsce. <i>For the second time, art-house cinema audiences will vote for best film during the Digital Planete Doc Review Weekend. The winner will receive support for its Polish distribution facilitated from the Art-House Cinema Network.</i>	
NAGRODA MIESIĘCZNIKA „FOCUS” DLA NAJWIĘKSZEJ OSOBOWOŚCI FESTIWALU <i>„Focus” Magazine's Award for the Festival's greatest personality</i>	str. 36
W tym roku po raz pierwszy zostanie przyznana nagroda miesięcznika „Focus” dla największej osobowości Festiwalu. <i>This year the "Focus" magazine will give out for the first time its award for the Festival's greatest personality.</i>	

Konkursy

„Na własne oczy” – reportaże tygodnika

POLITYKA

NAGRODA MILLENNIUM

Millennium Award

**W KONKURSIE GŁÓWNYM FESTIWALU
O NAGRODĘ MILLENNIUM I 8000 €
WALCZY W TYM ROKU 21 FILMÓW.
NAJLEPSZY Z NICH WYBIERZE JURY
POD PRZEWODNICTWEM
ARASHA T. RIAHI.**

**NAGRODA UFUNDOWANA JEST
PRZEZ BANK MILLENNIUM
I POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ.**

Inspiruje nas życie

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

THIS YEAR 21 FILMS ARE COMPETING IN THE MAIN COMPETITION
FOR THE MILLENNIUM AWARD AND € 8,000.
A JURY CHAIRED BY ARASH T. RIAHI WILL SELECT THE WINNING FILM.
THE AWARD IS FUNDED BY MILLENNIUM BANK AND THE POLISH FILM INSTITUTE.

FILMY / FILMS:

- BOSKI AKT** (*Act of God*)
Jennifer Baichwal, Kanada, Wielka Brytania, Francja
/Canada, UK, France 2009, 75 min
- CONTACT – AUSTRALIJSKA ODYSEJA KOSMICZNA**
(*Contact*)
Bentley Dean, Martin Butler, Australia 2009, 79 min
- DAVID CHCE ODLEcieC** (*David Wants to Fly*)
David Sieveking, Niemcy, Austria, Szwajcaria
/Germany, Austria, Switzerland 2010, 96 min
- EUROPOLIS. MIASTO W DELCIE**
(*Europolis – The Town of Delta*)
Kostadin Bonev, Austria, Bułgaria, Rumunia
/Austria, Bulgaria, Romania 2009, 80 min
- GARBO. SZPIEG** (*Garbo: The Spy*)
Edmon Roch, Hiszpania/Spain 2009, 88 min
- GRACZ** (*Player*)
John Appel, Holandia/Netherlands 2009, 85 min
- IDIOCI W KOREI** (*The Red Chapel*)
Mads Brügger, Dania/Denmark 2009, 88 min
- JAFFA. CHIMERYCZNA POMARAŃCZA**
(*Jaffa. The Orange's Clockwork*)
Eyal Sivan, Izrael, Francja, Belgia, Niemcy
/Israel, France, Belgium, Germany 2009, 91 min
- KOLONIA** (*Colony*)
Carter Gunn, Ross McDonnell, Irlandia/Ireland 2009, 88 min
- KOŁYSANKI** (*Lullaby*)
Johann Feindt, Tamara Trampe, Niemcy/Germany 2010, 98 min
- KOSMICZNI TURYSŃCI** (*Space Tourists*)
Christian Frei, Szwajcaria/Switzerland 2009, 98 min
- LA MACHINA** (*La machina*)
Thierry Paladino, Polska/Poland 2010, 91 min
- NIEDOKOŃCZONY FILM** (*A Film Unfinished*)
Yael Hersonski, Niemcy, Izrael/Germany, Israel 2009, 88 min
- NIEWIERNI Z TALIWOODU**
(*The Miscreants of Taliwood*)
George Gittoes, Australia, Pakistan 2009, 93 min
- OSTATNI POCIĄG** (*Last Train Home*)
Lixin Fan, Kanada, Chiny, Wielka Brytania
/Canada, China, UK 2009, 87 min
- PARA DO ŻYCIA** (*Steam of Life*)
Mika Hotakainen, Finlandia/Finland 2009, 84 min
- PRZYSIEGA** (*The Oath*)
Laura Poitras, USA 2010, 90 min
- STARY DRUH** (*Old Partner*)
Lee Chung-ryoul, Korea Północna/South Korea 2008, 77 min
- TAKSÓWKARZE Z AMAZONII** (*Flyers over Amazonia*)
Herbert Brodl, Austria 2008, 80 min
- WIDEOKRACJA** (*Videocracy*)
Erik Gandini, Szwecja, Dania, Wielka Brytania, Finlandia
/Sweden, Denmark, UK, Finland 2009, 80 min
- ZATOKA DELFINÓW** (*The Cove*)
Louie Psihoyos, USA 2009, 92 min

9

Nagroda Millennium
Millennium Award

Arash T. Riahi

przewodniczący jury / *Chairman of the Jury*

Ur. w 1972, w Iranie. Reżyser, scenarzysta, montażysta i producent filmowy. Od 1982 r. mieszka w Wiedniu. Absolwent tamtejszej szkoły filmowej; od 1995 r. pracuje dla austriackiej telewizji publicznej ORF jako wolny strzelec. W 1998 r. założył własną firmę produkcyjną Golden Girls Filmproduction. Autor nagradzanych filmów dokumentalnych, eksperymentalnych, teledysków i reklam. Jego pełnometrażowy debiut to „Pamiętkowe filmy pana X” („The Souvenirs of Mr. X”). Obsypany nagrodami, „Exile Family Movie” jest jego drugim filmem pełnometrażowym. W 2008 r. powstał jego pierwszy film fabularny, „For a moment, freedom”. Od momentu premiery na festiwalu w Montrealu w sierpniu 2008 r. film zdobył na świecie 27 nagród. Był również oficjalnym austriackim kandydatem do Oscara za najlepszy film zagraniczny.

Born 1972 in Iran, lives since 1982 in Vienna. Director, writer, editor and producer. Studied Film and the Arts, has been working for the Austrian Broadcasting Corporation, the ORF; since 1995 on a freelance basis. Writer and director for the ORF youth and art departments. Founded the film and media production company „Golden Girls Filmproduction” in 1998. Has several award-winning short documentaries, shorts, experimental films, music videos and commercials. The cinema documentary „The Souvenirs of Mr. X” in cooperation with ARTE and ORF was his first long documentary. Multi award winning „Exile Family Movie” is the second one. Finished in 2008 his first feature film „For a moment, freedom”. The film has won 27 international awards since its premiere at the Montreal World Filmfestival in August 2008. The film was the official Austrian candidate for best foreign film at the Academy awards.

Pamela Cohn

Pamela Cohn jest producentką, pisarką i dziennikarką zajmującą się problematyką sztuki. Mieszka w Nowym Jorku. Ukończyła z wyróżnieniem nowojorski Sarah Lawrence College. Przez 17 lat pracowała w Los Angeles jako niezależny producent, a także zarządzała projektami filmowymi, zyskując duże doświadczenie w reklamie, wydawaniu książek oraz w realizacji rozmaitych projektów interaktywnych, animowanych oraz filmowych. Zajmuje się również programowaniem przeglądów filmowych i dystrybucją kinową. Od 2003 r. produkuje i kręci dokumenty. Prowadzi blog poświęcony kinu dokumentalnemu, „Still in Motion”, w którym publikuje wywiady z reżyserami, producentami oraz twórcami rodzimych i zagranicznych imprez filmowych. Współtworzy dział nowych mediów i dystrybucji internetowej w Tribeca Film Institute, a także pisuje do takich wydawnictw i portali jak „Filmmaker”, „DOX”, „Hammer to Nail” oraz „International Documentary Association”. Obecnie pisze książkę o reżyserkach filmów dokumentalnych i eksperymentalnych pt. „Breaking Out of the Frame”.

Pamela Cohn is a New York-based media producer, writer, arts journalist, film programmer and theatrical distribution outreach liaison. She graduated with honors from Sarah Lawrence College in New York in 1993. As a Los Angeles-based independent media producer and project director for seventeen years, she has a broad range of experience in producing books, commercials, branding campaigns, interactive, animation and film and video projects. She has been a documentary producer and shooter since 2003, and writes on nonfiction filmmaking on her blog, „Still in Motion”, where she conducts in-depth interviews with filmmakers, producers and programmers and covers the domestic and international documentary and experimental festival scene. She has been a contributing editor on new media and online distribution for Tribeca Film Institute, and writes for other publications and sites, such as „Filmmaker magazine”, „DOX Magazine”, „Hammer to Nail”, and the „International Documentary Association”. Pamela is writing a book on female nonfiction and experimental film and video directors called „Breaking Out of the Frame”.

Anna Ferens

Reżyserka filmów dokumentalnych, scenarzystka i dziennikarka. Studiowała dziennikarstwo i nauki polityczne na Uniwersytecie Warszawskim. Realizatorka filmów: „Żydzi w Powstaniu Warszawskim” (wyróżnienie na Rozstajach Europy 2006), „Zapoznam panią” (Gold Plaque na MF Telewizyjnym w Chicago 2007), „Gdzie rosną poziomki?” (nagroda dla najlepszego dokumentu na Festiwalu Filmów Polskich w Nowym Jorku 2008), „Trzech kumpli” (współreż. z Ewą Stankiewicz; nagroda dla najlepszego dokumentu na RomaFictionFest – MF Telewizyjnym w Rzymie 2009), nagroda dla najlepszego dokumentu na Festiwalu Polskich Filmów w Los Angeles (2009). Współautorka telewizyjnego cyklu „Errata do biografii”.

Documentary filmmaker, screenwriter and journalist. Studied journalism and political science at the University of Warsaw. Director of „Żydzi w Powstaniu Warszawskim” („Jews in the Warsaw Uprising”); honorable mention at the 2006 Crossroads of Europe Rozstaje Europy festival), „Zapoznam panią” („Man Seeks Woman”; Gold Plaque at the 2007 Chicago TV Film Festival), „Gdzie rosną poziomki?” (Where do Wild Strawberries Grow?; Best Documentary Award at 2008 Polish Film Festival in New York City), „Trzech kumpli” („Three Buddies”; co-directed with Ewa Stankiewicz; award for best documentary at RomaFictionFest – International television film festival in Rome and at the 2009 Polish Film Festival in LA). Co-author of the „Errata do biografii” [Errata in the Biography] TV series.

Marcin Latałło

Ur. w 1967, w Warszawie. Reżyser, producent i operator. Studiował reżyserię w La fémis w Paryżu oraz sztukę operatorską w PWSFTviT w Łodzi. Jest synem Stanisława Latałła, któremu poświęcił swój pierwszy film dokumentalny, „Ślad”, oraz książkę „Portret niedokończony”. Współpracował przy filmach Krzysztofa Kieślowskiego, Agnieszki Holland i Andrzeja Wajdy. Autor filmów takich jak „Konstellacje”, „Druga strona plakatu”, „Nasza ulica”. Razem z Alexandrem Dayetem założył firmę produkcyjną Camera Obscura, która wyprodukowała m.in. „KOR” Joanny Gruzdińskiej (w koprodukcji z belgijską firmą Derives braci Dardenne). W programie „30 minut” nakręcił krótkometrażową fabułę, „Trzy uściski dłoni”. Obecnie pracuje nad swoim debiutem fabularnym pt. „Marynarz w Łodzi”.

Born 1967. Director, producer and camera operator. Studied film directing at La fémis and camera operating at the National Film and Television School in Łódź. Son of Stanisław Latałło, to whom he devoted his first documentary film „Ślad” („Trace”) and the book „Portret niedokończony” („Unfinished Portrait”). He has collaborated with Krzysztof Kieślowski, Agnieszka Holland and Andrzej Wajda. Director of films „Konstellacje” („Constellations”), „Druga strona plakatu” („The Other Side of the Poster”), „Nasza ulica” („Our Street”). Co-founder (with Alexandr Dayet) of Camera Obscura production company, which - with the help of the Belgian company Derives run by the Dardenne brothers - produced Joanna Gruzdińska's „KOR”. In the „30 minutes” program he made the short-feature film „Trzy uściski dłoni” („Three hand-shakes”). He is currently working on his debut feature film „Marynarz w Łodzi” („A Sailor in Łódź”).

Masha Novikova

Ur. w Moskwie. Studiowała pedagogikę na Uniwersytecie Moskiewskim, a potem pracowała jako nauczycielka języka rosyjskiego i rosyjskiej literatury. Wkrótce po upadku muru berlińskiego wyemigrowała do Holandii, gdzie studiowała scenariopisarstwo i reżyserię. Zadebiutowała filmem dokumentalnym „Fallen Engel”. Dwa z jej filmów, „Trzej przyjaciele” („Three Comrades”) i „Anna, siedem lat na froncie” („Anna, seven years on the frontline”), były prezentowane na Planete Doc Review, gdzie ten ostatni zdobył Nagrodę Amnesty International.

Born in Moscow (USSR). Studied pedagogy at the Moscow University and later taught Russian language and literature. Migrated to the Netherlands soon after the fall of the Berlin Wall, where she studied screenwriting and film directing. Her debut film was the documentary „Fallen Engel”. Two of her films, „Three Comrades” and „Anna, Seven Years on the Frontline”, have been screened at Planete Doc Review, the latter receiving the Amnesty International Award.

12

Nagroda Magicznej Godziny
The Magic Hour Award

NAGRODA MAGICZNEJ GODZINY

The Magic Hour Award

W TEGOROCZNYM KONKURSIE
FILMÓW DO 70 MINUT
O NAGRODĘ MAGICZNEJ GODZINY
I 4000 € WALCZY 17 TYTUŁÓW.
FILMY OCENIAĆ BĘDZIE JURY
POD PRZEWODNICTWEM
PAWŁA ŁOZIŃSKIEGO.

NAGRODA UFUNDOWANA JEST PRZEZ
POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ.

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

THIS YEAR 17 FILMS WILL COMPETE FOR THE MAGIC HOUR AWARD AND € 4,000
IN PRIZE MONEY IN THE COMPETITION FOR DOCUMENTARIES UNDER 70 MINUTES.
FILMS WILL BE JUDGED BY A JURY CHAIRED BY PAWEŁ ŁOZIŃSKI.
THE AWARD IS FUNDED BY THE POLISH FILM INSTITUTE.

FILMY / FILMS:

- 17 SIERPNIA** (*17 August*)
Aleksander Gutman, Rosja, Polska, Finlandia
/Russia, Poland, Finland 2009, 63 min
- ANTOINE** (*Antoine*)
Laura Bari, Kanada/Canada 2008, 52 min
- BIZNES KWITNIE** (*A Blooming Business*)
Ton van Zantvoort, Holandia/Netherlands 2009, 65 min
- EMIGRANTKA Z KRAJU DOSKONAŁOŚCI**
(*Beauty Refugee*)
Claudia Lisboa, Szwecja/Sweden 2009, 58 min
- GWAŁT NA WOJNIE** (*Weapon of War*)
Ilse van Velzen, Femke van Velzen, Holandia
/Netherlands 2009, 59 min
- KOCHANKOWIE** (*Lovers*)
Rafał Skalski, Polska/Poland 2009, 51 min
- KONIEC LATA** (*The End of Summer*)
Piotr Stasik, Polska/Poland 2009, 52 min
- KONIEC ROSJI** (*At the Edge of Russia*)
Michał Marczak, Polska/Poland 2009, 72 min
- NENETTE** (*Nenette*)
Nicolas Philibert, Francja/France 2010, 68 min
- NIEMIECKA JESIEŃ'46** (*German Autumn'46*)
Michael Gaumnitz, Francja/France 2009, 77 min
- OSTATNI WIERNI** (*Good Grace*)
Liesa Røben, Holandia/ Netherlands 2009, 50 min
- PETROPOLIS** (*Petropolis: Aerial Perspectives
on the Alberta Tar Sands*)
Peter Mettler, Kanada/Canada 2009, 45 min
- SYBERIADA 35X45** (*Countryside 35x45*)
Evgenij Solomit, Rosja/Russia 2009, 45 min
- WYNALAZKI DOKTORA NAKAMATS**
(*The Invention of Dr NakaMats*)
Kaspar Astrup Schröder, Dania/Denmark 2009, 60 min
- ZAKŁÓCENIA PORZADKU** (*Disorder*)
Weikai Huang, Chiny/China 2009, 61 min
- ZŁUDZENIE WOLNOŚCI II** (*Phantom of Liberty II*)
Karel Žalud, Czechy, Niemcy
/Czech Republic, Germany 2009, 58 min
- ZMIANY W BOGOCIE** (*Bogota Change*)
Andreas Møl Dalsgaard, Dania/Denmark 2009, 58 min

Paweł Łoziński

przewodniczący jury / *Chairman of the Jury*

Ur. w 1965, w Warszawie. Absolwent wydziału reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Reżyser, scenarzysta, producent filmów dokumentalnych i fabularnych. Jeden z najczęściej nagradzanych polskich dokumentalistów. Autor filmów takich jak „Miejsce urodzenia” (Golden Gate, San Francisco), „Kratka” (fabuła; nagroda za debiut na FFF w Gdyni 1996) „Taka historia” (Złoty Gołąb, Lipsk 1999), „Siostry” (Główna Nagroda za krótki metraż na Visions du Réel, Nyon 2000, Grand Prix na KFF 1999) oraz „Chemia” (Srebrny Lajkonik za najlepszy film dokumentalny na KFF 2009).

Born 1965 in Warsaw. Studied film directing at the Łódź Film School. Filmmaker, screenwriter and film producer. One of the most prominent Polish documentary filmmakers. Director of such films as: „Miejsce urodzenia” („Birthplace”, Golden Gate Award, San Francisco), „Kratka” („Grate”, feature film; Best Debut award at the 1996 Gdynia Film Festival), „Taka historia” („A Just-So Story, Golden Pigeon at the 1999 Leipzig festival), „Siostry” („The Sisters”, Grand Prix for short feature at the 2000 Visions du Réel festival in Nyon, 1999 Grand Prix at the Kraków Film Festival) and „Chemia” („Chemistry”, Silver Lajkonik Award for Best Documentary at the 2009 Kraków Film Festival).

Raúl de la Fuente

Ur. w 1974 (Irua, Kraj Basków). Ukończył Audiovisual Communication (Universidad de Navarra). Od 14 lat pracuje jako reżyser, scenarzysta, montażysta, dźwiękowiec i operator. Jeden z najbardziej cenionych dokumentalistów w Hiszpanii. Kręci również wideoklipy. Pracował w wielu miejscach na świecie, m.in. w Indiach, Mongolii, Gwatemali, Boliwii, Wenezueli, Peru i na Kubie. W 2007 roku jego film, „Ostatni nomadzi” („Nómadak TX”), został uznany za najlepszy hiszpański dokument i zdobył kilkanaście innych nagród. Obecnie pracuje nad filmem o legendarnym polskim dziennikarzu, Ryszardzie Kapuścińskim.

Born 1974 (Irua, The Basque Country). Studied audiovisual communication at the Universidad de Navarra. For the past 14 years he has worked as film director, scriptwriter, editor, sound engineer and camera operator. One of the most esteemed Spanish documentary filmmakers. He also shoots music videos. He has worked in many different countries, including India, Mongolia, Guatemala, Bolivia, Venezuela, Peru and Cuba. In 2007, his film „Nómadak TX” won the title of best Spanish documentary as well as a dozen-odd other awards. He is currently working on a film about the legendary Polish reporter Ryszard Kapuściński.

Jeanette Groenendaal

Ur. w 1964. Niezależna reżyserka, performerka, artystka wideo-artu. W 2008 roku na Planete Doc Review, w konkursie Magic Hour, był prezentowany jej dokument „Holenderska fabryka kokainy” („Dutch Cocaine Factory”). Nakręciła również m.in. filmy „Dangerous Liasons” i „Reformation”. Mieszka i pracuje w Amsterdamie.

Born 1964. Independent filmmaker, performer and video artist. In 2008 her film „Dutch Cocaine Factory” competed for the Magic Hour award at Planete Doc Review festival. Her other films include „Dangerous Liasons” and „Reformation”. She lives and works in Amsterdam.

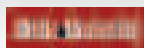
13

Nagroda Magicznej Godziny
The Magic Hour Award

CZAS PRACUJE DLA NAS

Listopad 2009 – Dziennikarka Metra nagrodzona przez studentów
Nagroda ProStudent w kategorii Media PRO dla Marceliny Szumer

Październik 2009 – Jakość doceniona przez branżę
Wyróżnienie dla Metra w raporcie Dzienniki według tygodnika Media & Marketing Polska

Wrzesień 2009 – Nowa oferta multimedialna
Uruchomienie pakietów reklamowych Metra z outdoorem, radiem i internetem

Sierpień 2009 – Międzynarodowe uznanie dla Metra
Wyróżnienie Jury w prestiżowym konkursie World Young Reader Prize

Czerwiec 2009 – Wzmocnienie pozycji na kluczowym rynku
Awans na drugie miejsce na rynku stołecznym w udziałach w ogłoszeniach wymiarowych*

Czerwiec 2009 – Uznanie odbiorców
Metro wyróżnione tytułem Marka Wysokiej Reputacji Premium Brand

Styczeń 2009 – Nowe obszary reklamowe
Wprowadzenie usługi mTarget: kompleksowe rozwiązania ambient media/BTL

Grudzień 2008 – Badanie kluczowej grupy odbiorców
Na zlecenie Metra, MB SMG/KRC przeprowadziło kompleksowe badanie socjologiczne „Pokolenie Wyżu”

NAGRODA PUBLICZNOŚCI

Audience Award

W konkursie o **Nagrodę Publiczności** biorą udział **wszystkie filmy prezentowane w programie festiwalu**. Każdy widz może głosować i być jurorem festiwalu Planete Doc Review!

Aby chronić naszą planetę przed zbędnym wycinaniem drzew - postanowiliśmy, że kuponem do głosowania będzie bilet na film. Na jego odwrocie znajduje się skala 1-4. Aby ocenić film, wystarczy po wyjściu z sali projekcyjnej naderwać na bilecie wybraną na skali ocenę oraz wrzucić go do urny oznaczonej napisem „**Nagroda Publiczności festiwalu Planete Doc Review**”.

Jeśli podczas projekcji były prezentowane 2 filmy, należy wpisać ich tytuły (lub pierwsze wyrazy tytułów) oraz cyfry od 1 do 4 oceniające każdy z filmów.

Dodatkowe informacje dostępne są na stronie: www.docreview.pl

All of the films presented during the festival may compete for the Audience Award. Each of you can vote and be a festival judge! To save our planet and let more trees grow, we decided that this year your film ticket will be your ballot, with a 1 to 4 scale printed on the back. To vote, just tear the ticket slightly in the space provided for each mark and drop it in the designated box marked „Planete Doc Review Film Festival Audience Award” displayed in Kinoteka Theatre.

If the screening consists of 2 films, please write down their titles (or at least the first word of each title) on your ballot and grade each of the titles with a 1 to 4 mark.

To find out more about the competition go to our website: www.docreview.pl

JAK CO ROKU, WIDZOWIE FESTIWALU PLANETE DOC REVIEW WYBIORĄ NAJLEPSZY FILM ORAZ PRZYZNAJĄ NAGRODĘ PUBLICZNOŚCI I 2000 €.
FUNDATOREM NAGRODY JEST KANAŁ PLANETE.

THIS YEAR ONCE AGAIN THE AUDIENCE OF THE PLANETE DOC REVIEW FILM FESTIVAL WILL VOTE FOR THE BEST FILM WHICH WILL RECEIVE THE AUDIENCE AWARD AND € 2,000 IN PRIZE MONEY (THE AWARD IS FUNDED BY THE PLANETE CHANNEL).

PANASONIC GREEN AWARD

PODCZAS TEGOROCZNEGO FESTIWALU PLANETE DOC REVIEW PO RAZ DRUGI ORGANIZUJEMY KONKURS DLA NAJLEPSZEGO FILMU TRAKTUJĄCEGO O PROBLEMACH EKOLOGII. NAJLEPSZY FILM ZOSTANIE UHONOROWANY NAGRODĄ PANASONIC GREEN AWARD ORAZ KWOTĄ 3000 € UFUNDOWANĄ PRZEZ PANASONIC POLSKA.

Panasonic
ideas for life

PARTNEREM KONKURSU JEST FUNDACJA IM. HEINRICHA BÖLLA. FILMY OCENIAĆ BĘDĄ JURORZY POD PRZEWODNICTWEM EDWINA BENDYKA. NAGRÓDZIE TOWARZYSZY SEKCJA FILMOWA „KLIMAT NA ZMIANY” POD PATRONATEM TYGODNIKA „POLITYKA”.

HEINRICH BÖLL STIFTUNG
WARSZAWA

POLITYKA

AT THIS YEAR'S PLANETE DOC REVIEW FESTIVAL WE WILL AGAIN HOLD A COMPETITION FOR BEST FILM ON ENVIRONMENTAL ISSUES. BEST FILM IN THE COMPETITION'S SECOND EDITION WILL RECEIVE THE PANASONIC GREEN AWARD AND PRIZE MONEY TO THE AMOUNT OF € 3000 FUNDED BY PANASONIC POLAND. THE AWARD ACCOMPANIES THE FILM SECTION: CLIMATE FOR CHANGE, WITH „POLITYKA” AS MEDIA PARTNER. A JURY CHAIRED BY EDWIN BENDYK WILL SELECT THE WINNING FILM.

O idei Panasonic Green Award pisze Małgorzata Kopka z Fundacji im. Heinricha Bölla w Warszawie:

Ochrona środowiska naturalnego już wiele lat temu przestała być zajęciem niewielkiej grupy zapalonych ekologów, a troska o naszą planetę na stałe wpisała się w główny nurt najważniejszych kwestii społeczno-politycznych. Czy chodzi o przyszłość fok w Morzu Śródziemnym, nosorożce w Afryce, żywność modyfikowaną genetycznie, czy efekt cieplarniany – odpowiedzialność za naszą planetę ponosimy wszyscy. I choć coraz więcej jest akcji i kampanii uświadamiających, to zagrożeń, problemów i wyzwań ekologicznych niestety nie ubywa. Uważamy jednak, że podejmowanie szeroko rozumianej „zielonej” tematyki przez artystów, w tym także filmowców, przybliża widzom problemy lokalne, regionalne, czasem z odległych zakątków Ziemi oraz te globalne, dotyczące każdego z nas.

Małgorzata Kopka of the Heinrich Böll Foundation's Warsaw Office talks about the idea behind the Panasonic Green Award:

Protecting the natural environment ceased to be the pursuit of a small but dedicated band of ecologists many years ago. Caring for our planet has been brought to the forefront of mainstream social and political issues and that is where it will remain. Each and every one of us bears some responsibility for looking after our planet, regardless of whether we are talking about a seal in the Mediterranean, a rhinoceros in Africa, genetically modified crops, or the greenhouse effect. And these ecological threats, challenges and issues that confront us show no sign of abating despite the increasing number of educational actions and campaigns being waged. We take the view, however, that when artists make films that tackle "green" issues, in the broad sense of the term, they bring the viewer closer to those issues, whether they be local or regional, at times afflicting far-flung parts of the world, or global problems that affect us all.

FILMY / FILMS:

- BAŚNIOWA KRAINA**
(*Dreamland*)
Þorfinnur Gunnarsson, Andri Snær Magnason, Islandia /Iceland 2009, 89 min
- BEZRYBIE**
(*The End of the Line*)
Rupert Murray, Wielka Brytania/UK 2009, 85 min
- BIZNES KWITNIE**
(*A Blooming Business*)
Ton van Zantvoort, Holandia/Netherlands 2009, 65 min
- JĄDRO WIECZNOŚCI**
(*Into Eternity*)
Michael Madsen, Dania, Finlandia, Szwecja, Włochy /Denmark, Finland, Sweden, Italy 2009, 85 min
- KOWBOJE Z INDII**
(*Cowboys in India*)
Simon Chambers, Wielka Brytania/UK 2009, 79 min
- KRAJOBRAZ BEZ LUDZI**
(*A Place Without People*)
Andreas Apostolidis, Grecja/Greece 2010, 55 min
- MARZENIA POŚRÓD ŚMIECI**
(*Garbage Dreams*)
Mai Iskander, USA 2009, 84 min
- PETROPOLIS**
(*Petropolis: Aerial Perspectives on the Alberta Tar Sands*)
Peter Mettler, Kanada/Canada 2009, 45 min
- TECZOWI WOJOWNICY**
(*The Rainbow Warriors of Waiheke Island*)
Suzanne Raes, Holandia/Netherlands 2009, 89 min
- WALKA NA KOŃCU ŚWIATA**
(*At the Edge of the World*)
Dan Stone, USA 2009, 90 min
- ZATOKA DELFINÓW**
(*The Cove*)
Louie Psihoyos, USA 2009, 92 min

Panasonic
ideas for life

WKRO CZ W ŚWIAT 3D

VIETA

Edwin Bendyk

przewodniczący jury / *Chairman of the Jury*

Urodzony w 1965 r. Publicysta tygodnika „Polityka”. Autor książek „Zatruta studnia. Rzecz o władzy i wolności”, „Antymatrix. Człowiek w labiryncie sieci” oraz „Miłość, wojna, rewolucja. Szkice na czas kryzysu”. Nauczyciel akademicki – wykłada w Centrum Nauk Społecznych PAN i Collegium Civitas, gdzie kieruje Ośrodkiem Badań nad Przyszłością. Współautor Manifestu Nooawangardy. Prowadzi blogi „Antymatrix” oraz „Makroskop”. Publikuje także w „Krytyce Politycznej”, „Przeglądzie Politycznym” i „Piktogramie”.

Born in 1965. Writes for „Polityka” weekly magazine. Author of three works of non-fiction: „Zatruta studnia. Rzecz o władzy i wolności” („The poisoned well. On Power and Freedom”), „Antymatrix. Człowiek w labiryncie sieci” („Antymatrix. A Human in the Maze of the Web”) and „Miłość, wojna, rewolucja. Szkice na czas kryzysu” („Love, War, Revolution. Sketches for the Times of Crisis”). Academic teacher at the Polish Academy of Science’s Center for Social Science and at Collegium Civitas, where he chairs over the Center for Future Studies. Co-author of the Noo Avant-garde Manifesto. He maintains two blogs: „Antymatrix” and „Makroskop”. He also contributes to „Krytyka Polityczna”, „Przegląd Polityczny” and „Piktogram”.

Kazimierz Monkiewicz

Prezes Zarządu firmy Panasonic Polska. Absolwent Politechniki Warszawskiej (Wydział Elektroniki). W latach 1979-1989 był adiunktem w Centralnym Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Elektronicznego Sprzętu Powszechnego Użytku. Od 1989 do 1993 pracował jako dyrektor MC Service Centre, a następnie był dyrektorem Działu Serwisu i dyrektorem Działu Sprzedaży Panasonic Polska. W latach 2002-2007 obejmował funkcję wiceprezesa ds. marketingu i sprzedaży Panasonic Polska, a od 2007 roku jest prezesem tej firmy.

President at Panasonic Poland. Graduate of Electronics Department at the Warsaw Institute of Technology. Between 1979 and 1989 served as assistant professor at the Central Research and Development Center for Consumer Electronics. Between 1989 and 1993 worked as director of MC Service Centre and later became Service Department Manager and Sales Manager at Panasonic Poland. Between 2002 and 2007 he was the vice-president for marketing and sales at Panasonic Poland. He has been presiding over the company since 2007.

Katarzyna Radzikowska

Socjolożka, absolwentka Instytutu Stosowanych Nauk Społecznych na Uniwersytecie Warszawskim oraz Wydziału Zarządzania UW (zarządzanie w obszarze kultury). Od czasów studenckich zaangażowana w działalność organizacji pozarządowych aktywnych na polu międzynarodowym. W Fundacji im. Heinricha Bölla w Warszawie koordynuje projekty dotyczące ochrony klimatu i polityki energetycznej, a także „zielonych idei”.

Sociologist, graduate of the Institute for Applied Social Research and Department of Management (cultural management) at the University of Warsaw. Since her student years she has been involved in non-governmental organizations active on the international level. At the Heinrich Böll Foundation in Warsaw she coordinates projects dealing with climate protection, energy policy as well as „green ideas”.

20

NAGRODA AMNESTY INTERNATIONAL

Amnesty International Award

**W TEGOROCZNYM KONKURSIE FILMÓW
MÓWIĄCYCH O PRAWACH CZŁOWIEKA
JURY AMNESTY INTERNATIONAL PRZYZNA
NAGRODĘ W WYSOKOŚCI 3000 €
JEDNEMU Z 7 NAJLEPSZYCH FILMÓW
O TEJ TEMATYCE.
JURY PRZEWODNICZYĆ BĘDZIE
DRAGINJA NADAŽDIN.**

IN THIS YEAR'S COMPETITION
FOR FILMS ON HUMAN RIGHTS ISSUES,
THE AMNESTY INTERNATIONAL JURY
WILL AWARD ONE OF THE 7 BEST
SUCH FILMS WITH € 3,000
IN PRIZE MONEY.
DRAGINJA NADAŽDIN
WILL BE CHAIR THE JURY.

Nagroda Amnesty International
Amnesty International Award

AMNESTY
INTERNATIONAL

O idei Nagrody Amnesty International pisze Draginja Nadaždin:

Jako organizatorzy konkursu pragniemy zwrócić uwagę na wciąż nowe zagadnienia związane z prawami człowieka. Poszukujemy zarówno obrazu, który przybliży sytuację ludzi, których prawa są naruszane i którzy często pozostają niewidzialni i wykluczeni, jak i filmu, który podejmuje dyskusję o walce o prawa człowieka.

Poruszając tematykę praw człowieka na świecie, filmy te stają się inspiracją i zachętą do działania dla wielu ludzi. Filmowcy realizują w ten sposób cel, jakim jest szerzenie świadomości o sytuacji praw człowieka na świecie, wobec której nie pozostają obojętni.

Przyznając nagrodę chcemy podziękować twórcom filmu, który przekazuje wartości niezwykle ważne dla wszystkich działaczy na rzecz praw człowieka.

Draginja Nadaždin talks about the idea behind the Amnesty International Award:

As the organizers of the competition we would like to bring attention on the actual human rights issues. We are looking for a film which will present the situation of people whose rights are violated and which often remain invisible and excluded, as well a film which raises the discussion about the fight for human rights.

Raising the issue of human rights in the world, these films are becoming an inspiration and encouragement for many people willing to take an action to defend human rights. The authors are carrying out the goal of spreading the awareness of the human rights situation, not becoming indifferent to this issue at the same time.

Giving the award we would like to thank the authors of the film which brings values extremely important for all human rights activists.

FILMY / FILMS:

- BANANY!**
(*Bananas!*)
Fredrik Gertten, Szwecja/Szwecja 2009, 87 min
- BIZNES KWITNIE**
(*A Blooming Business*)
Ton van Zantvoort, Holandia/Netherlands 2009, 65 min
- DALEKO OD WIOSKI**
(*Far from the Village*)
Olivier Zuchuat, Francja, Szwajcaria
/France, Switzerland 2008, 75 min
- GRZECHY MOJEGO OJCA**
(*Sins of My Father*)
Nicolas Entel, Argentyna, Kolumbia
/Argentina, Colombia 2009, 94 min
- GWAŁ NA WOJNIE**
(*Weapon of War*)
Ilse van Velzen, Femke van Velzen, Holandia
/Netherlands 2009, 59 min
- KOWBOJE Z INDII**
(*Cowboys in India*)
Simon Chambers, Wielka Brytania/UK 2009, 79 min
- PAX AMERICANA**
(*Pax Americana and the Weaponization of Space*)
Denis Delestrac, Kanada, Francja, Kenia, USA
/Canada, France, Kenya, USA 2009, 85 min

TAKICH BOHATERÓW SZUKAMY

Niewiele musisz zrobić, by dołączyć do obrońców praw człowieka.
21. rocznica tragedii na placu Tiananmen.
4 czerwca o godz. 21.00 przed ambasadą Chin. Przyjdź!

Draginja Nadaždin

przewodnicząca jury / *Chairman of the Jury*

Jest dyrektorką Amnesty International Polska. Absolwentka Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej UW oraz Szkoły Praw Człowieka Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka. W sektorze pozarządowym w Polsce działa od 1999 r. Od roku 2000 związana z czasopismem społeczno-kulturalnym (op. cit.).

Draginja Nadaždin is a chief executive of Amnesty International Poland. A graduate of the Ethnology and Cultural Anthropology Institute at Warsaw University and the Human Rights School run by the Helsinki Foundation for Human Rights. She has been working in the non-government sector since 1999. Since 2000 she has been a contributor of a social and cultural periodical (op. cit.).

Mirosław Chojecki

Absolwent UW, wykładowca organizacji produkcji telewizyjnej i dziennikarstwa telewizyjnego w Collegium Civitas (Warszawa) oraz w Wyższej Szkole Dziennikarskiej im. Melchiora Wańkowicza (Warszawa). Wyprodukował ponad 400 filmów dokumentalnych i programów telewizyjnych dla stacji na całym świecie. Od 1984 roku prezes Media Kontakt. Współzałożyciel i honorowy prezes Stowarzyszenia Wolnego Słowa. Więzień sumienia Amnesty International w latach 80.

University of Warsaw graduate, organisation of television production instructor at Collegium Civitas and the Melchior Wańkowicz School of Journalism in Warsaw. Producer of more than 400 documentary films and TV programs worldwide. Chairman of Media Kontakt since 1984. Co-founder and honorary president of the Free Speech Society. Amnesty International Prisoner of Conscience in the 1980s.

Tadeusz Sobolewski

Krytyk filmowy, absolwent polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego, w latach 1974-1981 związany z tygodnikiem „Film”, następnie do 1994 r. redaktor naczelny miesięcznika „Kino”. Obecnie krytyk filmowy „Gazety Wyborczej”.

Film critic, graduate of the Polish Studies Department at Warsaw University. In the years 1974 to 1981 he worked for „Film” monthly. Until 1994 he had been the chief editor of „Kino” monthly. He currently works as film critic in daily „Gazeta Wyborcza”.

NAGRODA DIALOGU EKUMENICZNEGO

Ecumenical Dialogue Award

**PODCZAS TEGOROCZNEGO FESTIWALU
PO RAZ DRUGI ZOSTANIE PRYZNANA
NAGRODA DIALOGU EKUMENICZNEGO
I 2000 € W KONKURSIE FILMÓW
PORUSZAJĄCYCH KWESTIĘ DIALOGU
RÓŻNYCH ŚWIATOPOGLĄDÓW.
FILMY OCENIAĆ BĘDĄ JURORZY
POD PRZEWODNICTWEM
MAXA CEGIELSKIEGO.**

FOR THE SECOND TIME
PLANETE DOC REVIEW FILM FESTIVAL
WILL AWARD THE ECUMENICAL
DIALOGUE AWARD AND € 2000
TO THE BEST FILM THAT PRESENTS
THE DIALOGUE OF DIFFERENT
WORLD VIEWS.
FILMS WILL BE JUDGED BY A JURY
CHAired BY MAX CEGIELSKI.

O idei Nagrody Dialogu Ekumenicznego pisze Katarzyna Jabłońska z miesięcznika „Więź”:

„Bo czyż pod stołem, który nas dzieli, nie trzymamy się wszyscy tajnie za ręce?”...

Jeśli na to pytanie Brunona Schulza odpowiemy twierdząco, to będziemy zmuszeni uznać, że pierwszą naturą filmu dokumentalnego jest właśnie ekumenizm. Istotą postawy ekumenicznej stanowi przeciwieństwo odwaga dostrzeżenia, że spotkana inność jest szansą na wzbogacenie siebie, ale też na dookreślenie własnej tożsamości. Ta odwaga ujawnia się również w zgodzie na to, że różnice istniejące między ludźmi, kulturami i religiami być może nigdy nie będą mogły zostać zniesione.

Film dokumentalny dysponuje niezwykłymi środkami do tego, aby umożliwić nam, widzom, podążanie za Innym i otaczanie inności szacunkiem – również własnej inności. Filmowy dokument potrafi uczynić z nas podróżników, podobnych do herbertowskiego Pana Cogito – podróżnika, który modli się: „Panie, dziękuję Ci, że stworzyłeś świat piękny i bardzo różny (...) dziękuję Ci, że dzieła stworzone ku chwale Twojej udzieliły mi części swojej tajemnicy”.

Katarzyna Jabłońska from the “Więź” monthly writes about the idea behind the Ecumenical Dialogue Award:

„For aren't we all secretly holding each other's hands under this table that separates us?”...

If we give a positive answer to this question posed by Polish writer Bruno Schulz, we will have to admit that ecumenism is the first nature of documentary film-making. An ecumenical attitude is essentially the courage to see in otherness an opportunity for self-growth, but also for pinpointing one's own identity. This courage is also visible in accepting that the existing differences between people, cultures and religions perhaps will never be overcome.

Documentary film provides a unique means for allowing us, the viewers, to follow the Other and to embrace Otherness – our own as well – with respect. A documentary can turn us into travelers similar to Zbigniew Herbert's Mr. Cogito, who prays:

“Lord, thank you for creating a beautiful and so varied world (...) thank you that thank You that the works created to Your glory allowed me to unravel a part of their mystery”.

FILMY / FILMS:

- BOSKI AKT**
(Act of God)
Jennifer Baichwal, Kanada, Wielka Brytania, Francja /Canada, UK, France 2009, 75 min
- CONTACT – AUSTRALIJSKA ODYSEJA KOSMICZNA**
(Contact)
Bentley Dean, Martin Butler, Australia 2009, 79 min
- DŹWIĘK PO BURZY**
(The Sound After the Storm)
Patrick Soergel, Ryan Fenson-Hood, Sven O. Hill, Szwajcaria /Switzerland 2009, 82 min
- ITO. KAPŁAN W WIELKIM MIEŚCIE**
(Ito – A Diary of an Urban Priest)
Piryo Honkasalo, Finlandia, Japonia /Finland, Japan 2009, 111 min
- JAFFA. CHIMERYCZNA POMARAŃCZA**
(Jaffa. The Orange's Clockwork)
Eyal Sivan, Izrael, Francja, Belgia, Niemcy/Israel, France, Belgium, Germany 2009, 91 min
- KATO**
(Cato)
Dagmar Brendecke, Niemcy, Francja, Polska /Germany, France, Poland 2009, 90 min
- KOŁYSANKI**
(Lullaby)
Johann Feindt, Tamara Trampe, Niemcy/Germany 2010, 98 min
- NIEMIECKA JESIEŃ'46**
(German Autumn'46)
Michael Gaumnitz, Francja/France 2009, 77 min
- OSTATNI WIERNI**
(Good Grace)
Liesa Röben, Holandia/ Netherlands 2009, 50 min
- STARY DRUH**
(Old Partner)
Lee Chung-ryoul, Korea Płd./South Korea 2008, 77 min

FILM WEB

Łeb pełen filmów

Znasz inny łeb, który mieści
450 000 filmów i 6 milionów użytkowników?

www.filmweb.pl

Max Cegielski

przewodniczący jury / *Chairman of the Jury*

Ur. w 1975. Dziennikarz, pisarz. Autor powieści „Masala”, mini-powieści „Apokalipso” oraz literatury faktu „Pijani Bogiem”. Za książkę „Okno świata. Od Konstantynopola do Stambułu” (2009) otrzymał Nagrodę imienia Beaty Pawlak. Prezenter TVP Kultura; prowadzi też program „Nie lubię poniedziałku” w Radiu Roxy. Były prezenter telewizyjny Canal+ oraz Radia Kolor, Inforadia (obecnie Tok FM) i Radiostacji. Drukował reportaże, artykuły i felietony, m.in. w „Gazecie Wyborczej”, „Dzienniku”, „Tygodniku Powszechnym”, „Le Monde Diplomatique” (edycja polska). Współzałożyciel kolektywu Masala Soundsystem. Laureat (wraz z Masalą) nagrody „Antyfaszysta roku 2004” organizacji antyrasistowskiej „Nigdy więcej”. Autor bloga www.maxmasalablox.pl.

Born in 1975. Journalist and writer. Author of the novel „Masala”, the mini-novel „Apokalipso” and a book of non-fiction – „Pijani Bogiem” („Drunk with God”). Recipient of the Beata Pawlak award for his book on Istanbul „Okno świata. Od Konstantynopola do Stambułu” („The World’s Eye. From Constantinople to Istanbul”) from 2009. Presenter for the Polish Public Television’s culture channel TVP Kultura; host of his own program „Nie lubię poniedziałku” („I don’t like Mondays”) in Roxy Radio. Former TV presenter at Canal+ and radio stations Kolor, Inforadio and Radiostacja. His reports, articles and feuilletons have been published in titles such as „Gazeta Wyborcza”, „Dziennik”, „Tygodnik Powszechny” weekly and the Polish edition of „Le Monde Diplomatique”. Co-founder of Masala Soundsystem collective. Winner (along with Masala Soundsystem) of the 2004 „Antifascist of the Year” award from the antifascist „Nigdy więcej” (Never again) organization. He maintains a blog at www.maxmasalablox.pl.

Mamadou Diouf

Założyciel Fundacji Afryka Inaczej, pochodzi z Senegalu i mieszka w Polsce od 27 lat. Z wykształcenia weterynarz, z wyboru poeta, muzyk, prezenter radiowy, redaktor muzyczny portalu Afryka.org, korespondent portalu „Kontynent Warszawa – Warszawa Wielu Kultur”. Współorganizował i uczestniczył w wielu wydarzeniach kulturalno-muzycznych w stolicy. Od wielu lat propaguje kultury afrykańskie i innych regionów świata w Polsce, między innymi jako prezenter w radiu Jazz (w latach 2002-2008), a obecnie w radiu PIN.

Founder of Afryka Inaczej (Africa Another Way) foundation. Born in Senegal, he has lived in Poland for the past 27 years. Veterinarian by profession, poet by choice, musician, radio presenter, music editor for afryka.org, correspondent for Kontynent Warszawa website. He has organized and participated in many of Warsaw’s cultural and musical events. A long-time advocate for cultures of Africa and those of other regions of the world, among others – through his shows in Jazz Radio (2002-2008) and currently in PIN Radio.

Katarzyna Jabłońska

Absolwentka filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim, krytyk filmowy. Od 1992 r. współpracuje z „Więzią”, gdzie jest sekretarzem redakcji pisma oraz współautorką rubryki filmowej: „Książd z kobietą w kinie”. Autorka licznych wywiadów, a od niedawna również reportaży. Publikowała także w „Tygodniku Powszechnym”, „W drodze”, „Charakterach”, „Kwartalniku Filmowym” i „Zwierciadło”. Należy do Zespołu Laboratorium „Więzi”.

University of Warsaw Polish Studies graduate, film critic. Since 1992 a contributor to „Więź” („The bond”) magazine, in which she co-authors the film column „Książd z kobietą w kinie” („A priest and a woman at the cinema”) and is the magazine’s editorial assistant. Author of numerous interviews, and recently also of journalistic reports. She has also written for „Tygodnik Powszechny” weekly, „W drodze”, „Charaktery” magazine for popular psychology, „Kwartalnik Filmowy” and „Zwierciadło”. Member of the „Więź” Institute for Social Analyses and Dialog Laboratorium Board.

WARSAW ANIMATION WINNER

**W TYM ROKU PO RAZ PIERWSZY
ZOSTANIE PRYZNANA NAGRODA DLA
NAJLEPSZEGO FILMU ANIMOWANEGO
– WARSAW ANIMATION WINNER.
RYWALIZUJĄ O NIĄ WSZYSTKIE
PRODUKCJE Z SEKCJI „ANIMA PLANET”**

(PATRZ: STR. 161).

**LAUREATA WYBIERZE JURY
POD PRZEWODNICTWEM
WITOLDA GIERSZA.**

THIS YEAR THE BEST ANIMATED FILM AT THE FESTIVAL WILL RECEIVE THE WARSAW ANIMATION WINNER AWARD (SEE: FILM SECTION „ANIMATED FILMS” – PAGE 161). THE WINNING FILM WILL BE CHOSEN BY A JURY HEADED BY WITOLD GIERSZ.

Witold Giersz

przewodniczący jury / *Chairman of the Jury*

Ur. w 1927, w Poraju k. Częstochowy. Nestor polskiej animacji. Z kinematografią związany od lat 50. do dziś. Zaczynał od tradycyjnej animacji rysunkowej, by – zafascynowany kolorem jako tworzywem – porzucić ją na rzecz tzw. ruchomego malarstwa. Jego imponujący dorobek twórczy charakteryzuje niezwykle różnorodność: od filmów dla dzieci („Proszę słońca” – serial i film pełnometrażowy), poprzez filmy oświatowe („Kłopoty z ciepłem”), aż po w pełni autorskie wypowiedzi artystyczne. Autor filmów takich jak: „Mały western” (1960; min. i Nagroda Specjalna na IV MFF w Lipsku, Wawelski Smok – I nagroda za animację na I FFK w Krakowie), „Czekiwianie” (1962; min. Srebrna Palma na MFF w Cannes), „Czerwone i czarne” (1963; Grand Prix na V MFF dla dzieci i młodzieży w Cannes, Grand Prix w kat. filmów animowanych na X MFF Krótkometrażowych w Oberhausen), „Ladies and Gentlemen” (1964), „Kofi” (1967; Złoty Lajkonik na VII FFK w Krakowie), „Intelektualista” (1969), „Pożar” (1975), „Gwiazda” (1985), „Bizon i kofi” (2005). Odznaczony min. Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Medalem Gloria Artis.

Born 1927 in Poraj near Częstochowa. Godfather of Polish animation. His career in cinema started in early 1950s and continues to this day. He began with traditional animation, but then, fascinated by color as a texture, he abandoned it for the so-called moving painting. His impressive collection of work is extremely diverse: from children's films („Proszę słońca” series and feature film), through educational ones („Kłopoty z ciepłem”) to fully individual artistic artistic statements. His films also include: „Mały western” („Little Western”; 1960, 1st Special Award at the 4th International Leipzig Film Festival, Wawel Dragon – award for best animation at the 1st Short-Feature Film Festival in Cracow), „Czekiwianie” („Waiting”, 1962; i. a. Silver Palm at the Cannes Festival), „Czerwone i czarne” („The Black and the Red”, 1963; Grand Prix at the 5th International Children and Youth Festival in Cannes, Grand Prix in animation at the 10th International Short-feature Film Festival in Oberhausen), „Ladies and Gentlemen” (1964), „Kofi”, („Horse”, 1967; Golden Lajkonik at the 7th Short-Feature Film Festival in Cracow), „Intelektualista” (1969), „Pożar” („The Fire”, 1975), „Gwiazda” („Star”, 1985), „Bizon i kofi” („The Bison and the Horse”, 2005) and many others. Recipient of the Order of Polonia Restituta and the Gloria Artis Golden Metal.

Alexey Alexei

Ur. w 1965, w Moskwie. W 1988 r., po ukończeniu inżynierii raketowej na politechnice moskiewskiej, uczył się animacji w moskiewskim studiu Pilot, gdzie później pracował jako animator i reżyser. Między 1996 a 2003 r. pracował w budapesztańskim studiu Varga, gdzie współtworzył liczne serie telewizyjne.

Od 2004 r. jest dyrektorem artystycznym studia Baestarts w Budapeszcie. Pracuje również jako reżyser, projektant, scenarzysta, kompozytor i montażysta. Jego filmy animowane zdobyły ponad 60 różnych nagród na międzynarodowych festiwalach filmowych, w tym dwukrotnie w Anncy (2008, 2009). Należał do rad programowych i jury na wielu festiwalach, m.in. w Anncy, Stuttgartcie i Utrechcie. Na podstawie swojego krótkiego filmu „KJFG No. 5” stworzył cykl animacji „Log Jam” we współpracy z brytyjskim kanałem Nickelodeon.

Born in Moscow in 1965. After his graduation as a rocket engineer from Moscow High Technical University in 1988 he studied animation in Moscow animation studio Pilot, where later he was working as animator and director. From 1996 until 2003 he was working at Varga Studio in Budapest on many TV series and pilots. From 2004 he has been Creative Director of Studio Baestarts in Budapest. He also works as director, designer, scriptwriter, composer and editor. His animated shorts have won over 60 prizes in festivals around the world including Anncy 2008, 2009. Alexey was a member of selection commission and Jury member on many festivals including Anncy, Stuttgart, Utrecht and many others.

Based on his recent short „KJFG No. 5” Alexey produced the animation series „Log Jam” (at Studio Baestarts in co-production with Nickelodeon UK).

Wojtek Wawszczyk

Ur. w 1977, w Cieszynie. Rysownik, reżyser, scenarzysta, animator, autor oprawy plastycznej filmów animowanych oraz kompozytor. Absolwent PWSFTiT w Łodzi, stypendysta Filmakademie Baden-Wuerttemberg w Ludwigsburgu. W latach 2003-2005 pracował w Digital Domain w Los Angeles, gdzie współtworzył animację do filmów „Ja, Robot” i „Aeon Flux”. Jego filmy „Headless” („Bezgłowy”, 1999), „Mouse” („Mysz”, 2001), „Penguin” („Penguin”, 2002) oraz „Drzazga” („Splinter”, 2007) były pokazywane na licznych międzynarodowych festiwalach i zdobyły prestiżowe nagrody, m.in. Imagina, Animago, Ars Electronica, SIGGRAPH, Mecon, OFAFA, Era Nowe Horyzonty. Od listopada 2007 r. razem z Tomaszem Leśniakiem i Jakubem Tarkowskim reżyseruje pełnometrażową adaptację komiksu Rafała Skarżycykiego i Tomasza Leśniaka „Jeź Jerzy”.

Born 1977 in Cieszyn. He draws, directs, writes screenplays, animates, designs and composes music for animated films. Studied at the Łódź Film and Television School, received a scholarship from Filmakademie Baden-Wuerttemberg in Ludwigsburg. Between 2003 and 2005 he worked at Digital Domain in Los Angeles, where he contributed to animation work for such films as „I, Robot” and „Aeon Flux”. His films „Headless” (1999), „Mouse” (2001), „Penguin” (2002) and „Splinter” (2007) have been screened at numerous international festivals and received prestigious awards at Imagina, Animago, Ars Electronica, SIGGRAPH, Mecon, OFAFA, Era New Horizons. Since November 2007 he has been working with Tomasz Leśniak and Jakub Tarkowski on a full-feature adaptation of the comic book „Jeź Jerzy”.

30

Nagroda Nos Chopina
Chopin's Nose Award

NAGRODA NOS CHOPINA

Chopin's Nose Award

**PODCZAS TEGOROCZNEGO FESTIWALU
PO RAZ PIERWSZY ZOSTANIE PRYZNANA
NAGRODA NOS CHOPINA I 1000 €
DLA NAJLEPSZEGO FILMU MUZYCZNEGO.
LAUREATA NAGRODY WYBIERZE JURY
POD PRZEWODNICTWEM PIOTRA METZA.**

THIS YEAR'S FESTIVAL WILL BE THE FIRST EDITION TO HOLD
A COMPETITION FOR BEST MUSIC FILM. THE WINNING FILM WILL RECEIVE
CHOPIN'S NOSE AWARD AND PRIZE MONEY TO THE AMOUNT OF € 1000.
THE JURY HEADED BY PIOTR METZ WILL SELECT THE WINNING FILM.

O idei Nagrody Nos Chopina pisze Jacek Sylwin:

Film nie istnieje bez muzyki. Filmy muzyczne, a zwłaszcza muzyczne dokumenty, to wspaniały i niezwykle bogaty rozdział w historii kina. O muzyce kręcono filmy we wszystkich ekranowych stylach i gatunkach, od portretów wielkich kompozytorów, relacji z niezwykłych koncertów i wydarzeń, po wręcz niesamowite, często tragiczne losy artystów, historie ich doświadczeń i największych muzycznych wyzwań.

Najtrudniej jednak uczynić muzykę podmiotem filmowej opowieści. Dlatego od każdego przeglądu czy prezentacji oczekujemy najwyższych walorów i wartości: piękna muzyki, autentyczności obrazu, oryginalności przekazu. I co najważniejsze – głębi emocjonalnego przeżycia.

Jacek Sylwin on the concept of Chopin's Nose Award:

Film does not exist without music. Music films, music documentaries especially, make up a wonderful and very opulent chapter in the history of cinema. Films about music come in all styles and genres, ranging from portraits of great composers, accounts from unforgettable concerts and events to the extraordinary and often tragic stories about the artists' fate, their life experience and greatest musical challenges.

However, the most difficult task is to make music the main subject of the filmed story. For this reason from every film retrospective or presentation we expect the highest quality and value: beauty of the music, authenticity of the picture, originality of the message and – most importantly – depth of the emotional experience.

FILMY / FILMS:

- ATP – MUZYKA JUTRA**
(All Tomorrow's Parties)
Jonathan Caouette, uczestnicy festiwalu ATP
/ATP festival participants, Wielka Brytania/UK 2009, 82 min
- DŹWIĘK PO BURZY**
(The Sound After the Storm)
Patrick Soergel, Ryan Fenson-Hood, Sven O. Hill, Szwajcaria
/Switzerland 2009, 82 min
- EFEKT CHOPINA**
(Chopin Reloaded)
Krzysztof Dziegielowski, Polska/Poland 2010, 50 min
- FULL METALOWA WIOCHA**
(Full Metal Village)
Cho Sung-hyung, Niemcy/Germany 2006, 90 min
- GITARY I KAŁASZE**
(Toumast – Guitars and Kalashnikovs)
Dominique Margot, Szwajcaria, Francja
/Switzerland, France 2009, 86 min
- KJ**
(KJ)
King Wai Cheung, Hongkong/Hong Kong 2008, 92 min
- KOMEDA – MUZYCZNE ŚCIEŻKI ŻYCIA**
(Komeda – A Soundtrack for Life)
Claudia Butenhoff-Duffy, Polska, Niemcy
/Poland, Germany 2009, 52 min
- OSTATNI NOMADZI**
(Nómadak TX)
Raúl de la Fuente, Hiszpania/Spain 2006, 87 min
- P – NARODZINY GWIAZDY**
(P-Star Rising)
Gabriel Noble, USA 2009, 86 min
- TATA ZZA ŻELAZNEJ KURTyny**
(My Father, The Iron Curtain and Me)
Krzysztof Rzączyński, Polska/Poland 2009, 55 min
- ŻYCIE WEWNĘTRZNE GLENNA GOULDA**
(Genius Within... The Inner Life of Glenn Gould)
Michèle Hozer, Peter Raymond, Kanada, USA
/Canada, USA 2009, 86 min

Najwidoczniej Kulturalni

Jako lider w branży reklamy zewnętrznej staramy się łączyć wielkie możliwości ze szlachetnymi celami. Regularnie inspirujemy i realizujemy programy z zakresu Społecznej Odpowiedzialności Biznesu. Dziękujemy za przyznanie nam wyróżnienia i zapewniamy, że będziemy wspierać polską kulturę.

- Mecenas Kultury Krakowa 2009
- Tytuł Business Superbrand 2007
- Sponsor Roku Arts & Business 2007
- Dobroczynca Muzeum Narodowego w Krakowie 2007
- Mecenas Kultury 2006

Piotr Metz

przewodniczący jury / *Chairman of the Jury*

Prezenter radiowy, dziennikarz muzyczny. Współzałożyciel radia RMF FM (1990). Do 2001 roku prezenter oraz dyrektor muzyczny i programowy tej stacji. W latach 2001-2002 był dyrektorem programowym Radiostacji, a przez kolejny rok – Radia Eska Kraków. Od 2004 do 2005 pełnił funkcję redaktora muzycznego i programowego MTV Polska. Przez kilka lat (2005-2009) był dyrektorem artystycznym Sopot Festival. Od 2005 jest redaktorem naczelnym miesięcznika „Machina” i prezenterem w Pr. 3 Polskiego Radia. Laureat Złotego Mikrofonu Polskiego Radia (2007).

Radio presenter and music journalist. Co-founder of RMF FM radio (1990). Until 2001 the station's presenter as well as music and program director. Between 2001 and 2002 program director of Radiostacja and in 2003 – of Eska Radio in Cracow. Between 2004 and 2005 programming and music manager at Polish MTV. Served for a number of years (2005-2009) artistic director of the music festival in Sopot. Since 2005 editor-in-chief of „Machina” monthly and radio presenter at Polish Radio 3. Honored with the 2007 Polish Radio Golden Microphone award.

Maja Kleszcz

Wokalistka, muzyk, kompozytor, pierwszy głos Kapeli ze Wsi Warszawa, z którą związała się mając zaledwie 14 lat.

Unikalną techniką śpiewu udało jej się podbić serca krytyków muzycznych i publiczności na całym świecie. Wraz z KzWW zdobyła wiele nagród, m. in.: dwa Fryderyki, dwa Machinery, Nagrodę Radia BBC, Grand Prix Europejskiej Unii Radiowej. Jest laureatką wyróżnienia w konkursie 31. Przeglądu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu (2010). W 2008 roku, wraz z Wojtkiem Krzakiem, wyprodukowała jako IncarNations czwarty studyjny album Kapeli ze Wsi Warszawa, „Infinity”, do którego oboje napisali muzykę. Płyta została uznana w USA za najlepszy album „World Music” 2009 roku (portal PopMatters). W maju tego roku ukaza się album „Radio Retro” IncarNations.

Vocalist, musician, composer, sings leading vocals in Kapela ze Wsi Warszawa [Warsaw Village Band], which she joined when she was only 14.

Her unique singing technique won her worldwide critical acclaim and popularity. Together with KzWW she has received numerous prizes, including two Fryderyks, two Machiners, BBC Radio Award and Grand Prix of the European Broadcasting Union.

She received an honorable mention at the 31st Przegląd Piosenki Aktorskiej festival in Wrocław (2010). In 2008, she co-produced with Wojtek Krzak (as IncarNations) the fourth studio album of Kapela ze Wsi Warszawa, „Infinity”, for which they both composed. The record was named the best „World Music” album of 2009 by the PopMatters webzine. In May 2010 IncarNations will release their new album „Radio Retro”.

Jacek Sylwin

Absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie, wieloletni współpracownik Polskiego Radia i TVP. Autor i producent programów radiowych i telewizyjnych. Na przełomie lat 70. i 80. promotor ruchu artystycznego „Muzyka Młodej Generacji”; współtwórca Festiwalu Muzyków Rockowych w Jarocinie. Menadżer wielu popularnych polskich zespołów jazzowych i rockowych oraz producent płyt.

W latach 1987-97 działał w przemyśle muzycznym w Auckland w Nowej Zelandii. Po powrocie do Polski objął stanowisko Dyrektora Produkcji współtworząc system organizacyjny i produkcyjny stacji telewizyjnej TVN.

Obecnie, jako właściciel firmy Jacek Sylwin MANAGEMENT, współpracuje blisko z najwybitniejszymi polskimi artystami takimi jak: Wojciech Kilar, Tomasz Stańko, Krzesimir Dębski, Wojciech Mrozek, Krzysztof Herdzin, oraz instytucjami: Fundacją Kultury Polskiej, Filharmonią Narodową w Warszawie, Teatrem Wielkim – Operą Narodową, Narodowym Instytutem Fryderyka Chopina, Polskim Instytutem Sztuki Filmowej oraz festiwałem Planete Doc Review.

Laureat Nagrody Ministra Kultury i Sztuki za działalność Animatorką Przemysłu Muzycznego w Polsce.

Warsaw Music Academy graduate, longtime collaborator with The Polish Radio and Polish Television. Creator and producer of radio and television shows. Between 1970s and 1980s promoter of the „Music of the Young Generation” movement; co-founder of the rock music festival in Jarocin. Manager of many Polish jazz and rock bands, album producer.

Between 1987 and 1997 active in the music industry in Auckland, New Zealand. After his return to Poland became Program Director of TVN channel, co-creating the station's organization and production system.

He currently runs his own company, Jacek Sylwin MANAGEMENT – and collaborates with many prominent Polish artists including Wojciech Kilar, Tomasz Stańko, Krzesimir Dębski, Wojciech Mrozek, Krzysztof Herdzin, as well as such institutions as the Polish Cultural Foundation, the National Philharmonic in Warsaw, Grand Theater – National Opera, Fryderyk Chopin Institute, Polish Film Institute and Planete Doc Review film festival.

Honored with the Ministry of Arts and Culture for his contribution to the Polish music industry.

www.fn.org.pl

- największe archiwum filmowe w Polsce
- unikatowe zbiory: filmy, fotosy, plakaty, scenariusze, archiwalia, programy filmowe
- promocja kultury filmowej poprzez działalność edukacyjną, oświatową, wydawniczą
- klasyka polskiego i światowego kina w „iluzjonie”
- specjalistyczna biblioteka
- promocja filmu polskiego za granicą

- the biggest film archive in Poland
- unique collection: film copies, stills, posters, scripts, leaflets, ect.
- classic of world and Polish cinematography in cinema "iluzjon"
- reviews of Polish films abroad as well as foreign films in Poland
- library related to Polish and world cinema

FILMOTEKA

NARODOWA

NAGRODA SIECI KIN STUDYJNYCH I LOKALNYCH

Arthouse Cinemas Network Award

PODCZAS TEGOROCZNEGO FESTIWALU PLANETE DOC REVIEW PO RAZ DRUGI ZOSTANIE PRYZNANA NAGRODA SIECI KIN STUDYJNYCH I LOKALNYCH DLA FILMU WYBRANEGO PRZEZ WIDZÓW PODCZAS WEEKENDU Z CYFROWYM PLANETE DOC REVIEW.

NAGRODA ZAGWARANTUJE WSPARCIE SKSił DLA DYSTRYBUCJI FILMU W POLSCE.

FILMY / FILMS:

- CONTACT – AUSTRALIJSKA ODYSEJA KOSMICZNA**
(Contact)
Bentley Dean, Martin Butler, Australia 2009, 79 min
- GOOGLE BABY**
(Google_Baby)
Zippi Brand Frank, Izrael, Indie, USA
/ Israel, India, USA 2009, 77 min
- GRACZ**
(Player)
John Appel, Holandia/Netherlands 2009, 85 min
- OSTATNI POCIĄG**
(Last Train Home)
Lixin Fan, Kanada, Chiny, Wielka Brytania
/Canada, China, UK 2009, 87 min
- TECZOWI WOJOWNICY**
(The Rainbow Warriors of Waiheke Island)
Suzanne Raes, Holandia/Netherlands 2009, 89 min
- WIDEOKRACJA**
(Videocracy)
Erik Gandini, Szwecja, Dania, Wielka Brytania, Finlandia
/Sweden, Denmark, UK, Finland 2009, 80 min

FOR THE SECOND TIME, ART-HOUSE CINEMA AUDIENCES WILL VOTE FOR BEST FILM DURING THE DIGITAL PLANETE DOC REVIEW WEEKEND. THE WINNER WILL RECEIVE SUPPORT FOR ITS POLISH DISTRIBUTION FACILITATED FROM THE ART-HOUSE CINEMA NETWORK.

NAGRODA MIESIĘCZNIKA „FOCUS” DLA NAJWIĘKSZEJ OSOBOWOŚCI FESTIWALU

*„Focus” Magazine’s Award
for the Festival’s Greatest Personality*

**W TYM ROKU PO RAZ PIERWSZY
ZOSTANIE PRZYZNANA NAGRODA
MIESIĘCZNIKA „FOCUS” DLA
NAJWIĘKSZEJ OSOBOWOŚCI FESTIWALU.
NAGRODĘ OTRZYMA DOKTOR NAKAMATS
– NAJWIĘKSZY ŻYJĄCY WYNAŁAZCA,
TWÓRCA DYSKIETKI, ZEGARKA
ELEKTRONICZNEGO I PONAD 3200 INNYCH
RÓWNIĘ PRZEŁOMOWYCH WYNAŁAZKÓW.
OFICJALNA GALA WRĘCZENIA NAGRODY
ODBĘDZIE SIĘ 14 MAJA O GODZ. 20:00
W KINOTECE, PO POKAZIE FILMU
„WYNAŁAZKI DOKTORA NAKAMATS”.**

THIS YEAR THE „FOCUS” MAGAZINE
WILL GIVE OUT FOR THE FIRST TIME
ITS AWARD FOR THE FESTIVAL’S
GREATEST PERSONALITY.

THIS YEAR’S AWARD WILL GO TO
DR NAKAMATS – THE GREATEST LIVING
INVENTOR, CREATOR OF THE FLOPPY DISC,
DIGITAL WATCH AND OVER 3200 OTHER
GROUNDBREAKING INVENTIONS.

THE AWARD CEREMONY
WILL BE HELD ON MAY 14TH AT 8 PM
IN KINOTEKA CINEMA, AFTER THE
SCREENING OF „THE INVENTION
OF DR. NAKAMATS”.

NAUKI POLITYCZNE <i>Political Sciences</i>	str. 39
BLISKI WSCHÓD, KONFLIKT I TY <i>The Middle East, Conflict and YOU</i>	str. 51
FETYSZE I KULTURA <i>Fetish and Culture</i>	str. 59
HISTORIE INTYMNE <i>Intimate Stories</i>	str. 73
KLIMAT NA ZMIANY <i>Climate for Change</i>	str. 89
BOHATEROWIE SĄ WŚRÓD NAS <i>Heroes Among us</i>	str. 102
FUTURE DOC-SHOCK	str. 115
CHINA RELOADED	str. 123
MUZA I WENA <i>Muse and Inspiration</i>	str. 129
PROMISED CITIES	str. 145
ANIMA PLANET	str. 161
DOC ALLIANCE	str. 173
PROJEKTY SPECJALNE <i>Special Projects</i>	str. 181
3 X WERNER HERZOG	str. 189
RETROSPEKTYWA: ALAN BERLINER <i>Alan Berliner Retrospective Program</i>	str. 193
RETROSPEKTYWA: NICOLAS PHILIBERT <i>Nicolas Philibert Retrospective Program</i>	str. 197
THE GREATEST HITS OF PLANETE DOC REVIEW	str. 201

Podczas festiwalu Planete Doc Review większość filmów wyświetlana będzie z polskimi i angielskimi napisami.

During the Planete Doc Review Film Festival most films will be screened with Polish and English subtitles.

Sekcje filmowe

Film sections

Heinrich Böll Stiftung z siedzibą w Berlinie jest niemiecką fundacją polityczną, bliską partii Sojusz 90 / Zieloni.

Podstawowym zadaniem Fundacji zarówno w kraju, jak i za granicą, jest edukacja obywatelska, której celem jest kształtowanie postaw demokratycznych, wspieranie zaangażowania społeczno-politycznego i porozumienia pomiędzy narodami. Kieruje się przy tym swymi podstawowymi wartościami: ekologią, demokracją, solidarnością oraz wolnością od przemocy. W regionie Europy Środkowej Fundacja działa od 20 lat.

Biuro Regionalne Europa Centralna Fundacji im. Heinricha Bölla w Polsce zainaugurowało działalność na początku 2002 r., w końcowej fazie rokowań związanych z przystąpieniem do Unii Europejskiej państw z regionu Europy Środkowej. Jednym z zadań Przedstawicielstwa było obserwowanie i wspieranie działań na rzecz uwzględniania perspektywy równości kobiet i mężczyzn w procesie integracji tych państw z UE.

Po rozszerzeniu Unii Europejskiej tematyka kobieca wciąż stanowi jeden z głównych obszarów zaangażowania Fundacji im. Heinricha Bölla, jednak już od 2003 r. zadania Przedstawicielstwa zostały rozszerzone o tematy takie jak

integracja europejska, wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa Unii Europejskiej w szczególności jej wschodni wymiar, polityka energetyczna i ochrona klimatu. Biuro Regionalne inicjuje i wspiera społeczno-polityczną debatę w Europie Środkowej i Wschodniej (Polsce, Czechach, Słowacji i Ukrainie) także z perspektywy innych „zielonych” tematów.

Więcej informacji o naszych aktywnościach na www.boell.pl oraz www.boell.de

Fundacja im. Heinricha Bölla – Biuro Regionalne Europa Centralna

ul. Żurawia 45, 00-680 Warszawa, tel.: +48 22 59 42 333, e-mail: hbs@boell.pl

 HEINRICH
BÖLL
STIFTUNG
WARSZAWA

Nauki polityczne

Political Sciences

DALEKO OD WIOSKI

Far from the Village | Au loin des villages

Francja, Szwajcaria/France, Switzerland 2008
75 min

Reżyseria/Directed by: Olivier Zuchuat
Zdjęcia/Cinematography by: Olivier Zuchuat
Produkcja/Production: Prince Film SA, A.M.I.P.,
Les Films du Melangeur

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2008 – Międzynarodowy Festiwal Filmów Dokumentalnych
w Marsylii/FID MARSEILLE – Nagroda Bibliotek/Médiathèques Award
2008 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam:
IFF Bilbao; IFF Teheran „Ciné-vérité”
2009 – Mexico City International Contemporary Film Festival (FICCO);
Visions du Réel

Od 2005 roku konflikt w Darfurze rozszerzył się na pogranicze Sudanu z Czadem. Uzbrojone przez sudański rząd bojówki dżandżawidów sprzymierzyły się z arabskimi szczepami z Czadu. 13 tysięcy Czadyjczyków z grupy etnicznej Dajo, uciekając przez przemocą, znalazło schronienie w obozie Gouroukoun, na wschodzie Czadu, 50 kilometrów od granicy z Sudanem. Obóz uciekinierów zajmuje 5 km kwadratowych pustynnego Sahelu. Tak naprawdę jest to więzienie, bez cel i strażników, ale otoczone przez wirtualny mur, tworzony przez strach jego mieszkańców. Na otaczających obóz wzgórzach czai się śmierć – wszędzie dookoła toczy się wojna, masakry i gwałty są na porządku dziennym. W obozie życie przebiega w zwolnionym tempie. To ciągłe czekanie: na kolejną rację żywnościową, na wodę, na sen, który pozwoli pokonać na chwilę strach. I na moment, w którym zakończą się walki i będzie można wrócić do domu. Wszyscy uciekinierzy byli świadkami niedawnych masakr. Dręczą ich wspomnienia, wyryte na ich ciałach i widoczne w ich spojrzeniach. Koszmary połączone ze strachem, że to wszystko może się jeszcze powtórzyć.

Film Oliviera Zuchuata opowiada o wojnie rezygnując z pokazywania jej w sposób bezpośredni. Zamiast typowych, wielokrotnie oglądanych obrazów przemocy, stawia widza przed prawdziwą naturą wojny zawartą w bólu i strachu ofiar. Wojna jest tu cały czas poza kadrem, ale jednocześnie nieustannie wkrada się w obrazy obozowego życia. Jest obecna w opowieściach uciekinierów, ich pieśniach i... dziecięcych rysunkach. I.C.

Thirteen thousand people confined to five square kilometres in the middle of the Sahel. An image which instantly recalls the world of labour camps: the Gulag of the warm countries. Yet this „concentration” camp is the saving kind: Gouroukoun, a refugee camp in eastern Chad, 50 kilometres from the Sudanese border. Gouroukoun is an open-air prison, without cells or wardens. Encircling the camp is a virtual wall, traced by fear. All around, the civil war acts as a permanent jail keeper... Outside

the camp, in the hills, death is lurking: ten kilometres from the camp, massacres, pillages and rapes are occurring freely. Inside the camp, people wait. Fed, cared for and protected by aid workers. This is not a life; it is a means of survival.

Without showing itself, and without being shown, a mindscape of war had crept into the images. Even though the war is outside the camp, behind the scenes, images of the camp bespeak this war.

GARBO. SZPIEG

Garbo: Spy | Garbo: El espía

2

41

Do najbardziej efektywnych tajnych agentów w czasach II wojny światowej należeli: pracujący dla III Rzeszy Alaric i as brytyjskiego wywiadu – Garbo. Alarica, bohatera nazistów, nagrodzono Żelaznym Krzyżem. Dla Anglików prawdziwą legendą był Garbo, który za swoje zasługi dla Zjednoczonego Królestwa otrzymał Order Imperium Brytyjskiego. Jak potoczyły się ich losy? Pierwszy podobno zagiął w trakcie wojny, drugi miał umrzeć na malarię w Angoli. Obaj to... ta sama osoba – Juan Pujol, który 35 lat po wojnie żył w Wenezueli i miał się dobrze. Gdy na początku II wojny światowej Pujol złożył ofertę współpracy Brytyjczykom, ci nie uwierzyli w jego naiwny plan. Nie zrażony niepowodzeniem zgłosił się do... Niemców, którzy zaakceptowali jego propozycję. W końcu, za piątym razem, na współpracę z nim zdecydowali się także Brytyjczycy. Dzięki Pujolowi niemieckie dowództwo było przekonane, że atak sił sprzymierzonych nastąpi w Pas de Calais, co znacznie ułatwiło sukces inwazji aliantów w Normandii.

Garbo. Szpieg to dokumentalny thriller o „największym aktorze świata”. Wywiady, archiwalne materiały i... fragmenty hollywoodzkich filmów o wojnie i o szpiegach (m. in. **Ma-ta Hari, Patton i Nasz człowiek w Hawanie**) tworzą mozaikę faktów i mitów, z której widzowie mogą stworzyć swoją własną wersję historii Juana Pujola. Do prawdy o tym, kim był zbliżamy się w wyniku śledztwa, które przeprowadził ceniony angielski pisarz, specjalista od tematyki szpiegowskiej, Nigel West. Na ekranie pojawiają się też inne ważne dla tej historii postaci. Historyk brytyjskiego wywiadu Mark Seaman, który prześledził każdy krok Pujola. Dziennikarz Xavier Vinader, który odtworzył szczegóły działań szpiega. Hrabina Aline Griffith, która w trakcie II wojny światowej pracowała w Hiszpanii dla amerykańskiego wywiadu. I dwie rodziny Pujola – pierwsza, którą zostawił w Hiszpanii, i druga, którą założył w Wenezueli. Pojawia się też główny bohater, czyli Juan Pujol we własnej osobie...
I. C.

*A portrait of the Spaniard Joan Pujol Garcia, who fought on both sides in two wars without ever having held a weapon. During the Second World War, he was both the German spy Arabel and the British spy Garbo. He earned his British codename because his bosses considered him to be the best actor in the world – so great was the web of lies that he span to deceive his German superiors. In the words of one clearly impressed espionage expert in the film, „The bigger the lie, the more they believed him.” In addition to these interviews, most of which are filmed in front of multicolored backgrounds, the film tells Pujol's story primarily through black-and-white archive footage. It interweaves documentary recordings of the events in question with excerpts from various fiction films, from classics like *Our Man in Havana* to more obscure espionage flicks like the British *Pimpernel Smith*: a more than fitting form for a film in which the boundary between fact and fiction is fluid and constantly shifting. In the closing credits, Winston Churchill isn't quoted for nothing: „In wartime, truth is so precious that she should always be attended by a bodyguard of lies.”*

Hiszpania/Spain 2009
88 min

Reżyseria/Directed by: Edmon Roch
Zdjęcia/Cinematography by: Bet Rouirich, Gabriel Guerra, Joachim Bergamin
Produkcja/Production: Ikiru Films, Colose Producciones, Centuria Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

2009 – FF w Rzymie/Rome Film Festival;
IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2009 – Sevilla European Film Festival
– Nagroda dla najlepszego dokumentu europejskiego
/Best European Documentary Film
Goya 2009 – nominacja do nagrody dla najlepszego dokumentu
/Best Documentary nomination

Nauki polityczne
Political Sciences

GOODBYE, HOW ARE YOU?

Goodbye, How Are You? | Dovidjenja, kako ste?

Serbia 2009
60 min

Reżyseria/Directed by: Boris Milić
Zdjęcia/Cinematography by: Boris Milić
Produkcja/Production: Dribbling Pictures

Nauki polityczne
Political Sciences

Goodbye, How Are You? to, zgodnie z podtytułem, satyryczna bajka dokumentalna. Film został zrealizowany w Serbii w latach 2003-2009. Boris Milić – pomysłodawca, reżyser, twórca scenariusza, producent i operator – prezentuje autor-ską opowieść o serbskiej współczesności. Jest to historia subiektywna, sklejona z obrazów codzienności zaobserwowanych z dużą wnikliwością i wrażliwością wizualną. Kamera chwyta prawdziwe perełki, tworząc wielobarwną mozaikę, w której spotykają się: lokalny klimat, rzeczywistość społeczno-polityczna Serbii, przemiany gospodarcze, specyficzne przejawy mentalności, okrucy tradycji i materialna tkanka kultury. Na monolog narratora składają się aforyzmy i mądrości o charakterze powszechnie znanych sloganów, które w zestawieniu z obrazami dają słodko-gorzka diagnozę życia. Płynący zza kadru komentarz to próba poetyckiej autorefleksji – pojawiające się obrazy są lustrem, w którym opowiadający przegląda się i z którego czerpie swoją tożsamość. To wszystko zostało okraszone specyficznym, baikańskim humorem i dystansem nawiązującym do dokumentów takich jak znana z polskich ekranów *Księga rekordów Sztuki*. D.P.

A satirical documentary fairy tale about a „hero of our time” who would die for what he believes in, but doesn’t believe in anything anymore.

An original cinematographic language, featuring exclusive satirical documentary images and an underground literary style that give us back what we need the most in this self-destructing world: a new vision, intellectual satisfaction, a fake sense of hope and a big smile...

The narrator’s last remaining motivation is to choose how he will die. He thus challenges various archetype antagonists of today’s society to a series of absurd duels, but realizes ad hoc that all his potential opponents (the humanitarian businessman, the honest politician, the redempted war criminal, the hypocritical moralist, the passionate nihilist, the corrupted doctor, the ruthless believer, the romantic lover,

etc.) have already been ridiculed by the satirical comments of his friend. His self-destructive urge keeps growing, until the final confrontation with the only worthy opponent – the enemy within...

GRZECHY MOJEGO OJCA

Sins of My Father | Pecados de mi padre

W dniu swojej śmierci, 2 grudnia 1993 roku, Pablo Escobar był jednym z najbogatszych ludzi w Kolumbii. Na swój sukces nie zapracował jednak ciężką pracą. U źródła jego bogactwa leżała działalność przestępcza - Escobar był szefem nieszklanego Kartelu z Medellin, który kontrolował przemysł narkotyków do Dominikany, Portoryko i Meksyku. Na postać narkotykowego bossa patrzymy z niecodziennej perspektywy - oczami jego jedynego syna. Po śmierci ojca Juan Escobar wyjechał wraz z matką z Kolumbii i żył pod zmienionym nazwiskiem jako Sebastian Marroquin. Po latach mężczyzna próbuje zrozumieć, jak to możliwe, by ojciec, którego pamięta z dzieciństwa, i człowiek zlecający morderstwa polityków, byli tą samą osobą. Escobara wspomina też jego żona, Maria Isabel Santos. Opowieści o życiu rodzinnym, skonstruowane są z faktami z policyjnych kronik. Widzimy po raz

pierwszy publicznie prezentowane archiwalia - home movies Escobarów przedstawiające szczęśliwe, beztrudne życie młodego małżeństwa. Już w pierwszych scenach filmu w kadrze pojawia się zdjęcie kilkuletniego Pablo Escobara z czasów jego Pierwszej Komunii. Czy ten nieśmiały uśmiechnięty chłopiec mógł zostać jednym z największych przestępców w XX-wiecznej historii Ameryki Południowej?

Młody argentyński reżyser, Nicolas Entel, za swój poprzedni film, *Orquesta típica*, otrzymał m.in. Wyróżnienie Międzynarodowego Jury na FF w Oberhausen. Podczas realizacji *Grzechów mojego ojca* udało mu się dotrzeć do synów zamordowanych przez Escobara polityków. Spotkanie jednego z nich, Rodrigo Lary Restrepo, z synem przestępcy stanowi nieoczekiwaną puentę dla niesławnej historii narkotykowego bossa. I.C.

Sins of My Father opens with the menacing sound of Pablo Escobar's voice over images of violent acts in Colombia. In the 1980s, the drug lord was responsible for a slew of murders, including those of the country's justice minister and a presidential candidate, before he was murdered himself. This documentary depicts Escobar as seen through the eyes of his son Juan Pablo, who fled Colombia with his mother following his father's death. Juan Pablo changed his name to Sebastian Marroquin and went on to lead a „normal” life. Filmmaker Nicolas Entel met Sebastian and persuaded him to tell his story for the camera. His father's crimes still cast a shadow over his life and he wants to make amends. And so we see him writing a letter to the children of his father's two most prominent victims, Justice Minister Rodrigo Lara Bonilla and the charismatic politician Luis Carlos Galán. And we also learn just how devastating the violent loss of one's father can be, irrespective of what kind of person he was. Against the backdrop of archive footage, the children discuss their fathers' lives. Meanwhile, attempts are made to organize a meeting between Escobar's son and the children of the drug lord's victims.

4

43

Argentyna, Kolumbia/Argentina, Colombia 2009
94 min

Reżyseria/Directed by: Nicolas Entel
Zdjęcia/Cinematography by: Mariano Monti, Patricio Suarez
Produkcja/Production: Red Creek Productions

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 - Sundance Film Festival
- nominacja do Nagrody Jury za najlepszy film dokumentalny
/Nominated Grand Jury Prize World Cinema-Documentary

Nauki polityczne
Political Sciences

IDIOCI W KOREI

The Red Chapel | Det Røde Kapel

Dania/Denmark 2009
88 min

Reżyseria/Directed by: Mads Brügger
Zdjęcia/Cinematography by: René Johannsen
Produkcja/Production: Zentropa Productions, Danmarks Radio (DR)

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – HotDocs Canada;
IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2009 – Panorama Nordycka, Islandia/Nordisk Panorama,
Iceland – Najlepszy Dokument Nordycki/Best Nordic Documentary
2010 – Sundance Film Festival
– Nagroda Jury w kategorii: dokument
/World Cinema Jury Prize: Documentary

To niecodzienni turyści: Mads Brügger, duński dziennikarz, pisarz, prezenter telewizyjny, słynący z kontrowersyjnych tematów, oraz dwóch dwudziestolatków: Simon Jul i Jacob Nossell. Pierwszy, z wiecznym uśmiechem na szerokiej, jowialnej twarzy, jest aktorem. Drugi, komik, jest chory na porażenie spastyczne i z trudnością porusza się o własnych siłach. Obaj, choć mają koreańskie korzenie, do Korei Północnej jadą po raz pierwszy – od dziecka mieszkają w Europie.

Do Korei Północnej, a więc kraju, gdzie wciąż jest żywy duch „Wielkiego Wodza”, „Wiecznego Prezydenta” Kim Ir Sena, a niepodzielną władzę sprawuje jego syn, „Drogi Przywódca”, Kim Dzong Il. Kraju, gdzie większość z 23 milionów obywateli cierpi głód, a o podstawowych prawach człowieka należy zapomnieć. Miejscowe władze niechętnie też patrzą na przybyszy zza granicy. Brüggerowi udało się jednak załatwić pozwolenie na przyjazd pod pretekstem „wymiany kulturalnej”. Bo Simon i Jacob są również znani jako mała trupa teatralna specjalizująca się w satyrycznych skeczach. Ich przyjazd do Korei ma też po trosze znamiona akcji dywersyjnej. Wskazuje na to oryginalny tytuł filmu nawiązujący do pewnego komunistycznego szpiega działającego w nazistowskich Niemczech pod ksywką „Rote Kapelle” ...

A więc: humor kontra ponura rzeczywistość totalitarnego państwa, wolność kontra zniewolenie. I w końcu: życie – wbrew sankcjom komunistycznego reżimu i wbrew ograniczeniom niepełnosprawnego ciała. *I. C.*

In 2006 The Red Chapel was granted permission by the North Korean government to stage a performance for a select audience in the capital. They went on the pretext of being a small Danish theatre troupe on a cultural exchange, but in reality the journey was a way of exposing some of the well-hidden truths about the dictatorship – not least on their way of treating the handicapped.

Jacob Nossell – who is handicapped, or as he calls it, a „spastic”, and Simon Jul were both adopted from South

Korea to Europe as infants, and this film is their story about the confrontation with their biological roots, and their attempt to act and perform in a world where humanity have very poor conditions. It is also a bizarre story about the meeting between the free mind and the absolute surveillance society. And it is a story about the soft spot for all dictatorships: Humour.

With a very rare sensibility The Red Chapel is a darkly humorous look inside the North Korean dictatorship.

NIEDOKOŃCZONY FILM

A Film Unfinished | Shtikat Haarchion

45

W maju 1942 roku do warszawskiego getta przybyła ekipa filmowa Urzędu Propagandy III Rzeszy. Operatorzy pracowali przez miesiąc, rejestrując sceny z życia ulicy, pokazując skrajną nędzę i świat dobrze odżywionych, wchodząc do zabiedzonych podwórek i wykwinnych restauracji, kreując świat kontrastów i pracując nad „uchwyceniem żydowskiego charakteru”. Zapis odnaleziono zaraz po wojnie, w archiwach filmowych nazistów. Przez lata uważano go za prawdziwy portret życia w warszawskim getcie.

Reżyserka Yael Hersonski postanowiła zbadać okoliczności powstania filmu. 50-minutowy zapis przestudiowała ujęcie po ujęciu, przejrzała archiwa, prywatne zapiski na temat obecności ekipy w getcie, dotarła do materiałów z przesłuchania niemieckiego operatora filmowego, Willy'ego Wista. Mozolna analiza pokazuje, że dokument to jeszcze jedna mistyfikacja propagandy nazistów, a „normalne” życie od początku do końca zaaranżowano, pod baczny okiem pilnujących porządku esesmanów. Na film składają się wspomnienia i komentarze ocalałych, fragmenty niesławnego filmu, sylwetki uchwyconych w kadrze niemieckich operatorów i przerażone spojrzenia filmowanych mieszkańców getta. Wychwycone przez reżyserkę niuanse przenoszą film na poziom uniwersalny, każą zastanowić się nad naturą i uwarunkowaniami każdego zapisu archiwalnego.

Bohaterami filmu są nie tylko widoczni na ekranie miesz-

kańcy, ale także kilku ocalałych z Zagłady. Reżyserka konfrontuje ich z niemieckim filmem, wsłuchując się w ich komentarze. „Przechodziłam obok trupów, ale ich nie zauważałam. Nie byłam w stanie niczego poczuć. Jestem szczęśliwa, że dziś mogę płakać, że dziś jestem człowiekiem” – mówi jedna z rozmówczyń. *M.B.*

This is the story of a film that was never finished. A rough cut, stored in Germany's Federal Film Archive, is all that remains. It is the longest film that the Nazi's propaganda team ever filmed in the Warsaw ghetto. Filmed shortly before the deportation of the ghetto's inhabitants, it contains elaborately dramatised scenes describing the allegedly luxurious lives of Jews in the ghetto which are juxtaposed with shots of hunger, death and the suffering of other inhabitants. It is not known why this propaganda film was made, or who was meant to see it. Some of this film material turned up as "archive footage" after the war in documentaries about the Warsaw ghetto. For her film, Yael Hersonski has conducted interviews with people who remember the filming of this propaganda film; she has also sought, and found, diaries written by ghetto inhabitants, and even discovered the records of the film cameraman's interrogation. All these testimonials provide evidence of the cynicism with which the film was made. But they also call into question the uncritical use of such images. Yael Hersonski: „More than other forms of witnessing such as oral testimony and written documents, images, by nature, remain open to interpretation and are capable of conveying much more than people are able or willing to see. Archival footage of the Holocaust marks the beginning of the systematic cinematic documentation of war crimes. After the world had visually witnessed something of the catastrophe, the images were no longer what they had been before. Something had changed, a certain human shield was removed, and slowly, the veil of numbness that had obscured the inconceivable and concealed its true horror was lifted.”

Niemcy, Izrael/Germany, Israel 2009
88 min

Reżyseria/Directed by: Yael Hersonski
Zdjęcia/Cinematography: Itai Neeman
Produkcja/Production: Belfilms

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – Sundance Film Festival
– nagroda za montaż w kategorii: dokument
/ World Cinema Documentary Film Editing Award

Nauki polityczne
Political Sciences

NIEMIECKA JESIEŃ '46

German Autumn '46 | 1946, automne allemand

Francja/France 2009
77 min

Reżyseria/Directed by: Michael Gaumnitz
Zdjęcia/Cinematography by: Michael Gaumnitz
Produkcja/Production: Xavier Carniaux, AMIP

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOK Leipzig

W 1946 roku młody szwedzki pisarz, Stig Dagerman, przyjechał do Niemiec z zamiarem napisania reportażu. Co prawda wojna już się zakończyła, ale jej skutki były widoczne gołym okiem. W zrujnowanych niemieckich miastach stopniowo odradzało się życie. W książce **Deutscher Herbst - Reisereportage aus Deutschland 1946 (German Autumn - A Travel Report from Germany 1946)** Dagerman opisywał koszmar wszechobecnych ruin i zgłiszcz. Jednak im wnikliwiej pisarz przyglądał się całej sytuacji, tym bardziej reporterski cynizm zaczynała zastępować głęboka ludzka empatia.

Michael Gaumnitz postanowił wykorzystać spisane przez Dagermana spostrzeżenia i na ich podstawie nakręcił niezwykły reportaż filmowy. W sposób szczególny dokumentuje w nim powojenną historię Niemiec – za pomocą nie pokazywanych wcześniej archiwalnych materiałów. Poruszające cytaty z książki Dagermana są bez wątpienia jednym z atutów filmu, ale nie wyczerpują jego zalet. Atrakcyjna jest również animacja graficzna budująca tzw. „trzeci wymiar”. Zdaniem reżysera ma ona nie tylko zobrazować emocjonalne cytaty z książki Dagermana, lecz również połączyć anonimowy tekst z wyobraźnią widza. Film jest z pewnością nie tylko ciekawym eksperymentem artystycznym, ale również pobudzającą do myślenia gorzką refleksją na temat historii XX wieku. *A. P.*

*In 1946, Stig Dagerman, a young Swedish writer, flies to Germany as a reporter. The war is over. The cities are in ruins and so are the people. Some saw the liberators arrive, others the occupying forces. Everyday life resumes only gradually. Everything seems paralysed. In his book **Deutscher Herbst - Reisereportage aus Deutschland 1946 (German Autumn - A Travel Report from Germany 1946)**, which serves as a basis for this compilation film, Dagerman describes a nightmare of stones. Ruins as far as the eye can see. But the closer he gets to the people on his travels, the more sensitive and discerning his eye becomes. His initial cynicism gives*

way to empathy. Michael Gaumnitz used the text for a moving journey through the archive material of that period, which has never been presented in this way. Gaumnitz adds a third level. He repeatedly experiments with painting on the film – or „animation graphique”, as he calls it – to reconnect the anonymous newsreel material back to individual fates and Dagerman's perspective. Disillusioned, he notes how fast first hopes vanish into thin air. The allies had only just started denazification and initiated the first steps towards democracy when they shifted gear to adapt all their strategies to the logic of the Cold War.

OSACZENIE. DEMOKRACJA W SIDŁACH NEOLIBERALIZMU

Encirclement. Neo-Liberalism Ensnares Democracy
L'encercllement - La démocratie dans les rets du néolibéralisme

W latach 90. ubiegłego wieku na politycznych salonach Europy triumfowały gwiazdy „nowej lewicy”: Tony Blair, Gerhard Schröder czy Lionel Jospin. W tym czasie na Starym Kontynencie sprywatyzowano więcej państwowych przedsiębiorstw niż kiedykolwiek wcześniej, a środki finansowe na edukację i służbę zdrowia bezlitośnie redukowano do minimum. Bakcył neoliberalizmu został połknięty na dobre. Przez wszystkich.

Przypadek? Otóż nie. Absurdalna teza, że niewidzialna ręka rynku jest rozwiązaniem absolutnie wszystkich problemów, stała się międzynarodowym dogmatem. Jedynie słuszną religią. Żyjemy w dyktaturze jednej idei, w którą wątpić nie tyle nie wypada, co po prostu nie wolno. Tą religią jest neoliberalizm.

Film jest zapisem rozmów z wybitnymi intelektualistami, takimi jak Noam Chomsky, Ignacio Ramonet czy Susan George. Krok po kroku poznajemy historię neoliberalizmu - począwszy od Wielkiego Kryzysu w latach 30. ubiegłego wieku, poprzez powstanie Międzynarodowego Funduszu Walutowego i Banku Światowego, aż do upadku Żelaznej Kurtyny i czasów nam współczesnych. Ale tło historyczne jest mniej ważne od analizy mechanizmów, jakie doprowadziły do posłusznego uznania przez świat dyktatu jednej idei. Widzimy, jak wielką cenę płacimy za to my wszyscy - a w szczególności kraje najuboższe. Czarno-biały, pozbawiony ozdobników, efektów specjal-

nych i ironii film, to szokujący, dwu i półgodzinny traktat o neoliberalnym mirażu wolności. Mirażu, który mimo wielkiego kryzysu, nadal trwa. Nie ma tu łatwych odpowiedzi. Jest za to wiele pytań, których nie można zbyć milczeniem. J. J.

Drawing upon the thinking and analyses of renowned intellectuals, this documentary sketches a portrait of neo-liberal ideology and examines the various mechanisms used to impose its dictates throughout the world.

Neo-liberalism's one-size-fits-all dogmas are well known: deregulation, reducing the role of the State, privatization, limiting inflation rather than unemployment, etc. In other words, depoliticizing the economy and putting it into the hands of the financial class. And these dogmas are gradually settling into our consciousness because they're being broadcast across a vast and pervasive network of propaganda.

In fact, beginning with the founding in 1947 of the Mont Pèlerin Society, neo-liberal think tanks financed by multinational companies and big money have propagated neo-liberal ideas in universities, in the media, and in governments.

This ideology, convinced of its historical and scientific validity - as proven, in particular, by the fall of the Soviet Union - has intoxicated all governments, left and right alike. In fact, since the end of the Cold War, the rate of neo-liberal reforms has increased dramatically. Often imposed with force, either through the structural adjustment plans of the International Monetary Fund (IMF) and the World Bank, under the pressure of financial markets and multinationals, or even by outright war, the neo-liberal doctrine has now reached every corner of the planet.

But behind the ideological smokescreen, behind the neat concepts of natural order and the harmony of interests in a free market, beyond the panacea of the „invisible hand,” what is really going on?

Kanada/Canada 2008
160 min

Reżyseria/Directed by: Richard Brouillette
Zdjęcia/Cinematography by: Michel Lamothe
Produkcja/Production: Les films du passeur

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2008 - Yamagata International Documentary Film Festival
- Nagroda Główna/Grand Prize
2009 - Visions du Réel - Nagroda Główna/Grand Prize
2009 - International Independent Film Festival IndieIsboá
- Nagroda Publiczności (najlepszy film pełnometrażowy)
/Audience Award (best feature film)

Nauki polityczne
Political Sciences

Polska/Poland 2009
38 min

Reżyseria/Directed by: Ksawery Szczępanik
Zdjęcia/Cinematography by: Kacper Fertacz, Michał Rytel,
Kacper Czubak, Ksawery Szczępanik
Produkcja/Production: Darek Dikti Biuro Pomysłów

PRAWDA, DOBRO I PIĘKNO. FILM O BOHDANIE PORĘBIE

Truth, Virtue and Beauty. The Story of Bohdan Poręba

Przed laty reżyser Bohdan Poręba miał ugruntowaną pozycję w polskiej kinematografii – jego filmy („Hubal”, „Katastrofa w Gibraltarze”) przyciągały do kin tłumy widzów, zdobywał nagrody, kierował zespołem filmowym. Był też długoletnim członkiem PZPR, szefem Zjednoczenia Patriotycznego „Grunwald”, a w wolnej Polsce – kandydatem do Sejmu z list Samoobrony. Wszystko, czego w życiu dokonał, robił – jak twierdzi – w obronie prawdy, dobra i piękna. O te wartości walczy do dziś.

Prawda, dobro i piękno. Film o Bohdanie Porębie to próba ukazania tego, co czasem kryje się za pięknymi hasłami i wzniosłymi deklaracjami. *(materiały producenta)*

Bohdan Poręba, a film director, was once an ace. He had the audience in cinemas, prizes in festivals and a production company for 24 years. But he was also a many-year member of the Polish United Workers' Party, leader of the Patriotic Union „Grunwald” and a candidate to the Polish Parliament on the list of Samoobrona, a populist party. „All I did in my life was to defend the thruth, the good and the beauty” – he claims today.

The Truth, the Good and the Beauty. The Story of Bohdan Poreba is an attempt to discover what lies beneath elegant phrases and elevated declarations.

WIDEOKRACJA

Videocracy

10

49

Zaczął się skromnie – w 1976 jedna z lokalnych stacji pokazała późnym wieczorem teleturniej, w którym po każdej poprawnej odpowiedzi obecna w studio gospodyni domowa zdejmowała kolejną część swojej garderoby. Następnego dnia do stacji telewizyjnej wpłynęły skargi od miejscowych przedsiębiorców, bo większość oglądających program mężczyzn, nazajutrz spóźniła się do pracy. Wydarzenie to pokazało przyszłość telewizji. Jej głównym przekazem stała się zabawa. A najlepszą zabawę włoskiej widowni telewizyjnej zapewniają tłumy roznegliżowanych kobiet.

Najważniejsze to być zauważonym: sława i pieniądze pojawiają się wkrótce automatycznie. Marzeniem włoskich dziewczyn jest zostanie „veliną” – piękną ozdobą telewizyjnych programów, której jedyne zadanie to: ładnie wyglądać. Na telewizyjne ekrany chce się także dostać robotnik Ricky Canevali. Zrobi wszystko, by zdobyć popularność. I uważa, że ma potrzebne do tego atuty – śpiewa i tańczy jak Ricky Martin, a w sztukach walki jest równie sprawny jak Jean-Claude Van Damme. O tym, kto dostanie się na wizję, decydują ludzie tacy jak Lele Mora. Lele tworzy celebrytów, na których zarabia cały przemysł. Również Fabrizio Corona, szef zespołu paparazzich, który wykorzystuje do szantażu zarejestrowane przez swoich ludzi materiały.

Od ponad 30 lat włoskim społeczeństwem rządzi telewizja. Kontroluje ją jeden człowiek. Właścicielem największych stacji telewizyjnych jest włoski premier Silvio Berlusconi. Komercyjne programy Berlusconiego są przez wielu uważane za odzwierciedlenie jego własnego gustu i osobowości. A dla ponad 80% Włochów telewizja to główne albo jedyne źródło informacji o świecie... Temat zgłębia Erik Gandini, włoski reżyser od lat mieszkający w Szwecji, znany z bezkompromisowych obrazów współczesności w filmach takich jak **Nadprodukcja. Terror konsumpcji** i **GITMO – nowe prawa wojny**. I. C.

*In Italy one man only has kept the domination of the image over three entire decades. As a TV-magnate and then as Presidente, Silvio Berlusconi has created a perfect system of TV-entertainment and politics. Like no one else he has influenced the content of commercial television in Italy. His TV-channels, known for their over-exposure of almost naked girls, are seen by many as a mirror of his own taste and personality In **Videocracy** director Erik Gandini returns to his country of birth portraying from the inside the consequences of a TV-experiment that Italians have been subjected to for 30 years.*

Director's statement: *Berlusconi's commercial television has been a strong experience for me and my generation. In the late 80s, 20 years old, I moved from Bergamo to Sweden and discovered an inspiring cinematic art form: „creative documentary”. Since then, I have been struck by the how television in Italy has concentrated more and more under the control of Silvio Berlusconi. No other single Italian has influenced the content of commercial television in particular in Italy like him.*

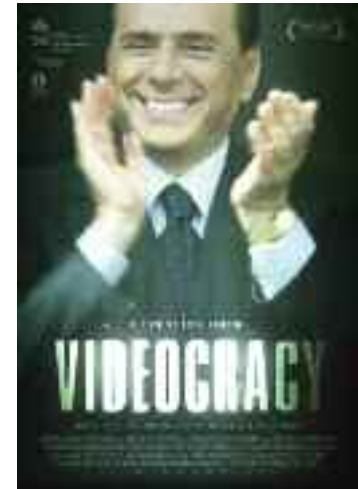
30 years of a TV-flow that is like a mirror of his taste and personality... all this raised a question in me: what is the impact on the country's soul?
Erik Gandini

Szwecja, Dania, Wielka Brytania, Finlandia /Szweden, Denmark, UK, Finland 2009
80 min

Reżyseria/Directed by: Erik Gandini
Zdjęcia/Cinematography by: Manuel Alberto Claro, Lukas Eisenhauer
Produkcja/Production: Atmo Media Network, Zentropa, Sveriges Television (SVT), BBC Storyville, Danish Broadcast Corporation

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

2009 – Toronto Film Festival
– Nagroda dla najlepszego dokumentu /Best Documentary
2008 – Sheffield Film Festival – Nagroda Specjalna Jury / Inaugural Special Jury Award
2008 – Golden Graal – Nagroda Sergio Cittiiego dla Erika Gandiniiego /Sergio Citti Award to Erik Gandini
2008 – Venice Film Festival; Chicago Int. Film Festival; Sao Paolo Int. Film Festival;
IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2010 – Visions du Réel

Nauki polityczne
Political Sciences

WYMAZAĆ DAWIDA

Erasing David

Wielka Brytania/UK 2009
80 min

Reżyseria/Directed by: David Bond

Zdjęcia/Cinematography by: Annemarie Lean-Vercoe, Gavin Northover

Produkcja/Production: Green Lions

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – DDX International Documentary Film Festival Copenhagen
2009 – Doc/Fest Sheffield

Wielka Brytania to jeden z trzech – obok Rosji i Chin – światowych liderów w stosowaniu praktyk inwigilacji obywateli. Przeciętny Brytyjczyk, chcąc funkcjonować w społecznym systemie, jest zmuszony udostępnić państwu prywatne dane. Imię, nazwisko, a nawet numer telefonu komórkowego czy karty kredytowej, nie są już niczym tajemnicą, lecz istotnym elementem wielkiego banku danych. Czy w tak zorganizowanym państwie jest w ogóle możliwa anonimowość? Reżyser filmu, David Bond, sprawdził, w jakim stopniu rząd i prywatne firmy kontrolują życie mieszkańców Wielkiej Brytanii, i na ile mają one dostęp do ich prywatnych danych.

Wymazać Davida to historia „ucieczki” reżysera, który pakuje plecak i bez śladu znika z własnego domu. Opuszcza żonę w zaawansowanej ciąży oraz ich małe dziecko. Bierze trochę ubrań, kosmetyki, telefon komórkowy i kartę kredytową. Chce sprawdzić, czy to nagłe zniknięcie pozostanie anonimowe i ile czasu zajmie prywatnym detektywom odnalezienie jego osoby.

Rozpoczyna się poszukiwanie. Bond dokumentuje kamerą każdy swój ruch. Przedstawia własne przemyślenia, dylematy i emocje, a także strategię ochrony własnej prywatności. Detektywi prowadzą w tym czasie śledztwo korzystając z udogodnień nowoczesnych technologii: komputerowych programów, kamer, podglądu i podsłuchu. Gra obu stron trwa miesiąc, w trakcie którego wzajemny dystans stopniowo się zmniejsza. *A.P.*

In this engaging documentary, filmmaker David Bond decides to escape for a month, and let private investigators track him using whatever information they can find in the public domain. The results are astonishing, and as a range of interviewees, including David Blunkett, Henry Porter and Timothy Garton-Ash explain, the mountain of data being accumulated and centralised by the government is epic in scope, and can be devastating when misapplied. Erasing David is a timely clarion call to those of us interested in guarding our civil liberties in an increasingly invasive digital age.

Bliski Wschód, konflikt i TY

The Middle East, Conflict and YOU

BUDRUS

Budrus

USA, Izrael, Palestyna
/ USA, Israel, Occupied Palestinian Territory 2009
78 min

Reżyseria/Directed by: Julia Bacha
Zdjęcia/Cinematography: Julia Bacha, Mohammed Fawzi
Produkcja/Production: Justi Vision Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Budrus to palestyńska wioska położona w odległości 31 kilometrów na północny zachód od Ramallah. Zamieszkuje ją zaledwie półtora tysiąca osób. W 2003 roku Budrus znalazł się w centrum uwagi całego świata za sprawą decyzji rządu izraelskiego, w myśl której wkrótce miała się rozpocząć budowa muru, dzielącego wioskę dokładnie na dwie części. Pomysłowi sprzeciwili się mieszkańcy miejscowości. Mur, który ma zostać wzniesiony na ziemi, polach i plantacjach, może ich pozbawić środków do życia.

Wydarzenia te śledzi od ponad pięciu lat Julia Bacha. W swoim filmie skupia się na postaciach lokalnego działacza Ayeda Morrara i jego 15-letniej córki, Iltezam. To ich oczami oglądamy wszystkie sytuacje. Udało im się zaangażować w protest nie tylko rywalizujące ze sobą organizacje palestyńskie Hamas i Fatah, ale także namówić do udziału w pokojowych akcjach protestacyjnych setki obywateli izraelskich oraz członków międzynarodowego ruchu na rzecz pokoju. Na te pokojowe manifestacje izraelscy żołnierze reagują jednak agresją.

tłum. M.N.

Budrus is a Palestinian village, thirty-one kilometres north-west of Ramallah. There are just under one-and-a-half thousand people living here. Budrus came to the attention of the world at large in 2003 when the Israeli government decided to erect a barrier in the form of a fence or wall which, among other things, was to run straight through Budrus. As a result, the village was to become the site of some remarkable protests.

For her film, Julia Bacha, who has followed events in Budrus for the past five years, has chosen to focus on Palestinian activist Ayed Morrar and his fifteen-year-old daughter, Iltezam. By portraying the events largely through their eyes, the viewer is able to understand the reasons for the commitment displayed by the people of Budrus. The barrier, which was to be built on their land, their fields and their plantations, posed a serious threat to the villagers' means of existence.

Ayed Morrar's organisation of the protests is an extraordinary

feat. Not only does he manage to bring together competing Palestinian organisations Hamas and Fatah, but hundreds of Israeli citizens also take part in the peaceful protest actions, as do members of the international peace movement. Nobody, however, can prevent these peaceful, non-violent demonstrations from being the target of aggressive reactions on the part of Israeli soldiers.

DROGA DO NAHR AL-BARED

Road to Nahr Al Bared | Camino a Nahr Al Bared

2

53

W trakcie lekcji nauczycielka prosi uczniów, żeby powiedzieli, któremu z nich zbombardowano dom. Dzieci podnoszą ręce i opowiadają o tym, co się wydarzyło. Później mają coś narysować. Rysują rakiety, samoloty, pociski i rozsypujące się domy..

Obóz dla uchodźców palestyńskich Nahr al-Bared powstał w 1949 roku. W 2007 stał się polem krwawych walk pomiędzy Libańczykami a bojownikami Fatah Al-Islam. Walki trwały 15 tygodni. W ich wyniku zginęło około 500 ludzi, a obóz niemal doszczętnie zniszczono. „Żyjemy na dnie wielkiej dziury i nie możemy się z niej wydobyć” – mówi przygnębiony Yaser, 20-paroletni Palestyńczyk. Uchodźcy z Palestyny to niemal 5 milionów osób – 1/3 wszystkich uchodźców na świecie. Nie mają praw; ograniczają ich punkty kontrolne i brak pracy. Poszukiwanie normalności wśród gruzów nie jest łatwe, ale młodzi

Palestyńczycy o niczym innym nie marzą. W filmie Sebastiana Talavery poznajemy kilkoro z nich: Raeda, Mustafę, Israa i Yasera. Od kiedy ONZ pomogła w odbudowie szkoły, niektórzy spośród kilkunastoletnich mieszkańców obozu mogą się uczyć. Przed ich opiekunami stoi trudne zadanie: poza przekazywaniem wiedzy, starają się ich nauczyć godności, cierpliwości i opanowania. „Nigdy nie wybieraj ścieżki fanatyzmu. Nie ma nic wspólnego z naszą wiarą” – tłumaczy nauczyciel nastoletniej uczennicy. Reżyser wsłuchuje się w trudne pytania zadawane przez młodzież i sam zdaje się zastanawiać nad tym, jak to możliwe, że mieszkańcy Nahr al-Bared nie mogą żyć normalnie.

M. B.

Road to Nahr Al Bared is a look to the situation of a Palestinian refugee camp in Lebanon through the testimonies of five refugees aged between 9 and 62. Yaser tells us that the fight broke out in the camp, home of 35,000 civilians. Raed, 9 years old, tries to forget everything that happened taking care of his newly purchased calf. Israa wants to be a teacher. Mustafa is learning to weld; he wants to find a job as soon as possible to help his family. Ali is 62 years old and sends a message of peace to the world, despite having no fixed place to sleep each night. In parallel we will see sequences that take place in the school, from a geography lesson to a staff meeting, through the recess.

Hiszpania/Spain 2009
67 min

Reżyseria/Directed by: Sebastian Talavera
Zdjęcia/Cinematography by: Sebastian Talavera
Produkcja/Production: Sara Talavera, Un Perro Andaluz Producciones

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Seville European Film Festival
2010 – Thessaloniki Documentary Festival

Bliski Wschód, konflikt i ty
The Middle East, Conflict and YOU

Izrael/Israel 2009
53 min

Reżyseria/Directed by: Mor Loushy
Zdjęcia/Cinematography by: Daniel Kedem
Produkcja/Production: One Man Show, Plan B

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam

William pochodzi z Bostonu. Swoje zainteresowania określa w trzech słowach: wojna, sport i polityka. Marzy o tym, by zobaczyć jedną z najlepszych armii świata w akcji. Elenah mieszka na wschodnim wybrzeżu, w stanie New Jersey. Nad jej łóżkiem wisi flaga Izraela – prezent od przyjaciół, który dziewczynka pokazuje z nieskrywaną dumą. Jack, młody mieszkaniec Toronto, jest pacyfistą. Nie cieszy go perspektywa wyprawy do Ziemi Świętej.

William, Elenah i Jack razem z innymi młodymi Amerykanami uczestniczą w programie „Israel Experience” zwanym największym syjonistycznym projektem dekady. Każdego lata tysiące nastolatków pochodzenia żydowskiego spędza cztery tygodnie w Izraelu, biorąc udział w intensywnym obozie, w trakcie którego mają poznać inne oblicze tego kraju i narodu. „Wiek między 15 a 17 rokiem życia to TEN wiek. Każdy z nas pamięta, jak ogromny wpływ mieli na nas ludzie, których wówczas poznaliśmy. Dlatego chcemy, by młodzież przyjeżdżała tutaj. By to, co przeżyją, wywarło wpływ na każdego z nich” – mówi Effi, jeden z koordynatorów programu.

Wraz z grupą bohaterów odwiedzamy kolejne miejsca na mapie wyprawy. Może się wydawać, że chwilami chodzi tu o łatwą do zdemaskowania propagandę czy wręcz manipulację. Jednak pytanie o sens przekazu i obiektywizm nigdy nie jest proste, gdy w grę wchodzi kwestia tożsamości, konfliktu i prawdy historyczno-politycznej. Dla trójki bohaterów filmu i ich kolegów ów miesiąc doświadczenia Izraela był na pewno szansą na dotknięcie innej strony rzeczywistości. *D.P.*

In recent years, Israel's public relations has left much to be desired. Objections to the Zionist homeland have increased among the Jewish Diaspora all over the world. Israel Ltd. follows three young Jews joining the Israel Experience, a journey to the promised land that around 30,000 non-Israeli Jews took last year. William from Boston is fascinated by the art of warfare, the Israeli flag hangs above the bed of Ilana from New Jersey, while Jack from Toronto is less than enthusiastic

about leaving home. These modern-day pilgrims journey by bus past contested borders, through Druze villages, over the Golan Heights, and on to Mount Herzl Cemetery and the Wailing Wall. Military guides describe the sacrifices made and heroic deeds done for the one true fatherland: the Yom Kippur War, the struggle against Hezbollah, and the cultivation of fertile trees in desert soil. These are things every Jew can be proud of, Israeli or not. At the big closing party, the vacationers are encouraged to behave like „true ambassadors” of the state of Israel when they get home. William and Ilana are enthusiastic; Jack, the most circumspect of the three, thinks that countries would be better off with weak armies, because then they are more inclined to make friends. Yet as the time goes by, he becomes more and more overwhelmed with the tour guides war stories – and in the end becomes the most militaristic Zionist of the three.

JAFFA. CHIMERYCZNA POMARAŃCZA

Jaffa. The Orange's Clockwork

55

„Pomarańcze z Jaffy” od przeszło stu lat podbijają cały świat. Ale film Eyal Sivana nie jest historią pochodzących z Palestyny owoców cytrusowych. Opowieść o pomarańczach jest przyczynkiem do opowiedzenia o kraju i zamieszkujących go ludziach: Żydach i Arabach. W wypowiedziach palestyńskich i izraelskich historyków, artystów i ludzi związanych od lat z hodowlą cytrusów przewijają się wspomnienia i mity. Towarzyszą im fragmenty archiwalnych filmów, obrazy i fotografie – dokumenty przeszłości, ale też odbicie zachodnich wyobrażeń związanych z „Ziemią Świętą” i „Orientem”. Bo Palestyna już w połowie XIX wieku była jednym z najczęściej fotografowanych miejsc na świecie.

Sady pomarańczowe były głównym źródłem utrzymania dla Palestyńczyków i przyjeżdżających do Jaffy pracowników z Egiptu, Syrii, Libanu, a nawet Maroka. Pod koniec XIX wieku dołączyli do nich żydowscy imigranci z Europy. Z czasem wspólną pracę zastąpiły jednak coraz bardziej narastające konflikty. W latach 30. XX wieku strajk arabskich dokerów w porcie w Jaffie doprowadził do budowy no-

wego żydowskiego portu w Tel Awiwie. W 1949 roku Jaffa została połączona w jedną aglomerację z Tel Awiwem, a arabscy mieszkańcy zostali z niej wysiedleni. Dla syjonistów pomarańcza stała się swoistym godłem tworzonego przez nich państwa Izrael. Dla Palestyńczyków to obecnie symbol zniszczenia i utraty ojczyzny.

Reżyser filmu, Eyal Sivan, mieszka dziś w Londynie. Z powodzeniem łączy rolę filmowca (reżyseria i produkcja) z karierą naukową (jest cenionym eseistą i profesorem University of East London). Wśród zrealizowanych przez niego filmów dokumentalnych są znane również w Polsce tytuły takie jak *Syndrom Jerozolimski*, *Specjalista* (o procesie Adolfa Eichmanna) czy *Route 181: Fragments of a Journey in Palestine-Israel*. I. C.

The orange may not seem like the most obvious point of departure for an examination of the Israeli-Palestinian conflict, but during the last century, the disputed border area between Israel and the territories was one of the world's biggest exporters of this „orange gold.” In Jaffa, The Orange's Clockwork, director Eyal Sivan reconstructs how Jaffa started out as a Palestinian place name before becoming an Israeli brand name, and how the orange harvest shifted from a joint undertaking into a symbol used by both parties in the escalating conflict. The filmmaker uses a great deal of archive footage, from the very earliest photography in 1840 right up to crisp, modern video. The images are accompanied by commentary from a range of experts, who watch them projected on the walls of their offices or on tablecloths hung up in their living rooms. From historians to art experts, poets to political analysts, each gives his or her perspective on the archive footage, which over the years has become increasingly laden with ideological significance. Orange eaters and pickers – many of whom remember the more harmonious times when Jews and Arabs still worked side by side in the orchards – also have their say.

Izrael, Francja, Belgia, Niemcy/Israel, France, Belgium, Germany 2009
91 min

Reżyseria/Directed by: Eyal Sivan
Zdjęcia/Cinematography by: David Zarif, Rémi Lainé, Shafir Sarousi, Vincent Fooy
Produkcja/Production: Trabelsi Productions, Alma Films, The Factory, Luna Blue Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam

Bliski Wschód, konflikt i TY
The Middle East, Conflict and YOU

PRZYSIĘGA

The Oath

USA 2010
90 min

Reżyseria/Directed by: Laura Poitras
Zdjęcia/Cinematography by: Kirsten Johnson, Laura Poitras
Produkcja/Production: Praxis Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected festivals and awards:
2010 – Sundance Film Festival
– Nagroda za zdjęcia/Cinematography Award
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Abu Jandal przez kilka lat był osobistym ochroniarzem Osamy Bin Ladena. Był także człowiekiem, który w obozie Al-Kaidy weryfikował tych, którzy chcieli zostać dżihadystami. Po kilku latach drogi Jandala i Bin Ladena się rozeszły. Jandalowi nie podobało się wejście w sojusz z Talibami. Wrócił do rodzinnego Jemenu, gdzie został aresztowany i oskarżony o terroryzm. Wiadomości o wydarzeniach 11 września zastały go w więzieniu.

Dziś jest jednym z kilkuset bojowników Al-Kaidy, którzy zostali włączeni do specjalnego programu, mającego przywrócić ich społeczeństwu. Rząd, oprócz wsparcia materialnego, zadbał także o wsparcie duchowe – każdy z nich przed wyjściem z więzienia toczył dyskusje z duchownymi, którzy przekonywali, że zaprzestanie walki zbrojnej nie stoi w sprzeczności z zasadami Koranu.

Po zwolnieniu z więzienia Abu Jandal musi zająć się żoną swojego kuzyna, który od kilku lat jest przetrzymywany w Guantanamo. Salim Hamdan, osobisty kierowca Bin Ladena, był pierwszym więźniem, który został oczyszczony z zarzutów o terroryzm. Niedługo po tym senat USA uchwalił nowe prawo, pozwalające osądzić go jeszcze raz. Czy za drugim razem sędziowie będą równie łaskawi?

Film jest fascynującą podróżą w świat byłych bojowników Al-Kaidy. Odłożywszy broń, nie zrezygnowali z popularyzowania swojej wizji świata – mówią, że „zamienili karabiny na pióra”.

Reżyserka podjęła ryzykowną próbę przedstawienia świata, z którego wywodzą się islamscy terroryści. Z tej próby wyszła zwycięsko – nie uległa pokusie demonizowania bohaterów, skupiła się na wysłuchaniu ich racji. *A.Z.-D.*

The Oath tells the story of Abu Jandal, Osama bin Laden's former bodyguard, and Salim Hamdan, a prisoner at Guantanamo Bay Prison and the first man to face the controversial military tribunals. Filmed in Yemen and Guantanamo Bay, Cuba, *THE OATH* is a family drama about

two men whose fateful encounter in 1996 set them on a journey that would lead to Osama bin Laden, 9/11, Guantanamo Bay Prison, and the U. S. Supreme Court. The film begins as Salim Hamdan is set to face war crime charges at Guantanamo, and Abu Jandal is a free man and drives a taxi in Yemen.

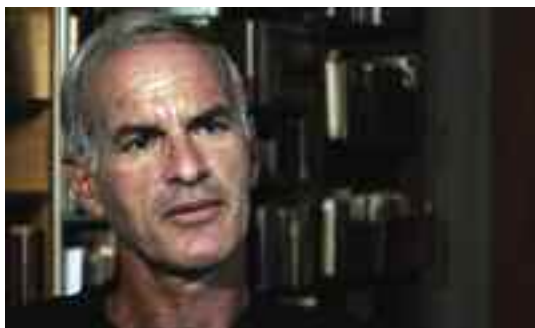
We enter the story in a taxicab in Yemen. Here we meet Abu Jandal, the film's central protagonist, as he transports passengers through the chaotic streets of Yemen's capital city, Sana'a. Salim Hamdan is the film's „ghost” protagonist. He was arrested in Afghanistan shortly after 9/11 and taken to Guantanamo. His seven-year captivity at Guantanamo is narrated through his prison letters.

RADYKAŁ. PRZYPADKI NORMANA FINKELSTEINA

American Radical. The Trials of Norman Finkelstein

Amerykański historyk żydowskiego pochodzenia, Norman Finkelstein, to pewnie jedna z najbardziej kontrowersyjnych postaci świata współczesnej nauki. Jego rodzice przetrwali Holocaust (matka – obóz w Majdanku, ojciec – w Oświęcimiu), ale dzięki swoim poglądom ma wielu zwolenników wśród neofaszystów i arabskich terrorystów. Fin-

kelstein odcina się od tego typu kręgów i uważa wiązanie go z tymi środowiskami za nadużycie. Ale bez wątpienia jest dziś jednym z najbardziej radykalnych krytyków polityki Izraela i Stanów Zjednoczonych na Bliskim Wschodzie. Jego prace znane są również w Polsce – ukazały się polskie tłumaczenia **Przedsiębiorstwa Holocaustu** (o nadmiernym eksploatowaniu przez Żydów tragedii swojego narodu) i **Wielkiej hucpy. O pozorowaniu antysemityzmu i fałszowaniu historii** (pokazującej kwestię antysemityzmu w kontekście konfliktu izraelsko-palestyńskiego). Swoją nową książkę pt. **This Time We Went Too Far** Finkelstein poświęcił izraelskiemu atakowi na Gazę w grudniu 2008 roku.

Norman Finkelstein wszędzie, gdzie się pojawia wywołuje kontrowersje. Dla jednych jest anty-bohaterem, dla innych nieustraszonym bojownikiem prawdy. W filmie Davida Ridgena i Nicolasa Rossiera możemy poznać Finkelsteina z bliska: i jako człowieka, i jako myśliciela o kontrowersyjnych poglądach, które głosi w różnych miejscach świata dyskutując zarówno ze swoimi zwolennikami, jak i krytykami. I.C.

*American Radical is the probing, definitive documentary about American academic Norman Finkelstein. A devoted son of holocaust survivors, ardent critic of Israel and US Mid-East policy, and author of five provocative books including, **The Holocaust Industry**, Finkelstein has been steadfast at the center of many intractable controversies, including his recent denial of tenure at DePaul University. Called a lunatic and disgusting self-hating Jew by some, and an inspirational street-fighting revolutionary by others, Finkelstein is a deeply polarizing figure whose struggles arise from core questions about freedom, identity and nationhood.*

From Beirut to Kyoto, the filmmakers follow Finkelstein around the world as he attempts to negotiate a voice among both supporters and critics, providing an intimate portrait of the man behind the controversy while giving equal time to both his critics and supporters.

Kanada, USA, Izrael, Liban, Palestyna
/Canada, USA, Israel, Lebanon, Occupied Palestinian Territory 2009
84 min

Reżyseria/Directed by: David Ridgen, Nicolas Rossier
Zdjęcia/Cinematography by: David Ridgen, Nicolas Rossier
Produkcja/Production: Baraka Productions, Ridgen Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2010 – Chicago Underground Film Festival
– Nagroda Publiczności/Audience Choice Award

Bliski Wschód, konflikt i TY
The Middle East, Conflict and YOU

WIĘZY KRWI

Blood Relation | Kirvat Dam

Izrael/Israel 2009
75 min

Reżyseria/Directed by: Noa Ben Hagai
Zdjęcia/Cinematography by: Rani Einav
Produkcja/Production: Eden Productions

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam
2010 – Ljubljana Doc Film Festival, Slovenia

Bliski Wschód, konflikt i TV
The Middle East, Conflict and YOU

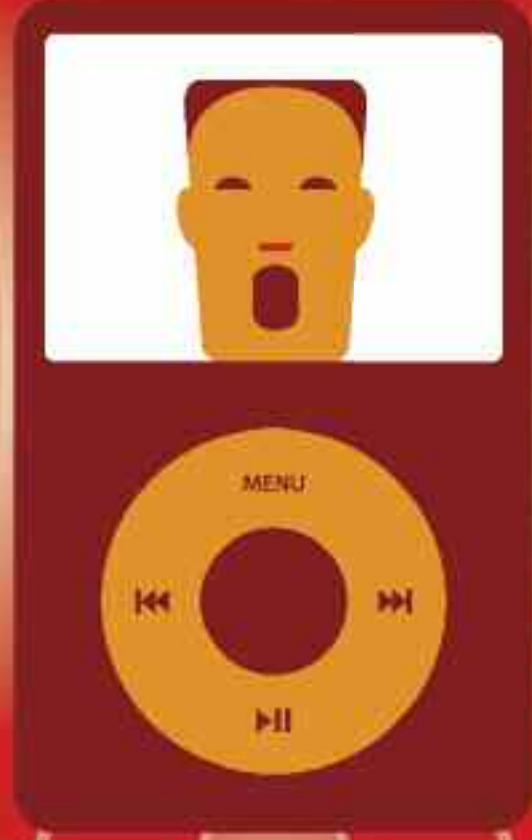
W wczesnych latach 40. XX wieku 14-letnia Pnina zniknęła z domu w swojej rodzinnej wiosce. Dziś to terytorium Izraela. 26 lat później Pnina próbowała nawiązać kontakt z rodziną. W pierwszym liście do siostry pisze: „Moja droga rodzinno w Izraelu, żyję, nie umarłam. Żyję w Nablus, wśród Arabów, mam męża i ośmioro dzieci. Proszę, przyjedźcie do mnie z wizytą, czekam na was. Chciałabym was zobaczyć: mamę i tatę, moich braci i siostry...”. Takich listów było więcej. Po latach odnalazła je wnuczka adresatki, reżyserka filmu, Noa Ben Hagai. Nie słyszała wcześniej o siostrze babki. Historia jej zniknięcia do dziś jest owiana tajemnicą. „Nigdy nie udowodniono, że została porwana, ale wierzymy, że tak było” – mówi jej kuzynka Esther. I zaczyna snuć przypuszczenia, co wtedy mogło się zdarzyć. Ale czy ma rację twierdząc, że Pninę porwał arabski taksówkarz? Reżyserka przeprowadza małe rodzinne śledztwo próbując odpowiedzieć na pytanie: co naprawdę się wydarzyło przeszło pół wieku temu? I – dlaczego to zniknięcie stało się na tyle lat sprawą tabu? Dzięki wujowi, emerytowanemu pułkownikowi izraelskiego wywiadu, reżyserka dociera do swojej arabskiej rodziny mieszkającej na terytoriach palestyńskich. W ciągu trzech lat odbyło się kilka spotkań rodzinnych, i w Izraelu, i w Nablusie. Ale to nie są łatwe rozmowy. A jeśli trudno się dogadać członkom jednej rodziny, czy jest możliwe prawdziwe pojednanie między oboma narodami, Żydami i Arabami?

I. C.

In the early 1940s, 14-year-old Pnina disappeared nearby her house in what is now Israel. Years later, she started sending letters to her family. It turned out that she had married an Arab and had children with him, but it is never completely clear if she ran away or was kidnapped. Director Noa Ben-Hagai found her great-aunt Pnina's letters and asked her uncle, a retired colonel in Israeli intelligence, to find the unknown family in the Palestinian Territories. Blood Relation chronicles the various meetings between members of this Jewish-Arab family over the course of three years in

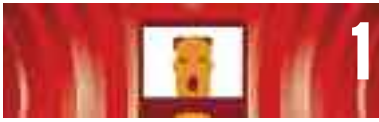
both Israel and Nablus. Needless to say that these reunions do not go smoothly: the Arabs ask their family for help to get work permits, and the Israelis feel used. Conversations with family members from both sides illustrate how difficult it can be to bring people from such different and conflicting backgrounds together. The director begins to wonder if it was a good idea to have her uncle get in touch with their Arab family. And if reconciliation within just one family is so complicated, what does that mean for the reconciliation between the people of the Middle East?

Fetysze i kultura

Fetish and Culture

1 BOSKI AKT

Act of God

Kanada, Wielka Brytania, Francja/Canada, UK, France 2009
75 min

Reżyseria/Directed by: Jennifer Baichwal
Zdjęcia/Cinematography by: Nick de Pencier
Produkcja/Production: Mercury Films, Foundry Films,
Channel 4, Arte France

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Hot Docs Film Festival;
FF w Karłowych Warach/Karlovy-Vary Film Festival;
Silverdocs Film Festival

Czy bycie rażonym przez piorun jest „przesłaniem od Boga”? Czy to forma wyróżnienia, czy raczej kary? Pytania te stają się punktem wyjścia do rozważań o szansach, przeznaczeniu i sensie życia. Pisarz Paul Auster wspomina tragiczny wypadek z czasów, gdy był nastolatkiem. Zginął wówczas jego kolega, a dla Austera wydarzenie to stało się punktem zwrotnym w życiu: i człowieka, i artysty. Dramaturg James O'Reilly po raz pierwszy wraca na farmę w północnym Ontario, gdzie 28 lat temu w jego obecności piorun zabił jego przyjaciela. Twórcy filmu docierają też do małego katolickiego miasteczka w Meksyku, które rok wcześniej przeżyło tragedię. W trakcie święta piorun zabił pięcioro dzieci modlących się przy krzyżu na szczycie góry. Maria Salome Perez Morales, matka jednego z nich, wierzy, że jej synek dołączył do grona aniołków. Rażenie piorunem radykalnie odmieniło także życie Danniona Brinkleya. Były zabójca CIA kieruje obecnie największym stowarzyszeniem wolontariuszy w Stanach. Bohaterem filmu jest również jeden z najbardziej cenionych twórców muzyki improwizowanej, Fred Frith. Muzyk uczestniczy w doświadczeniach swojego brata, Chrisa Fritha, który jest neuropsychologiem. Oryginalne kompozycje muzyczne Fritha próbują pokazać wszechobecność elektryczności w naszych ciałach i we wszechświecie.

Jennifer Baichwal to reżyserka i producentka kanadyjska. W 2006 roku zrealizowała prezentowany na Planete Doc Review *Słabrykowany krajobraz*, którego operatorem był Peter Mettler (w tym roku na festiwalu możemy zobaczyć jego *Petropolis*).
I.C.

Is being hit by lightning a random natural occurrence or a predestined event? Accidents, chance, fate and the elusive quest to make sense out of tragedy underpin director Jennifer Baichwal's (Manufactured Landscapes) captivating new work, an elegant cinematic meditation on the metaphysical effects of being struck by lightning. To explore these profound questions, Baichwal sought out riveting personal stories from

*around the world from a former CIA assassin and a French storm chaser, to writer Paul Auster and improvisational musician Fred Frith. The philosophical anchor of the film, Auster was caught in a terrifying and deadly storm as a teenager, and it has deeply affected both his life and art. It opened up a whole realm of speculation that I've continued to live with ever since. In his doctor brother's laboratory, Frith experiments with his guitar to demonstrate the ubiquity of electricity in our bodies and the universe. Visually dazzling and aurally seductive, **Act of God** singularly captures the harsh beauty of the skies and the lives of those who have been forever touched by their fury.*

CZARNY AUTOBUS

Black Bus | Soreret

2

61

Sara i Shlomit wychowywały się w chasydzkich dzielnicach Jerozolimy, wśród społeczności odciętej od świata, gdzie nie sięga władza państwa, a jedynym autorytetem jest rabin. W oczach tych dwudziestokilkuletnich kobiet chasydzi nie mają wiele wspólnego z romantyczną wizją mędrców z obrazów Chagalla czy opowiadań Bubera. To bardzo opresyjna sekta, regulująca życie swoich członków od dnia narodzin do śmierci. Jej członkowie nie akceptują najmniejszych odstępstw od dogmatycznych zasad. Stąd – segregacja płciowa w autobusach, uprzedmiotowienie kobiety, odmowa służby wojskowej (laicki Izrael to ich zdaniem dzieło Szatana), zakaz posiadania telewizora i radia. Określona jest nawet liczba kon-

taktów seksualnych w miesiącu czy kolejność brania pryszni-ca... Konkurujące ze sobą o liczbę wyznawców sekty prowadzą swoistą rywalizację o to, kto będzie bardziej konserwatywny. To z tych dzielnic wysłano delegacje do Jasera Arafata za-grzewające go do walki z bezbożnym rządem Izraela. To stąd wywodzą się ludzie, którzy zaszyteliowali w 2008 roku dwóch uczestników jerozolimskiej parady Gay Pride.

Sara i Shlomit zdecydowały się opuścić ten opresyjny świat i przeniosły się... kilka ulic dalej. Jerozolima jest bowiem podzielona niewidocznymi granicami – często sąsied-nia ulica jest w istocie oddalona o kilkaset lat, a wyprawa na nią grozi wykluczeniem ze społeczności. Sara i Shlomit za swoją odwagę zapłaciły utratą rodziny i pracodawcy, każda na swój sposób, traumę odrzucenia.

A.Z.-D.

Two young women from Israel, who wouldn't be out of place in any cool café in the world, coming across just as smart and fashion-conscious as their contemporaries in Berlin or Buenos Aires. But blogger Sarah and photographer Shulamit have paid a high price to have arrived in the here and now as modern women. Both of them were cast out by their families after fleeing from the ultra-orthodox Haredi community. Over the last decade, the community has become more strongly fundamental, with girls and women feeling the pinch of this move towards radicalization in the form of heightened repression and extreme restrictions in their freedom of movement. Thus, in the so-called Black Bus, women are only allowed to sit at the back, so that any sort of fleeting contact with men they do not know can be avoided. It is in these surroundings that Shulamit works as a photographer, documenting the daily moments of confrontation as they take place, while Sarah blogs about the consequences of this escalation of the gender conflict. Both Sarah and Shulamit are searching for a new identity, whether with the camera or the internet – the film creates a portrait of them as the protagonists of a largely unnoticed societal conflict in today's Israel.

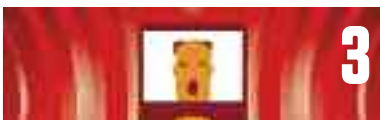
Izrael/Israel 2009
76 min

Reżyseria/Directed by: Anat Yuta Zuria
Zdjęcia/Cinematography by: Roni Katzenelson
Produkcja/Production: Rabinovich Fund

Wybrane nagrody i festiwale/Selected awards and festivals:
2009 – Haifa International Film Festival
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival
– Najlepszy film dokumentalny/Best Documentary

Fetysze i kultura
Fetish and Culture

DAVID CHCE ODLECIĆ

David Wants To Fly

Niemcy, Austria, Szwajcaria/Germany, Austria, Switzerland 2010
96 min

Reżyseria/Directed by: David Sieveking
Zdjęcia/Cinematography by: Adrian Stähli
Produkcja/Production: Lichtblick Film, Navigator Film,
Dschoini Ventschr

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Hinduski guru Maharishi Mahesh Yogi stał się legendą za życia. Stworzył formułę medytacji transcendentnej, którą obdarowywał najbardziej prominentne osobistości świata. Inicjował gwiazdy: zespół The Beatles, Mię Farrow i Clinta Eastwooda. Potrafił rozmawiać z ludźmi i zdobywać ich zaufanie. Przez kilka dziesięcioleci stworzył bajecznie bogatą organizację liczącą 6 milionów wyznawców. Mówi, że najbardziej zależy mu na utrzymaniu światowego pokoju. „To było jak poznać Jezusa” – wspomina jedna z kochanek guru, dziś zajmująca się leczeniem i szamanizmem.

David Sieveking, młody niemiecki filmowiec odkrywa, że jego idol, reżyser David Lynch, praktykuje medytację Maharishięgo i wierzy, że jest ona drogą do spełnienia. Zapatrzony w mistrza Sieveking spotyka się z reżyserem, uważnie wsłuchuje się w jego słowa, uiszcza dwa tysiące euro wpisowego i rozpoczyna przygodę z medytacją transcendentną. Wraz ze śmiercią guru rozpoczyna się walka o sukcesję i rozłąmy wewnątrz ruchu. Władze nie życzą sobie tak niewygodnego świadka jak ekipa filmowa. Reżyser nabiera więc podejrzeń. Krok po kroku, stara się dociec prawdy o organizacji. Wędruje do kilku ośrodków TM, rozmawia z renegatami, podąża do świątyni, w której pobierał nauki Maharishi.

Mimo groźby procesu i zawirowań w życiu osobistym, autor potrafi być dociekliwym detektywem. Nie zapomina jednak o swej pierwszej intencji: potrzebie odnalezienia życiowego sensu. Dzięki temu zachowuje dystans i autoironię. *A. P.*

The unparalleled success story of the Maharishi Mahesh Yogi began in the Himalayas. With the aim of spreading his meditation practice and, in a bid to attain world peace, this Indian guru travelled to Hollywood at the end of the fifties where he secured a great many prominent followers including, later on, the Beatles, Mia Farrow and Clint Eastwood. Today, almost six million people all over the world practice transcendental meditation (TM). David, a young filmmaker in search of inspiration, also decides to try this method of

meditation – after all, his idol, director David Lynch, has assured him personally that TM is a source of creativity and the key to success.

David decides to take his idol at his word: he undergoes an expensive meditation training course, is given a personal mantra and tries his best to fly like a yogi. But before long, an increasing number of inconsistencies begin to come to the fore. The Indian guru's organisation is now an empire worth billions. When the Maharishi dies, a quarrel breaks out over his successor. David Lynch becomes one of the organisation's key international ambassadors.

Nonetheless, in spite of his doubts and being parted from his girlfriend, David still has hopes of attaining enlightenment. The filmmaker goes on a pilgrimage following the trail of the TM movement. His quest brings him close to a number of closely guarded secrets, and David Lynch responds to the film crew's research with a threatened law suit. But this only makes David even more determined to discover the truth.

EMIGRANTKA Z KRAJU DOSKONAŁOŚCI

Beauty Refugee

4

63

Chirurgia plastyczna, choć od lat jest zjawiskiem popularnym, obecnie staje się szeroko dyskutowanym problemem – nie tylko medycznym, ale i antropologicznym czy nawet filozoficznym: stawia pytania o tożsamość oraz status ludzkiego ciała.

Główna bohaterka, a zarazem reżyserka filmu postanawia po latach wrócić w rodzinne strony. Powrót ten jest próbą zmierzenia się ze wspomnieniami i napięciem, które towarzyszą jej relacjom z najbliższymi. Claudia Lisboa jest bowiem jedynym członkiem swojej rodziny, który nie poddaje się operacjom plastycznym przeprowadzanym w kli-

nice jej brata. Uciekając przed liposukcjami, korektami nosa, zabiegami powiększania piersi i likwidacją zmarszczek, Claudia przeniosła się z Brazylii do Europy. W trakcie terapii antydepresyjnej postanowiła jednak wrócić do rodzinnego domu, podjąc dialog ze swoimi bliskimi i dokonać innej operacji – na emocjach i pamięci.

Pełna czarnego humoru opowieść bawi, jednocześnie zmuszając do namysłu nad kwestią relacji człowieka z własnym ciałem. „Emigrantka z kraju doskonałości” to bowiem przede wszystkim refleksja o akceptacji i cienkiej granicy między prawdą a pozorem, autentycznością a wizerunkiem – choć czasem to kategorie trudne do zdefiniowania i oddzielenia.

D.P.

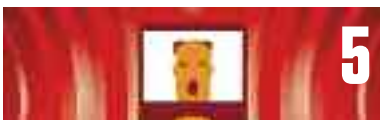
At first glance, filmmaker Claudia Lisboa's family doesn't look all that plastic. That said, almost every member of the clan has gotten to know the knife of her plastic surgeon-brother Sergio. Her sister Juliana can't look angry thanks to her anti-wrinkle injections, Sergio himself has undergone four nose reductions, their mother has had so many facelifts she is ageless, and even their dad got his eyes done. Claudia is the only one who has been spared from the knife, and that's a real eyesore for the rest of them. She calls herself a „beauty refugee” and lives in Sweden, far away from the obsessions of her Brazilian family. In this personal documentary, Claudia Lisboa visits her parents, brother, and sister in her country of birth. They tell her in plain words that she needs an urgent breast augmentation, nose correction, or Botox treatment. The camera follows the filmmaker as she interviews her individual family members. She asks her father why he would want a girlfriend who is 26 years his junior over someone his age („because they didn't make me horny”), and her brother Sergio informs her that no one wants to have sex with „a grandma.” In conversations with her parents, Claudia tries to reconstruct her youth and examines her own penchant for perfection.

Szwecja/Sweden 2009
58 min

Reżyseria/Directed by: Claudia Lisboa
Zdjęcia/Cinematography by: Camilla Skagerström
Produkcja/Production: Hysteria Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam

Fetysze i kultura
Fetish and Culture

Francja, Kanada/France, Canada 2009
78 min

Reżyseria/Directed by: Helene Klodawsky
Zdjęcia/Cinematography by: Francois Dagenais
Produkcja/Production: Instinct Films, Point du Jour

Dlaczego potrafimy godzinami błędzić w galerii handlowej, gapić się na wystawy i wychodzić z niedosytem? Dlaczego czas wolny zamieniamy w święto zakupów? Rozświetlone wystawami i pełne markowych towarów centra handlowe kreują potrzeby, pokazują, czego jeszcze nie mamy i od razu oferują możliwość zapełnienia pustki. W „mallach” doświadczamy więc iluzji spełnienia, czujemy się prawie tak jak w świątyni. Dokumentalistka Helene Klodawsky śledzi drogę, jaką przebyły amerykańskie centra handlowe od lat 50. do dziś. Pokazuje ekspansję i eksport ich idei na cały współczesny świat. Podróżuje na miejsca największych budów Dubaju i Indii. Odwiedza najsłynniejsze centra Kanady, USA, Japonii, Francji, Chin i... Polski. Do filmu zaprasza elitę współczesnych architektów i właścicieli sklepów. Między innymi słynnego projektanta Jona Jerde, twórcę warszawskich Złotych Tarasów. Ciekawostką jest to, że ideologię centrum handlowego Jerde wymyślił razem ze słynnym pisarzem science fiction, Rayem Bradburym.

Reżyserka opowiada o sposobach zdobywania klientów i trickach stosowanych przez konstruktorów wielkich przestrzeni handlowych. Pokazuje, jak dzisiejsze „malle” starają zastępować przestrzeń publiczną, w której możemy odechnąć. „Podróżujemy, żeby się zagubić. Liczymy na to w każdym miejscu na świecie, wtedy zaczyna się przygoda” – tłumaczy Bradbury. Wydaje się, że w dzisiejszych gigantycznych galeriach gubimy się bezpiecznie. Zagrożeniem są dla nas jedynie sklepy, pracujące nad obudzeniem w nas gargantuicznego apetytu. Opowieść o „mallach” to zarazem spojrzenie na współczesny konsumeryzm, iluzję związanego z nim dynamicznego wzrostu, który w wielu miejscach na świecie staje się najbardziej destrukcyjną siłą. *M. B.*

*Combining nostalgia, dazzling architecture, pop culture, economics and politics, **Malls R Us** examines North America's most popular and profitable suburban destination – the enclosed shopping center – and how for consumers such places may provide communal, even ceremonial, experiences. For their creators, malls are where idealism, passion and greed merge.*

The film blends archival footage tracing the history of the shopping mall in America, with visits to some of the world's largest and most spectacular malls in Canada, the US, the UK, Japan, Poland, France, and Dubai. Interviews with architects, mall developers, sales managers, environmentalists, labor activists and social critics, as well as commentary from mall shoppers themselves, provide entertaining and provocative insights.

Hazard – granie, wygrywanie i przegrywanie. W szerokim znaczeniu tych pojęć. Film Johna Appela, jednego z najbardziej cenionych filmowców holenderskich, to wnikliwa analiza duszy hazardzisty, oparta na wspomnieniach reżysera o własnym ojcu. Obrazy niewinnych zabaw i gier z dzieciństwa prowadzą do późniejszych zachowań o znacznie większym stopniu ryzyka. Stopniowo poznajemy wydarzenia, które doprowadziły do upadku dobrze prosperującego agenta sprzedaży nieruchomości.

Uzależnienie od gier hazardowych przejmuje kontrolę nad życiem graczy. Emocjom i ekstazie związanym z grą towarzyszy cierpienie i samotność w relacjach międzyludzkich. Co kieruje graczami? Co powoduje, że tak trudno wyjść z tego uzależnienia? Poznajemy trzech hazardzistów, którzy wiedzą o grze wszystko. Harry Engels pracuje na wyścigach konnych. Ma 62 lata, nigdy nie był żonaty, choć w jego życiu było wiele kobiet. Ale od związków uczuciowych za-

wsze był dla niego ważniejszy hazard. Harry Hofland ma niedługo opuścić więzienie. Trafił do niego za oszustwa, dzięki którym zdobywał pieniądze na grę w ruletkę. Trzeciego z bohaterów, Teda Stonzelbacha, poznajemy w kasynie w San Remo. Gra w pokera staje się dla niego całym światem (co ułatwia aranżacja przestrzeni w kasynie – brak zegarów i zakryte okna uniemożliwiający dostęp zewnętrznego światła). Historie trzech graczy przeplatają się ze zdjęciami i filmami rodzinnymi, poprzez które zbliżamy się do osobistej historii reżysera.

Appel ma w dorobku już ponad 30 dokumentów. **André Hazes – She Believes in Me** przyniósł mu w 1999 roku główną nagrodę na festiwalu IDFA. Parę lat temu, na Planete Doc Review, było prezentowane jego **Ostatnie zwycięstwo** (2003). I.C.

As this film makes clear, its director John Appel has a deeply rooted interest in gambling. His father was an ardent horserace player, which caused problems in the family to say the least. Shortly before he died, Appel's father wrote him a letter while he was still at school. This letter serves as Appel's point of departure for an investigation into the causes of his father's destructive gambling mania, which he blends in the film with the stories of several other men, alter egos of his father. Interestingly, it is almost exclusively men who suffer from this dependence on gambling. Using family photos and films, Appel relates anecdotes to characterize his father and shed light on the events that led to his downfall. In between, we visit the horse races, where we meet an extremely good-humored bookie named Harry. Another Harry is a compulsive liar and gambling addict who is in jail for the umpteenth time. Even there, he cannot resist being deceptive. And we see a poker player who makes his tragic way from a Spartan hotel room to the casino each day. In Appel's psychological portrait of his father, it gradually emerges just what drives the gamblers and why their addiction is so difficult to put a stop to.

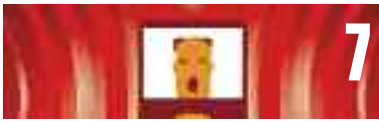
Holandia/Netherlands 2009
85 min

Reżyseria/Directed by: John Appel
Zdjęcia/Cinematography by: Erik Van Empel
Produkcja/Production: Cobos Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
– Nagroda dla najlepszego dokumentu holenderskiego
/Dioraphte IDFA Award for Dutch Documentary

AMBASADA KRÓLESTWA NIDERLANDÓW

7 ISTOTA RZECZY

Assume Nothing

Nowa Zelandia/New Zealand 2009
81 min

Reżyseria/Directed by: Kirsty MacDonald
Zdjęcia/Cinematography by: Christopher Pyor
Produkcja/Production: Creative New Zealand,
New Zealand Film Commission

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOCNZ; Frameline33; San Francisco; Rhode Island IFF;
queerDOC09; Vancouver IFF; DOK Leipzig

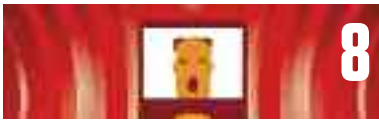
Czy są tylko dwie możliwości – można być mężczyzną albo kobietą? Czy nasza pleć jest zdeteminowana przez nasze biologiczne ciało? Nowozelandzka fotografka Rebecca Swan pokazuje w swoich pracach, że może być inaczej. Tematowi niezwykle różnorodności tożsamości płciowych poświęciła wystawę i wydany w 2004 roku album *Assume Nothing*. Na tym projekcie artystycznym opiera się też film zrealizowany przez reżyserkę Kirsty MacDonald. Swan jest jedną z jego bohaterek. Pozostali to czworo artystów, dla których podstawą sztuki jest ich alternatywna tożsamość płciowa. Aktywistka Mani Bruce Mitchell mówi o znaczeniu tworzenia pozytywnej ikonografii dla budowania poczucia własnej wartości przez osoby interseksualne. Wspominając swoje dzieciństwo, prezentuje rodzinne fotografie z lat 50. i swoje filmy animowane. Teatralna performerka i projektantka tkanin, Ema Lyon, opowiada o swoim androgynicznym życiu podkreślając, że w języku Maorysów słowo „ia” oznacza jednocześnie „on” i „ona”. Transgenderowy aktywista i poeta Jack Byrne występuje zarówno jako drag king, jak i drag queen. Ceniona fotografka i performerka japońsko-samońska Shigeyuki Kihara określa swoją pleć jako fa'afafine (w języku samoa to trzecia pleć – mężczyźni, którzy od dziecka przyjmują rolę kobiety). Intymnym wywiadowi z artystami towarzyszą prezentacje ich prac: filmów Super-8, anima-

cji 2-D i 3-D, rejestracji scenicznych występów. Obserwując ich życie i twórczość poznajemy potencjał twórczy, jaki rozkwita pomiędzy stereotypowo postrzeganymi płciami.

Istota rzeczy to pełnometrażowy debiut reżyserki Kirsty MacDonald (która była również jego producentką i montażystką). Wcześniej zrealizowała na ten sam temat film krótkometrażowy *Black and White*, pokazywany na ponad 20 międzynarodowych festiwalach i wielokrotnie nagradzany.

I.C.

Many of us assume that there are only two genders and that being female or male follows from the sex of our biological bodies. Focusing on the art, photography and performances of five „alternative” gender artists of Maori, Samoan-Japanese, and European descent, Assume Nothing poses the questions: „What if „male” and „female” are not the only options? How do other genders express themselves through art?” Intimate present-day interviews and actuality are interspersed with lush Super-8, 2-D and 3-D animations and beautifully staged performances. Meticulously crafted, playful and provocative, Assume Nothing travels from Wellington’s Red Rocks to the Metropolitan Museum of Art in New York to explore the potent creative world that flourishes between and beyond genders.

8 KOBIETA POSZUKIWANA

A Woman Sought

Polska/Poland 2009. 15 min

Reżyseria/Directed by: Michał Marczak
Zdjęcia/Cinematography by: Wojciech Staron, Michał Marczak
Produkcja/Production: Mistrzowska Szkoła Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy, Studio „Młodzi i Film” im. A. Munka przy SFP, TVP, PISF

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” /Koszalin Debut Film Festival „Youth and Film” – Wyróżnienie /Special mention; Międzynarodowy Festiwal Filmowy OFF CINEMA/International Film Festival OFF CINEMA – Brazowy Zamek/Brown Castle

Opowieść o ludziach szukających miłości. Francuski arystokrata wynajmuje profesjonalnego swata, by pomógł mu znaleźć w Polsce żonę. Spotkania z kolejnymi kandydatkami ukazują obawy kobiet, ich oczekiwania oraz skrywane pragnienia. Czy poszukiwania zakończą się sukcesem?

Film został wyprodukowany w ramach Programu „Pierwszy Dokument”.
(materiały producenta)

The film is a portrait of people searching for love. A French aristocrat hires a professional matchmaker to help him find a wife from Poland. Meetings with successive candidates reveal the women’s fears, expectations and concealable wishes. Will the search end successfully?

The film was produced within the frame of „The First Documentary” Programme.

MŁODE GANGI Z AMSTERDAMU

Crips. Strapped'n Strong

9

67

Crips to okryty złą sławą gang uliczny z Los Angeles, jeden z największych nie tylko w Stanach Zjednoczonych, ale i na całym świecie. Członkowie gangu zamieszani byli m.in. w zastrzelenie Tupaca Shakura. Popularność Crips daleko

przekracza granice USA i przyciąga naśladowców. Ich gangi powstają w wielu dużych miastach Europy: Londynie, Paryżu, Berlinie czy Amsterdamie. Lokalna wersja Crips (Community Revolution In Progress) funkcjonuje też w holenderskiej Hadze, jednocząc imigrantów z Surinamu i Antyli. Tak jak w LA, członkowie gangu ubierają się na niebiesko i zaznaczają swoje terytorium charakterystycznymi graffiti. Podstawą istnienia gangu jest potrzeba wspólnoty i muzyka hip hopowa, ale - tak jak wszędzie na świecie - jego działania koncentrują się na rabunkach, handlu narkotykami i brutalnej walce z konkurencją. Przywódcą gangu jest Keylow, były raper i tancerz breakdance. Chociaż kulturę hip hop, od której zaczęło się tworzenie grupy, zastąpiła niemal wyłącznie przestępcza działalność, Keylow cały czas uważa, że bycie członkiem Crips jest ważne dla budowania zbiorowej świadomości. Poznajemy też innych członków gangu. Main C. ostatnie lata spędził w więzieniu skazany za morderstwo. Nie chce wracać do kryminalnego życia, bo musi zająć się w końcu czwórką swoich dzieci. Na rozdrożu jest też Santos. Ukrywa się przed wymiarem sprawiedliwości i planuje powrót do Surinamu. Ale rozstanie z gangiem Crips nie jest łatwe. A na miejsce tych, którzy chcą odejść jest wielu innych chętnych.

I. C.

The gang Crips, Community Revolution In Progress in The Hague, is involved mainly in armed robbery, and drugs trafficking against a background of rap music; „Rhyme and crime”.

The „Main Triad Crips” have sworn everlasting loyalty to each other and they underline that devotion with tattoos such as „Crips4Life”. They demarcate their territory with graffiti and dress from top to toe in blue, the colour of the Crips-gangs from Los Angeles.

It is the story of Keylow, who keeps the gang together, of Main C. who wants to get out of the set because of his children, and of Santos, who returns to Suriname to be „somebody” again.

Holandia/Netherlands 2009
88 min

Reżyseria/Directed by: Joost Van Der Valk, Mags Gavan
Zdjęcia/Cinematography by: Marco Nauta, Joost van der Valk
Produkcja/Production: Pieter Van Huystee Film and Television, Revolver Films, BNN TV

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – International Film Festival Breda; Locarno Film Festival;
IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2010 – Göteborg International Film Festival

Fetysze i kultura
Fetish and Culture

NAJLEPSZY GNIOT ŚWIATA

Best Worst Movie

USA 2009
93 min

Reżyseria/Directed by: Michael Paul Stephenson
Zdjęcia/Cinematography by: Katie Graham
Produkcja/Production: Magic Stone Productions

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Fant-Asia Film Festival
– Najlepszy dokument/Best Documentary
2009 – Sitges Film Festival

– Najlepszy film oparty na faktach/Best Non-Fiction Motion Picture
2009 – Hot Docs; Silverdocs Film Festival; AFI Fest

Latem 1989 włoski reżyser Claudio Fragasso zrealizował w Stanach Zjednoczonych, w Utah, niskobudżetowy horror **Goblin**. Przed amerykańską premierą tytuł zmieniono na **Troll 2**, aby zachęcić widzów poprzez nawiązanie do **Trolla**, przeboju sprzed paru lat. Tak naprawdę obu filmów nie łączy nic poza tytułem, a w dodatku w fabule **Trolla 2**trolle nie pojawiają się wcale... Jednak nic nie było w stanie uratować filmu Fragasso. Na sukces musiał poczekać wiele lat, zanim widzowie odkryli, że jest to „najgorszy film wszechczasów” – z niedorzeczną fabułą (bohaterowie filmu atakowani są przez wegetariańskie gobliny, które przed pożarciem zamieniają swoje ofiary w warzywa), z tandetną scenografią, niedołą reżyserią i fatalnymi aktorami. I właśnie dzięki tym „walorom” film zyskał po latach oddane grono fanów na całym świecie, którzy otaczają go prawdziwym kultem. A aktorzy grający w filmie osiągnęli status gwiazd. Jak odtwarzający główną rolę George Hardy, dentysta z Alabamy, który po premierowej klapie filmu zrezygnował z ambicji aktorskich i pracuje w swojej pierwotnej profesji. W **Trollu 2** jego syna zagrał Michael Stephenson, który po latach wrócił do przygody z dzieciństwa, realizując dokument „Najlepszy gniot świata”. Przed jego kamerą stanęli fani filmu, aktorzy oraz członkowie ekipy, która pracowała przy **Trollu 2**. A wśród nich: „mistrz” Claudio Fragasso, który zamierza nakręcić... sequel swojego dzieła. *I. C.*

*In the summer of 1989, Italian director Claudio Fragasso cast small-town dentist Dr. George Hardy and a group of unwitting Utah actors in an ultra-low budget horror film, which eventually became the undisputed Worst Movie in History. Soon after **Troll 2**'s initial release, Dr. Hardy decided he was better-suited battling tooth decay than goblins.*

He retired from acting and returned to dentistry in his hometown of Alabama unaware of the legions of fans that would one day recognize him as a cult movie luminary.

*Nearly 20 years later, **Troll 2** has been dubbed the MySpace*

*generations **Rocky Horror Picture Show**. A com-on-the-cob sex scene, pudgy-potato-sack clad midgets, and a peculiar plot about evil vegetarian goblins attempting to transform a young boy's family into edible plants is unintentionally hilarious, yet strangely captivating and highly entertaining.*

*Dr. Hardy finds his days of drilling cavities are met by nights of signing hundreds of autographs at record-setting revival screenings throughout the world. Unlikely byproducts celebrating the **Best Worst Movie** include fan sites, music videos, dress-up dinner parties and even homage in one of the most successful video games, Sony PlayStation's *Guitar Hero 2*.*

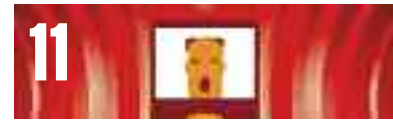
*Drawing on his experiences reconnecting with the **Troll 2** family, director Michael Paul Stephenson reveals the improbable heartfelt story of an Alabama dentist-turned-cult movie icon and an Italian filmmaker as they both come to terms with this internationally revered cinematic failure. The result is a hilarious and tender off-beat journey and a genuine homage to lovers of bad movies and the people that create them.*

PORNO OD 9:00 DO 17:00

9to5: Days in Porn

11

69

Przemysł porno generuje dziś przychody wyższe od biznesu muzycznego. Pornografia przenika wiele obszarów popkultury. Akceptują ją odbiorcy wielu dziedzin sztuki: fotografii, literatury, malarstwa. Jest także częstym elementem w kinie, ale filmy porno wciąż należą do strefy zakazanej. Czy pornografia to część show-businessu, niezbyt odległa od przemysłu filmowego? Czy raczej bliższa jest prostytutce? W filmie Jensa Hoffmanna możemy obejrzyć ten biznes zza kulis. Zobaczyć, kim są ludzie, którzy występują w filmach porno i, kim są ci, którzy je realizują. Tacy jak gwiazdy kina porno – Otto Bauer i jego żona Audrey Hollander, którzy występują przed kamerami razem oraz z innymi partnerami. Jak Belladonna, współpracująca ze swoim mężem Aidenem Kelly przy realizacji ekstremalnych scen seksualnych, a na co dzień – dbająca o dom żona i matka. Albo Sasha Grey, która wkrótce po 18 urodzinach przeprowadziła się z Sacramento do Los Angeles, gdzie zaczęła pracę w porno-biznesie, ale wystąpiła też w głównej roli w filmie Stevena Soderbergha **The Girlfriend Experience**. Poznajemy również Marka Spieglera,

uważanego za najlepszego agenta porno-gwiazd, i jego podopieczne: Roxy DeVile i Niemkę Katję Kassin. W filmie pojawiają się także: John Stagliano, reżyser setek filmów, właściciel świetnie prosperującej wytwórni Evil Angel, oraz dr Sharon Mitchell, była gwiazda porno, obecnie lekarka, która prowadzi firmę zapewniającą opiekę medyczną gwiazdom porno-biznesu. Praca w nim ma swoją specyfikę – można w krótkim czasie zacząć karierę i wkrótce ją zakończyć. I równie szybko – przekroczyć barierę normalnego życia. *I.C.*

A teenager, who can't wait to turn eighteen and become a porn star. An agent, who knows the industry like the back of his hand but is „not in it for the money”. A student, who gives up her political science studies to pursue a career in American adult entertainment. A married couple, that performs, produces and directs hardcore pornographic movies. A caring mother and wife, who is an idol among porn actors and consumers for her extreme sex scenes. And a former punk, who has played with the same band for the last twenty years and is known as the busiest man in the valley. Who are these people that earn their money having sex for the cameras? What motivates them? Is it just a job or a way of life?

The film depicts the stories of several characters behind this multi-billion industry from Prague to San Fernando Valley. It unveils moments, from glamorous to grotesque, strange to fascinating, with offensive, absurd and sometimes funny moments happening all at once.

Filmed over a period of more than a year and structured like an episodic movie, the stories weave together. Each of them is different – unadorned and authentic, without glorification or prejudice. Disturbingly close and intimately moving, it delivers deep insight into the protagonists’ lives in – and outside – of the adult entertainment industry.

9to5: Days in Porn is not a voyeuristic „making of”, but a documentary focusing on the people behind this controversial industry.

Niemcy/Germany 2008
95 min

Reżyseria/Directed by: Jens Hoffmann
Zdjęcia/Cinematography by: Jens Hoffmann
Produkcja/Production: F24 Film, A Casa Bonita Production

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2008 – Raindance Film Festival; Montreal World Film Festival
2009 – Buenos Aires International Film Festival;
Miami International Film Festival

Fetysze i kultura
Fetish and Culture

70

12

PINK TAXI

Pink Taxi

Niemcy/Germany 2009
80 min

Reżyseria/Directed by: Uli Gaulke
Zdjęcia/Cinematography: Axel Schnepapat
Produkcja/Production: Flying Moon Filmproduktion, ZDF

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam;
Internationale Hofer Filmtage

Fetysze i kultura
Fetish and Culture

Moskwa rośnie dziś jak na drożdżach. Jeździ po niej trzy i pół miliona samochodów, z czego sto tysięcy taksówek. Dwadzieścia dwie prowadzone są przez kobiety. Dokument Uli Gaulke opowiada o trzech z nich. Sieć różowych taksówek ma kilka zasad: zatrudnia i przewozi wyłącznie kobiety, zlecenia przyjmuje tylko przez telefon, nie zabrania rozmawiać z pasażerami. Marina, Alla i Wiktoria to typowe kobiety „po przejściach”: są matkami, rozwódkami; nie było im dane spełnienie wszystkich marzeń. Z drugiej strony to emancypantki, które przebrnęły przez koszmar kryzysu, jaki pogryzł i podzielił Rosję po upadku komunizmu. Bohaterki poznajemy w trakcie długich nocnych zmian, rozmów z pasażerkami i w chwilach, które spędzają wspólnie. Czego można dowiedzieć się w różowych taksówkach i kogo można w nich spotkać? Podróżują nimi przedstawicielki zupełnie nowej generacji: pracownice zachodnich firm i przebojowych przedsiębiorstw. Zachęcone otwartością taksówkarek rozmawiają z nimi o pracy, miłości i swoich nadziejach. W różowych autach padają prawdy powszechne i niebanalne, na temat współczesnej Rosji i ulotności uczuć, seksu i małżeństwa.

W dokumencie Gaulke spotykają się ze sobą dwa światy: postsowiecki i nowoczesny. Film rejestruje przemiany w mentalności Rosjanek dziesięć lat po „pierestrojce”. Mówi też o ograniczeniach, z którymi muszą mierzyć się każdego dnia. „Dzisiejsze kobiety muszą być silne” – podkreśla jedna z pasażerek – „Dlatego nie okazuję uczuć”. *M.B.*

Marina, Alla and Viktoria are taxi drivers in one of the fastest and toughest cities in the world Moscow. These are not just any taxis, these are the Pink Taxis created especially for women and driven by women. Making there way through the deep of the night in the breathtakingly beautiful city, the women taxi drivers pine for their lost loves and youth. Every day, the new generation of women is sitting on the back seat of their taxis. These women seem to live in a different Russia: modern, successful, untroubled.

TAKSÓWKARZE Z AMAZONII

Flyers over Amazonia | Flieger über Amazonien

13

71

Nilton i Fernando są pilotami samolotów obsługujących obszar Amazonii – jedno z niewielu miejsc na świecie, gdzie wciąż istnieją tereny nietknięte ludzką stopą. Pozornie wiele ich różni: jeden to poważny ojciec rodziny, wielbiciel Claude'a Levi-Straussa; drugi to wolny ptak, zapatrzony w wujka – niegdyś potężnego handlarza kokainą. Łączy ich miłość do wykonywanego zawodu – twierdzą, że tylko w powietrzu czują się naprawdę wolni. Obserwując wraz z nimi porażającą co piękne pejzaże, można zrozumieć ludzi, którzy utrzymują, że Amazonia to świat, jakim stworzył go Bóg. Jednak pomimo bajkowego sztafażu, autorom udaje się uniknąć kiczowatej poetyki National Geographic. Umiejętnie balansują między poezją a realizmem. W narracji przenikają się wątki Ikara i pradawnych indiańskich legend.

Twórcy filmu towarzyszą obu pilotom przez długi czas. Nilton i Fernando żyją w bardzo specyficznym środowisku – jego obserwacja jest równie zajmująca, jak podziwianie cudów natury. Niegdyś głównym źródłem dochodów właścicieli i pilotów amazońskich awionetek był handel narkotykami i coś z owej niepojętej atmosfery pozostało do dziś. Niepewność jutra, niskie zarobki, przemoc na ulicach, ludowa wiara w bóstwa rzek, codzienne balansowanie na granicy

życia i śmierci. Piloci przewożą pocztę do zagubionych w puszczy indiańskich wiosek, ciała zmarłych oraz prostytutki obsługujące robotników w zagubionych na końcu świata szemranych kopalniach złota. Nie zadają zbędnych pytań, milcząco akceptując niepisane prawa rządzące społecznością „ludzi rzeki”. Często sami padają ofiarą przemocy – dotyczy to także Niltona i Fernando, którzy pewnego dnia zabierają na pokład dwóch bandytów... A.Z.-D.

Brazilian pilots Fernando and Nilton, who live in the jungle metropolis of Manaus, are accustomed to taking off from land and water and under conditions that only the best are able to deal with, where death is never far away.

Nilton left a seminary and became a pilot. A brooding family man, he flies a Cessna Caravan through the lonely stretches of the immense interior. Transporting whores and plaster angels, mail-order packages and Indians, dead bodies and vegetables. He started as Captain Juarez's copilot, flying baby chickens across Amazonia. Now Juarez is in a prison psychiatric ward, painting the skies and all the things that move through them, and he enjoys Nilton's visits. Fernando, the nomad and water bug, is flying a Lake Renegade with his boss, who owns the floating gas stations on the Rio Negro. His idols are Mary Poppins, who can fly and do magic, and his Uncle Valdivino, a legendary coke smuggler whose period of glory and downfall he experienced, and who has a special place in his heart.

The film accompanies Nilton and Fernando on their flights in the cosmos of Amazonia. In voice-overs they describe their lives as flyers in flashbacks, dreams for the future, and reflections.

A dream and a trauma. Years ago, Nilton and Fernando were victims of a dramatic kidnapping attempt. The kidnappers also tried to steal their plane and Fernando shot and killed one of them. Near the film's end they meet and are confronted with this event, which continues to haunt them both. The dream of flight was violated by violence.

Austria 2008
80 min

Reżyseria/Directed by: Herbert Brödl
Zdjęcia/Cinematography: Volker Tittel
Produkcja/Production: Nikolaus Geyrhofer Filmproduktion

Wybrane nagrody i festiwale/ Selected Awards and Festivals:
2008 – Sao Paolo International Film Festival;
Festival dei Popoli di Firenze; Sofia International Film Festival

Fetysze i kultura
Fetish and Culture

Polska/Poland 2009
77 minReżyseria/Directed by: Natasza Zielińska-Kurczuk
Zdjęcia/Cinematography by: Tomasz Madejski, Tomasz Michalowski
Produkcja/Production: Fido Film

Nowica to zagubiona wśród gór Beskidu Niskiego stara wieś. Przez wieki zatopiona w łemkowskim żywiole, była gościnną także dla mieszkańców innych narodów i wyznań. Przed II wojną światową wieś liczyła kilkaset numerów. Dziś jest ich zaledwie kilkadziesiąt.

Reżyserce udało się uniknąć stworzenia wyidealizowanego portretu prowincji rodem z telewizyjnych seriali. Nie jest to także chylący się ku upadkowi świat z książek Andrzeja Stasiuka – sąsiada z nieodległego Wołowca. Fenomen Nowicy wymyka się łatwym uogólnieniom – tu zgodnie żyją przyjezdni artyści, prości chłopci, biznesmeni, którzy postanowili zamienić szklane biurowce na drewnianą chatę, muzycy grający klezmerskie melodie w byłej żydowskiej knajpie, punk odrestaurowujący okoliczne cmentarze. Raz w roku wieś ma swoje święto, na które zaprasza legendarne zespoły teatralnej alternatywy (Teatr Węgajty, Teatr Ósmego Dnia, Teatr Gardzienice). Koncertują tu Maciej Maleńczuk czy Kwartet Jorgi. Ich występy gromadzą całą społeczność wioski. Podobnie jest z nabożeństwami w miejscowej cerkwi – przyciągają zarówno Łemków, jak i tych, którzy mieszkając w mieście rzadko znajdowali czas na wizytę w jakiegokolwiek świątyni. Nowica jest przykładem, że ekumenizm nie jest wymysłem posoborowych marzycieli – obok siebie żyją tu unici, prawosławni, grekokatolicy, buddyści, zielonoświątkowcy, katolicy i świadkowie Jehowy.

Nowica jest wsią, która po kilkudziesięciu latach marazmu zyskała szansę na nowe życie. Stało się to możliwe dzięki spotkaniu świata chłopów, rządzonego przez rytm pór roku, z rzeczywistością awangardowych artystów i ludzi, którzy mieli dość miejskiej gonytwy. *(materiały producenta)*

Nowica is an old village, lost in the Beskid Mountains. For years it has been a vivid Lemkovian cluster, but the inhabitants were always famous for their hospitable attitude towards other nations and cultures. Before WWII the village counted a few hundred house numbers. Today it's just a few dozens.

The director managed to avoid creating an idealized picture of the provinces, known from TV shows. Neither is it a declining world as in Stasiuk's books. The phenomenon of Nowica is hard to characterize. It's an example of a very severe life, where artists, common peasants, businessmen who escaped from the city live together in peace and harmony. Once a year, the village holds its celebrations and invites some of the finest alternative theatre groups, such as Teatr Węgajty, Teatr Ósmego Dnia and Teatr Gardzienice. Maciej Maleńczuk and the Jorgi Kwartet have been on stage in the past as well. Their performances gather a cross-generational and cross-cultural audience, just as the liturgy at the local Orthodox Church. It attracts Lemkos as well as those who couldn't find the time to visit any house of god when they were living in the city. Nowica is a perfect example, that ecumenism is not just a post-council daydreamer's invention. Members of the Orthodox Church, Uniats, Greek Catholics, Buddhists, Pentecostal Christians, Catholics and Jehova Witnesses live all peacefully together and they do respect each other.

Nowica is a village, which after years of marasmus, got the chance for a new life. The crossing of two worlds made it possible – the rural world, where nature sets the tone, and the life of city-based avant-garde artists.

Historie intymne

Intimate Stories

1

17 SIERPANIA

17 August | 17 awgusta

Rosja, Polska, Finlandia/ Russia, Poland, Finland 2009
63 min

Reżyseria/Directed by: Aleksander Gutman

Zdjęcia/Cinematography by: Maksym Efros,
Aleksander Gutman, Mikołaj WołkowProdukcja/Production: Atelier-Film-Alexander, Yleisradio,
Eureka MediaWybrane nagrody i festiwale/Selected awards and festivals:
2009 – Locarno Film Festival; Mumbai International Film Festival
2010 – Helsinki Documentary Film Festival

Jeden dzień z życia 36-letniego Borysa, skazańca zamkniętego w więzieniu o wyjątkowo ciężkim rygorze, zagubionego w bezkresie północnej Rosji. Dzisiejsze więzienie to XVI-wieczny klasztor prawosławny. Być może ten fakt sprawia, że nawet trzykrotny zabójca, wobec którego stosuje się nadzwyczajne środki ostrożności, większość czasu spędza na modlitwach i rozmowach z Bogiem.

Reżyser, za zgodą swojego bohatera, zamontował w jego celi kamerę i mikrofon (Rosja jest jednym z niewielu państw, które zezwala na kręcenie zdjęć w celach więźniów skazanych na dożywocie). Z zarejestrowanego przez kilka tygodni materiału wybrał jeden dzień, który ułożył się w opowieść o walce z wiecznością i drobnych rytuałach pozwalających choć na chwilę zapomnieć o strasznym losie. Gutman z właściwą sobie delikatnością umiejętnie podsyca religijną atmosferę. Sposób użycia symboli religijnych przypomina „Ucieczkę skazańca” Roberta Bressona, a kontemplacyjny rytm narracji przywołuje filmy Sergieja Dworcewoja.

Życie Borysa upływa na nasłuchiwanie odgłosów świata, którego już nigdy nie będzie miał okazji ujrzeć. Nigdy także nie zobaczy swoich bliskich, w tym 8-letniej córki, której nigdy nie poznał. Z jego punktu widzenia najdrobniejszy ruch czy zdarzenie, które jest w stanie dostrzec lub usłyszeć, są godne zapamiętania. Nawet jeżeli jest to widok trumny ciągniętej przez konia zaprzęzonego do wozu. To w końcu jedyny sposób, by skazaniec mógł opuścić wyspę, na której znajduje się więzienie.

A.Z.-D.

Early morning. Through the lilac morning mist dim lights glisten above the water like the lights of some distant steamer.

The splash of waves. The cry of seagulls. The air is filled with sounds. They have an independent existence like phantoms and move freely in time and space.

The island called – Fire Island. The first prison in Russia for those sentenced to life terms. For a prisoner time is determined by the events that take place in his life. If there are

no events, time is measured by external factors. In prison those are the succession of night and day and the seasons of the year.

The prisoner's daily routine remains the same throughout his life in prison.

„Boris Bezotchestvo. Life sentence. Article 102. Double murder.” In the silence of the cell a person is left alone with himself, with his own gloomy thoughts, into which all sorts of sounds from that other world intrude.

In the corner of the cell, on a little shelf stands a strange image of Jesus Christ. He looks dispassionately at everything that goes on.

CONTACT – AUSTRALIJSKA ODYSEJA KOSMICZNA

Contact

75

Yuwali ma 62 lata. Należy do ludu Martu, australijskich Aborygenów, którzy żyli na Wielkiej Pustyni Piaszczystej na zachodzie kraju. W 1964 roku, gdy Yuwali była nastolatką, po raz pierwszy w życiu spotkała białych ludzi. Spotkanie to zostało zarejestrowane na taśmie filmowej przez dowódcę patrolu, Waltera MacDougalla. Materiał ten jest uważany za jeden z najbardziej niezwykłych dokumentów australijskiej historii. Dziś możemy poznać to spotkanie takim, jakim zapamiętała je Yuwali.

Kilkunastoletnia Yuwali, wraz z 20-osobową grupą dzieci i kobiet, prowadziła tradycyjne życie koczownicze. Byli ostatnimi przedstawicielami Aborygenów nie mających żadnego kontaktu z „cywilizowaną” Australią. Niektórzy z nich słyszeli o białych ludziach tylko od swoich przodków, którzy wspominali brutalne spotkanie z początków XX wieku (gdym powstawała droga przez pustynne tereny zachodniej Australii).

Na początku lat 60. „cywilizacja” ponownie wkroczyła w życie plemienia Yuwali. Australijczycy prowadzili wtedy testy pocisków balistycznych Blue Streak. Ich miejscem lądowania były tereny, na których żyli Martu i z powodów bezpieczeństwa podjęto decyzję o przesiedleniu miejscowej ludności. Mały klan Yuwali również musiał opuścić swoje rodzinne strony. Kobieta

wspomina, jak jej współplemieńcy uciekali przez pustynię ścigani przez „ludzi-diabły” i „poruszające się skały” (czyli samochody). Mimo że Martu wspomagała sama natura (ulewne deszcze uniemożliwiający pościg), w starciu z reprezentowaną przez białych „cywilizacją” nie mieli żadnych szans.

Wydarzenia te zostały opisane przez antropologów Sue Davenport i Petera Johnsona oraz przez samą Yuwali w książce **Cleared Out: First Contact in the Western Desert**, która zainspirowała twórców filmu.

I. C.

While the British and Australian governments were trying to test space rockets, members of the nomadic Indigenous population in the Great Sandy Desert, south of Broome (Western Australia) were still living off the land, surviving in extreme conditions.

The group of 20 Martu people were unaware that there was a modern society beyond the 141,000 square miles of desert they called home. They were still living a traditional life ignorant of the fact that their country had been colonised for nearly 200 hundred years.

In 1964, two officers from the Weapons Research Establishment were clearing a barren dump zone where a series of rocket tests were to take place when they came across the area's Indigenous owners.

In this documentary, Yuwali, who was 17 at the time, recalls the Martu's startling first contact and eventual removal from their homeland. Now 62, she describes with hindsight and humour the terrifying experience of seeing her first whitefella and her first moving car (she thought a rock had come alive).

Her storytelling is powerful and direct, and directors Martin Butler and Bentley Dean do well to let her speak for herself without editorialising. They have crafted a fluent narrative out of a few basic elements: eyewitness accounts, original footage, and a hauntingly beautiful landscape. This is a startling piece of history as well as a very human story.

Australia 2009
79 min

Reżyseria/Directed by: Bentley Dean, Martin Butler
Zdjęcia/Cinematography by: Bentley Dean
Produkcja/Production: Contact Films, Screen Australia

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2009 – Sydney Film Festival
– Nagroda dla najlepszego dokumentu/Best Documentary
2009 – Nagroda Gildii Reżyserów Australijskich za najlepszą reżyserię filmu dokumentalnego/Best Achievement in Directing for Documentary, Australian Directors Guild

Historie intymne
Intimate Stories

3

GENIUSZ I CHŁOPCY

Genius and the Boys | Geniet och pojkar

Szwecja, Wielka Brytania/Sweden, UK 2009
88 min

Reżyseria/Directed by: Bosse Lindquist
Zdjęcia/Cinematography by: Gunnar Källström
Produkcja/Production: Eight Millimetres AB

Wybrane nagrody i festiwale /Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam

Daniel Carleton Gajdusek to jeden z geniuszy mających decydujący wpływ na rozwój medycyny – za swoje badania dotyczące chorób ludzkiego mózgu dostał w 1976 roku nagrodę Nobla.

Przez wiele lat mieszkał w odległych od cywilizacji miejscach w Ameryce Południowej. Dla tubylców był pierwszym białym człowiekiem, z którym się zetknęli. Niektóre ze spotkań przez niego plemion żyły wciąż w epoce kamiennej. Gajdusek był nimi zafascynowany. Od dzieciństwa prześladowany za swą „inność” – zamiłowanie do ksiązek i brak zainteresowania kobietami – z ulgą odkrył kultury, w których system moralny akceptował homoseksualizm jako jedną z form erotycznej ekspresji. Zdolności lingwistyczne (podczas podróży odkrył 14 nieznanych języków) pozwoliły mu szybko stawać się akceptowanym gościem nawet wśród kanibali. To właśnie żmudne badania nad członkami tej społeczności pozwoliły mu dokonać przełomu w naszej wiedzy o ludzkim mózgu. W każdą ze swoich wypraw Gajdusek zabierał kamerę, żeby rejestrować obyczaje i sposób życia tubylców. Jego filmy nie są wyłącznie chłodną antropologiczną rejestracją; to zapis intymnej relacji z Innym.

Gajdusek adoptował 57 dzieci z całego świata, zapewniając im opiekę i pomoc w dorosłym życiu w USA. Czułość, z jaką odnosił się do niektórych z nich wywoływała plotki. W 1996 roku został oskarżony o molestowanie seksualne jednego z podopiecznych. W jego obronę zaangażowały się setki naukowców z całego świata. Bronili go także jego wychowankowie, często dorośli już ludzie. Proces przybrał jednak nieoczekiwany obrót...
A.Z.-D.

A genius, everyone agrees about that. Daniel Carleton Gajdusek won a Nobel Prize for Medicine in 1976 for his research into cannibals who became ill after eating brains. Opinions on his private life are divided. In 1997, Gajdusek was convicted of child abuse. On his long journeys, he would often bring children back to America, take them into his

home and give them a good education, until it emerged that he was having sexual relations with some of them. Interviewed shortly before his death, Gajdusek does not deny the allegations in this episode of the BBC's Storyville. He does however defend himself, almost savagely, by saying that he never asked for sex himself, but that the boys always came to him voluntarily. He refuses to give any explanation: „I prefer to analyze nature, to ask 'why' implies a wisdom you don't have and I don't have.” Psychologist Oliver Sacks, mathematician Benoit Mandelbrot, and HIV discoverer Robert Gallo all speak about this painful case, as does a -- now adult -- pupil. Abuse of power played a considerable role in the case of this eminent scientist, who often seduced disturbed boys from different cultures with adventurous tales, and gave them the attention they did not get at home. Gajdusek died in Tromsø, Norway shortly after this documentary was completed.

GOOGLE BABY

Google_Baby

4

77

„Nazywam się Doron. Mam firmę produkującą dzieci” – tak przedstawia się jeden z bohaterów *Google Baby*. Kiedyś skrzytał wraz ze swoim partnerem z dobrodziejstw współczesnej medycyny, umożliwiającej sztuczne zapłodnienie. Już jako szczęśliwy ojciec małej Talii, postanowił pomóc innym homoseksualnym parom w realizowaniu marzeń o posiadaniu dzieci. W warunkach globalnego kapitalizmu i błyskawicznego rozwoju medycyny, biznes Dorona prosperuje znakomicie. Ponieważ w jego rodzinnym Izraelu mrożenie zarodków jest nielegalne, wysyła je pocztą kurierską do USA, gdzie zajmują się nimi specjalistyczne laboratoria. Stamtąd trafiają do Indii, gdzie inne laboratoria umieszczają je w ciałach

łach profesjonalnych surogatek. Cały proces jest kontrolowany za pomocą Internetu – Doron czułym głosem informuje zatroskanych rodziców o miejscu, gdzie aktualnie znajdują się ich plemniki.

Dla indyjskich kobiet praca surгатki to często jedyna możliwość na wyrwanie się z zakłętą kręgą biedy. Dla hetero- i homoseksualnych par z całego świata oraz dla samotnych kobiet po menopauzie „wynajęcie” brzuchów to z kolei jedyna możliwość, by cieszyć się potomstwem. O wszystkim decyduje zasobność portfela – surгатka z USA, białej rasy, żąda pięciokrotnie wyższej stawki niż jej ciemnoskóra koleżanka z Mumbaiu.

Twórcy filmu, nie popadając w tanią publicystykę, pytają o kwestię fundamentalną dla współczesnych społeczeństw: kim właściwie jest człowiek, powstały w wyniku kilku kliknięć w googlach i przelewu z karty kredytowej?

(materiały producenta)

Google_Baby is a journey across three continents telling the story of the up and coming baby production industry in the age of globalization.

Doron, an Israeli entrepreneur with a high tech background proposes a new service – Baby production. The baby producer (as he introduces himself) provides customers with a cost effective solution using outsourcing of the surrogacy element to India as way to lower prices. The preferred genetic material is selected by the clients and the rest is left in the hands of the producer. Sperm and eggs are purchased on-line and multiple embryos are produced and frozen. Packed in liquid nitrogen only the embryos that fit the customers preferences are shipped by air to India – where they are implanted into the wombs of local surrogates. The customers arrive only at the end of the nine month pregnancy period to pick up their babies. Today, technology has turned 'making a baby' into an act independent of sex. And globalization is making it affordable. All one needs is a credit card. Instructions can be found on YouTube.

Izrael, Indie, USA/Israel, India, USA 2009
77 min

Reżyseria/Directed by: Zippi Brand Frank
Zdjęcia/Cinematography by: Uri Ackerman
Produkcja/Production: Brandcom Ltd.

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Award and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam;
Toronto International Film Festival

Historie intymne
Intimate Stories

5

GWAŁT NA WOJNIE

Weapon of War

Holandia/Netherlands 2009
59 min

Reżyseria/Directed by: Ilse van Velzen, Femke van Velzen
Zdjęcia/Cinematography by: Bram van Spengen
Produkcja/Production: IFProduction

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam

AMBASADA KRÓLESTWA NIDERLANDÓW

Poszła prac ubrania nad rzekę – jak co dzień. Żołnierze często przynosili swoją brudną odzież i żądali, by kobiety się nią zająły. Tym razem zjawilo się trzech – byli agresywni, a odmowa tylko ich rozjuszyła. Zatkali jej usta szmatą, a potem każdy z nich ją zgwałcił. Młoda dziewczyna o dziecięcej twarzy spuszcza oczy na wspomnienie tych wydarzeń. W kamerę nie chce patrzeć również Alain Kasharu, były żołnierz, inny bohater tej historii. Takich jak oni jest w Kongo niemało. Od 1996 roku to środkowoafrykańskie państwo jest nękane nieustannymi konfliktami. Jednak przemoc zbrojna to tylko jedna strona tej dramatycznej rzeczywistości. Drugą są brutalne gwałty i rozboje na tle seksualnym dokonywane często na kobietach z podbijanych miejscowości, w których stacjonuje armia i rebelianci z licznych organizacji wojskowych. Przemoc seksualna staje się wojenną bronią i strategią. Społeczność dotknięta rozłamem i biedą boryka się z wieloma problemami, a ten wydaje się jednym z bardziej złożonych. Agresja szukająca ujęcia, demoralizacja w jednostkach militarnych, trudna pozycja kobiet i różnice społeczne, łączą się niczym w tyglu tworząc wybuchową, pełną napięć mieszaninę.

Zmowa milczenia zostaje jednak przerwana przez ludzi takich jak Kasharu czy kapitan Basima, którzy odważają się mówić o własnej przeszłości. Podział na pokrzywdzonych i sprawców nie jest czarno-biały. Film to mocny głos sprzeciwu, ale nie potępienia. To raczej nawoływanie do przebaczenia i przekonanie, że prawda ma moc wyzwalającą, a zmiana życia jest możliwa. *D.P.*

Wherever war breaks out, men with guns rape. Nowhere in the world reached sexual violence a scale and level of brutality as in the Democratic Republic of Congo. During the decades of conflict possibly hundreds of thousands of women and girls were systematically raped and the figure still rises.

In Weapon of War military perpetrators unveil what lies behind this brutal behavior and the strategies of rape as a war crime. The film tells the story of a soldier and a former rebel that

are both looking at rape in different ways.

The ex-rebel explains how he forced women to have sex with him. The war had changed him into a wild animal. In an attempt to reconcile with his past, he decides to meet one of his victims. But faced with poverty, depression and trauma, starting a normal life again proves a difficult struggle – like it is for thousands of others that participated in Congo's bloody wars.

The soldier is Captain Basima. He works as a priest in Congo's army. He has made it his mission to confront perpetrators of rape with the consequences of their crimes. Despite the resistance he meets from fellow-soldiers and militia, he is determined to change their behavior. Just like he did himself.

KOCHANKOWIE

Lovers

6

79

Dokument o miłości, przyjaźni i seksualności osób niepełnosprawnych. Jego twórcą jest Rafał Skalski, którego debiutem reżyserskim był obraz **52 procent**. Niepełnosprawność w naszym społeczeństwie jest wciąż tematem tabu. Wielu unika kontaktu z ludźmi fizycznie upośledzonymi, nie do końca wiedząc, jak zachować się w ich towarzystwie. Tymczasem ludzie niepełnosprawni mają takie same marzenia, pragnienia, potrzeby i aspiracje jak wszyscy inni. Bohaterami dokumentu Rafała Skalskiego są ludzie, którzy mi-

mo swoich ułomności, czerpią z życia pełnymi garściami. Nie uciekają od problemów dnia codziennego, ale dzielnie stawiają im czoła. Każdy z bohaterów ma kogoś bliskiego. Przykuty do wózka inwalidzkiego Krzys planuje swoje życie z pełnosprawną Olą, a niewidomy Grzegorz i niepełnosprawna Ania nie wyobrażają sobie bez siebie życia. „On jest moimi nogami, a ja jego oczami” – mówi Ania. Owocem miłości niepełnosprawnej ruchowo Eli i jej zdrowego męża Rafała jest pięcioletnia Wiktoria. Bohaterowie nie czują się inni czy gorsi. Z otwartością wprowadzają widza w intymny świat swoich relacji damsko-męskich. Jak sami mówią, ich seksualna aktywność nie jest niczym nadzwyczajnym. Zdają sobie jednak sprawę, że właśnie ta sfera ich życia budzi największą ciekawość. (www.filmpolski.pl)

A documentary about love, friendship and sexuality of the disabled from Rafał Skalski, who made his directing debut with 52 procent.

Disability remains a taboo in our society. Many avoid interactions with the disabled as they are uncertain how to behave in their company. In reality, however, the differently-abled share the same dreams, desires, needs and aspiration like us. Characters portrayed in Rafał Skalski's documentary are people who despite their limitations celebrate life at its best. Instead of avoiding daily problems, they find courage to challenge them. All characters have someone. Wheelchair-bound Krzys plans his life with differently-abled Ola, whereas sight-impaired Grzegorz and disabled Ania cannot imagine their life spent apart. „He is my legs and I am his eyes,” says Ania. Five-year old Wiktoria is the fruit of love of the mobility-challenged Ela and her fully-abled husband, Rafał. Characters fail to feel different or inferior. They openly invite the audience to explore the intimate world of their male-female relationships. As they admit themselves, their sexuality is nothing extraordinary but they do realise that this aspect of their life appears to be most exciting.

Polska/Poland 2009
51 min

Reżyseria/Directed by: Rafał Skalski
Zdjęcia/Cinematography by: Jakub Giza
Produkcja/Production: HBO Polska

Historie intymne
Intimate Stories

KOŁYSANKI

Lullaby | Wiegenlieder

Niemcy/Germany 2010
98 min

Reżyseria/Directed by: Tamara Trampe, Johann Feindt
Zdjęcia/Cinematography by: Jule Cramer, Johann Feindt
Produkcja/Production: Zero One Film, ZDF, arte Gele

Wybrane nagrody i festiwale /Selected Award and Festivals:
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Kołysanki to często pierwsze dźwięki, jakie słyszymy w życiu. Kojarzą się z ciepłem i bliskością osób, którym bezgranicznie ufamy. Kołysanki to także klucz do głęboko skrytych emocji, od których często bardzo się oddaliśmy. Film jest zbiorowym portretem osób, które zgodziły się za pomocą pieśni przywołać wspomnienia z bezpowrotnie utraconego raju dzieciństwa.

Apti Bisultanow był kiedyś wicepremierem Czeczeni i słynnym poetą. Dziś wegetuje w socjalnym mieszkaniu, nie mając nadziei na powrót do ojczyzny. Detlef Jablonski urodził się w więzieniu i całe życie tęsknił za swoją matką. Helmut Oehring, znany kompozytor muzyki współczesnej, wspomina, jakim koszmarem było życie w rodzinie głuchoniemych. Śpiewane przez tych bohaterów kołysanki są pretekstem do zanurzenia się w świat intymnych wspomnień. Kołysanki śpiewają też imigranci z Turcji, Afryki, Ukrainy – w słowach i melodii każdej z nich odbija się cały wszechświat charakterystyczny dla danej kultury.

Film to także hymn na cześć Berlina, miasta artystów, uchodźców i marzycieli. To współczesna symfonia wielkiego miasta, rozpisana na urodę peryferyjnych stacji kolejowych, baniek mydlanych puszczanych na Postdamer Platz, nocnego placu zabaw na Alexanderplatz, anarchistycznych skłotów, enerdowskich blokowisk usianych antenami satelitarnymi, wszechobecnego graffiti, tureckiego sklepu zagubionego gdzieś na Kreuzbergu...
A.Z.-D.

This documentary is about the hopes and dreams of childhood, and what life makes of them. These first songs, sung affectionately in a warm, protective environment are the starting point for this film which opens a door on a handful of people's lives.

Lullaby is also a journey through Berlin. The film meanders, as if out on a stroll, come across a number of people in various stages of their lives. Sometimes the encounters are brief: a look, a few sentences, a song. And at others we learn the story of

someone's life.

Detlef Jablonski was born in prison and grew up with foster parents. He has longed for his mother all his life. Home for him is his music; he writes his own songs and sings them in an amateur choir, „Different Voices of Berlin”, led by American jazz musician Jocelyn B. Smith. Helmut Oehring's parents were deaf. He himself didn't learn to speak until he was four years old. Today he is a well-known German composer and recipient of the Arnold Schoenberg Award. Santos first grew up in a foster family, later in a home. He has done time in prison and uses song to try to come to terms with his emotions. The best thing in his life is that his young son is with him. Chechen poet Apti Bisultanov says of himself: „I was once an innocent, happy child.” Today, this former vice-premier of Chechnya, who is a beloved poet in his own country, lives in exile.

Tamara Trampe and Johann Feindt's new production is a cinematic declaration of love to people of all ages and backgrounds living in the German capital today.

LA MACHINA

La machina

8

81

Gdzieś na południu Francji żyją starszy pan i chłopiec: Sergio, mistrz sztuki lalkarskiej, i Adrien, jego uczeń. Latem po raz pierwszy wyruszą razem w trasę. Jeżdżąc po barwnych miasteczkach, będą spotykać ich malowniczych mieszkańców. **La machina** jest historią ich podróży, opowieścią o tych spotkaniach oraz świadectwem relacji między mistrzem i uczniem.

Sergio Dotti jest jednym z ostatnich mistrzów sztuki lalkarskiej we Francji. Mieszka na południu. Tutaj Nicea nazywa się Nissa. Pewnego dnia, po spektaklu, Dotti spotyka dziesięcioletniego chłopca o imieniu Adrien. Występ zaciekał chłopca do tego stopnia, że powrócił następnego dnia, aby znowu znaleźć się w tym magicznym świecie. Latem Dotti i Adrien wyruszają razem w trasę, aby odkrywać gościnne i malownicze okolice Nicei. Jeżdżąc od miasteczka do miasteczka, prezentują świat własnej wyobraźni dzieciom i dorosłym. Pełen zapału Adrien może się okazać ostatnim uczniem Sergio, tym, który przejmie jego umiejętność i zo-

стане pewnego dnia mistrzem.

La machina to dziennik ich podróży filmowany w naturalnych, autentycznych plenerach południa Francji. Daleki od konfliktów i problemów społecznych film, przynosi dużą dawkę optymizmu. To historia o sielskim świecie, w którym czas płynie powoli. Ten świat nadal istnieje.

To dla mnie bardzo osobista historia – przeżyłem podobną 20 lat temu, będąc małym chłopcem.

Thierry Paladino, reżyser

*Somewhere in the South of France a boy and an older man live: Sergio – a Master Dollmaker and Adrien – his disciple. They will begin their journey for the first time this summer. They will meet cheerful and fascinating residents of colourful towns. **La machina** is a story of this travel, a story about the meetings, a story about a relation between the master and the disciple.*

Sergio Dotti is one of the last Master Dollmakers in France. He lives in the South. Here, Nice is called Nissa. Once, after the show Sergio met a nine-year-old boy called Adrien. The boy had been so interested in the performance that he came back the following day to be in this magic world again. This summer, they will begin their journey together for the first time to discover the hospitable and picturesque area of Nice. Travelling from town to town, they will show the world of imagination to children and adults. Adrien, full of admiration and enthusiasm, may prove to be Sergio's last disciple, the one who will take over his skills, the last one who may become a master one day.

***La machina** will be the journey diary, the story presented in the natural and still genuine scenery of the southern France. This film, far from conflicts and social problems ruling our everyday life, will be a large dose of optimism. This is a story of an idyllic world where people live pleasantly and time flows slowly. This world still exists and is still available.*

This story is very personal to me as I experienced a similar one when I was a little boy.

Thierry Paladino, director

Polska/Poland 2010
91 min

Reżyseria/Directed by: Thierry Paladino
Zdjęcia/Cinematography by: Marcin Sauter, Michał Marczak
Produkcja/Production: Centrala Sp. z o. o., Les Films du Balibar

Historie intymne
Intimate Stories

MIŁOŚĆ W MOTELU

Love at the Twilight Motel

Kanada/Canada 2009
52 min

Reżyseria/Directed by: Alison Rose
Zdjęcia/Cinematography by: Daniel Grant
Produkcja/Production: Inigo Films, National Film Board of Canada

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Award and Festivals:
2009 – Hot Docs, Toronto; Edmonton International Film Festival

W Miami, przy 8 Alei, króluje dwadzieścia motelów z pokojami na godziny. Tu ceny nie są wygórowane (25 dolarów za 2 godziny i 5 dolarów za każdą następną), bo właściciele zdają sobie sprawę, że kochankom będzie śpieszno z powrotem na biznesowe spotkania lub w objęcia prawowitych partnerów. Film odbiera zakazanej miłości wszelki czar: ludzie korzystający z jej uroków nie wyglądają na wyuzdanych grzeszników – są przeciętni. Film jest szeregiem wywiadów i obserwacji poczynionych w motelowych wnętrzach, anonimowo chłodnych niczym obrazy Edwarda Hoppera i wypełnione galerią dziwaków prosto z wczesnych filmów Davida Lyncha. Kubański masażysta – wielbiciel dojrzałych mężatek, nastoletnia narkomanka, która dla łatwego zarobku poświęciła własne dzieci, prostytutka o rubensowskich kształtach, czekająca na księcia z bajki, nawrócony mafioso. Ich pełne goryczy opowieści pozwalają zbliżyć się do poznania ludzi, którzy uważają, że za prawdziwe uniesienia trzeba odpowiednio zapłacić. Dzięki nieśpiesznej narracji i unikaniu sensacyjnego tonu, widz ma szansę zajrzeć do świata, który na co dzień jest prezentowany przez tabloidy. *A.Z.-D.*

*The motel presents a veneer of everyday normalcy. Chambermaids go about their chores in the hot Miami light. A green gecko poses against pink stucco. A retro neon sign looms over the lazy hum of city traffic. But behind the row of uniform doors an all-too-human drama is playing out in the shadows. In one room, an elderly Cuban American, the very image of traditional breadwinner, waits for one of his several, younger girlfriends. In another, a newly married young guy lamely justifies his serial cheating. Next door an aging blonde, wearily preparing for the next john, wonders about the direction her life has taken. With *Love at the Twilight Motel*, filmmaker Alison Rose enters this world of duplicity and dysfunction, fashioning a compassionate and stylish account of love, loss and the human condition. Through a gallery of strikingly conceived character studies – sharply*

*etched yet achingly universal – she captures the pathos and pain of her subject's damaged lives. Rose, broken and beautiful, reveals a heart-rending story of abuse and delusion. Richard, a study in a macho bravado, happily pursues his destiny bedding married women. While Cadillac, an ex-pimp and thief, assesses his life spent in pursuit of the next crack hit. *Love at the Twilight Motel* draws upon a rich documentary tradition to reflect upon the secrets we conceal and the tangled webs we weave.*

NENETTE

Nenette

10

83

Nenette urodziła się na Borneo w 1969, lecz od 1972 mieszka w Paryżu. Ludzie, którzy spędzili z nią wiele lat, mówią o niej z czułością, lecz podkreślają, że trudno zdobyć jej zaufanie. Większość swojego życia spędza w milczeniu, z uwagą obserwując odwiedzających ją licznie gości. Jej życie było pełne zarówno miłości, jak i cierpienia: miała trzech partnerów, z których każdy już nie żyje. Z czwórki dzieci mogła zatrzymać tylko syna, który towarzyszy jej w ostatnich dniach. Kilka lat temu ciężko zachorowała. Dzięki troskliwej opiece udało się ocalić jej życie.

Nenette od 37 lat zamieszkuje klatkę w paryskim Jardin des Plantes, jednym z najstarszych ogrodów zoologicznych

na świecie. Jako najstarsza spośród orangutanów, jest bliska sercu wielu pracujących tam osób.

Film przypomina *Grizzly Mana* Herzoga – tu również natura pozostaje nieprzeniknioną tajemnicą, nie mającą w sobie nic z romantyzmu, a mimo to nieodparcie fascynująca. A.Z.-D.

She is 40 years old, lives in Paris, has long, reddish hair, seems lost in thought and has a majestic aura about her: Nénette, the film's star, is an orang-utan from the ape house at the Menagerie du Jardin des Plantes. Nénette is a professional: she is relaxed and indifferent as she takes in the parade of people who file past her glass cage daily. From her gallery, she looks down on the goings-on of her younger fellows and watches the visitors, who often just come for her sake.

We watch the animals. The animals watch us. In the zoo and in the cinema, both institutions where a stage-like construction and the act of seeing are central. A show for both sides. Nicolas Philibert's film only shows the apes, being fed, spending time and especially being idle. There is no reverse-shot of those following the apes' actions. The screen belongs to the animal alone. And yet the human is reflected in the observation of the animal, as well as in the off-camera comments of the visitors and the zookeepers: they attempt to interpret, to ascribe meaning, or to reflect zoologically and philosophically. The apes in the zoo are a projection screen – just like the screen in the movie theater.

Francja/France 2010
68 min

Reżyseria/Directed by: Nicolas Philibert
Zdjęcia/Cinematography by: Katell Djan, Nicolas Philibert
Produkcja/Production: Les Films d'Ici, Forum des images

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Historie intymne
Intimate Stories

11

OSTATNI WIERNI

Good Grace | Grote Genade

Holandia/ Netherlands 2009
50 min

Reżyseria/Directed by: Lieza Röben
Zdjęcia/Cinematography by: Pim Hawinkels, Stijn van Santen
Produkcja/Production: Recht zo die gaat products

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival in Amsterdam

„Wzniesiony z kamienia budynek nie jest kościołem. Kościół tworzą żywe kamienie” – biblijna prawda, przypominana z amfony w trakcie niedzielnej mszy w niewielkiej świątyni w Hoensbroek, w południowej Holandii, brzmi niezwykle znacząco. Ksiądz kierujący te słowa do grupy wiernych gromadzących się tu co tydzień, tuż po zakończeniu liturgii wsiada do samochodu i odjeżdża do innego kościoła, w którym także musi odprawić nabożeństwo. Ten budynek – podobnie jak wiele innych w kraju – ma zostać zamknięty. Ze względu na postępujący proces laicyzacji i trudności w utrzymaniu infrastruktury, liczba kościołów jest redukowana – w Holandii każdego tygodnia dwa z nich zostają zamknięte, a potem – burzone. Dla parafian z Hoensbroek ich świątynia jest jednak czymś więcej niż tylko konstrukcją z kamienia, drewna i szkła. Znaczą dla nich więcej niż miejsce kultu i ośrodek życia religijnego. To przestrzeń wypełniona wspomnieniami, brzmiąca echem najważniejszych wydarzeń z życia tutejszej społeczności. Tu brali śluby, tu chrzcili swoje dzieci, tu były odprawiane nabożeństwa żałobne, gdy odchodzili ich bliscy. Każda rzeźba, każdy kamień ma swoją historię i przywołuje w pamięci bezcenne obrazy. Parafianie z ogromnym oddaniem troszczą się o kościół, grabiąc sterty jesiennych liści, myjąc podłogi, przygotowując bożonarodzeniowe szopki, czyszcząc z pietyzmem figury świętych, i nie kryją swojego niepokoju. Jak ma funkcjonować wspólnota, gdy jej serce przestaje bić?

D.P.

Because of the decreasing number of people who actively practice faith, in recent years more and more churches in the Netherlands are closed, used for other purposes or even torn down. But what does that mean for the churchgoers who do still want to use their church intensively? For churchgoers such as these a church is – in addition to the house of God – a place that is built up out of more than stones alone. It is a place where crucial moments of their lives took place, such as a wedding or the funeral of a loved one. A place also where they express their

worries and wishes in prayer, and where they meet others. For her debut, director Lieza Röben filmed a tightly-knit Limburg church community for one year, as it is thrown into commotion when it turns out that their church may also have to close its doors in the future. With the continuous threat of closure hanging over them, a small club of churchgoers tries to uphold the familiar customs, hoping to thereby convince their businesslike priest of the building's value to the whole community.

STARY DRUH

Old Partner | Wonangsori

12

85

Poruszająca historia rodziny rolników: Choi Won-gyoon i jego żony Lee Sam-soon. Oboje dobiegają już 80-tki i wychowali dziewięcioro dzieci, ale wszystkie dawno opuściły rodzinne strony. Przez połowę ich życia pomocnikiem i przy-

jacielem Choia jest ten sam 40-letni wół, który pracuje i starzeje się razem z nimi. „To prawdopodobnie najstarszy wół w Korei” – jak mówią bohaterowie. I tak naprawdę wszystkie działania Choia koncentrują się właśnie wokół niego. Zamiast karmić go typową paszą dla zwierząt, ścina dla wołu siankę z pastwiska. Nie stosuje sztucznych nawozów, które pewnie poprawiły jego zbiory, ale mogłyby być szkodliwe dla wołu. Niestety, pewnego dnia lekarz diagnozuje u zwierzęcia nowotwór. Wół ma przed sobą już tylko 12 miesięcy życia. Niemal cały ostatni rok spędzi tak jak wszystkie dotychczasowe lata. Niezależnie od pogody, będzie razem ze swoim panem cierpliwie kontynuował pracę na roli – przewożąc wielkie ładunki drewna i ciągnąc pług przez pola. Stary, prawie głuchy Choi nie wyobraża sobie, co będzie dalej..

Skromny debiut Lee Chung-ryoula stał się nieoczekiwanie wielkim hitem kasowym w Korei Południowej. Obejrzało go 3 miliony widzów, co jest najlepszym wynikiem zarówno dla koreańskiego kina niezależnego, jak i dla koreańskiego filmu dokumentalnego w historii. *Stary druh* trafił do dystrybucji również w Japonii i jako pierwszy film z Korei startował w konkursie na festiwalu w Sundance. Lee Chung-ryoul na dorocznej gali kina koreańskiego PeakSang Arts Awards zdobył nagrodę dla najlepszego debiutanta. I. C.

I'll be with only you till the day I die! Just stay with me!

The real story of 30-year companionship between a 40-year-old ox and an octogenarian. The Sound of the Cowbell! Neither time nor civilization can go against their companionship.

80 years old, CHOI has an old ox that has worked for 30 years, and an ox aged almost 40. However, there's something special about the way Old CHOI treats this ox, which is so worn-out that it might be dead any minute. The old man is single-mindedly focused on the ox, instinctively turning to the beast when he hears the cowbell even though he's nearly deaf. One spring day, however, Old CHOI heard that his ox only has a year to live, which will make big troubles for him.

Korea Płd./South Korea 2008
77 min

Reżyseria/Directed by: Lee Chung-ryoul
Zdjęcia/Cinematography by: Jee Jaeu
Produkcja/Production: Studio Nurimba

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2008 – Pusan International Film Festival
– Nagroda dla reżysera najlepszego filmu dokumentalnego /Woonga Award – PIFF Mecenat Award
2008 – Seoul Independent Film Festival
– Nagroda Publiczności/Audience Award
2008 – Sundance Film Festival

Historie intymne
Intimate Stories

SYBERIADA 35x45

Countryside 35x45 | Glubinka 35x45

Rosja/Russia 2009
45 min

Reżyseria/Directed by: Jewgienij Solomit
Zdjęcia/Cinematography by: Władimir Ponomarjow
Produkcja/Production: Kino-Siberia Film Production Company

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival in Amsterdam;
DOCPOINT Helsinki

Czy wymiana starych, sowieckich paszportów na nowe – rosyjskie może być atrakcyjnym tematem dla filmu dokumentalnego? Okazuje się, że tak.

Aby wymienić paszport, trzeba mieć nowe zdjęcie o wymiarach 35x45 mm, a zatem każdy musi dać się sfotografować. W Rosji bez paszportu nie da się załatwić żadnej sprawy, a więc wymiana paszportów to szansa na zarobek dla lokalnych fotografów. Jednym z nich jest bohater filmu. Podróżuje od wioski do wioski, utrwalając w obiektywie twarze ludzi. Robi zdjęcia niemal wszędzie: w pokoju, na ulicy, w pracy czy podczas wesela. Dzięki temu dokumentuje życie ludzi, mieszkających na odległych krańcach Syberii na styku dwóch kultur: dawnej – sowieckiej i nowej – rosyjskiej.

Nie wszyscy jednak zgadzają się z decyzją o wymianie paszportów, a niektórzy traktują fotograficzną sesję jak platformę do osobistych zwierzeń. Stara kobieta narzeka na ból pleców. Inna z płaczem wspomina swoje życie. Pewien mężczyzna zdradza, że jest bezrobotny od ośmiu lat, a młoda kobieta dopiero przed obiektywem aparatu uświadamia sobie własną atrakcyjność.

Film to intrygujący obraz codzienności tradycyjnych syberyjskich wiosek. Nieco ironiczne spojrzenie dokumentalisty nasuwa też pytanie o przyszłość Rosji. *A. P.*

Russia. Not long ago. Throughout the country the old Soviet passports are being exchanged for the new Russian ones. A provincial photographer travels from one Siberian village to another taking 35x45 mm passport photos of the villagers. Each client's photo in a way summarizes that person's life. Making a profound observation of the countryside life, the film unfolds as a poetic story about the world-view of people living in remote areas at the crossroads of the two juxtaposed cultures: the old Soviet and the modern Russian ones. The black and white stylistics of this point-of-view documentary is symbolically in tune with the white and black photos taken by the photographer.

ŻYCIE TO REWELACJA

Life is Awesome

14

87

Ktoś umiera, żeby mógł żyć ktoś inny – tak w kilku słowach można streścić przesłanie przejmującego dokumentu Tadeusza Króla poświęconego transplantologii.

Dokument jest zapisem intymnych rozmów z osobami po przeszczepie. Z ludźmi, którzy ani na chwilę nie przestają myśleć o swoich wybawcach. Wielu z nich uznaje dzień przeszczepu za najważniejszy w życiu. Bohaterowie nie potrafią mówić o swoich przeżyciach bez emocji. Nie są w stanie ubrać w słowa tego, co czują i jak bardzo są wdzięczni losowi. W filmie pojawiają się również pełne bólu i tęsknoty głosy rodzin dawców. Zrozpaczonych żon, mężów, matek i ojców opowiadających o konsekwencjach podjęcia najtrudniejszej decyzji w życiu. Pocięchą jest dla nich jednak świadomość, że jakaś część bliskiego żyje w ciele innego człowieka. Jedno życie dobiegło końca, by inne mogło toczyć się dalej. Każdy przeszczep to z jednej strony tragedia i rozpacz. Z drugiej – ogromna radość i nadzieja. Bohaterowie filmu Tadeusza Króla to ludzie wielkiego serca, dla których mimo wielu trudów i przeciwności życie jest największą wartością.

(www.filmpolski.pl)

2 years following her son's tragic death Teresa Anielak sets out on a quest to find the recipient of her son's heart which she donated shortly after he was declared brain-dead. The task is not easy since Poland's official policy regarding organ donation protects the identity of both the recipients and the donor. Alongside her story we see and hear the emotionally charged stories and thoughts of several heart recipients and families who donated organs of their tragically deceased loved ones. Fragments of a real life heart transplant operation are inserted into the film as illustration to the stories and allow the viewer to witness this miraculous procedure from start to finish.

Polska/Poland 2009
52 min

Reżyseria/Directed by: Tadeusz Król
Zdjęcia/Cinematography by: Andrzej Wojciechowski,
Michał Bukojemski
Produkcja/Production: HBO Polska

Historie intymne
Intimate Stories

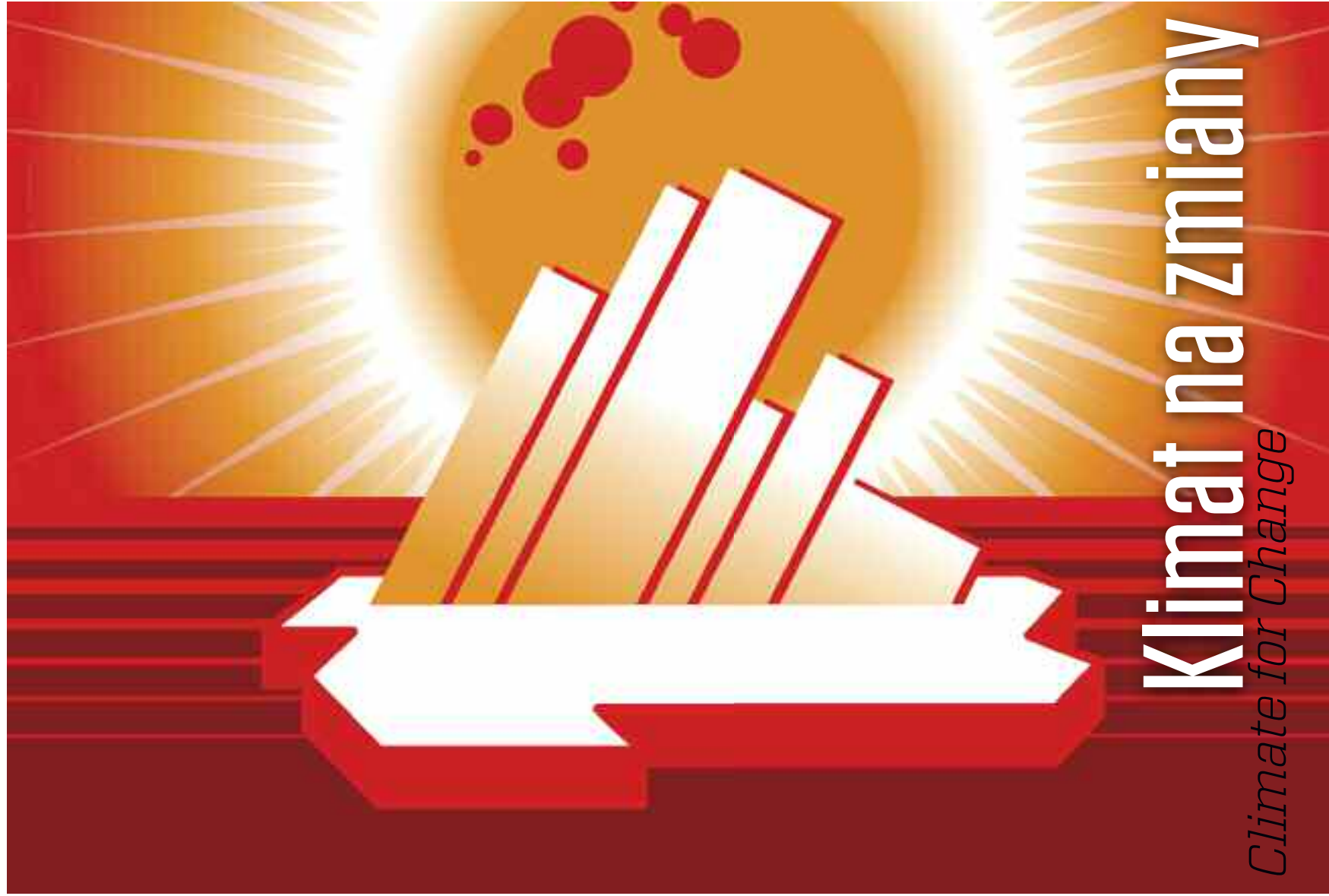

Filmy

śmieszne, zabawne, komiczne,
sentymentalne, smutne, melancholijne,
przeróżające, upiorne, mroczne,
pasjonujące, podniecające, ekscytujące...

Jakie tylko chcesz

empik.com

Klimat na zmiany

Climate for Change

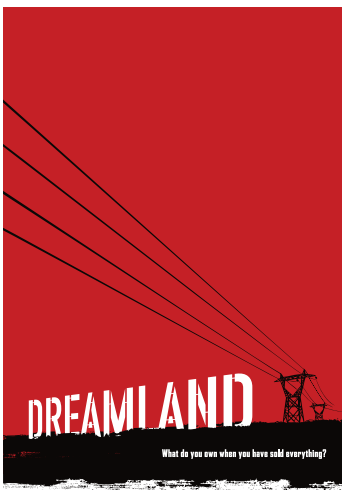
1 BAŚNIOWA KRAINA

Dreamland | Draumalandið

Islandia/Iceland 2009
89 min

Reżyseria/Directed by: Þorfinnur Guðnasson, Andri Snær Magnason
Zdjęcia/Cinematography by: Þorfinnur Guðnasson,
Gundurur Bjartmarsson, Hjalti Stefánsson, Bergsteinn Björgulíffson
Produkcja/Production: Ground Control Productions, TC Films,
Zik Zak Filmworks

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2010 – Göteborg International Film Festival; Docaviv; Tel Aviv
International Documentary Film Festival

Islandia to kraj na rozdrożu. Naród od lat walczy o swoją niezależność. Teraz musi zmierzyć się z globalnymi korporacjami, dla których niewielka wyspa staje się atrakcyjnym miejscem inwestycji. W przededniu najgłębszego kryzysu ekonomicznego w historii kraju, islandzki rząd rozpoczął niezwykle kosztowne przedsięwzięcie – budowę największej tamy w Europie, która będzie zasilać tanią energią elektryczną hutę aluminium amerykańskiej firmy Alcoa. Huta ma zapewnić Islandczykom pracę i lepszą przyszłość. Priorytet to wzrost gospodarczy. W praktyce oznacza to jednak tyle, że interesy wielkiej korporacji okazują się ważniejsze od interesów lokalnej społeczności. I od natury. Tama powstaje bowiem na terenach islandzkich wschodnich fiordów. Ceną taniej „ekologicznej” energii jest więc zagłada unikalnej przyrody i rolniczych upraw. Obrońcy przyrody uważają te działania za przestępstwa kryminalne, a część ekonomistów twierdzi, że cała inwestycja może przynieść zaledwie chwilową poprawę ekonomiczną i wcale nie zapewni Islandii strukturalnego wzrostu gospodarczego. I rzeczywiście – ceny surowców w kryzysie spadły. Niepewna stała się i przyszłość zadłużonej Islandii, i zyski z nowej huty firmy Alcoa.

Þorfinnur Guðnasson to jeden z najbardziej cenionych filmowców islandzkich, twórca m.in. *Lalli Johns* (2001) – największego hitu wśród filmów dokumentalnych w islandzkich kinach. Film *Dreamland* zrealizował we współpracy z cenionym młodym pisarzem Andri Snærem Magnasonem, który aktywnie walczy z niszczeniem islandzkiej przyrody. To właśnie książka Magnasona, *Dreamland – a Self Help Manual for a Frightened Nation*, była impulsem do realizacji filmu. I. C.

How much unspoiled nature should we preserve and what do we sacrifice for clean, renewable energy? Dreamland gradually turns into a disturbing picture of corporate power taking over small communities.

Dreamland is a film about a nation standing at crossroads. Leading up to the country's greatest economic crisis,

the government started the largest mega project in the history of Iceland, to build the biggest dam in Europe to provide Alcoa cheap electricity for an aluminum smelter in the rugged east fjords of Iceland. Today Iceland is left holding a huge debt and an uncertain future.

In Dreamland a nation with abundance of choices gradually becomes caught up in a plan to turn its wilderness and beautiful nature into a massive system of hydro-electric and geothermal power plants with dams and reservoirs. Clean energy brings in polluting industry and international corporations. It's the dark side of green energy.

Zamówienie do jedzenia ryb może wkrótce skończyć się ich globalną zagładą. Pierwszą ofiarą będzie zapewne błękitnopłetwy tuńczyk, najbardziej ceniony przez ciągle rosnącą liczbę smakoszy sushi. Kilogram tej ryby już rok temu kosztował ponad 800 dolarów, a cena musi wzrosnąć, bo masowy połów prowadzi do stałego zmniejszania się populacji tego gatunku. Niczym nie hamowana eksploatacja morskich zasobów zagraża jednak nie tylko błękitnopłetwemu tuńczykowi. W niedługim czasie może doprowadzić do wyginięcia prawie 300 gatunków ryb. Już na początku lat 90. nadmierne połowy dorsza u wybrzeży Nowej Finlandii zdziesiątkowały jego najliczniejszą populację na świecie. Nowoczesne statki rybackie nie pozostawiają rybnym żadnych szans na ucieczkę. Naukowcy przewidują, że przy połowach na taką skalę jak dziś, morskie pożywienie stanie się przeszłością już w 2048 roku. A skutkiem zagłady ryb, może być powrót masowego głodu wśród ludzi.

Oparty na książce reportera Charlesa Clovera film jest częścią kampanii społecznej walczącej z nadmiernymi połowami ryb na całym świecie. Zdjęcia do *Bezrybia* były kręcone przez ponad dwa lata w różnych miejscach naszego globu: przy wybrzeżach Senegalu, Alaski, Gibraltaru, na targu rybnym w Tokio. Twórcy prezentują restauratorów i polityków zezwalających na zbyt wielkie połowy, którzy wydają się nie przejmować zniszczeniami, do jakich prowadzi ich działalność. Pokazują też

znanych naukowców, rybaków i tych, którzy walczą z nadmierną eksploatacją mórz i oceanów – jak Roberto Mielno, były hodowca tuńczyków, który teraz broni ich populacji. Aby ta walka była skuteczna, musi zmniejszyć się ilość rybackich statków na całym świecie. Należałoby też utworzyć sieć morskich rezerwatów, całkowicie wolnych od połowów. A przede wszystkim – edukować konsumentów.

I. C.

The End of the Line is a film, a website and an outreach project to raise public awareness about the threat to the world's fish stocks and to change public policy across the world so that we have a sustainable fishing industry. We expect the film to be completed in the early summer of 2008, to premiere at a major international film festivals over the winter of 2008/09 and to be in cinemas and on television world wide during 2009/10.

The film is being made through a specially established company, The Fish Film Company Limited. We have raised funds from private investors, charities and foundations. These include the Channel Four British Documentary Film Foundation, WWF, the Waitt Foundation, Oceana, Marviva, the Oak Foundation and the Marine Conservation Society. We are still raising money to support the distribution, marketing and out reach campaign, to which we already have some funds committed.

*The inspiration for the film is the book **The End of the Line**, by Charles Clover, the Environment Editor of the Daily Telegraph. Published in the UK in 2004 and in the USA in 2006, the book chronicles the dramatic decline in the world's fish stocks and the very real threat that, unless policies change, there will be no fish in the sea by 2050. The responsibility for this lies with greedy fishermen, complacent politicians, ineffective regulators and a woefully ill-informed and inactive public throughout the world.*

*The film is directed by Rupert Murray – director of the Oscar short-listed **Unknown White Male**.*

Wielka Brytania/UK 2009
85 min

Reżyseria/Directed by: Rupert Murray

Zdjęcia/Cinematography by: David Groundwater, Kash Halford

Narrator: Ted Danson

Produkcja/Production: The Fish Film Company, Arcane Pictures, Calm Productions, Dartmouth Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

2009 – Sundance; Seattle International Film Festival; British Independent Film Award – nominacja do nagrody dla najlepszego dokumentu/Best Documentary nomination; Golden Reel Award – nominacja do nagrody im. Verna Fields /Verna Fields Award nomination

Holandia/Netherlands 2009
65 min

Reżyseria/Directed by: Ton van Zantvoort
Zdjęcia/Cinematography by: Ton van Zantvoort
Produkcja/Production: Newton Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Documentary Festival Thessaloniki;
International Film Festival Breda;
Green Film Festival in Seoul;
Newport International Film Festival

Róże oznaczają w Kenii nie tylko ciężką pracę i poranione ręce kobiet, lecz również poważne w skutkach zatrucie wód chemikaliami. W Holandii jednak wiążą się z największymi targami kwiatów, przynoszącymi rocznie dochód o wartości 4 bln euro.

Na skalę przemysłową kwiaty hoduje się głównie w krajach trzeciego świata. Ich eksport z Kenii jest wart 400 mln euro rocznie, przy zatrudnieniu 300 tys. osób. W kenijskich fabrykach pracują głównie kobiety. Młode i atrakcyjne mają większe szanse na zatrudnienie, bo ich nadzorcami są mężczyźni. Kobiety traktowane są jak więźniarki i często wykorzystuje się je seksualnie. Pracują po dwanaście godzin dziennie, bez odpowiedniego zabezpieczenia i masek. Wiele z nich pada ofiarą tragicznych wypadków, ale prawdziwe dane nie są znane, gdyż statystyki podlegają utajnieniu. Pojedyncza róża potrzebuje półtora litra wody dziennie, a w fabryce rosną ich miliony. Konieczny jest stały dostęp do wody, co ma negatywny wpływ na środowisko. Fabryki zmniejszają poziom wód w zbiornikach, zatruwając je chemikaliami. Skażoną wodę piją z kolei mieszkańcy okolicznych wiosek i w ten sposób stają się kolejnymi ofiarami kwiatowego biznesu.

Film jest poruszającym obrazem niebezpiecznych skutków, jakie niesie ze sobą rozwijająca się w Kenii produkcja kwiatów. Bezmyślna żądza zysków powoduje łamanie praw człowieka oraz nieodwracalne zmiany środowiska. Nikt jednak nie hamuje tego procesu. Właściciele fabryk nie udzielają wywiadów. Nie zezwalają na zdjęcia wewnątrz fabryk. Film powstał dzięki współpracy z 30 anonimowymi osobami, zatrudnionymi w kenijskich fabrykach kwiatów. Tylko jedna z nich zdecydowała się na wystąpienie przed kamerą. Została jednak zwolniona z pracy miesiąc po ukończeniu zdjęć do filmu. *A. P.*

A Blooming Business is a poetic documentary about people in Kenya who are imprisoned by the power of the global flower industry. In 52 minutes the dilemmas of the industry are painfully clear and there is only one conclusion

possible: the smell of the imported rose is not sweet but bitter.

The film combines pure observation with direct comments of the main characters. The camera is absent and present at the same time. With great humanism Van Zantvoort shows us a different world where all human life is valuable.

Flowers love people. Anyway, that is what the flower growing industry is trying to propagate. But whether flowers actually do love people, well, that remains the question. The largest percentage of flowers produced in third world countries, where the pay checks are low and the environment constraints are flexible, is auctioned in The Netherlands.

JĄDRO WIECZNOŚCI

Into Eternity

4

93

„Onkalo” to po fińsku „schowek”. To również nazwa pierwszego podziemnego składu odpadów atomowych. Obecnie istnieje ich na świecie około 250 tys. ton. Kompleks zostaje zamknięty i zabezpieczony zaraz po zapełnieniu. Onkalo ma przetrwać około 100 tys. lat – mniej więcej tyle czasu odpady będą stanowić zagrożenie dla ludzi i środowiska. Żadna budowla wzniesiona przez człowieka nie przetrwała tak długo.

Reżyser Michael Madsen odwiedza budowę w trakcie prac nad kolejnym poziomem podziemnego składu. Przygląda się pracom z fascynacją i rosnącą niepewnością. Dzisiejszy świat narażony jest na rozmaite katastrofy, wojny i bezgraniczną ignorancję człowieka. Czy to możliwe, że z jakiegoś powodu miejsce zostanie zapomniane? Czy za 10 tys. lat ludzie będą nadal świadomi tego, co ukryto pod ziemią? Zrozumieją intencje inżynierów czy może otworzą podziemne korytarze

tak jak otwarto grobowce faraonów? Czy w ogóle będziemy wtedy jeszcze istnieć jako gatunek? Pytania wprawiają w zakłopotanie ludzi z Onkalo, nadając filmowi głębszego, filozoficznego wymiaru. Odnoszą się przecież w równym stopniu do „tu i teraz”, jaki do pytania o to, dlaczego nie umiemy zapanować nad tym, co robimy ze światem. Reżyser nie stara się być jednak demagogiem. Zwiedza podziemny świat z namaszczeniem, stosownym do rozmachu przedsięwzięcia i jego filozoficznych implikacji. Stworzona przez niego wizja emanuje niezwykłym, schyłkowym pięknem. Brzmi monumentalną muzyką i dalekimi (kto wie, czy nie przyszłymi) echemi *Odysei kosmicznej* Stanleya Kubricka. Jego bohaterowie odkopali przecież tajemniczy obiekt ukryty w sercu Księżycy, ale w żaden sposób nie potrafili wyciągnąć z tego wniosków. *M.B.*

Every day, the world over, large amounts of high-level radioactive waste created by nuclear power plants is placed in interim storage, which is vulnerable to natural disasters, man-made disasters, and societal changes. In Finland, the world's first permanent repository is being hewn out of solid rock – a huge system of underground tunnels – that must last the entire period the waste remains hazardous: 100,000 years.

Once the repository waste has been deposited and is full, the facility is to be sealed off and never opened again. Or so we hope, but can we ensure that? And how is it possible to warn our descendants of the deadly waste we left behind? How do we prevent them from thinking they have found the pyramids of our time, mystical burial grounds, hidden treasures? Which languages and signs will they understand? And if they understand, will they respect our instructions? While gigantic monster machines dig deeper and deeper into the dark, experts above ground strive to find solutions to this crucially important radioactive waste issue to secure mankind and all species on planet Earth now and in the near and very distant future.

Dania, Finlandia, Szwecja, Włochy
/Denmark, Finland, Sweden, Italy 2009
85 min

Reżyseria/Directed by: Michael Madsen
Zdjęcia/Cinematography by: Heikki Färm
Produkcja/Production: Magic Hour Films, Film i Väst, ATMÖ,
Mouka Filmi

Klimat na zmiany
Climate for Change

KOWBOJE Z INDII

*Cowboys in India*Wielka Brytania/UK 2009
79 min

Reżyseria/Directed by: Simon Chambers

Zdjęcia/Cinematography by: Simon Chambers

Produkcja/Production: Channel 4 Television Corporation, Rise Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

2009 – Doc/Fest Sheffield;

IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam

Czołowy brytyjski kompleks, Vedanta, prowadzi przemysłową działalność w jednej z wiosek w indyjskim stanie Orissa. Zarząd firmy planuje uruchomienie kolejnej inwestycji, ale nie troszczy się o to, jak poważne zmiany spowoduje ona w ekosystemie tego dziewczęcego rejonu.

Vedanta próbuje zdobyć poparcie lokalnej społeczności. Oferuje jej pracę i finansuje budowę dróg oraz szpitali. Brytyjski dziennikarz, Simon Chambers, postanowił sprawdzić szczerłość charytatywnych przedsięwzięć firmy, ale kontakt z jej przedstawicielami okazał się niemożliwy. Chambers udał się więc do Indii wierząc, że u źródła znajdzie wytłumaczenie nurtujących go kwestii.

Film jest rodzajem dziennikarskiego śledztwa z tej wyprawy. Chambers pokazuje ten problem z różnych punktów widzenia. Przedstawia urokliwe krajobrazy dziewiczej natury indyjskiego stanu Orisa i na ich tle prezentuje codzienność i poglądy żyjących tam plemion. Uwzględni wypowiedzi przedstawiciela Vedanty, mieszkańców okolicznych wiosek oraz dwóch, wynajętych przez siebie, przewodników, którym płaci 300 funtów dziennie i gwarantuje posiłki.

Początkowo kompetencje przewodników okazują się dyskusyjne – nie są pomocni w żadnej kwestii. Prawdziwy powód tego zachowania znajduje wytłumaczenie pod koniec filmu. Podobnie jak reszta mieszkańców, są oni zastraszeni przez władze Vedanty, która tak naprawdę prowadzi podwójną politykę: uprawiając lokalną filantropię, jednocześnie kontroluje życie społeczności. Przewodnicy okazują się zatem lokalnymi bohaterami – tytułowymi kowbojami, którzy odważnie pomagają obcemu przybyszowi w dotarciu do prawdy. *A. P.*

British journalist Simon Chambers, director of this gently self-mocking travelogue, journeys to India in the hope of finding the answer to an honorable journalistic question: is it possible for a large industrial company to help a local community through charity? But the local community of Orissa will surely regret the day that Chambers drove into their town. First off, he recruits

guides whose competence turns out to be questionable: on a mountain climb, they are unable to locate the promised river water, the chauffeur takes off, and the remaining guides come up with all kinds of excuses – from leg pains to toothaches – to avoid working. But Chambers's amusing lament (accompanied by a Western-style soundtrack) changes tone when he discovers the real reason for his guides' reluctance. Vedanta, the British mining company that he is investigating, holds the entire community in its grip. Rumors surrounding the murder of a resistance leader feed fears of reprisals by Vedanta, which is suspected of dubious practices. Chambers stumbles upon hospitals built by Vedanta with no doctors, toxic waste dumps, and stories of trucks running people over, but he seldom uncovers the truth. In the end, Chambers has to change his opinion of the guides. He realizes that far from being wimps, they are heroes for daring to accompany the foolish foreigner despite threats from Vedanta.

KRAJOBRAZ BEZ LUDZI

A Place Without People

6

95

Turystom, w większości białym, przemierzającym w zamkniętych dżipach bezkresne sawanny w Tanzanii, rzadko przychodzi do głowy pytanie: „Gdzie się podziiali ludzie zamieszkujący te rajskie krajobrazy?”. Odpowiedź jest prosta – wygnani przez chciwe rządy spragnione dochodów z turystyki, wegetują na obrzeżach olbrzymich rezerwatów. W najlepszym wypadku mogą wypasać bydło na ziemi, którą ich przodkowie zamieszkiwali od tysięcy lat, tworząc wraz ze zwierzętami i roślinami naturalny ekosystem.

Tanzania to ósmy kraj na świecie pod względem poziomu ubóstwa. 24% jego terytorium to obszary chronione. Uważając pasterstwo i myślistwo za przestarzałą dziedzicę gospodarki, rząd nęka zajmujące się tym od 3 tysięcy lat ludy koczownicze, stosując przesiedlenia, niszcząc przy tym tkankę społeczną, opierającą się na religijnym związku z ziemią przodków. Najbardziej znany park Tanzanii, Serengeti, zajmujący powierzchnię równą Belgii, stworzyli biali idealisci, którzy zafascynowani światem natury, nie potrafili dostrzec, że zamieszkujące go ludy są jego niezbywalną częścią. Dzięki wsparciu skorumpowanych rządów stworzyli swój obraz raj na Ziemi, który mogą kontrolować za pomocą super nowoczesnej technologii. Z jed-

nej strony, w imię „ochrony dzikiej przyrody” wysiedlają stamtąd Masajów, a z drugiej – wpuszczają na teren Parku międzynarodowe konsorcja, które budują tam luksusowe hotele, gdzie jedna noc kosztuje kilka tysięcy dolarów.

Film to również opowieść o wciąż obecnym rasizmie. Biali ludzie pragną na chwilę uciec ze swojego pędzącego naprzód świata do krain, gdzie „czas się zatrzymał”. W swoim egoizmie chętnie zapominają, że wstrzymując jego bieg, skazują mieszkańców tych ziem na wieczne wykluczenie. *A.Z.-D.*

A Place Without People tells the story of how the local population of Tanzania was evicted to make way for the creation of the world's most famous nature reserves.

In Tanzania - one of poorest nations in the world - the government, the tourist industry and conservation organisations, have advanced the idea that Africans are intruders into what was once a pristine wilderness - a „Garden of Eden”.

In the beginning, the land of the Maasai was seized by British Colonialists to set aside for hunting. But, as the game ran out, they began to preserve it. After WWII, the Serengeti was turned into a vast national park. This land, which is possibly the longest-inhabited place on earth, was, he declared, a „primordial wilderness”. Although there was no evidence that local people threatened wildlife, it was decided that „no men, not even native ones, should live inside its borders”.

The documentary travels through the Tanzanian past and present to tell this story. It explores how the parks came to be; how western perceptions about nature have evolved through time and how these perceptions radically altered both the East African landscape and society.

From the famous wildlife reserves of the Serengeti and the Ngorongoro to the remote mountains of Mahale, 'A Place Without People' follows the lives of people who „shouldn't be there”; not only because their voices are rarely heard but also because they continue to be antagonised and excluded, while the tourist industry is rapidly depleting the area's natural resources.

Grecja/Greece 2010
55 min

Reżyseria/Directed by: Andreas Apostolidis
Zdjęcia/Cinematography by: Stelios Apostopoulos
Produkcja/Production: Anemon Productions

Wybrane nagrody i festiwale/Selected awards and festivals:
2008 – International Leipzig Festival
for Documentary and Animated Film
2010 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam

Klimat na zmiany
Climate for Change

MARZENIA POŚRÓD ŚMIECI

Garbage Dreams

USA 2009
84 min

Reżyseria/Directed by: Mai Iskander
Zdjęcia/Cinematography by: Mai Iskander
Produkcja/Production: Iskander Films, motiveART,
Chicken and Egg Pictures

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Hollywood Film Festival
– Najlepszy dokument/Best Documentary;
Nashville Film Festival – Nagroda Ala Gore'a/Al Gore Award;
Phoenix Film Festival – Nagroda publiczności/Audience Award;
Mexico Film Festival – Złota Palma/Golden Palm
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam

W Kairze – mieście molochu, żyje 60-tysięczna społeczność Zaballeenów, chrześcijan obrządku koptyjskiego. Ich społeczna pozycja przywodzi na myśl kastę trędowatych w Indiach – jedyna praca, jakiej mogą się podjąć, to zbieranie i sortowanie setek ton śmieci wytworzonych codziennie przez tę gigantyczną metropolię. Kair aż do późnych lat 80. nie miał swoich służb oczyszczania miasta, a Zabbaleenowie byli w stanie przetworzyć 80% odpadków (dla porównania: Londyn przetwarza ich tylko 3%). Działając prymitywnymi metodami, nadal są o wiele skuteczniejsi niż zachodnie firmy recyklingowe. Twórcy filmu, towarzysząc kilku nastoletnim bohaterom, ukazują świat, którego istnienie trudno sobie wyobrazić: dzieci bawiące się na hałdach śmieci, szkołę recyklingu, dorosłych opowiadających o dumie bycia śmieciarzem oraz działające prężnie organizacje broniące etnicznej i religijnej odrębności kasty wypchniętej poza nawias życia społecznego. Choć są traktowani jak pariasy, Zabbaleenowie mają dużo godności – wiedzą, jak wiele zawdzięcza im miasto. Z niepokojem patrzą jednak w przyszłość. Bezlitosne mechanizmy globalnego kapitalizmu sprawiają, że międzynarodowe koncerny coraz bardziej interesują się przetwarzaniem kairskich śmieci. Część Zaballeenów widzi w tym swoją szansę i próbuje z nimi współpracować. Dla pozostałych to śmiertelne zagrożenie dla ich kulturowej tożsamości. Film jest zapisem świata odchodzącego w przeszłość. Twórcy unikając epatowania obrazami nędzy, sprawili, że potrafimy zrozumieć nostalgię i miłość, z jaką bohaterowie patrzą na swoją zagrożoną odpadkami dzielnicę.

A.Z.-D.

Filmed over four years, Garbage Dreams follows three teenage boys – Adham, a bright precocious 17-year-old; Osama, a charming impish 16-year-old; Nabil, a shy artistic 18-year-old – born into the trash trade and growing up in the world's largest garbage village, a ghetto located on the outskirts of Cairo. It is a world folded onto itself, an impenetrable labyrinth of narrow roadways camouflaged by trash; it is home to 60,000

Zaballeen (or Zabbaleen), Egypt's „garbage people.”

For generations, the residents of Cairo have depended on the Zaballeen to collect their trash, paying them only a minimal amount for their garbage collection services. The Zaballeen survive by recycling the city's waste. These entrepreneurial garbage workers recycle 80% of all the garbage they collect, creating what is arguably the world's most efficient waste disposal system.

When the city they keep clean suddenly decides to replace the Zaballeen with multinational garbage disposal companies, the Zaballeen community finds itself at a crossroads. Face to face with the globalization of their trade, each of the teenage boys is forced to make choices that will impact his future and the survival of his community.

Petropolis: Aerial Perspectives on the Alberta Tar Sands

Pierwsze kadry filmu nie pozostawiają wątpliwości, że znajdujemy się w jednym z tych miejsc, które zwykło się nazywać rajem na ziemi. Krajobraz północnej Kanady widziany z lotu ptaka urzeka i oczarowuje od pierwszego ujęcia. Ten poetycki obraz okazuje się jednak pełnym ekologicznej trwogi epitafium. Wkrótce kamera kieruje swe oko na obszar zwany „Tar Sands”, czyli „Smoliste Piaski” – drugie co do wielkości zagłębienie bitumenu na świecie. W tym ogromnym kompleksie infrastruktury przemysłowej, co roku wydobywa się tony substancji będącej mieszanką piasku, wody, gliny i ciężkiego oleju.

Spektakularne formy, wyglądające na pierwszy rzut oka jak malownicze żłobienia uformowane przez procesy geologiczne, okazują się korytami ścieków, którymi spływają brunatne strumienie. Szkielety dźwigów, pełne mulistej cieczy baseny i bryły kominów fabrycznych odsłaniają kolejne plany krajo-

brazu przemysłowego, który zdaje się nie mieć granic. W powietrzu unosi się atmosfera martwoty – nie widać ludzi. Wyczuwamy jednak ich obecność, odnajdujemy ją w ruchu dźwigów i pracy silników. Gdy w końcu w kadrze pojawia się człowiek – w kombinezonie, na środku pustej platformy – wygląda jak intruz. I istotnie: jego widok każe myśleć o inwazji, bezprawnym działaniu, które uderza kolonizatorską bezwzględnością. Opuśczonego teren fabryki, razem z kamerą wracającą na łono dziewiczej przyrody – trudno jednak cieszyć się tym uroczym widokiem ponownie. Poczucie winy miesza się z żalem bliskim żalobie.

D. P.

*Shot primarily from a helicopter, filmmaker Peter Mettler's **Petropolis: Aerial Perspectives on the Alberta Tar Sands** offers an unparalleled view of the world's largest industrial, capital and energy project.*

Canada's tar sands are an oil reserve the size of England. Extracting the crude oil called bitumen from underneath unspoiled wilderness requires a massive industrialized effort with far-reaching impacts on the land, air, water, and climate.

It's an extraordinary spectacle, whose scope can only be understood from far above. In a hypnotic flight of image and sound, one machine's perspective upon the choreography of others, suggests a dehumanized world where petroleum's power is supreme.

Kanada/Canada 2009
45 min

Reżyseria/Directed by: Peter Mettler
Zdjęcia/Cinematography by: Ron Chapple
Produkcja/Production: Greenpeace Canada

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

- 2009 – Festival Dei Popoli
- Nagroda za dystrybucję/Award for the Distribution
- 2009 – Visions du Réel
- Nagroda młodej publiczności/Young People Award

TĘCZOWI WOJOWNICY

The Rainbow Warriors of Waiheke Island

Holandia/The Netherlands 2009
89 min

Reżyseria/Directed by: Suzanne Raes
Zdjęcia/Cinematography by: Wiro Felix
Produkcja/Production: IDTV Docs, NPS Television

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Klimat na zmiany
Climate for Change

„Rainbow Warrior” to już legenda. To właśnie przy pomocy tego statku od końca lat 70. Greenpeace prowadziła swoje pierwsze kampanie w obronie wielorybów. Służył on też w akcjach chroniących akwenty przed zrzucaniem do nich toksycznych i nuklearnych odpadów. W 1985 roku „Rainbow Warrior” wyruszył na tournée „Nuclear Free Pacific”. W tym samym roku, 10 lipca, został zniszczony przez bomby podłożone przez francuskie służby specjalne..

Grupa pionierów ruchu ekologicznego wspomina swoje sukcesy i niepowodzenia. Dziś mieszkają razem na małej nowozelandzkiej wysepce Waiheke. Po latach oceniają, czy ich idealistyczne plany były rzeczywiście możliwe do zrealizowania. Co tak naprawdę udało im się osiągnąć?

W 1976 roku Susi Newborn była jedną z założycielek brytyjskiej Greenpeace. Była też członkiem pierwszej załogi „Rainbow Warrior” i to jej statek zawdzięczał swoje imię. Obecnie Susi pracuje w nowozelandzkim oddziale Oxfam, gdzie działa na rzecz obrony przed zmianami klimatu. Martini Gotjé działał w Greenpeace od 1980 roku i był nawigatorem na „Rainbow Warrior”. Od kilku lat mieszka z dziećmi w Nowej Zelandii, gdzie dalej współpracuje z Greenpeace – przez Internet i satelitę śledzi łowców wielorybów, statki dokonujące nielegalnych połowów i transporty odpadów nuklearnych. Bunny McDiarmid i jej życiowy partner Henk Haazen przed przystąpieniem do załogi „Rainbow Warrior” uczestniczyli w rejsach statku pokoju Fri. Bunny jest teraz dyrektorem zarządzającym nowozelandzkiego Greenpeace. Henk odegrał ważną rolę w kampanii na rzecz przekształcenia Antarktydy w rezerwat przyrody. Hanne Sørensen uczestniczyła w zakończonej tragicznie misji „Rainbow Warrior” na Pacyfiku. Obecnie wycofała się z aktywnej działalności. Prowadzi z mężem ekologiczną farmę i szkółkę leśną. Rien Achterberg jest bliskim przyjacielem Martiniego od lat 70. Był członkiem załogi wielu statków Greenpeace, aż do 2005 roku. I to on odkrył dla swoich przyjaciół piękną, nowozelandzką wyspę Waiheke, na której po latach wszyscy dokonują bilansu zysków i strat.

I. C.

The Rainbow Warriors of Waiheke Island is a film about a group of Greenpeace pioneers. Five European activists, Susi, Rien, Martini, Henk and Hanne, and Bunny from New-Zealand, were at a time all part of the crew of Rainbow Warrior and took part in a series of successful actions until a bomb attack put an end to these. Now they are living together on Waiheke, a small New Zealand island. Advancing age causes them to make up the balance: have their ideals proven to be tenable, and what has their activist past achieved for the world and for themselves?

In 1978 a group of young people in London bought an old fishing boat to go and save whales, as part of the Greenpeace movement. The ship travels from Europe to America to eventually start a campaign in the Pacific against the French nuclear tests there. The Rainbow Warrior mission came to a tragic end in 1985 when the ship was bombed by the French Secret Service, in Auckland New Zealand. Photographer Fernando Pereira was killed in this attack. For the six activists the bomb was a turning point in their lives. Susi, who once signed the purchase of the Rainbow Warrior, wrote a book about her life. Henk built his own boat, engineer Hanne retired in an ecovillage, deckhand Bunny became Director General New Zealand in the growing Greenpeace organisation. Martini, the proud navigator, became a family man and tries to control his anger by taking pills. Rien, the ship's cook tries to make ends meet by making jams. All of them continue, in their own way, to fight for the preservation of the world.

AMBASADA KRÓLESTWA NIDERLANDÓW

ZATOKA DELFINÓW

The Cove

10

99

W latach 60. Richard O'Barry był światowym ekspertem w dziedzinie tresury delfinów oraz stałym współpracownikiem popularnego serialu telewizyjnego pt. **Flipper**.

Zatoka delfinów, film Louiego Psihoyosa, przedstawia niesamowitą, choć prawdziwą historię tajnej misji, jakiej podjęli się O'Barry i Psihoyos we współpracy z grupą ekologów, filmowców i nurków. Misji, której celem było dotarcie do ukry-

tej zatoczki i wydobyć na światło dzienne jej mrocznej tajemnicy dotyczącej tamtejszych delfinów. Ta tajemnica okazała się czubkiem góry lodowej.

Kreślony w warunkach partyzanckich film zachwyca zdjęciami, łącząc elementy kina akcji, filmu przygodowego oraz horroru. I nie przestaje być dokumentem.

Reżyser Louie Psihoyos jest uważany za jednego z najlepszych fotografów świata. Tuż po studiach został zatrudniony przez „National Geographic”, dla którego pracował przez 18 lat. Psihoyos jest również autorem fotografii okładowych dla takich czasopism jak „Time”, „Newsweek” czy „The New York Times”. W roku 2005 roku wraz z Jimem Clarkiem stworzył Stowarzyszenie Ochrony Oceanów.

Tłum. M. N.

*In the 1960s, Richard O'Barry was the world's leading authority on dolphin training, working on the set of the popular television program **Flipper**. Day in and day out, O'Barry kept the dolphins working and television audiences smiling.*

The Cove, directed by Louie Psihoyos, tells the amazing true story of how Psihoyos, O'Barry and an elite team of activists, filmmakers and freedivers embarked on a covert mission to penetrate a hidden cove in Japan, shining light on a dark and deadly secret. The mysteries they uncovered were only the tip of the iceberg.

An action/adventure/horror film shot in guerrilla-style circumstances, yet with beautiful cinematography – oh, and it's a documentary.

Louie Psihoyos has been widely regarded as one of the top photographers in the world. He was hired directly out of college to shoot for „National Geographic” and created images for the yellow-bordered magazine for 18 years. He has also shot hundreds of covers for other magazines including „Time”, „Newsweek”, „The New York Times Magazine” and „Sports Illustrated”. With Jim Clark, he created The Oceanic Preservation Society (OPS), in 2005.

USA 2009
92 min

Reżyseria/Directed by: Louie Psihoyos
Zdjęcia/Cinematography by: Brook Aitken
Produkcja/Production: Diamond Docs, Fish Films,
Oceanic Preservation Society, Quickfire Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

2009 – Sundance Film Festival
– Nagroda Publiczności/Audience Award
2009 – Hot Docs – Nagroda Publiczności/Audience Award
2009 – Sydney Film Festival – Nagroda Publiczności/Audience Award
2010 – Oscar za najlepszy pełnometrażowy film dokumentalny
/ Oscar – Academy Award for Best Documentary Feature

Klimat na zmiany
Climate for Change

Szanowni Państwo,
Zapraszam na se(a)ns filmowy

Jacek Rakowiecki
Redaktor Naczelny

Jacek Rakowiecki

*Ponad 100 nagród
co miesiąc*

KLUBFILMOWY

www.film.com.pl/klub

FILM

www.film.com.pl

Bohaterowie
są wśród nas

Heroes Among us

ANTOINE

Antoine

Kanada/Canada 2008
52 min

Reżyseria/Directed by: Laura Bari
Produkcja/Production: Eye Steel Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2008 – RIDM, Montreal

– Nagroda Specjalna Jury/Special Jury Mention
2009 – Emotions Pictures, Athens

– Nagroda Specjalna Jury/First Special Jury Prize:
Docupolis, Barcelona – Honorowa nagroda

za najlepszy eksperyment dokumentalny/
Honorable Prize for Best Experimental Documentary;

San Diego Asian Film Festival, USA

– Nagroda Specjalna Jury/Special Jury Award

Bohaterowie są wśród nas
Heroes Among us

Kanadyjska reżyserka, Laura Bari, zabiera nas w niecodzienną podróż – do świata sześciolatniego Antoine, chłopca niewidomego od urodzenia. Wraz ze swoim bohaterem – i zarazem współautorem ścieżki dźwiękowej filmu – tworzą ciepły obraz, którego poetyka próbuje zbliżyć się do sposobu, w jaki niewidzące dziecko postrzega rzeczywistość. Klimatyczne zdjęcia, obrazy z pogranicza snu i jawy, nieostre ujęcia, które temat percepcji, zmysłów i możliwości poznawania świata umieszczają w centrum filmu, tworzą niezwykłą narrację. Tak jakby została znaleziona adekwatna forma dla opowiadanego tematu.

Wraz z reżyserką wkraczamy w przestrzeń imaginacji Antoine'a, którego kreatywność, inteligencja i wrażliwość zdają się rekompensować brak dostępu do wizualnych wrażeń. Niewidomy sześciolatek jest detektywem i dziennikarzem, podróżnikiem i artystą, zaś wyczulone opuszki palców, maszyna do pisania oraz mikrofon, z którym niestrudzony kolekcjoner dźwięków niemal się nie rozstaje, stają się narzędziami poznawania świata. Podążając tropem tajemnicy Madame Rouski – wymyślonej postaci z opowieści Antoine'a – poznajemy jego najbliższe otoczenie, przyjaciół i szkołę. Specyfika jego doświadczeń staje się nam dostępna, dzięki misternej pracy operatora i niezwykłej intuicji twórców filmu.

D.P.

A sensitive portrait of the real and imaginary life of Antoine, a boy detective who runs, drives, makes decisions, hosts radio shows and adores simultaneous telephone conversations. Over the course of two years he uses a mini-boom microphone to discover and capture the sounds surrounding him. In this manner he co-created the soundtrack of this film. This child, who is of Vietnamese origin, was born one hundred days prematurely. He is integrated into the regular school system in Montreal, with unprecedented success.

BANANY!

Bananas!

2

103

Nikaraguańscy robotnicy pracujący na plantacjach bananów w Chinandega wypowiadają sądową wojnę koncernowi Dole Food Corporation. Oskarżają firmę o używanie zabronionych środków chemicznych, które spowodowały w ich społeczności śmiertelne choroby i przypadki bezpłodności. Zdeteminowanych Nikaraguańczyków reprezentuje przed amerykańskim sądem prawnik z Los Angeles, Juan „Accidentes” Dominguez, znany jako specjalista od odszkodowań powypadkowych. Dla Domingueza to największa sprawa w jego życiu. Jest ona przełomowa również dla całego systemu prawnego – po raz pierwszy amerykański koncern został oskarżony przed sądem w Stanach Zjednoczonych przez pracowników ze swoich zagranicznych farm (wcześniejsze sprawy kończyły się ugodą). Stawką jest przyszłość robotników i ich rodzin, ale także oblicze globalnego biznesu. Sukces Domingueza oznaczałby nie tylko pociągnięcie do odpowiedzialności oskarżonej korporacji. Otworzyłby również amerykańskie sądy przed innymi ofiarami amerykańskich koncernów.

Wrogami Dole Food stała się też ekipa realizująca film *Ba-*

nany! Najpierw prawnicy koncernu próbowali uniemożliwić pokazy filmu na festiwalu w Los Angeles (udało im się doprowadzić do wycofania filmu z konkursu), by później zaatakować bezpośrednio realizatorów oskarżając ich o oszczerstwo. W październiku 2009 roku pozew został wycofany, dzięki czemu film może być prezentowany na całym świecie.

Twórca *Bananów!*, Fredrik Gertten, to ceniony szwedzki dziennikarz śledczy i dokumentalista (współproducent pokazywanego w ubiegłym roku na PDR *Burma VJ*). I. C.

Bananas! is a suspenseful, layer-peeling, court room drama chronicle contextualized within the global politics of food and First vs. Third world dynamics. Directed by Fredrik Gertten, Sweden's pre-eminent documentarian and investigative journalist, Bananas! focuses on a slippery fact trail and a landmark and highly controversial legal case pitting a dozen Nicaraguan plantation workers against Dole Food Corporation and its alleged usage of a deadly banned pesticide and its probable link to generations of sterilized workers. Central to both the film and case is Juan „Accidentes” Dominguez, a Los Angeles-based personal injury attorney who, although iconic within the Latino community for his ubiquitous billboard ads, is unquestionably facing the biggest case and challenge in his career. As the legal representation on the first Nicaraguan sterility case to be tried in US courts, Dominguez and his colleague, Duane C. Miller, are breaking new ground. Theirs is a bellwether case: The first of thousands of cases awaiting trial in Nicaragua and the first legal case where foreign farm workers were allowed to testify against an American multinational corporation before a full jury on U. S. soil. At stake are the futures of generations of workers, their families as well as the culture of global, multinational business.

This case has been followed by experts and companies all over the world. If Dominguez is successful, it could rock the economic foundations of Dole and Dow, and would open the US courts to other global victims of US-based multinationals.

Szwecja/Sweden 2009
87 min

Reżyseria/Directed by: Fredrik Gertten
Zdjęcia/Cinematography by: Joseph Aguirre, Frank Pineda
Produkcja/Production: WG Film, Magic Hour Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Los Angeles Film Festival; CPH: DOX
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival;
Thessaloniki International Film Festival
Nominacja do międzynarodowej nagrody dla filmu ekologicznego /nominated for the „International Green Film Award” at the Cinema For Peace Gala

Bohaterowie są wśród nas
Heroes Among us

GOŚCIE NERONA

Nero's Guests | Neron Vieraat

Indie, Finlandia/India, Finland 2009
55 min

Reżyseria/Directed by: Deepa Bhatia

Zdjęcia/Cinematography by: Atul Hirde, Amol Gole, Ilkka Vehkalahti

Produkcja/Production: Mistral Movies, Oktober Oy, Steps India,

ARTE France, Oktober

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IOFA/International Documentary Festival Amsterdam

W ciągu ostatnich 10 lat 200 tys. indyjskich rolników popełniło samobójstwo. Farmerzy zabijają się po latach wyczerpującej walki, niezdolni do utrzymania rodzin i spłaty zaciągniętych kredytów, dobijani wahaniem cen bawełny, przypraw i kawy. Największe media krajowe nie zwracają uwagi na problem. Interesują się pokazami mody i notowaniami na giełdzie. Jednym z niewielu ludzi monitorujących falę samobójstw jest P. Sainath, prowadzący na łamach dziennika „The Hindu” krucjatę przeciwko społecznej znieczulicy. „Nasze media są zniewolone przez zysk” – mówi z irytacją. „Przez 20 lat dokonywała się w Indiach zamiana wartości życia ludzkiego na wartość ekonomiczną. Wszyscy ponosimy za to odpowiedzialność. Wy też” – zwraca się niepodziwianie do fińskiej ekipy filmowej. P. Sainath jest autorem największej ilości tekstów na temat biedy i kryzysu rolnictwa w Indiach. Jest też laureatem Nagrody Ramon Magsayay, czyli „azjatyckiego Nobla” z 2007 roku i 35 innych wyróżnień. W dokumencie Deepy Bhatii poznajemy go w działaniu, w trakcie prac nad kolejnymi artykułami i podczas pełnych pasji wykładów na uczelniach. Poprzez temat samobójstw P. Sainath stara się uzmysłowić skalę przepaści między biednymi i bogatymi. Dzięki jego uporowi rząd Indii był zmuszony zająć się tą sprawą. „Gdy wybuchł kryzys na bombajskiej giełdzie, premier odwiedził ją już po 2 godzinach. Żeby odwiedzić region dotknięty falą samobójstw, potrzebował 10 lat” – podsumowuje P. Sainath i cytuje jednego z zaprzyjaźnionych farmerów: „Jakie jest marzenie indyjskiego farmera? Urodzić się jako europejska krowa”. Ten farmer również popełnił samobójstwo.

M. B.

Over the past 10 years, more than 200,000 farmers in India have committed suicide. This drama has had a huge impact on the rural community, but the matter is not being taken up by the authorities or the media. Journalist P. Sainath makes it his business to increase awareness of the fate of the victims (both the farmers and their families) by publishing their stories in the

daily newspaper The Hindu. This is unusual, because „Not a single newspaper in this country has a correspondent working full time on poverty.” In other words, in the eyes of the Indian elite, 70% of the Indian population is not newsworthy. Such overwhelming poverty is apparently too confronting for the readership. „Is it a sin to be a farmer?” asks one destitute man in desperation. Sainath uses the suicides to address the issue of the huge wealth disparity in India. Filmmaker Deepa Bhatia follows him from indigent farming families to well-attended lectures. Between times, Sainath speaks directly to the camera in this fluidly edited documentary (director Bhatia is also a Bollywood film editor). The driven and well-informed journalist repeatedly exposes the distressing lack of social justice in India and the hypocrisy of neoliberalism. He paraphrases Tacitus for his somewhat apathetic highly-educated audience. Nero burned prisoners to provide light at night. His guests stood alongside and watched.

Cato Bontjes van Beeks swoje szczęśliwe dzieciństwo i czas dojrzewania spędziła w artystycznej kolonii Worpswede w Fischerhude, niedaleko Bremy. Była najstarsza z trójki rodzeństwa, ale miała bardzo dobry kontakt i ze swoją siostrą Mietje, i z bratem Timem. Jej rodzice byli artystami i zapewnili dzieciom doskonale warunki rozwoju psychicznego i artystycznego. Tworzyli w domu swobodną atmosferę, otwartą również na polityczne debaty, które uwielbiał jej ojciec. Charakter Cato został ukształtowany przez ten czas, gdy kosmopolityzm i życie cyganerii nie były jeszcze zabronione. W latach 30. ojciec przeprowadził się do Berlina, a w 1940 roku dołączyły do niego dzieci. Tu Cato dowiedziała się, jakie było

prawdziwe oblicze nazistów i charakter toczącej się wojny. Razem z siostrą organizowała pomoc dla francuskich jeńców wojennych. A razem z przyjacielem Heinzem Strelowem pisała i kolportowała antywojenne ulotki, wzywające czytelników do walki z nazistowskim terrorem. Jej walka zakończyła się aresztowaniem we wrześniu 1942 roku. Parę miesięcy później, w styczniu 1943 trybunał wojenny skazał ją na karę śmierci. Wyrok wykonano w sierpniu tego samego roku w więzieniu Plötzensee w Berlinie. Cato Bontjes van Beeks, mając zaledwie 22 lata, została zgilotynowana razem z 15 innymi kobietami i mężczyznami – „wrogami narodu niemieckiego”. Film Dagmar Brendecke pokazuje nam krótkie, ale intensywne życie tej niezwykłej kobiety, która tak jak Sophie Scholl zasługuje na pamięć następnych pokoleń. I. C.

Cato Bontjes van Beeks's childhood was paradise. She, her sister Mietje, and their brother Tim were very close. In the 1930s, Cato moves to Berlin. Here she learns the truth about the war. Together with her sister Mietje, she organises help for prisoners of war. With her friend Heinz Strelow, she types leaflets against the war. In 1943, at the age of 22, Cato is guillotined in Berlin-Plötzensee, together with 15 other women and men. This film discovers the short and yet very full life of an extraordinary woman.

Niemcy, Francja, Polska/Germany, France, Poland 2009
90 min

Reżyseria/Directed by: Dagmar Brendecke
Zdjęcia/Cinematography by: Armin Fausten
Produkcja/Production: Kick Film Berlin

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOK Leipzig

KOBIETA I PIĘĆ SŁONI

The Woman with the Five Elephants | Die Frau mit den 5 Elefanten

Szwajcaria, Niemcy/Switzerland, Germany 2009
92 min

Reżyseria/Directed by: Vadim Jendreyko
Zdjęcia/Cinematography by: Niels Bolbrinker, Stéphane Kuthy
Produkcja/Production: Mira Film, 3sat, Swiss Television, ZDF

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Visions du Réel

85-letnia Swietłana Geier jest jedną z najbardziej znanych tłumaczek literatury rosyjskiej w Niemczech. Przez ponad 40 lat pracowała na uniwersytecie we Freiburgu, gdzie prowadziła zajęcia translatorskie. Jednak prawdziwą sławę w kraju szczytującym się jednym z najwyższych poziomów czytelnictwa w Europie, osiągnęła w latach 90. tłumacząc na nowo pięć klasycznych dzieł Dostojewskiego.

W jej losach odbija się całe okrucieństwo XX-wiecznej historii – w młodości, spędzonej w Kijowie, bezsilnie patrzyła na śmierć ojca, torturowanego przez stalinowskich siepaczy. Była świadkiem nazistowskiego terroru i mordu w Babim Jarze. Życie zawdzięcza niezwykłemu talentowi do języków – to on pozwolił jej przetrwać pod niemiecką okupacją. Wiedząc, że w stalinowskiej Rosji – jako córka wroga ludu i tłumaczka oficerów Gestapo – jest skazana na śmierć, uciekła do Niemiec. Pomagając jej Niemcy – w których nie mogła lub nie chciała dostrzec morderców – płacili za to często wysłaniem na wschodni front i utratą stanowisk.

Początek filmu to intymny, przepełniony ciepłem portret genialnej tłumaczki. Kamera towarzyszy jej podczas domowej krzątaniny, pieczołowicie rejestrując znaczące detale.

Pewnego dnia Swietłana postanawia zmierzyć się z demonami przeszłości i po raz pierwszy od zakończenia wojny odwiedzić Ukrainę. W podróży towarzyszy jej wnuczka. Ta podróż na wschód to również wyprawa w głąb pamięci, w której niekiedy można znaleźć rzeczy, o których chciałoby się zapomnieć.

O wielkości filmu decyduje nieustanne napięcie pomiędzy okrutnym życiowym doświadczeniem bohaterki i jej nie zawsze jasnymi moralnie wyborami a mądrością tłumaczonych przez nią tekstów. Film jest także fascynującym wykładem na temat warsztatu tłumacza – opowieścią o intymnej relacji z tekstem, wpływie struktury języka na postrzeganie rzeczywistości, magii brzmienia słów i bogactwa interpretacyjnego wielkiej literatury. *A.Z.-D.*

Swetlana Geier is considered the greatest translator of Russian literature into German. Her new translations of Dostoyevsky's five great novels, known as the „five elephants”, are her life's work and literary mile-stones.

Her work is characterised by a great and sensual feeling for language and uncompromising respect for the writers she translates. The standard she sets for her translations is that their encapsulated spirit must correspond to the essence of the author. At the same time, she is aware that every translation is, in the end, an incomplete work, bound to the era of its creation. She says:

Swetlana Geier's life was overshadowed by Europe's varied history and her fate is unusual: Born in the Ukraine in 1923, she saw, at the age of fifteen, how her father was arrested during Stalin's purges and released after eighteen months of terrible mistreatment, only to die soon thereafter. At eighteen she lost her best friend, when SS commandos executed 30,000 Jews in Kiev.

She worked as an interpreter during the occupation of the Ukraine. In 1943 she and her mother were sent to a labour camp for Eastern European prisoners in Dortmund.

She remained in Germany after the war, studied, had a family and began translating Russian literature into German. Today she has been lecturing at various universities for forty years.

Today Swetlana Geier is probably more familiar with the life and work of this writer than almost anyone else. And the central themes, around which his novels are pivoted, fascinate her more than ever: The questions as to human freedom and self-knowledge; and whether the end can ever justify the means.

Dwa lata temu, podczas pobytu w domu moich rodziców na wsi, szukałem jakieś książki do czytania. Zamiast niej znalazłem swoje stare pamiętniki. Byłem zaskoczony, bo okazało się, że najstarsze zostały napisane, kiedy miałem 8 lat. Dwa tygodnie później znalazłem się w Penzie - 700 km za Moskwą. Prowincjonalna Rosja wygląda jak Polska 20 lat temu. Miałem poczucie, jakbym znalazł się w scenografii

swojego dzieciństwa. Przez przypadek trafiłem do szkoły kadetów. Zobaczyłem maszerujących w kolumnie chłopców ubranych w wojskowe mundury. Najmłodszy mieli 7 lat, najstarsi 17. Odnalezienie pamiętników oraz wizyta w szkole sprawiły, że wróciłem wspomnieniami do czasów dzieciństwa i postanowiłem zrobić o tym film. Spośród 400 uczniów szkoły wybrałem 5 bohaterów do mojego filmu. Najmłodszy ma 8 lat, najstarszy 17. W każdym z nich odkryłem cząstkę siebie sprzed lat. Przyjrzałem się z kamerą, jak wygląda ich zwykły dzień. W ten sposób powstał film, który z jednej strony jest podróżą w czasy dzieciństwa, z drugiej - opowieścią o niełatwym losie współczesnej Rosji.

Kiedy kończy się nasze dzieciństwo? Jak ten proces przebiega? Czy jest konieczny? Co tracimy, gdy stajemy się dorośli?
Piotr Stasik, reżyser

Two years ago, when I was at my parents' in the village, I was looking for a book to read. Instead I found my old diaries. I was surprised to see that the oldest one was written when I was 8.

Two weeks later I went to Penza?, 700km from Moscow. Provincial Russia looks like Poland twenty years ago. I felt as if I was back in the scenery of my childhood. By accident I got to a cadet school. I noticed a group of boys wearing military uniforms marching in a column. The youngest were 7 years old and the oldest were 17. Having found the diary and visiting the school brought back my childhood memories and I decided to make a film about it. Out of 400 students of this school I chose 5 to be the characters of my film. The youngest one is 8 and the oldest is 17. I discovered a small part of myself from before in each of them. I observed their ordinary day with a camera. This is how I made a film which, on the one hand, is a travel back to my childhood and, on the other hand, is a story of a not easy lot of contemporary Russia.

When does our childhood end, how does it run, is it necessary, what do we lose when we become adults?

Piotr Stasik, director

Polska/Poland 2009
52 min

Reżyseria/Directed by: Piotr Stasik
Zdjęcia/Cinematography by: Piotr Stasik
Produkcja/Production: Centrala Sp. z o.o.

7 KONIEC ROSJI

At the Edge of Russia

Polska/Poland 2009
72 min

Reżyseria/Directed by: Michał Marczak
Producent/Producer: Marianna Rowińska

Bohaterowie są wśród nas
Heroes Among us

Dziewiętnastoletni rekrut Aleksiej przylatuje do oddalonej od cywilizacji małej strażnicy na północnych rubieżach Rosji, aby odbyć służbę wojskową. To jeden z niewielu posterunków granicznych, strzegących olbrzymich, nie zamieszkałych połaci państwa rosyjskiego nad Oceanem Arktycznym. W strażnicy znajduje się sześciu żołnierzy. Każdy z nich od dawna tkwi w tym miejscu, być może od zbyt dawna. Okazuje się, że część z nich ma swoje smutne tajemnice. Trudno jest im wrócić do prawdziwego świata i własnej przeszłości. Łatwiej jest odbywać absurdalną służbę pilnowania zatopionej w śniegu północnej granicy państwa, setki kilometrów od najbliższej ludzkiej osady. Od starszych żołnierzy Aleksiej nauczy się nie tylko, jak przeżyć w warunkach polarnych, ale być może otrzyma najważniejszą lekcję życia. *(materiały producenta)*

Alexiei, a nineteen year old Russian recruit, is being flown to perform his military service at a small base in a remote part of the Russian north. The base is one of few such frontier posts on the Arctic Ocean, guarding the vast, uninhabited parts of the Russian state. Besides Alexiei, there are five other soldiers stationed there. All five have stayed here for a long time, perhaps too long a time. Each of them seems to hold his personal and sad secret. It is hard for them to imagine going back to a life with real people, and to reconnect with their pasts. It is easier to continue their absurd service of guarding this submerged in everlasting snow part of their motherland, hundreds of miles away from the nearest human settlement. Alexiei will not only learn how to survive in extreme winter conditions, but he just may be taught the most valuable lesson of his life.

Warszawa, koniec lat 70. Gwałtowne represje buntów robotniczych przez władze PRL, skłaniają grupę ludzi do stworzenia Komitetu Obrony Robotników. KOR powstaje na gruncie licznych wystąpień przeciwko niesprawiedliwości społecznej, wybuchających od lat 20., oraz ruchów opozycyjnych istniejących od końca II wojny światowej. Komitet składa się z zaangażowanych ludzi, mających proste, lecz skuteczne metody działania, niezwykłą etykę oraz wolę, by złamać monopol informacyjny państwa i założyć niezależne związki zawodowe.

W roku 1980, z działalności KOR-u, rodzi się Solidarność, pierwszy niezależny związek zawodowy. Prezentując arkana KOR-u, poprzez relacje i wspomnienia trzech członków tego ruchu, zyskujemy barwną opowieść o tej niezwykłej działalności, która przyczyniła się do zakończenia komunizmu w Europie. *(materiały producenta)*

Warsaw, Poland at the end of the 1970s. The workers' revolt, violently repressed by the authorities mobilizes a group of individuals to create KOR, or Workers' Defense Committee.

Heir to the communist regime opposition movement since the end of the second world war and supported by figures rising up against social injustices since the 1920s, KOR consists of committed people, with simple yet efficient methods, unusual ethics, and the will to shatter the state information monopoly and to establish an independent workers' organization. In 1980, KOR's activities lead to the birth of Solidarnosc, the country's first independent Union. By offering an insight into KOR's actions and words with three of its protagonists, the film recounts the story of one of the ends to Communism in Europe.

Polska, Belgia, Francja/Poland, Belgium, France 2009
56 min

Reżyseria/Directed by: Joanna Grudzińska
Produkcja/Production: Dérives, Camera Obscura, RTBF, WIP

K O R

www.korfilm.com

Bohaterowie są wśród nas
Heroes Among us

NIEWIERNI Z TALIWOODU

The Miscreants of Taliwood

Australia, Pakistan 2009
93 min

Reżyseria/Directed by: George Gittoes
Zdjęcia/Cinematography by: George Gittoes, Waqar Alam
Produkcja/Production: Gittoes & Dalton Productions

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Telluride Film Festival;
IDFA/International Documentary Festival Amsterdam

Widzowie na całym świecie chcą oglądać filmy w swoim języku i podziwiać w nich dobrze znane lokalne gwiazdy. Komedie i filmy akcji są produkowane nawet na opanowanej przez talibów północy Pakistanu. Niezwykle popularne wśród tamtejszej widowni komercyjne produkcje, są pełne widowiskowych scen akcji, niewyszukanych dowcipów i roznegliżowanych kobiet. To połączenie klisz z amerykańskiego kina popularnego z lokalnymi tradycjami i bollywoodzkim stylem. Ale to, co podoba się zwykłym widzom, budzi niepokój talibów. Próbują oni zniechęcić widownię groźbami i podpalaniem wy pożyczalni DVD, w których dystrybuowane są produkcje Taliwoodu. A zastąpić je ma moralna rozrywka, czyli... nagrania z prawdziwych egzekucji wrogów islamu i propagandowe filmy Al-Kaidy. Jak wyjaśnia jeden z bohaterów filmu: „Robienie bomb jest dobre, ale produkcja filmów jest sprzeczna z religią”.

George Gittoes (australijski reżyser filmowy, fotograf, malarz i performer) realizując film o Pakistanie, sam stał się częścią miejscowego show-biznesu. Gdy dowiedział się, że zrobienie filmu kosztuje tu zaledwie 4 tysiące dolarów, zaangażował się w dwie lokalne produkcje i wystąpił w nich jako aktor. Pozyskał do współpracy największą lokalną gwiazdę, Javeda Musazai, i razem z ekipą filmową wyruszył w szaloną podróż ze stolicy regionu Peshawaru, w stronę granicy z Afganistanem. Jego opowieść o Taliwoodzie przeplata się cały czas z dramatyczną historią kryzysu demokracji w Pakistanie.

Niewierni z Taliwoodu to dopełnienie trylogii „No Exit”, poświęconej epoce Bushowskiej wojny z terrorem. Wszystkie jej części Gittoes zrealizował w zakazanych rejonach, do których lepiej byłoby nie trafić: *Soundtrack to War* opowiadał o okupowanym przez Stany Zjednoczone Iraku, a *Rampage* o niebezpiecznej stronie czarnych dzielnic Miami.

I. C.

Gittoes' extreme and risky Miscreants journey begins as he enters the crisis of democracy in Pakistan, outside the Red Mosque Siege in Islamabad, July 2007, and gathers pace as he witnesses Benazir Bhutto's assassination in Lahore, Jan 2008.

Reaching into the heart of what is happening in Pakistan, Gittoes dresses in local costume and travels to Peshawar and the North West Frontier, right into the forbidden zones of the Tribal Belt – the reputed hiding place of Osama Bin Laden. Who are the Miscreants? Pakistani society is being purged of non conformists. Included in the Taliban's list of „miscreants”, are men who cut their beards and hair, boys who look at girls, women, the educated, foreigners, filmmakers, actors, singers, dancers and store owners who sell any kind of entertainment or mobile phones. Store bombings and public beheadings are the public messages of the local enforcers. To enter this world, Director, George Gittoes agrees to double as an actor in a Pashto telie-movie, and takes us into the lives of a local action hero, Javed Musazai, and his crew, as they struggle to make a living and hold onto the entertainment industry under threat by Taliban enforcers. Crossing the lines between doc and drama, real and unreal, this circus-like troupe shoot their „Taliwood” feature film in one of the craziest locations in the world – just a cave or two away from where the most wanted man in the world runs „Terror Central”.

PODZIEMNE PAŃSTWO KOBIEC

Underground Women's State

10

111

Podziemne państwo kobiet to obraz polskiej rzeczywistości, w której ustawa antyaborcyjna funkcjonuje tylko na papierze. Osiem kobiet, które dokonały nielegalnej aborcji, zdecydowało się na pierwszą w Polsce publiczną opowieść o swoim doświadczeniu.

W Polsce od 1993 roku obowiązuje ustawa antyaborcyjna, na mocy której przerywanie ciąży z przyczyn społecznych jest zakazane. Tymczasem liczba nielegalnie dokonywanych aborcji jest w Polsce szacowana nawet na 200 tysięcy rocznie. Dostęp do bezpiecznego zabiegu przerywania ciąży jest w dużej mierze kwestią pieniędzy.

Mimo tak częstych nielegalnych zabiegów, nie rodzi się

w Polsce ruch dążący do zmiany prawa. Autorki filmu próbują odpowiedzieć na pytanie, dlaczego tak się dzieje, cofając się do rzeczywistości z początków lat 90., i odsłaniając bezsilność ruchu obywatelskiego wobec politycznych targów. O komentarze zwracają się do czołowych działaczek ruchu pro-choice, reprezentantek różnych generacji: Kaziemierz Szczuki, Katarzyny Bratkowskiej, Ewy Dąbrowskiej-Szulc, Marii Jaszczuk, Kingi Jelińskiej, Rebeki Gomperts, Wandy Nowickiej i Małgorzaty Tarasiewicz.

Podziemne państwo kobiet ma stać się dobitnym głosem za prawem kobiet do podejmowania decyzji o swoim życiu. Liczymy na otwarcie publicznej debaty, w czasie której wyłoni się ruch obywatelski działający na rzecz zmiany ustawy. (Reżyserki)

Underground Women's State is an image of Polish reality, where anti-abortion law exists only on paper. Eight women who had illegal abortion decided to talk about their experiences, for the first time.

In Poland since 1993 anti-abortion law, forbidding pregnancy termination on social grounds, has been in force. Meanwhile the number of illegal abortions performed in the country is estimated at even 200 thousand yearly. An access to safe medical procedures is mainly the matter of money.

Despite such frequent illegal abortions, there is no movement aiming at changing the law in Poland. The authors of the film try to answer the question why it is the case, calling to memory the reality of the beginning of the nineties. They show helplessness of the social movement in the face of political bargains. Searching for answers, they turn to leading activists of the pro-choice movement, from different generations.

Underground women's state wishes to become an audible voice for the right of women to decide about their lives. We are counting on opening a public debate, leading to emergence of a civic movement for changing the law. (Directors)

Polska/Poland 2010
42 min

Reżyseria/Directed by: Claudia Snochowska-Gonzalez,
Anna Zdrojewska
Zdjęcia/Cinematography by: Marta Dzido
Produkcja/Production: Kobięca Grupa Filmowa „Entuzjastki”,
przy wsparciu MamaCash

Bohaterowie są wśród nas
Heroes Among us

11 WALKA NA KOŃCU ŚWIATA

At the Edge of the World

USA 2009
90 min

Reżyseria/Directed by: Dan Stone

Zdjęcia/Cinematography by: Dan Fernandez, Tim Gorski,
Simeon Houtman, James Joyner, Jonathan David Kane,
Mathieu Mauvernay, Rip Odebralski

Produkcja/Production: Endeavor Media, WealthEffectMedia

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

2008 – Monaco Film Festival

– Najlepszy film dokumentalny/Best Documentary;

Woodstock Film Festival

– Nagroda im. Haskella Wexlera/ Haskell Wexler Award

2009 – Vancouver Film Festival

– Nagroda publiczności/Audience Award;

Atlanta Film Festival – Nagroda Specjalna Jury/Special Jury Award

Współcześni piraci to nie tylko ci polujący na frachtowce u wybrzeży Somalii. To także działający od 30 lat w stowarzyszeniu Sea Shepherd radykalni obrońcy wielorybów, przy których Greenpeace to przykłądni legaliści. Mimo uchwalonego w 1986 roku zakazu połowu wielorybów, który ochronił ich populację przed całkowitym wyginięciem, wciąż istnieją ludzie, którzy mięso tych niezwykle inteligentnych ssaków uważają za przysmak. Szczególnym wzięciem cieszy się ono w Japonii, dlatego flota tego kraju zapuszcza się na wody Antarktyki i rokrocznie dokonuje rzezi setek wielorybów. Japończycy wykorzystują lukę w prawie – nielegalny połów prowadzą pod przykrywką badań naukowych.

Film jest opowieścią o ludziach, którzy postanowili stawić czoła flocie wielorybniczej. Sea Shepherd są przeniknięci tym samym duchem, który przez ostatnie lata porywał antyglobalistów podczas demonstracji w Seattle, Pradze, Genui czy Porto Allegre. To prawdziwy „czarny blok”, ci, którzy na demonstracjach nie cofają się przed fizyczną konfrontacją z przeciwnikiem – globalnym kapitalizmem, światem, którym rządzi bezmyślna konsumpcja za nic mająca prawa przyrody. Ich kapitan, Paul Watson, oficjalnie przyznaje się do zatopienia 9 statków wielorybniczych i staranowania 9 kolejnych.

W tym roku jego przeciwnikami będą potężne statki-przetwornie „Nisshin Maru” i „Kaiko Maru”. Naprzeciw nich stają: zasłużony w bojach „Farley Mowat” i naszpikowany elektroniką oraz przyozdobiony piracką banderą „Robert Hunter”. Mina jego kapitana zdradza, że wiele lat marzył, by krzyknąć: „Do abordażu!”. Zaczyna się polowanie... A.Z.-D.

The 3rd Antarctic Campaign undertaken by the controversial Sea Shepherd Conservation Society was arguably „the perfect combination of imperfections” and the actions taken to stop a Japanese whaling fleet were astonishingly reckless and admirable.

The international volunteer crew, though under-trained and poorly equipped, has developed a combination of bizarre and brilliant tactics with which to stop the whalers. But first they must find the Japanese ships, a far more difficult challenge than ever imagined – long-time activist Paul Watson and first-time captain Alex Cornelissen employ an array of strategies in the hopes of finding an elusive adversary in the 370,000 square miles of the Ross Sea. With one ship (The Farley Mowat) too slow to chase down the whaling fleet, with their second ship (The Robert Hunter) unsuited for Antarctic ice conditions and with no country supporting their efforts, the situation becomes increasingly desperate in this real-life David-vs-Goliath adventure.

WYNAŁAZKI DOKTORA NAKAMATS

The Invention of Dr. NakaMats

12

113

Doktor NakaMats ma zamiar doczekać 144 lat. W ciągu 80, które już przeżył, opatentował, jak twierdzi, ponad 3000 wynalazków. Utrzymuje, że jest pomysłodawcą maszyny do karaoke, cyfrowego zegarka oraz podstaw technologicznych dyskiety. Na liście jego odkryć znajdują się jednak bardziej ekstrawaganckie pozycje takie jak podwodny notes, silnik rowerowy na wodę czy specyfik poprawiający jakość życia seksualnego. Ów dziarski staruszek, któremu kondycji i aparycji pozazdrościłby niejeden pięćdziesięciolatek, oprowadza nas po swoim świecie, w którym na każdym kroku napotykamy inny produkt jego inwencji. Kamera rejestruje skrupulatnie przygotowania do obchodów osiemdziesiątych urodzin oraz uroczystość wręczenia wyróżnień parodiujących Nagrodę

Nobla. Obserwuje także spotkania z przedstawicielami organizacji zainteresowanych korzystaniem z wynalazków doktora, których rezultat zazwyczaj jest ten sam: poirytowany brakiem należytego, w swym mniemaniu, szacunku wobec geniuszu jego prac, NakaMats odsyła patentów z kwitkiem.

Subtelnie ironiczny portret zapatrzzonego w siebie ekstrawaganta, któremu nie można poskąpić oryginalności w patrzeniu na świat i uroku, to zarazem dyskretny opis japońskiej kultury i – szerzej – współczesnej rzeczywistości, w której autoreklama, zdolność kreowania przekonującego wizerunku i siła przebiccia wydają się być kluczem do sukcesu. *D. P.*

Dr. Nakamats himself is our guide as, without comment from the Danish filmmakers, he shows us his many inventions. The 81-year-old Japanese has 3,300 patents to his name, including the first floppy disk, the aphrodisiac Love Jet spray, and Dr. Nakamats's Brain Drink. He always gets his best ideas – as he demonstrates – underwater and „0.5 seconds before death.” (He invented an underwater memo pad to make immediate note of these ideas.) A moment later, we see Nakamats bouncing past on springs intended to make jogging less strenuous. He seems remarkably sprightly for a man born in 1928, and he intends to live to the age of 144. With this in mind, he has carried out a daily examination of the effect of his meal (of which he takes a photograph) on his blood since 1971. This work received the Ig Nobel Prize in 2005, for achievements that „first make people laugh, and then make them think” Nakamats is proud of the award, just as he is of a letter from George Bush, Sr. He is also vain (he sings a song in praise of his own tenacity) and unwilling to be contradicted. Nakamats gives a severe lecture, Japanese-style, to a noncompliant staff member at the hotel where he is intending to celebrate his 80th birthday – it is an elaborate display of great honor, respect, shame, and apologies. Nonetheless, Nakamats jokingly predicts that the filmmakers will „edit out all the good stuff and only show the weird scenes”.

Dania/Denmark 2009
60 min

Reżyseria/Directed by: Kaspar Astrup Schröder
Zdjęcia/Cinematography by: Kaspar Astrup Schröder
Produkcja/Production: Plus Pictures

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam;
GPH: DOX

Bohaterowie są wśród nas
Heroes Among us

ZDOBYĆ SPIELBERGA

Climbing Spielberg

Belgia/Belgium 2009
99 min

Reżyseria/Directed by: Cecilia Verheyden, Raf Roosens,
Senne Dehandschutter
Zdjęcia/Cinematography by: Wim Vanswighoven
Produkcja/Production: 3's A Crowd

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam

Steven Spielberg to prawdopodobnie najważniejsza osoba w światowym przemyśle filmowym. Nie tylko jest reżyserem takich megahitów jak *Szczęki*, *E. T.*, *Park Jurajski* czy cykl o Indianie Jonesie. Jest także dwukrotnym zdobywcą Oscara za reżyserię i współtwórcą wytwórni Dreamworks, która stoi za tak wielkimi sukcesami kasowymi jak seria *Shreków* i obie części *Transformeroów*. Prawie każdy początkujący reżyser, który chciałby odnieść sukces w Fabryce Snów, marzy o tym, by choć trochę zbliżyć się do osiągnięć Spielberga.

Nic więc dziwnego, że jest to również marzenie trójki młodych flamandzkich filmowców. Cecilia, Raf i Senne są pełni entuzjazmu i nie zamierzają zostawić swoich losów w rękach przeznaczenia. Wiedzą, że dyplomy z brukselskiej szkoły filmowej nie zapewnią im pieniędzy, które pozwoliłyby na imponujący start w karierze. Ale mają plan, który ma im umożliwić zrealizowanie marzeń. Wszyscy troje wyruszają do Hollywood, by spotkać się ze swoim mistrzem – Spielbergiem. Zabierają ze sobą własny scenariusz, który chcą mu sprzedać (!), i swoje filmy dyplomowe na DVD. Jest tylko jeden problem: kończy im się gotówka i mają zaledwie 40 dni, by dotrzeć bezpośrednio do swojego guru...

Dokumentacja ich starań to błyskotliwe połączenie komedii, animacji i kina drogi. Film był pokazywany w odcinkach w belgijskim kanale Jim TV, a wersja pełnometrażowa trafiła na IDFA, największy festiwal filmów dokumentalnych na świecie. *I.C.*

How do you get into Hollywood? Three young Flemish filmmakers are not planning on leaving it up to fate, so they aim for the big cheese in Tinseltown: Steven Spielberg. The diplomas they just obtained from the Brussels Film School are not providing them with the cash flow they need to jumpstart a big, compelling movie career, so Cecilia, Senne, and Raf head to Hollywood to speak with the blockbuster director. Armed with DVDs of their graduation films, they plan to sell Spielberg a screenplay they wrote themselves.

Penniless, they spend 40 days hanging posters around downtown Los Angeles, they appeal to radio and TV stations, meet Steven's hairdresser, sneak into the Academy Awards, and talk to famous people at a benefit. The film becomes a road movie when the brave Belgians decide to visit Spielberg's childhood home in Phoenix, hoping to learn more about his youth. They even use the same crafty tactics that Spielberg employed himself to get a job as a director. The documentary is organized as a TV series and was broadcast in episodes on the Belgian channel Jim. A voice-over and short animated sequences illustrate the three friends' quest, and we also find out what they are cooking up next.

Future Doc-Shock

Future Doc-Shock

1 INNY WSPANIAŁY ŚWIAT

Another Perfect World

Holandia/Netherlands 2009
70 min

Reżyseria/Directed by: Femke Wolting, Jorien van Nes
Zdjęcia/Cinematography by: Pim Hawinkels, Jacko van 't Hof
Produkcja/Production: Submarine

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – HOTDOCS, Toronto, Netherlands Film Festival Utrecht
2009 – Guangzhou International Documentary Film Festival
– Nagroda Jury/Jury Prize

Czy jest jeszcze możliwe stworzenie raju na ziemi? Jakimi środkami go zbudować? Czym obecnie jest dla nas raj? To pytania, z którymi mierzą się twórcy filmu „Inny wspaniały świat”. Ich zdaniem w dzisiejszych czasach człowiek nie porzucił myśli o powrocie do raju, a nawet ma na to coraz większą ochotę.

Nowoczesna cywilizacja dostarcza nam środków do realizacji nawet najskrytszych marzeń. Pojawiło się wiele pomysłów na wizję raju. Różni je oryginalność rozwiązań, ale łączy jedno – wykorzystanie nowoczesnej technologii.

Film jest próbą odpowiedzi na pytanie, jakimi metodami można dziś zbudować na Ziemi wirtualną przestrzeń raju. Czy można ją zmaterializować przy pomocy nowoczesnych komputerowych technik? Jakie nakłady finansowe to pochłonie? Czy utopijna kraina wymaga zmiany postaw? Czy będzie przestrzenią bezpiecznej szczęśliwości, zapewniającą wolność i ład społeczny? Wreszcie – czy budowa raju będzie istotnym bodźcem, stymulującym inny polityczno-ekonomiczny ład?

„Inny wspaniały świat” pokazuje dylematy, z którymi zapewne za chwilę przyjdzie nam się zmierzyć. *A. P.*

Another Perfect World is a documentary about digital utopias, about online worlds created as places for work, play, friendship and love.

People have always created utopias, worlds that reflect the greatest, most enlightened and noble ideas of the period in which they live. The utopias of the future will be created online, in digital worlds capable of rendering photo-realistic depictions of whatever the mind can imagine with technologies that allow people from around the world to join in. We now have the chance to build a new world from scratch.

If you were going to do so, on which principles would you establish it? What is more important: freedom of expression; an active marketplace to encourage social interaction; or laws to define the limits of social relations?

Pszczelarstwo rozumiane jako systematyczna, całoroczna hodowla pszczół, narodziło się jeszcze przed naszą erą. Ale dziś, po tysiącach lat wspólnej koegzystencji, pszczoły stają się gatunkiem zagrożonym. W ostatnich latach amerykańscy pszczelarze mają do czynienia ze zjawiskiem

zwanym „Colony Collapse Disorder”. Pszczoły opuszczają ule i – z niewiadomych przyczyn – już do nich nie wracają. Tylko w ciągu 2008 roku w USA zginęło prawie 27 miliardów pszczół. To duży problem nie tylko dla hodowców, ale też dla przemysłu spożywczego. Naukowcy i pszczelarze próbują znaleźć odpowiedź na pytanie: co jest przyczyną tego zjawiska?

Twórcy filmu, Carter Gunn i Ross McDonnell, towarzyszą pszczelarzom w poszukiwaniach genezy tego kryzysu. Kryzysu, który wybuchł na dotąd niespotykaną w świecie pszczelarstwa skalę. Obserwujemy go z perspektywy hodowców – Esther i Davida Seppich oraz ich kilkoro dzieci: Melody, Dinah, Lance’a i Victora. Poznajemy też jednego z najbardziej doświadczonych pszczelarzy w USA, Davida Mendesa. „Hodowla pszczół to nie praca, to styl życia” – mówi ten ostatni. I rzeczywiście: w hodowlę angażują się zwykle całe rodziny, a dla każdego z nich to zajęcie staje się prawdziwą pasją. Czasem tak wielką jak dla George’a Clutera, Człowieka Pszczoły, na którego twarzy siadające owady tworzą niecodzienny „zarost”. Jednak czy pasja, nawet tak duża, będzie wystarczającym dopingiem do odkrycia prawdy o znikających pszczołach?

I. C.

*The unexplainable phenomenon known as Colony Collapse Disorder has left landscapes of empty beehives all across America, threatening not only the beekeeping industry, but our food supply. As scientists and beekeepers search for the cause, **Colony** captures the struggle within the beekeeping community to save the honeybee, and themselves. **Colony** documents a time of unprecedented crisis in the world of the honeybee through the eyes of both veteran beekeeper, David Mendes, and Lance and Victor Seppi, two young brothers getting into beekeeping when most are getting out. As Mendes tries to save the nation's collapsing hives, the Seppis try to keep their business alive amidst a collapsing economy.*

Irlandia/Ireland 2009
88 min

Reżyseria/Directed by: Carter Gunn, Ross McDonnell
Zdjęcia/Cinematography by: Carter Gunn, Ross McDonnell
Produkcja/Production: Fastnet Films Production,
Bord Scannan Na Heireann, The Irish Film Board

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/Amsterdam International Documentary Film Festival
– Nagroda za debiut/First Appearance Award

3 KOSMICZNI TURYSŢCI

Space Tourists

Szwajcaria/Switzerland 2009
98 min

Reżyseria/Directed by: Christian Frei
Zdjęcia/Cinematography by: Peter Indergand
Produkcja/Production: Christian Frei Filmproductions,
Swiss National Television, ZDF/arte, Swissimage

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Zurich Film Festival;
IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
2010 – Sundance Film Festival – Nagroda za najlepszą reżyserie
dokumentu w konkursie międzynarodowym
/World Cinema Directing Award for Documentary
2010 – Zagrebdocs, International Istanbul Film Festival

Od niepamiętnych czasów ludzie marzyli o podróżach w kosmos. Teraz staje się to możliwe, chociaż kosmiczna turystyka to – póki co – kaprys najzamożniejszych mieszkańców naszego globu. Amerykańska NASA nie sprzedaje jeszcze takich usług, ale Rosyjska Federalna Agencja Kosmiczna od niedawna przyjmuje na pokład kolejnych pasażerów. Turysci przygotowują się do lotów pod okiem rosyjskich fachowców w słynnym „Gwiezdnym Mieście”, a potem wraz z zawodowymi kosmonautami wyruszają w podróż z Bajkonuru, legendarnego kazachskiego kosmodromu, z którego startował Jurij Gagarin. Pierwszą kobietą, która kupiła udział w locie kosmiczną raketą i tygodniowy pobyt na Międzynarodowej Stacji Kosmicznej, jest Amerykanka Anousheh Ansari. Marzenie o kosmicznej podróży Anousheh spełniła za 20 milionów dolarów (cena biletu dla turysty pokrywa prawie połowę kosztów całej misji). Ale kobieta twierdzi, że ta podróż warta jest dla niej znacznie więcej. Poleciałaby nawet wiedząc, że będzie to bilet w jedną stronę, podróż, z której nigdy nie wróci. I w swojej determinacji nie jest odosobniona. Zanim Anousheh wróci na Ziemię, przygotowania do lotu zaczyna już kolejny turysta – główny twórca programów Word i Excel – Charles Simonyi. Ale z rosyjskiego programu kosmicznego korzystają nie tylko milionerzy. Jest też szansą na niezły zarobek dla... kazachskich zbieraczy złomu.

Christian Frei, znany polskiej publiczności z prezentowanych na PDR filmów *Fotograf wojenny* (nominacja do Oscara) i *Olbrzymie posągi Buddy*, jako muzyczne tło do *Kosmicznych turystów* wykorzystał utwory Edwarda Artemiewa z filmów Tarkowskiego (*Solaris*, *Stalker*), a także Jana Garbarka i Steve’a Reicha.

I. C.

In his most recent work, filmmaker Christian Frei turns to an age-old dream of man: to leave our planet as an ordinary citizen and travel into outer space. For 20 million dollars, an Iranian-American woman – self-made multi-millionaire Anousheh Ansari – was able to fulfill this childhood dream.

This documentary follows her journey into space and shows everyday life as it is on the International Space Station. The extraordinary beauty of outer space is set in contrast

to the crazy trips taken by Kazakh rocket debris collectors in their hunt for the coveted carrotshaped rocket stages, which literally fall out of the sky and are collected by men with trucks the size of dinosaurs. With breathtaking images, Space Tourists takes its audience into a fascinating world full of of wonder and surprise. Encounters with the least likely people imaginable; places even stranger and more unknown than outer space itself.

ORGAZM Z O.O.

Orgasm Inc.

4

119

Rynek farmaceutyczny to trzecia najlepiej rozwijająca się branża na świecie. Po sukcesie Viagry, jego nadzieją stały się afrodyzjaki dla kobiet. Rozpoczęto prace nad Różową Viagrą, panaceum na oziębłość i gwarancją atomowych orgazmów. Firma „Vivus”, testująca krem pobudzający dla kobiet, zaprosiła do współpracy amerykańską dokumentalistkę Liz Canner. Reżyserka miała pomóc w przygotowaniu filmów erotycznych, wykorzystywanych przez firmę do badań podniecenia seksualnego. Zaproszenie wykorzystała szerzej i rozpoczęła pracę nad własnym filmem. W rozmowach z pracownikami korporacji, nad którymi czuwali spece od PR, jest mowa o nadziei dawanej przez nowe preparaty.

Inaczej widzą sprawę krytycy Różowej Viagry. „Nasza codzienność jest faszеровana lekami” – mówi Ray Moynihan, obserwator związków farmakologii, medycyny i rynku. Pokazuje on, że za pomocą manipulacji, programów telewizyjnych z udziałem opłacanych lekarzy czy konferencji naukowych sponsorowanych przez firmy farmaceutyczne, dysfunkcje w życiu seksualnym kobiet zaczęto nazywać chorobami. To nie tylko sukces semantyczny, ale również otwarcie nowego rynku leków.

Reżyserka przygląda się rozwojowi biznesu, który rozrósł się wokół kobiecego ciała, proponując zabiegi „upiększające” takie jak modelowanie waginy. Pokazuje skalę i skutki kultu perfekcji i zastanawia się nad jego przyczynami. Opisuje walkę z lobbystami farmaceutycznymi, rozmawia z farmaceutami, ginekologami, „autorytetami” i chirurgami plastycznymi. A także z ludźmi kwestionującymi sens wprowadzania na rynek nowych „leków”, takimi jak Leonore Tiefer i Ray Moynihan, którzy stawiają pytanie o to, czy pigułka może być rozwiązaniem na wszystko? *M.B.*

*In the shocking and hilarious documentary „Orgasm Inc.”, filmmaker Liz Canner takes a job editing erotic videos for a drug trial for a pharmaceutical company. Her employer is developing what they hope will be the first Viagra drug for women that wins FDA approval to treat a new disease: Female Sexual Dysfunction (FSD). Liz gains permission to film the company for her own documentary. Initially, she plans to create a movie about science and pleasure but she soon begins to suspect that her employer, along with a cadre of other medical companies, might be trying to take advantage of women (and potentially endanger their health) in pursuit of billion dollar profits. **Orgasm Inc.** is a powerful look inside the medical industry and the marketing campaigns that are literally and figuratively reshaping our everyday lives around health, illness, desire – and that ultimate moment: orgasm.*

USA 2009
83 min

Reżyseria/Directed by: Liz Canner
Zdjęcia/Cinematographer by: Liz Canner
Produkcja/Production: Astrea Media

Future Doc-Shock
Future Doc-Shock

5 PAX AMERICANA

Pax Americana and the Weaponization of Space

Kanada, Francja, Kenia, USA/Canada, France, Kenya, USA 2009
85 min

Reżyseria/Directed by: Denis Delestrac

Zdjęcia/Cinematography by: Jean-Pierre St-Louis

Muzyka/Music by: Amon Tobin

Produkcja/Production: Lowik Media, Coptor Productions Inc.,
In Fine Films, ARTE

Wybrane nagrody i festiwale / Selected Awards and Festivals:

2009 – Montreal, Rencontres Internationales du Documentaire;

IDFA/ International Documentary Festival Amsterdam

2010 – Thessaloniki Documentary Festival

Czy dominacja militarna jednego supermocarstwa może zapewnić pokój na świecie? Czy Stany Zjednoczone są na tyle silne, by zapewnić na całym globie **Pax Americana**? W czasach Cesarstwa Rzymskiego „Pax Romana” dawał względne poczucie bezpieczeństwa tym, którzy znaleźli się w kręgu władzy cesarzy, ale czy USA rzeczywiście na to stać? Pełną kontrolę nad wszystkimi możliwymi terenami wojny ma zapewnić amerykańskiej armii program kosmiczny. To, co jeszcze do niedawna wydawało się należeć wyłącznie do sfery science fiction, staje się już rzeczywistością. Tuż po II wojnie światowej Amerykanie zatrudnili do pracy nad podbojem kosmosu najlepszych niemieckich specjalistów, na czele z twórcą rakiet balistycznych V-2, Wernherem von Braunem, który w 1958 roku został dyrektorem centrum lotów kosmicznych NASA. Wszystkie kolejne amerykańskie ekipy rządzące wspierają ideę kontroli świata z kosmosu. A dzisiaj technologia pozwala już na militaryzację kosmicznej przestrzeni i nie ma regulacji międzynarodowych, które mogłyby ją powstrzymać.

W filmie Denisa Delestraca możemy zobaczyć niezwykle materiały archiwalne i poznać tych, którzy stoją za amerykańskim programem kosmicznym – wojskowych, analityków, dyplomatów i polityków. Poznajemy też opinię pokojowych aktywistów, którzy uważają, że kosmos powinien być strefą zdemilitaryzowaną. Bo czy amerykańskie działania rzeczywiście mają na celu zapewnienie pokoju? Czy jest to po prostu jeszcze jedno pole walki o światową dominację? *I. C.*

The Cassandra Syndrome examines the origins and reality of the militarization of space. In a language tinted with irony and peppered with shocking facts, the film opens a debate that until now has been reserved for the specialists, some of whom maintain that the arms race in space can only lead to apocalypse. Using testimony from members of the military, scientific organizations and from politicians and activists, the film presents three themes: the history of the militarization of space from the Nazi era to today's global domination by the

United States; the geopolitical, economic, social and environmental risks involved; and the organizations fighting for the preservation of a non-militarized space.

PODŁĄCZ SIĘ I POMÓDL

Plug and Pray | Von Computern und anderen Menschen

Czy człowiek jest w stanie stworzyć maszynę, która będzie mu dorównywać intelektualnie? Czy otaczające nas zewsząd komputery mogą zrozumieć nasze potrzeby? Czy ułatwiają nam życie, czy zaczynają je utrudniać? Na całym świecie naukowcy i inżynierowie, eksperci tacy jak Raymond Kurzweil czy Hiroshi Ishiguro, pracują cały czas nad rozwojem techniki i stworzeniem coraz lepszych, inteligentnych maszyn, które będą uczestniczyć we wszystkich dziedzinach ludzkiego życia. Ostatecznym rozwiązaniem wydaje się fuzja organizmu ludzkiego i maszyny. Czy w ten sposób, odrzucając nasze biologiczne ograniczenia, możemy osiągnąć nieśmiertelność?

Jednak nie wszyscy są entuzjastami tego rodzaju postępu. Joseph Weizenbaum to jeden z pionierów sztucznej inteligencji. Był profesorem MIT (Massachusetts Institute of Technology), najśłynniejszej uczelni technicznej świata, w 1966 roku stworzył program komputerowy ELIZA, który pozwalała użytkownikom na porozumiewanie się z maszyną. Ale po latach doszedł do wniosku, że ta droga prowadzi donikąd. Że nauka nie jest wszechmocna i technika nie przyniesie rozwiązania naszych wszystkich problemów. W wydanej w 1976 roku książce „Computer Power and Human Reason” pokazuje społeczny kontekst technologii. Ostrzega, że zrzucanie odpowiedzialności za dokonywanie wyborów na komputery, doprowadzi w końcu do tego, że samych siebie uznamy za maszyny... I. C.

Since antiquity, humankind has dreamed of creating intelligent machines. The invention of the computer and the breathtaking pace of technological progress appear to be bringing the realisation of this dream within our grasp. Scientists and engineers across the world are working on the development of intelligent robots which are set to become part of all areas of human life. Yet the ultimate vision goes a lot further: the merger of man and machine, to throw off the biological shackles of evolution and finally make eternal life a reality. What are the promises being made by scientists? What are the consequences for humankind? The film immerses itself in a world in which computer technology, robotics, programming, neuroscience and developmental psychology merge. We visit the world's leading experts in their laboratories in Japan, the USA, Italy and Germany. And yet of all people, one of the pioneers of computer development and artificial intelligence, former MIT professor, Joseph Weizenbaum, has become one of the harshest critics of his colleagues. visions of technological omnipotence. Unimpressed by a zeitgeist characterised by a seemingly unshinting devotion to progress he keeps asking the same question over and over again: Do we need all this?

6

Niemcy/Germany 2009
90 min

Reżyseria/Directed by: Jens Schanze, Judith Malek-Mahdavi
Zdjęcia/Cinematography by: Börres Weiffenbach
Produkcja/Production: Mascha Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – International Festival of Audiovisual Programs in Biarritz;
European Spiritual Film Festival: Visions du Réel

121

Future Doc--Shock
Future Doc--Shock

AKTIVIST – ZAWSZE TAM GDZIE TY

www.aktivist.pl

China Reloaded

China Reloaded

1 KJ

KJ: Music and Life

Hongkong/Hong Kong 2008
92 min

Reżyseria/Directed by: King Wai Cheung
Zdjęcia/Cinematography by: Lee Zhi-xi (Harry Lee),
King Wai Cheung, Tan Zijie
Produkcja/Production: CNEX Inc.

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Hong Kong International Film Festival
2009 – Golden Horse Film Festival
– Nagrody dla najlepszego dokumentu,
za najlepszy montaż i za najlepsze efekty dźwiękowe
/Best Documentary, Best Film Editing, Best Sound Effects
2009 – Nagroda Krytyków Filmowych z Hongkongu
dla najlepszego filmu roku
/Hong Kong Film Critics Society Award – Best Hong Kong Picture

Ka Jeng Wong to 17-letni utalentowany muzyk z Hongkongu. Mając 11 lat zdobył tytuł najlepszego pianisty na festiwalu szkół muzycznych w swoim rodzinnym mieście i został zaproszony na występy do Europy. Tu koncertował z profesjonalną orkiestrą i zarejestrował jeden z utworów Ludwika van Beethovena.

Film King Wai Cheunga to historia sukcesów muzycznego geniusza i opowieść o dojrzewaniu młodego chłopaka. Ekipa filmowa spotykała się z nim na przestrzeni sześciu lat śledząc jego relacje z nauczycielką muzyki Nancy Loo, konflikty z rodziną i z rówieśnikami. Talent ma swoją cenę, a KJ jest też po prostu zwykłym nastolatkiem, który nie zawsze wie, czego chce i nie jest zdecydowany, jaką drogą powinien dalej pójść. Nie robi postępów, jakich oczekuje się od cudownego dziecka, a nawet na dwa lata przerywa grę na fortepianie. Szybko przekonuje się jednak, że „dorosłe” życie nie jest łatwe, a dla kogoś wyróżniającego się z tłumu – może być jeszcze trudniejsze.

Zrealizowany przez King Wai Cheunga film to nie tylko biografia młodego muzyka, ale także refleksja na temat znaczenia życia, religii i artystycznego procesu twórczego. Cheung dobrze znał temat, bo przed rozpoczęciem kariery filmowej wiele lat grał na wiolonczeli i był nauczycielem muzyki. Jest autorem scenariusza *Night and Fog*, nowego filmu Ann Hui, jednej z najbardziej cenionych azjatyckich reżyserok. I. C.

KJ documents the life of Wong Ka-jeng (KJ) a young pianist who was hailed as a child prodigy at the age of eleven, yet went on to become a wayward kid during his teenage years. At the age of 11, KJ won the Best Pianist title at the Hong Kong Schools Music Festival and had the opportunity to perform with a professional orchestra in the Czech Republic. Six years in the making, director King-wai Cheung followed KJ from his dazzling moments on stage to his troubled teenage years, bearing the growing pains that came with his talent. The film offers a glimpse into the emotional rollercoaster ride KJ

experiences as he begins to question the meaning of life. Cheung is a graduate of the Hong Kong Academy of Performing Arts and saw in KJ his young self. Cheung is a former cellist and music teacher, and turned to filmmaking after completing a film production degree at the City University of New York in 2002. Cheung has subsequently written and directed several films that have brought him honors in China, Hong Kong and Taiwan. KJ was produced with the support of CNEX, and was an official selection in the 33rd Hong Kong International Film Festival. CNEX is a non-profit organization that supports the production and promotion of documentaries related to Chinese people.

OSTATNI POCIĄG

Last Train Home

2

125

Miliony pracowników chińskich fabryk szyjących dla nas, Europejczyków, dzinsy i bawełniane koszulki to mieszkańcy wiosek, którzy zostawili swoje rodziny, by zarabiać na ich utrzymanie w dynamicznie rozwijających się miastach. Miastach oddalonych o tysiące kilometrów od ich rodzinnych stron. Na tej (taniej) siłę roboczej opiera się szybki rozwój gospodarczy Chin, a z drugiej strony – ich coraz większy wpływ na globalną ekonomię.

Raz w roku wszyscy robotnicy próbują spotkać się ze swoimi rodzinami, aby spędzić z nimi Chiński Nowy Rok. Chińskie miasta pogrążają się wtedy w totalnym chaosie – tłumy ludzi próbują za wszelką cenę dostać się do przepełnionych pociągów, by wyruszyć w daleką drogę do domu.

Debiutujący, chińsko-kanadyjski reżyser Lixin Fan (pracował wcześniej przy produkcji filmu *W górę Jangcy!*) koncentruje swoją opowieść na rodzinie z prowincji Syczuan. Na początku lat 90. małżeństwo Changhua i Sugin Zhang zostawiło pod opieką dziadków roczną córeczkę Qin wyjeżdżając do pracy w fabryce. Parę lat później do dziewczynki dołączył jej młodszy brat, Yang. Państwo Zhang marzyli o lepszym życiu dla swoich dzieci, ale jedynym sposobem na zrealizowanie tego marzenia była praca w fabryce z dala

od domu. Tylko w ten sposób mogli zapewnić dzieciom lepsze wykształcenie, a co za tym idzie – ciekawszy start. Ale w 2006 roku, gdy poznajemy rodzinę Zhang, ich 16-letnia córka ma już własne plany. Qin prawie nie zna rodziców, uważa, że porzucili ją dawno temu, więc dłaczego ma się podporządkowywać ich woli? Dziewczyna rzuca szkołę i szuka dla siebie pracy. W fabryce.

I. C.

Every spring, China's cities are plunged into chaos, as all at once, a tidal wave of humanity attempts to return home by train. It is the Chinese New Year. The wave is made up of millions of migrant factory workers. The homes they seek are the rural villages and families they left behind to seek work in the booming coastal cities. It is an epic spectacle that tells us much about China, a country discarding traditional ways as it hurtles towards modernity and global economic dominance.

Last Train Home, an emotionally engaging and visually beautiful debut film from Chinese-Canadian director Lixin Fan, draws us into the fractured lives of a single migrant family caught up in this desperate annual migration. Sixteen years ago, the Zhangs abandoned their young children to find work in the city, consoled by the hope that their wages would lift their children into a better life. But in a bitter irony, the Zhangs' hopes for the future are undone by their very absence. Qin, the child they left behind, has grown into adolescence crippled by a sense of abandonment. In an act of teenage rebellion, she drops out of school. She too will become a migrant worker. The decision is a heartbreaking blow for the parents. In classic cinema verité style, Last Train Home follows the Zhangs' attempts to change their daughter's course and repair their ruptured family. Intimate and candid, the film paints a human portrait of the dramatic changes sweeping China. We identify with the Zhangs as they navigate through the stark and difficult choices of a society caught between old ways and new realities. Can they get ahead and still undo some of the damage that has been done to their family?

Kanada, Chiny, Wielka Brytania/Canada, China, UK 2009
87 min

Reżyseria/Directed by: Lixin Fan
Zdjęcia/Cinematography by: Lixin Fan
Produkcja/Production: Eye Steel Film, Telefilm Canada, Rogers Group of Funds, Channel Four

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

- 2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam
- Nagroda dla najlepszego filmu pełnometrażowego/Best Feature, Whistler Film Festival
- Nagroda dla najlepszego dokumentu/Best Documentary, Rencontres Internationale de Documentaire
- Nagroda dla najlepszego filmu kanadyjskiego/Best Canadian Film 2010 – Sundance Film Festival

China Reloaded
China Reloaded

PEWNEGO RAZU W CHINACH

Once Upon a Time a Proletarian | Women ceng jing de wuchanzhe

Chiny, Wielka Brytania/China, UK 2009
76 min

Reżyseria/Directed by: Guo Xiaolu
Zdjęcia/Cinematography by: Guo Xiaolu
Produkcja/Production: Chapter 2 Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected festivals and awards:
2009 – Toronto Film Festival; Pusan Film Festival;
Venice International Film Festival

Jak wyglądają Chiny po zachłyśnięciu się zeszłoroczną olimpiadą w Pekinie? Czy twarz, jaką pokazały światu – oblicze mocarstwa, które nie boi się wyzwania i pragnie dyktować innym warunki – jest prawdziwa? Co kryje się pod propagandową fasadą? Ile jest prawdy w słowach o niehumanitarnej cenie, jaką płać Chirzcy i ich środowisko naturalne za wzrost PKB?

Na te pytania stara się odpowiedzieć Guo Xiaolu, jedna z najbardziej utalentowanych reżyserek nowej fali chińskiego kina, której **Betonowa rewolucja**, była prezentowana parę lat temu na PDR. W ubiegłym roku Xiaolu zdobyła nagrodę w Locarno za fabułę **She, Chinese**. To właśnie podczas powstawania zdjęć do tego filmu postanowiła nakręcić dokument – panoramę współczesnych Chin uchwyconą w procesie burzliwych przemian.

Jej bohaterowie to beneficjenci przemian: biznesmeni wymieniający uwagi o wzrostach akcji i nowoprzybyłych do miasta rosyjskich prostytutkach, pracownik fabryki broni wspominający z nostalgią czasy przewodniczącego Mao, który „nie starał się przypodobać Zachodowi”, ochroniarze strzegący oczekujących luksusem centrów handlowych. Ale z równą uwagą reżyserka portretuje tych, którzy nie załapali się na „chiński sen”: żyjącego w nędzy chłopca wspominającego czasy walki z „kontrewolucjonistami”, młodych ludzi pracujących ponad siły, emerytów, dla których jedyną rozrywką są zbiorowe ćwiczenia w parku.

Film Guo Xiaolu to spojrzenie od „wewnątrz”, pozbawione zachodniego poczucia wyższości, uprzedzeń czy kalek kulturowych. Buduje zaskakujący obraz Chin przesiąkniętych chciwością, nostalgią za czasami rządów silnej ręki i spójnym systemu wartości. To świat, gdzie konfucjańska tradycja uległości wobec władzy współistnieje z pozbawionym moralnych skrupów i nastawionym na zysk kapitalizmem. *A.Z.-D.*

A subjective anatomy of contemporary China in the post Marxist era. With a dark, poetic and existentialist visual mind, the film shows people from different classes living in modern

Chinese society.

12 chapters explore facets of Chinese social and political landscape. Stories of yearning, loss and dreams unfold: an old peasant who has lost his land, a millionaire chatting with his mate in a stock exchange office, a young migrant who came to the city to wash cars, a weapon factory worker who wishes Mao was still alive to save the country, a successful hotel owner who praises the government's liberal economy policies, and young kids whose dream is to become famous western artists...

Lead by metaphoric comical and absurd children stories, each chapter conveys themes of trivial reality, despaired heart, lonesome youth, and uncertain future. This film contemplates a vast and complex society whose citizens are searching for new beliefs and identities after the country's great revolutionary days, and demonstrates how the individual is conflicting with his time and history.

ZAKŁÓCENIA PORZĄDKU

Disorder | *Xianshi shi guoqu de Weilai*

4

127

Portret codziennego życia chińskiej metropolii – utrzymany w czarno-białej kolorystyce i zbudowany z luźnych, spontanicznie zestawionych obrazów. Ta osobista, utrzymana w konsekwentnym stylu historia przedstawia przypadkowe zdarzenia i ludzi: gwarny handel uliczny, świnię tamujące ruch pojazdów na autostradzie, sfingowany wypadek samochodowy, samobójcę stojącego na moście, szaleńca kierującego ruchem pojazdów czy zwykłych mieszkańców podczas spaceru w parku. Czas płynie tu w sposób powolny i niekontrolowany. Stopniowo poddajemy się działaniu pozornie chaotycznych ujęć, zanurzając się w specyficzny rytm i tempo filmu.

Zakłócenia porządku przypomina kompletny album, zawierający czarno-białe, niewyraźne i ziarniste fotografie miasta. Reżyser operuje co prawda techniką stosowaną w tradycyjnej szkole reportażu, ale filtruje ją przez własną artystyczną wrażliwość. To osobista wypowiedź na temat podstawowych ludzkich wartości: miłości i śmierci, religii i sztuki oraz ludzi i miejskiej przestrzeni, w której żyją, jak również zagrożeń i katastrof, na które są w niej narażeni. Ta wypowiedź o przemijaniu jest także poruszającą próbą pokazania samotności człowieka w wielkim mieście. Granica pomiędzy życiem a śmiercią, przemocą a życzliwością jest tu bardzo płytka.

A. P.

The term „boomtown”, which dates from the last century, proves to be a helpless understatement in the face of contemporary Chinese metropolises. The boom became a St. Vitus’ dance, the dance became overkill and overkill became commonplace. Shriill science fiction visions disguised as unfiltered reality unfolded before the amazed eyes of the cinematographers working with Weikai Huang while they were shooting the film. Disorder recounts some 20 pieces of miscellaneous news from the everyday life of a Chinese metropolis: frozen bear paws as the (illegal) speciality in a supermarket freezer; the capture of an escaped pet alligator; floods and fires; a driver’s cynical behaviour to his injured pedestrian victim after an accident; ruthless looting in a wholesale warehouse; a man fishing in quiet madness in the garbage of a flooded district; and a discarded but still alive baby. Weikai Huang combines the individual stories in a frenzied score of leitmotifs and background motifs, breathtaking interludes and brilliantly executed scherzos, where every exquisitely disturbing note merges with its neighbours. Weikai Huang’s film is not out to trigger short-lived critical reflexes. The horror caused by this film is deeper and lasts longer.

Chiny/China 2009
61 min

Reżyseria/Directed by: Weikai Huang
Zdjęcia/Cinematography by: Shuqiu Huang, Weikai Huang
Produkcja/Production: Huang Weikai Productions

Wybrane festiwale i nagrody/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOK Leipzig,
2009 Pusan International Film Festival Pld Korea
/2009 Pusan International Film Festival, South Korea

China Reloaded
China Reloaded

EXKLUSIV
NAJWYŻSZA MIEJSKA KULTURA

Muza i wena

Muse and Inspiration

ATP - MUZYKA JUTRA

All Tomorrow's Parties

Wielka Brytania/UK 2009
82 min

Reżyseria/Directed by: Jonathan Caouette,
uczestnicy festiwalu ATP/ATP festival participants
Zdjęcia/Cinematography by: Lance Bangs, Jason Banker,
Jonathan Caouette, Marc Halford, Vincent Moon, Marc Swadel
Produkcja/Production: Warp X

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

2009 - São Paulo International Film Festival;
Mar Del Plata Film Festival;
MF Kina Niezależnego w Istambule
Istanbul AFM International Independent Film Festival
2010 - International Film Festival Rotterdam

Festiwal muzyczny *All Tomorrow's Parties* to jedna z niewielu naprawdę alternatywnych i wolnych od sponsorów imprez. Co roku organizatorzy zapraszają innego artystę, by objął opiekę artystyczną nad daną edycją. Bywa też, że „kuratorami” festiwalu zostają jego fani, jak miało to miejsce w 2007 r. Takie podejście tworzy specyficzną, bardzo kameralną atmosferę, o którą trudno na innych imprezach masowych. Jak trafnie zauważył któryś z uczestników – kuratorski dobór występujących na festiwalu wykonawców, przypomina tworzenie składanki dla znajomych.

Powstały z okazji 10-lecia festiwalu film stanowi kompilację materiałów nakręconych i nadesłanych (przede wszystkim) przez fanów. To właśnie ich oczami oglądamy występy takich artystów jak *Portishead*, *Sonic Youth*, *Grizzly Bear*, *A Hawk And A Hacksaw*, *Fuck Buttons*, *The Mars Volta* czy *Patti Smith*. Oczami fanów patrzymy też na zakulisowe rozmowy artystów oraz odbywające się po koncertach imprezy. Czy właśnie taki kierunek obiorą w przyszłości inne muzyczne festiwale?

Za reżyserię, zdjęcia oraz ostateczny montaż filmu był odpowiedzialny Jonathan Caouette, autor pamiętnego *Tarnation*.
M. N.

In an out-of-season holiday camp on the coast of England, cult music festival All Tomorrow's Parties serves up a heady combination of alternative music, crazy golf and chalet-living; all curated by a single band or artist. This post-punk DIY bricolage uses material generated by the fans and musicians themselves, on a multitude of formats including Super8, camcorder and mobile phone material, over the history of the festival, to capture the uncompromising spirit of a parallel music universe.

All Tomorrow's Parties has originated from the found or contributed footage of over two hundred filmmakers, fans and musicians who have attended recent All Tomorrow's Parties festivals, with key contributions from co-director Jonathan Caouette (Tarnation) and cinematographer Vincent Moon (The Take Away Shows, Arcade Fire, REM). All Tomorrow's People is the name that represents the collective and celebrates the collaborative authorship and spirit that made the film possible.

DŹWIĘK PO BURZY

The Sound After the Storm

2

131

W sierpniu 2005 roku huragan Katrina zaatakował południowe wybrzeże Stanów Zjednoczonych. Największych zniszczeń dokonał w Nowym Orleanie – woda zalała 80% miasta, zginęło prawie 2 tysiące ludzi, a kolejne kilkaset uznano za zaginionych. Katrina była przez kilka miesięcy wielkim wydarzeniem medialnym. Ale dzisiaj prawie się o niej nie pamięta. Życie toczy się dalej i wszędzie na świecie grany jest klasyk Louisa Armstronga „What a Wonderful World”. Jednak w rodzinnym mieście Armstronga o Katrina nadal mówi się w czasie teraźniejszym. Wiele dzielnic Nowego Orleanu wciąż wygląda jak wymarłe miasto lub zabita dechami dziura z krajów Trzeciego Świata. Wśród tych, którzy chcą przywrócić je do życia są wokalistka Lillian Boutté, klarnecista Dr. Michael White oraz trębacz i fotograf Armand „Sheik” Richardson. Lillian Boutté jest legendą jazzu, z dumą nosi tytuł „Jazzowego Ambasadora Nowego Orleanu”, jako druga w historii po Louisie Armstrongu. Od lat mieszka w Europie, ale Nowy Orlean to jej korzenie i tu żyje większość jej rodziny. Dr Michael White jest muzykiem, ale również historykiem jazzu. Posiada jedną z najbardziej niezwykłych kolekcji jazzowych pamiątek – starych instrumentów, płyt, fotosów. Dzisiaj większość tych eksponatów leży na podłogach w jego zrujnowanym przez huragan domu. Armand „Sheik” Richardson robi tysiące zdjęć, które dokumentują to, co zostało z Nowego Orleanu; uczestniczy też czynnie w odbudowie miasta. Razem z Boutté jest inicjatorem stworzenia organizacji muzyków „SOS New Orleans Jazz Heritage”, której celem jest wspieranie odbudowy Nowego Orleanu. Miasta, które przeszło do historii dzięki muzyce, a teraz za jej sprawą wraca do życia.

I. C.

Three years after Hurricane Katrina, New Orleans is part ghost town and part third world country. Well known musicians Lillian Boutté, Dr. Michael White and photographer Armand „Sheik” Richardson use music as a philosophy and tool to save themselves and their abandoned, crumbling city. The Sound After the Storm tells a story in which this „music born of slavery” is reborn in response to Katrina's devastation.

Szwajcaria/Switzerland 2009
82 min

Reżyseria/Directed by: Patrick Soergel,
Ryan Fenson-Hood, Sven O. Hill
Zdjęcia/Cinematography by: Sven O. Hill
Produkcja/Production: Ventura Film, RSI-Radiotelevisione svizzera,
Hilffilm, Dirk Manthey Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Zurich Film Festival – Nagroda dla najlepszego dokumentu
w konkursie międzynarodowym/Golden Eye for Best International
Documentary Film
2009 – IDFA/International Documentary Festival Amsterdam

Muza i wena
Muse and Inspiration

3

EFEKT CHOPINA

Chopin Reloaded

Polska/Poland 2010
50 min

Reżyseria/Directed by: Krzysztof Dzieciolowski
Zdjęcia/Cinematography by: Jan Budzowski
Produkcja/Production: Vision House

Dwieście lat po śmierci Chopina Marita Albán Juárez, polsko-peruwiańska wokalistka jazzowa i badaczka twórczości polskiego kompozytora, próbuje znaleźć odpowiedź na pytanie: dlaczego muzyka Chopina wciąż inspiruje kolejne pokolenia melomanów?

Odpowiedzi szuka w Polsce, w Wielkiej Brytanii, a nawet w Japonii.

Efekt Chopina to film zrealizowany w brytyjskiej konwencji „presenter led documentary”. Marita nie jest chłodnym, neutralnym ekspertem, lecz uczestnikiem wydarzeń. Dzięki bliskiemu, wręcz intymnemu dystansowi między obiektywem a bohaterką, widzimy jej prawdziwe emocje, gdy np. gra mazurki i polki na tradycyjnych instrumentach, albo kiedy adaptuje Chopina do jazzu razem z Lesławem Możdżerem.

W filmie ważne jest spojrzenie międzykulturowe – co myślą o muzyce Chopina ludzie, którzy nie mają pojęcia o tragicznej historii Polski? W Hamamatsu, japońskim mieście muzyki, Marita próbuje wyjaśnić fenomen Chopina w Azji. Odwiedza też wytwórnię tri-Crescendo, która wyprodukowała grę komputerową *Eternal Sonata*, luźno opartą na epizodach z życia Chopina. W Londynie Marita jest świadkiem ćwiczeń studentów w jednej z najbardziej prestiżowych uczelni muzycznych na świecie: Royal College of Music.

W czasie osobistej podróży Marita odkrywa współczesną recepcję dzieł Chopina. Dlaczego wciąż słuchamy jego kompozycji? To proste pytanie Marita zadaje też sobie. Na ile praca nad filmem zmieniła ją samą? Czy udało jej się zrozumieć własną muzyczną fascynację? Czy Chopina w ogóle można zrozumieć i poddawać analizie? *(materiały producenta)*

200 years after Chopin's birth Marita Albán Juárez, half Polish, half Peruvian, explores the composers' legacy in his native Poland and abroad. In a personal quest she discovers the music that inspired Chopin – still an inspiration to many today. People's views of Chopin – his music and life – are the heart of this film.

Chopin Reloaded will be a „presenter led documentary”. The narrator of our film is a young Chopin-expert and latin-jazz vocalist. Marita won't be a passive expert, she'll take part in the ongoing events. We'll see her real emotions: having fun while playing polkas and mazurkas on traditional instruments or concentrating, while adapting Chopin's music to jazz, together with Lesław Możdżer.

The film will present a cross-cultural perspective on the great composer. Chopin is well known worldwide, so we'll talk to people who come from completely different backgrounds to reveal the universal appeal of his music. In London Marita will take part in classes at one of the most prestigious musical schools in the world: The Royal College of Music.

In Hamamatsu – the japanese city of music – she discovers why Chopin is so popular in Asia. She'll also visit the tri-Crescendo company, which produced *Eternal Sonata*, a Playstation game about Chopin in anime style.

Marita will also have to ask herself the simplest of all such questions: why do we still listen to Chopin's music? Will she manage to understand her musical fascination? Is it possible to analyze Chopin's?

FOTOGRAF I KOBIETA

Photo & Copyright by Gerard Petrus Fieret | Foto en Copyright by G.P. Fieret

W zdezelowanych i zapuszczonych wnętrzach baraku, w których z trudem rozpoznać można miejsce czyjegoś zamieszkania, reżyser filmu Frank van den Engel odkrywa prawdziwe dzieła sztuki. Zdjęcia Gerarda Fiereta - zniszczone, z poszarpanymi brzegami, dziurami wygryzionymi przez szczury i stemplami, którymi sam autor bezlitośnie pokrył swoje fotografie - to historia życia i wrażliwości, zapis wielkiego talentu i ekscentrycznej osobowości ich twórcy.

Ze spotkań z modelkami Fiereta, z rozmów z nim samym (teraz już dotkniętym chorobą i samotnością starcem), z archiwalnych materiałów pokazujących codzienność jego pracy, wylania się stopniowo przejmujący portret artysty. Fotografia to przecież nie tylko techniczny proces rejestracji obrazów na błonie światłoczułej lub cyfrowej matrycy, ale filozofia widzenia, narzędzie badania rzeczywistości i tworenia jej kolejnych wizerunków. Przyglądając się rozmaitym odsłonom rzeczywistości w kadrach Fiereta, zbliżamy się do niego samego, wkraczając na intymne tereny jego wyobraźni i percepcji.

Pełen ciepła film Franka van den Engela to przede wszystkim opowieść o ludzkiej wrażliwości oraz o niemożliwości całkowitego zrozumienia drugiego człowieka i jego filozofii. A także o szacunku, który jest konieczny, gdy zrozumienie okazuje się niemożliwe.

D. P.

Photographer Gerard Petrus Fieret treated his photos, most of which he took in the 1960s, in a way that would horrify other photographers or collectors. He was careless with chemicals, piled wet photos on top of one another so they stuck together, and stamped his name in critical places. In this portrait, director Frank van den Engel goes looking for the world hidden behind this exceptional and eccentric talent. He interviews colleagues, former models, and collectors, and visits the photographer in his completely neglected, decrepit house. Fieret comes across as a somewhat confused and distrustful old man with a wild beard, and at first glance you might dismiss him as a hobo for whom life has come to mean very little. But gradually, a tragic and fascinating story unfolds of an artist who went unappreciated until it was too late. He once sold his work for 100 euros per photo, but nowadays American collectors shell out thousands of dollars for a „Fieret.” Meanwhile, Fieret bids life farewell and a handful of Dutch enthusiasts try to rescue negatives and photos from his disastrous house. Fieret died in January of this year.

4

133

Holandia/Netherlands 2009
50 min

Reżyseria/Directed by: Frank van den Engel
Zdjęcia/Cinematography by: Eric van Empel
Produkcja/Production: Zeppers Film & TV

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam

Muza i wena
Muse and Inspiration

5

FULL METALOWA WIOCHA

Full Metal Village

Niemcy/Germany 2006
90 min

Reżyseria/Directed by: Cho Sung-hyung
Zdjęcia/Cinematography by: Marcus Winterbauer
Produkcja/Production: Flying Moon Filmproduktion, NDR, Arte

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2006 – Nagroda Filmowa Hesji
za najlepszy film dokumentalny
/Hessian Film Award Documentary Film (Dokumentarfilm)
2007 – Niemieckie Stowarzyszenie Kin Studyjnych
/Guild of German Art House Cinemas
– Nagroda za najlepszy dokument/Best Documentary
2007 – Max Ophüls Festival
– Nagroda Maxa Ophülsa/Max Ophüls Award

Wacken to mała miejscowość w północnych Niemczech. Jej mieszkańcy utrzymują się głównie z rolnictwa i nie zapisali się niczym szczególnym w historii świata. Nieco senną atmosferę miejscowości burzy tylko jeden fakt – od 1990 w Wacken odbywa się jeden z największych festiwali metalowych na świecie. Rokrocznie, z reguły na początku sierpnia, przybywa tu przeszło 60 tysięcy wielbicieli heavy metalu. Ale film Cho Sung-hyung nie jest relacją z tej imprezy (choć w finale pojawiają się kadry z jednej z jej ostatnich edycji). To raczej próba przyjrzenia się temu, jak Wacken wygląda na co dzień, zanim zabrzmia mocne, gitarowe akordy.

Choć pierwsze sceny filmu odnoszą się jeszcze bezpośrednio do festiwalu dokumentując stan tuż po jego zakończeniu (sprzątanie śmieci na polu namiotowym), już kolejne sekwencje przenoszą nas do sielskiej krainy małomiasteczkowego dostatku i nudy. Kamera wolno sunie główną ulicą Wacken kadrując schludne, zadbane domy. Młodą reżyserkę bardziej interesują jednak ich mieszkańcy. Tacy jak dwie nobliwe, siwowłose przyjaciółki popijające popołudniową herbatę, młode dziewczyny ćwiczące w domowej siłowni czy sąsiedzi rozgrywający przy piwie partyjkę gry w kości. Ale Wacken ma też swoje problemy (jak choćby migracja młodych ludzi) i małe tajemnice. I wcale nie jest tak senna, jakim wydaje się na pierwszy rzut oka. *I.C.*

Just as the church choir pipe up the chorus of „We praise you, dear Lord”, a few hundred metres away on the Black Metal Stage, a loud rumble can be heard. The lead singer of „Kreator” is bellowing „Enemy of God” into his microphone, roaring out his visions of death and the immortality of evil, brimming over with hatred.

At first glance, the cultural chasm that exists between the inhabitants of Wacken and the heavy metal fans who have travelled from all over the world to be here could not be greater. On one hand, lace shirts, golden crucifixes and dark single-breasted suits; on the other, black Lederhosen,

studded collars, tatoos of Satan and shoulder-length hair.

Once a year, on the first weekend in August, the tiny village of Wacken in Schleswig-Holstein bids farewell to the peace and tranquility that normally characterize this community of two thousand souls. It is then that the Wacken Open Air Festival takes place. Things all started 17 years ago in a barn full of a couple of hundred „headbangers”, with their numbers growing to a few thousand in the years which followed. The Wacken Open Air Festival has now become something of a place of pilgrimage for 40,000 heavy metallers from all over the world.

GITARY I KAŁASZE

Toumast – Guitars and Kalashnikovs | Toumast - Entre Guitare et Kalashnikov

Tuaregowie od wieków zamieszkiwali i przemierzali Saharę. Przez kilkaset lat byli bezskutecznie wypierani przez Arabów. Kres kolonializmu przyniósł wielkie zmiany w ich życiu. Świat Tuaregów został rozdarty między kilka państw. „Świat nie należy do nas, to my należymy do świata” – mówi lider zespołu Toumast, Moussa Ag Keyna. Zespół gra muzykę nazywaną „tuarekim bluesem”, etniczne, oryginalne rytmy zostały w niej wymieszane z elektrycznym brzmieniem gitary i zeuropeizowanym bitem. W wieku 15 lat Moussa Ag Keyna dołączył do Tuareckiego Frontu Wyzwolenia, rebe-

liantów walczących z Mali i Nigerią, szkolonych w libijskich obozach wojskowych. Po odniesieniu ran wymienił kałasznikowa na gitarę – wyjechał do Francji i zajął się muzyką. Dzięki zaangażowaniu zespołu, muzyka Toumasta stała się źródłem inspiracji dla setek saharijskich nomadów. Od dwudziestu lat zespół robi wszystko, żeby o historii jego ludu jak najwięcej mówiło się na całym świecie.

Film Dominique Margot to opowieść o muzycznej partyzantce i walce na polu bitwy. Muzyka jest integralnym elementem kultury Tuaregów, ze względu swój bojowy charakter bywała często zakazana przez administratorów Sahary. Drugi wątek filmu skupia się na walce o prawo do własnej historii i ziemi oraz bezradności Tuaregów wobec polityki państw zainteresowanych uranem, którego bogate złoża odkryto na terenach zachodniej Sahary. *M.B.*

Toumast – Guitars and Kalashnikovs retraces a part of recent history of the Tuaregs. Theirs is a fragmented history made of suffering, wandering, revolt and injustice – but also of travel, comfort and hope. Moussa Ag Keyna, ex-rebel and musician, guides us on these chance and complex trajectories. **Toumast – Guitars and Kalashnikovs**, filmed in 2008, coincided with this new page in the difficult history of the Tuaregs. A nurse from one of the branches of Areva in Niger, a young graduate and a leader of the revolt in Mali, all three engaged in the armed struggle, give their opinions, displaying from the inside the difficulties they endure. Now faced with stigmatisation and the violence of their states, the powers that be and foreign companies struggling between themselves to buy up mineral resources (oil, gas, uranium), and the infiltration of smuggling bands professing affiliation to Al-Qaeda, the Tuaregs are now, more than ever, forced into resistance.

In spite of all this, these people lead their lives and get organised. The sounds of their childhoods, like a ritual, rise and prolong an identity that is always in flux.

6

135

Szwajcaria, Francja/Switzerland, France 2009
86 min

Reżyseria/Directed by: Dominique Margot
Zdjęcia/Cinematography by: Matthias Kälin,
Patrick Ghiringhelli, Dominique Margot
Produkcja/Production: Maximage, SRG SSR idée suisse

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – The Pan African Film and Arts Festival
– Najlepszy film pełnometrażowy/Best Documentary Feature Competition
2010 – Visions du Réel

Muza i wena
Muse and Inspiration

7 INFERNO

Inferno | L'enfer d'Henri-Georges Clouzot

Francja/France 2009
93 min

Reżyseria/Directed by: Serge Bromberg, Ruxandra Medrea
Zdjęcia/Cinematography by: Jérôme Krumenacker, Irina Lubitchansky
Produkcja/Production: Lobster Films, France 2 Cinema

Wybrane nagrody i festiwale /Selected Awards and Festivals:

2010 – Cesar w kategorii: najlepszy dokument
/Cesar for Best Documentary
2010 – Sao Paulo International Film Festival
– Nagroda międzynarodowego jury za najlepszy dokument/International Jury Award for Best Documentary
2010 – Nagroda Etoile d'Or za najlepszy dokument
/Etoile d'Or for Best Documentary

Henri-Georges Clouzot to jeden z gigantów światowego kina. Twórca takich filmów jak *Widmo* czy *Cena strachu* łączył w swojej twórczości najlepsze cechy amerykańskiego i europejskiego kina – warsztatową precyzję i duchową głębię. Jego filmy, nazywane thrillerami egzystencjalnymi, uwielbiali zarówno wyrafinowani intelektualiści, jak i masowa publiczność.

W 1964, po dekadzie sukcesów, Clouzot postanowił zrobić film, który określi na nowo granice kina. Powstał scenariusz o mężczyźnie, obsesyjnie zazdrosnym o swoją młodą żonę (do tej roli zaangażowano Romy Schneider). Reżyser zaprosił do współpracy artystów z nurtu op-art, którzy pracowali nad efektami specjalnymi. Na wiele dni zamykał się z aktorami w halach zdjęciowych, zmuszając ich do wyczerpujących improwizacji przed kamerą, eksperymentując ze światłem, fakturą obrazu i nakładającymi się zdjęciami. Po przeniesieniu zdjęć w plener, reżyser zaczął tracić kontrolę nad filmem i popadł w konflikt z ekipą. W końcu z planu zabrała go karetka, z diagnozą zawału serca. Odnaleziony po 50 latach nieukończony film robi duże wrażenie: feeria barw przywodząca na myśl narkotyczne eksperymenty, atmosfera duszna od wyuzdanego erotyzmu.

Realizatorzy zadbali o odpowiednią oprawę swojego dokumentu – nagrali wspomnienia ludzi obecnych wówczas na planie (m. in. Costy-Gavrasa), poprosili także aktorów, by odtworzyli część niezrealizowanych scen ze skryptu Clouzota. Dzięki temu mamy choć namiastkę wiedzy, czym mogłoby być *Inferno*...
A.Z.-D.

In 1964, Henri-Georges Clouzot chose Romy Schneider, age 26, and Serge Reggiani, 42, to be the stars of L'ENFER. It was an enigmatic and original project with an unlimited budget that was to be a cinematic „event” upon its release. But after three weeks of shooting, things took a turn for the worse. The project was stopped, and the images, which were said to be „incredible”, would remain unseen. These images, forgotten for over half a century, were recently found and are more breathtaking than

legend had predicted. They tell us of a unique film about madness and jealousy, filmed in the first-person, the story of an ill-fated film shoot, and of Henri-Georges Clouzot, who had given free reign to his filmmaking genius. Never has Romy been so beautiful and hypnotic. Never will an auteur be as close and as passionately linked to a hero he has created.

KOMEDA – MUZYCZNE ŚCIEŻKI ŻYCIA

Komeda – A Soundtrack for Life

8

137

Krzysztof Komeda to polski lekarz, pianista jazzowy i kompozytor muzyki filmowej. Jego kompozycje zyskały w Polsce status kultowych. Są również znane na świecie. Dzięki kołyszance napisanej do *Dziecka Rosemary* Romana Polańskiego Komeda stworzył własną kartę w historii muzyki filmowej.

Melodyjne, często melancholijne dźwięki zdają się być podkładem muzycznym do jego własnego dramatycznego życiorysu. Komeda był symbolem artystycznej opozycji w komunistycznej Polsce lat 50. i 60. Wyjazd do USA był dla niego szansą na prawdziwą, międzynarodową karierę. Ale w roku 1969 kompozytor uległ tragicznemu wypadkowi i zmarł w wieku zaledwie 37 lat.

Filmowy esej *Komeda – muzyka życia* jest przede wszystkim refleksją na temat muzyki filmowej Komedy i jej odniesień do jego biografii. Ale to także współczesny dokument o postawie wobec życia w czasach społecznych, politycznych i kulturowych zmian w okresie powojennym, oraz o pracy i exodusie polskich artystów w latach 50. i 60. *(materiały producenta)*

Krzysztof Komeda – a Polish medic, Jazz pianist and film composer. His music gained cult-status in Poland. Everywhere else in the world especially his soundtracks stay in mind forever. With compositions like the lullaby for Roman Polański's Rosemary's Baby Komeda succeeded in writing his own chapter in the history of film music. The melodious, often melancholic sounds of his music seem to be like the soundtrack for his own dramatic life story: Komeda was an icon of artistic opposition to the communist Poland of the 50s and 60s. He left for America and discovered a completely different way of life. But in 1969 he has a tragic accident and dies at the height of his career only 37 years of age.

The film essay Komeda – A Soundtrack for a life is mainly a reflection on Komeda's soundtracks and their connection to his life. But it is also a contemporary document about the attitude to life in a time of social, political and cultural change after war, about work and exodus of Polish artist in the 50s and 60s.

Polska, Niemcy/Poland, Germany 2009
52 min

Reżyseria/Directed by: Claudia Butenhoff-Duffy

Zdjęcia/Cinematography by: René Dame

Produkcja/Production: Benedikt Pictures GmbH & Co. KG, Studio

Filmowe Kalejdoskop

Muza i wena
Muse and Inspiration

MIASTO ZNAKÓW

City of Signs | La Ciudad de los Signos

Hiszpania/ Spain 2009
63 min

Reżyseria/Directed by: Samuel Alarcón
Zdjęcia/Cinematography by: Javier Cardenete
Produkcja/Production: Samuel Alarcón producciones,
Real Academia de Espana en Roma

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Documenta Madrid
– Nagroda publiczności/Audience Award

W marcu 1980 niejaki Cesar Marcon postanawia przeprowadzić w Pompejach paranaukowy eksperyment, mający na celu utwalenie na taśmie głosów z przeszłości. Wbrew oczekiwaniom, taśmy nie rejestrują łacińskich dialogów, lecz... urywek rozmowy angielskich turystów. Po wnikliwym przesłuchaniu okazuje się, że jest to fragment ścieżki dźwiękowej kultowego filmu Roberto Rosselliniego, **Podróż do Włoch**. Zafrapowany tym odkryciem, Marcon postanawia umieścić kamerę, która przez dłuższy czas filmuje miejsce, gdzie taśma zarejestrowała głosy. Po kilku dniach, przeglądając materiały, ze zdumieniem dostrzega Ingrid Bergman przechadzającą się wśród ruin. Orientuje się, że ten fragment starożytnego miasta posłużył w 1953 roku za scenografię do filmu Rosselliniego.

W ten przewrotny sposób rozpoczyna się niezwykły esej o fenomenie twórczości Roberto Rosselliniego, który pozostając wierny neorealistycznej poetyce, potrafił ujawnić mityczny i symboliczny wymiar rzeczywistości. Twórcy filmu w błyskotliwy sposób opisują fenomen jego twórczości, skupiając się na filmach z lat 1945-1950. Odwiedzają miejsca, gdzie powstawały jego najsztywniejsze produkcje i w dzisiejszych pejzażach umieszczają postaci i fragmenty scenografii dzieł mistrza. Na naszych oczach wydarza się cud kina – czarno-biali bohaterowie przechadzają się wśród współczesnych Włochów, znów przeżywając swoje namiętności. Kino zapewniło im nieśmiertelność – bohaterowie filmów żyją w naszych wspomnieniach, są także częścią pamięci miast, w których odtwarzali swoje role. Będąc we Włoszech, wystarczy tylko wyteńczyć wzrok, by dostrzec Monicę Vitti uchylającą okiennicę lub Annę Magnani śpieszącą do kościoła..

A.Z.-D.

In March 1980, César Alarcón traveled to Pompeii on an ambitious project to collect "psychophonies" – electronic voice phenomena – from Vesuvius's great eruption that destroyed the city. After listening to all of his recordings, he finds that none contain sounds from the year 79 AD. However, one of the tapes

caught a much more recent and peculiar bit of conversation that César had heard somewhere before.

City of Signs is a journey through the films of Italian director Roberto Rossellini. His movies were a stiletto opening the breach through which all modern film would later pass. The spaces he used as locations in his films still conserve signs from the shooting, signs that form part of an immense city constructed behind both the living and the dead.

OSTATNI NOMADZI

Nömadak TX

10

139

Txalaparta to tradycyjny baskijski instrument perkusyjny. Wyglądem przypomina wielkie cymbały. Najciekawsze jest w niej to, że grać musi na niej dwóch muzyków. Powstający dźwięk jest efektem porozumienia i dialogu. Występ takiego duetu to niezwykle performance. Harkaitz Mtez de San Vicente i Igor Otxoa wspólnie tworzą zespół „Oreka TX”. Wierzą, że ich występ może być również momentem spotkania, nie

tylko między ludźmi, ale i kulturami. Tak rozpoczynają fascynującą wyprawę szlakiem dawnych i współczesnych Nomadów. Bohaterowie muzykują z Hindusami i odwiedzają osiadłych w Indiach, niegdysiejszych wędrowców Adivasi. W Laponii konstruują lodową Txalapartę, a w Maroku, w drodze na Saharę, tworzą ją z przydrożnych kamieni. W Mongolii wędrują i improwizują razem z tamtejszymi Nomadami.

Dokument Raüla de la Fuente to udane połączenie kina drogi i dokumentu kreatywnego. Film jest doskonale sfotografowany. Każda z podróży muzyków jest również próbą wizualnego i dźwiękowego uchwycenia charakteru odwiedzanego miejsca. Autorzy filmu koncentrują się na gestach i twarzach napotykanym ludzi oraz obserwują otaczający ich krajobraz. Dzięki doskonałej muzyce film jest obfitującym w niespodzianki, wielkim pasmem spotkań i rodzenia się przyjaźni. Txalaparta to nie tylko instrument, lecz również stan ducha. Muzycy wydobywają z niej jej niezwykłą siłę i zarażają swoją pasją wielu napotkanych ludzi. Oglądając dokument de la Fuente mamy wrażenie, że podziały między ludźmi to tylko złudzenie – w wielu potrzebach i pragnieniach jesteśmy do siebie bardzo podobni. *(katalog PDR 2007)*

Wonderful visuals, great music and experiences in intriguing places around the globe all contribute to this exciting journey. It starts when two musicians carve a Txalaparta out of wood. This traditional Basque instrument is played by two people at the same time, and the music arises from their encounter.

In search of new authentic sounds, the musicians travel to different parts of the world: they head to India to visit Mumbai and its passionate artists, spend time in the ancient village of Adivasi, go to a Sami community and perform with some great singers in Africa.

In the Arctic Circle, they play on ice and wood and chant various traditional songs. Each encounter results in unique music, and each is a surprising and exhilarating experience.

Hiszpania/Spain 2006
87 min

Reżyseria/Directed by: Raúl de la Fuente, Pablo Iraruru,
Harkaitz Mtez de San Vicente, Igor Otxoa
Zdjęcia/Cinematography by: Raúl de la Fuente
Produkcja/Production: Txalap. Art, Arena Comunicación, Parallel 40

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2006 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam,
MFF w San Sebastian/San Sebastián International Film Festival

Muza i wena
Muse and Inspiration

11

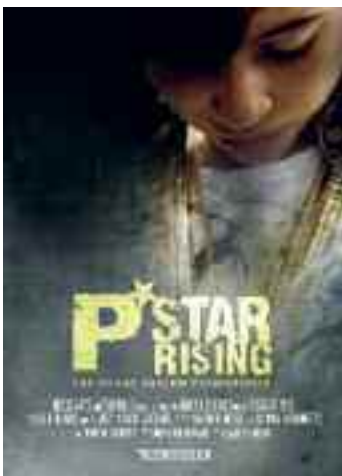
P - NARODZINY GWIAZDY

P-Star Rising

USA 2009
86 min

Reżyseria/Directed by: Gabriel Noble
Zdjęcia/Cinematography by: Gabriel Noble
Produkcja/Production: Noble Arts, Tru Films Brooklyn, NY

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Heartland Film Festival
– Najlepszy dokument pełnometrażowy /Best Documentary Feature
2009 – Heartland Film Festival
– Kryształowe Serce za najlepszy dokument pełnometrażowy
/Crystal Heart Award Documentary Feature

W latach 80. Jesse Diaz był wschodzącą gwiazdą hip-hopu. Z jego marzeń o wielkiej karierze nic jednak nie wyszło. Pocho- dzący z Kuby Jesse mieszka teraz w Harlemie i samotnie wy- chowuje dwie córki. Jedna z nich, Priscilla, zdradza talent muzyczny. W wieku 9 lat oznajmia, że chce być raperką. Od tej po- ry zaczyna występować jako P-Star i stopniowo wspinać się po szczeblach show-biznesu. Jesse pracuje na dwóch etatach i jest menadżerem córek. Wie, że by osiągnąć prawdziwy sukces, trzeba nie tylko ogromnego wysiłku i talentu, ale i łutu szczęścia. Priscilla wydaje się trochę zbyt dojrzała jak na swój wiek, ale w tej dzielnicy dzieci muszą szybko dorastać. Kradzieże, narkotyki (z uzależnieniem walczy matka obu dziew- czynek) – to tutejsza codzienność. Ale być może Priscilli uda się wyrwać z zakłętego kręgu biedy i patologii? Drobną dziew- czynka z burzą czarnych loków jest bystra, ma silną osobo- wość i – przynajmniej występując na scenie – wie, czego chce.

Reżyser Gabriel Noble poświęcił cztery lata śledząc wzloty i upadki rodziny Diazów w świecie show-biznesu i... w realnym życiu. Nie było im łatwo, bo startowali prawie z samego dna. Ale życie Diazów zmienia się na naszych oczach. Na początku filmowej historii ich mieszkanie w Harlemie to zagracona no- ra z jedną sypialnią, potem przeprowadzają się do kilkupoko- jowego apartamentu. A P-Star zamienia rap na ulicy na wystę- py w klubach i sesje w muzycznych studiach. **P - narodziny gwiazdy** to film o wielkich marzeniach małej dziewczynki. Marzeniach, która pomaga jej spełniać muzyka. *I.C.*

*A talented young hip-hop performer becomes the vehicle for her father's unfulfilled ambitions in the feature documentary **P-Star Rising**. At the dawn of hip-hop's breakthrough into the mainstream in the early 1980s, Jesse Diaz was poised for fame, success, and wealth – but a prison sentence soon quashed his dreams. Though Jesse manages to reclaim his life and regain custody of his two*

young daughters, lost to the foster care system while he was incarcerated and after their mother succumbed to drug

addiction, he struggles to support his family as a single dad. Broke, unemployed, and living in temporary housing, he pins his hopes for the family's fortunes on his youngest daughter, Priscilla AKA P-Star.

Recognizing Priscilla's natural musical talent and precocious personality, Jesse sets out to realize his deferred dreams of hip-hop stardom by making the nine-year-old the next rap phenomenon – „the youngest girl on the scene.”

*Filmed over four years, **P-Star Rising** follows Jesse and his daughters as they navigate the peaks and pitfalls of both the music business and family relationships.*

PAMIĄTKOWE FILMY PANA X.

The Souvenirs of Mr. X | Die Souvenirs des Herrn X

12

141

Pamiętkowe filmy Pana X to filmowe poszukiwanie istoty kina amatorskiego. Na pomysł filmu wpadłem latem 1998 r., gdy na pchlim targu natrafiłem na dwa pudła z taśmami Super 8. Uradowany swą zdobyczą, pospieszyłem do domu, by odkryć, że rzeczywistość znalazłem prawdziwy „skarb”: 60 rolek nagrań z uroczystości rodzinnych, świąt, ale też amatorskie „filmy fabularne”. Na przestrzeni kolejnych lat zgromadziłem ponad 2500 podobnych filmów...

Pamiętkowe filmy Pana X to filmowy hołd złożony wszystkim domorosłym filmowcom.

Pan X jest postacią symboliczną, reprezentuje zwykłego obywatela i jego marzenia o „robieniu filmów”. Jego filmy odzwierciedlają pragnienia większości ludzi: zobaczyć się na ekranie oraz uczynić wyjątkowymi codzienne wydarzenia; kręcić „filmy”, choćby miały być grane tylko we własnym salonie przed widownią złożoną z samych znajomych.

Film składa hołd chwilom uwiecznionym przez filmowych entuzjastów, które nie mają okazji zaistnieć przed szeroką publicznością; godzinom spędzonym na tworzeniu filmów, a także perełkom filmowym powstałym w ten sposób, nierzadko zabawnym czy wzruszającym... Mimo że najczęściej łądują w koszu na śmieci.

Arash T. Riahi, reżyser

The Souvenirs of Mr. X is a cinematic search for the essence of the amateur film. I got the idea for the film in the summer of 1998 when I found two boxes of Super 8 film at a flea market. Overjoyed with my discovery, I hurried home and discovered to my delight that I had indeed uncovered a real „treasure”. 60 rolls full of family celebrations, holiday sequences but also home-made „feature films”. As the years went by I collected over 2500 of these amateur films...

The aim of **The Souvenirs of Mr. X** is to pay homage to the different sorts of film-makers who created these works.

„Mr. X” is intended to be a symbolic figure, a representative of the normal citizen and his dream of „making movies”. His films are typical examples of the desires of many people: to see themselves on the screen and to make the unspectacular daily events of their lives something special, to make „movies” even if they are only shown in their own living room, and the audience consists only of their friends.

A tribute to the moments created by enthusiastic film-dreamers, which have always been denied public recognition. To the many hours they spent working on their movies, and to the film jewels created in this way, sometimes funny and sometimes moving... though they generally end up in the archives of the trash can.

Arash T. Riahi, director

Austria, Niemcy/Austria, Germany 2004
98 min

Reżyseria/Directed by: Arash T. Riahi
Zdjęcia/Cinematography by: Marco Zimprich
Produkcja/Production: Nikolaus Geyrhalter Filmproduktion,
Peter Stockhaus Filmproduktion

Muza i wena
Muse and Inspiration

13

ŚWIAT IONA B.

The World According to Ion B. | Lumea vazuta de Ion B.

Rumunia/Romania 2009
60 min

Reżyseria/Directed by: Alexander Nanau
Zdjęcia/Cinematography by: Alexander Nanau
Produkcja/Production: HBO Romania, Alexander Nanau Production

Ion B. jest 62-letnim bezdomnym. Jego łóżko – brudny materac piankowy – znajduje się na dnie osiedlowego zsypu. Ion codziennie sortuje śmieci mieszkańców całego bloku, łapczywie czytając wszelkie książki i czasopisma, na jakie natrafi. W latach 70. zaczął z nich tworzyć kolaże, które nazywa „swimi filmami”.

O pracach Iona przypadkiem dowiaduje się Dan Popescu, 33-letni właściciel galerii w Bukareszcie, który składa wizytę bezdomnemu. Ion pokazuje mu ponad 1000 kolaży. To czysty surrealizm i pop art z czasów, gdy taka sztuka była w Rumunii zakazana.

Zaledwie rok później Ion ma własny dom i jest zaliczany do najważniejszych współczesnych artystów rumuńskich. Jego prace są wystawiane w Londynie i Paryżu obok dzieł Warhola czy Duchampa.

Film przedstawia drogę Iona B. i jego przemianę z włóczęgi w uznanego artystę – Iona Barladeanu. Skupia się na sile wewnętrznej, która prowadzi go przez życie. tłum. M. N.

Ion B. is a 62 year-old homeless man. His bed is a filthy foam mattress at the bottom of a garbage chute. Ion sorts through the daily household garbage of the block, avidly reading the books, magazines and newspapers he finds. Since the 70s he has been creating collages from them that he „calls my films”.

Dan Popescu, a 33 year-old Bucharest art gallery owner, learns by chance of Ion's undiscovered work and decides to visit him. The homeless man shows Popescu over a thousand collages. Ion's art is almost pure surrealism, pop-art from a time when such artistic creations were forbidden and totally inaccessible to Romanians.

Only one year later, Ion lives in his own home and is recognised as one of the most important contemporary Romanian artists. His art is exhibited in London and Paris alongside the works of Andy Warhol and Marcel Duchamp.

The film shows the journey and transformation of Ion B. from tramp to internationally acclaimed artist Ion Barladeanu, focusing on the inner strength that has driven him throughout his life.

TATA ZZA ŻELAZNEJ KURTYNY

My Father, The Iron Curtain and Me

14

143

Jem (Jeremy Panufnik) jest twórcą muzyki młodzieżowej i animacji. Mieszka w Londynie, gdzie jest znany również jako DJ. Gdy jego ojciec miał tyle lat, co on teraz, czyli około czterdziestki, był już uznanym polskim kompozytorem. Komunistyczne władze chciały by był zagraniczną „wizytówką” polskiej muzyki, ale w 1954 roku Andrzej Panufnik* postanowił zerwać związki z reżimem. Wyjechał z kraju z postanowieniem, że nigdy doń nie wróci. Nie wierzył, że komunizm zostanie kiedyś obalony i że w 1990 roku, na krótko przed śmiercią, jeszcze raz stanie na ojczyznej ziemi.

Dla Jema przeszłość ojca była zawsze owiana tajemnicą. Ojciec nie opowiadał mu o Polsce, nie uczył języka. Dziś An-

drzej Panufnik kończyłby 94 lata. Do domu pod Londynem, w którym dalej mieszka jego żona Camilla i ciągle znajduje się jego pracownia, tradycyjnie zjeżdżają starzy przyjaciele, by uczcić jego urodziny. Jem chce porozmawiać z nimi o tym, o czym nie zdążył porozmawiać z ojcem. Jednak perspektywa angielska nie wystarcza. Jem jedzie do Polski, żeby zrozumieć dramatyczną biografię ojca, poznać jego dylematy i motywy ucieczki z kraju. Podróż w czasie śladami ojca jest przede wszystkim refleksją nad samym sobą. Jem, nie mając, w odróżnieniu od swojej siostry, klasycznego wykształcenia muzycznego, czuł się zawsze inny w rodzinie. Podróżując śladami Andrzeja Panufnika widzimy jednak, że syna cechuje ta sama wrażliwość, szczerłość i zaskakujące refleksje, co nigdyś ojca.

(www.gutekfilm.pl)

*Andrzej Panufnik (1914-1991) – wybitny polski kompozytor, od 1954 roku na emigracji w Wielkiej Brytanii. Twórca takich utworów jak: „Uwertura Bohaterska” (1952), „Koncert Fortepianowy” (1962), „Arbor Cosmica” (1983).

Jem (Jeremy Panufnik) is a London-based musician, animator and DJ. At his age, his father already was a famous Polish composer. Communist authorities decided to make Andrzej Panufnik* a „trademark” Polish musician abroad; he, however, decided to break his ties with the regime and left the country, convinced that he would never return. He did not imagine that one day communism would end and once again he would be able to visit his motherland.

For Jem, his father’s past is veiled in mystery, as he never heard any stories about Poland nor studied the language. Andrzej would now be 94 years old. As always, his old friends gather in the family house for his birthday. Jem wants to talk to them about things he never had a chance to speak about with his father. He also visits Poland to understand his father’s dilemmas and motives for leaving the country. This journey in the search for his father is also a time of reflecting upon himself.

*Andrzej Panufnik (1914-1991) – outstanding Polish composer, lived in Great Britain since 1954. Author of such works as „Heroic Overture” (1952), „Piano Concerto” (1962), „Arbor Cosmica” (1983).

Polska/Poland 2009
55 min

Reżyseria/Directed by: Krzysztof Rzączyński
Zdjęcia/Cinematography by: Michał Popieł-Machnicki
Produkcja/Production: TVP Kultura oraz TVP Program dla European Broadcasting Union

Muza i wena
Muse and Inspiration

ŻYCIE WEWNĘTRZNE GLENNA GOULDA

Genius Within... The Inner Life of Glenn Gould

Kanada, USA/Canada, USA 2009
86 min

Reżyseria/Directed by: Michèle Hozer, Peter Raymont
Zdjęcia/Cinematography by: Walter Corbett
Produkcja/Production: White Pine Pictures

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Toronto International Film Festival;
International Film Festival in Vancouver

„W zwykłym życiu jestem antybohaterem, ale rekompensuje to sobie marzeniami” – mówił o sobie Glenn Gould. Światowej sławy pianista debiutował w wieku 22 lat. Od razu stał się jednym z najbardziej uznanych muzyków, jedną z ikon swojego czasu, Jamesem Deanem muzyki. Rozwój mediów sprzyjał sławie pianisty. Być może dlatego życie Goulda jest tak dokładnie utrwalone w filmach, programach telewizyjnych i prasie. Jednak mimo ogromnego zainteresowania, mało komu udało przedrzeć się przez stworzoną przez niego fasadę. Michèle Hozer i Peter Raymont podjęli ambitną próbę rekonstrukcji biografii Goulda sięgając do wspomnień najbliższej rodziny, przyjaciół i współpracowników artysty. Do filmu włączyli wspaniałe archiwalia: wywiady, fotografie, nagrania z występów i prób oraz materiały dotąd nieznanne, takie jak krótki film zrobiony przez pisarza i fotografa Jacka Carrolla na Karaibach. Glenn Gould posiadał szczególny dar zjednywania sobie słuchaczy. „Uświadamiał nam, że możemy czuć i rozumieć więcej niż nam się wydawało” – wspomina jeden z muzyków. „Był zbyt trudny, by z nim mieszkać” – ripostuje Cornelia Foss, wieloletnia partnerka Goulda. U szczytu sławy pianista przerwał koncertowanie i wycofał się do prac studyjnych. Bez wątplenia łączył przeciwieństwa – był wybitną osobowością i równie wielkim dziwakiem. Hozer i Raymont zrobili wszystko, by w jego portrecie, obok blasku, nie zabrakło cieni. Stworzyli emocjonującą opowieść o człowieku dźwigającym brzemień sławy, ale też osamotnienia i izolacji, o artyście uwieczonym w egocentryzmie i prywatnych obsesjach.

M. B.

An enigmatic musical poet, world-renowned pianist Glenn Gould continues to captivate twenty-seven years after his untimely death.

Intimately revealing the man behind the myth, Genius Within: The Inner Life of Glenn Gould casts a fresh light on the mysterious pianist whose ideas were as controversial, and his private life as passionate, as his music.

The film features never-before seen footage of Gould, photographs and excerpts from his private home recordings and diaries, plus personal memories from Gould's most intimate friends and lovers, some who have never spoken about him publicly before.

Promised Cities

Promised Cities

THE PROMISED CITIES

Dwa kontynenty, trzy metropolie, miliony marzeń. Wielkie miasto mieni się światłami. Nie śpi. Działa jak magnes. Daje i żąda. ***Dlaczego ludzie ciągną do miasta i jakie nadzieje wiążą z przyszłością? Jakiego rodzaju obietnice i opowieści sprawiają, że wyruszają oni w drogę do metropolii lub tam pozostają?***

Zapowiedzi szczęścia, obietnice, miejskie przestrzenie i miejskie marzenia, ale również związane z metropolią iluzje – wszystkie te zagadnienia poddaje eksploracji ogromny, międzynarodowy projekt ***The Promised City***, realizowany w okresie od lutego do listopada 2010 w Berlinie, Warszawie i Mumbaju.

Przed dwoma laty Goethe-Institut w Warszawie i Mumbaju oraz Instytut Polski w Berlinie zaprosiły wybitnych kuratorów, intelektualistów i artystów do podjęcia wspólnych poszukiwań i działań w celu stworzenie szeregu projektów kulturalnych. Efektów tej międzynarodowej współpracy – licznych nowych produkcji ze wszystkich dziedzin sztuki, poświęconych naszemu miejskiemu światu i topografii życia codziennego – będzie można doświadczyć w trakcie licznych wydarzeń w Berlinie, Warszawie i Mumbaju.

The Promised City łączy trzy punkty na mapie świata, tworząc niezwykłą konstelację. Ale ten trójkąt nie jest jedynym możliwym układem. Te trzy metropolie są egzemplifikacją wielu innych miejsc na świecie, gdzie w podobny sposób następuje kondensacja polityki i ekonomii, przemysłu informacyjnego i rynkowego, konsumpcji i komercji. Są one reprezentatywnym przykładem ruchów społecznych, nowych pomysłów na życie i eksperymentów artystycznych. Sądzę, że aby pojąć magnetyczne oddziaływanie mega-miast, należy przyglądać się każdemu z nich z osobna. Nowy Jork nie jest tym samym co Szanghaj

czy Warszawa. Łączy je jednak potęża miejsca, w którym od wieków skupiają się zarówno handel, jak i procesy przemian kulturowych. Kto pragnie uciec od ubóstwa, często nie ma innego wyboru niż podążać za wizją pracy i pieniędzy w wielkim mieście. Znaczące giełdy zawsze mieściły się w metropoliach, niektóre miasta – tak jak Warszawa czy Mumbaj – obwieszono są billboardami kuszącymi do zakupu określonych towarów. Pieniądz, zarobki, konsumpcja stanowią siłę napędową metropolii i państw. W mega-miastach następuje kondensacja nie tylko władzy pieniądza, lecz również politycznych, medialnych, naukowych i kulturalnych ośrodków decyzyjnych. Równocześnie permanentnie konstytuuje się w nich nowa mentalna i lokalna przestrzeń dla innowacyjnych działań społecznych i kulturalnych. Miasta rodzą obietnice otwierając przestrzeń dla różnorodnych i mieszanych tożsamości, tworzą możliwość włączenia ich wszelkich aspektów w rozmaite miejskie strefy i społeczności, a tym samym wtopienia ich w siebie – w metropolię.

Katalizatorem ułatwiającym wzajemne zrozumienie jest zastosowany w ***The Promised City*** efekt lornetki: Mumbaj w Indiach, paradygmatyczne mega-miasto, poszerza horyzont wzajemnej obserwacji i wyostrza spojrzenie na kwestie poruszane w projekcie, wykraczając poza granice ich regionalnego znaczenia. Na przykładzie Mumbaju można przestudować istotę obietnic szczęścia w miastach in nuce. Realia wielkich europejskich metropolii ukazują się tu jakby w drastycznym powiększeniu, przejawskrawione. Jednocześnie zaskakują cechy wspólne, w podobny sposób oddziałujące na poszukiwanie szczęścia w miastach, niezależnie od kontynentu.

Pokazywany w ramach festiwalu Planete Doc Review cykl filmów dokumentalnych ***Promised Cities*** poszerza ogląd o szereg innych, wielkich miast świa-

ta, wprowadzając niejako tematyczną „globalizację” i wychodząc poza wąskie ramy trójkąta Berlin-Warszawa-Mumbaj. Metropolie takie jak Bogota, Szanghaj, Sao Paulo, Nowy Jork czy Kair stają się obszarem poszukiwań odpowiedzi ma nowe lub w inny sposób przez twórców filmowych postawione pytania. Cieszyć się, że już po raz trzeci Goethe-Institut w Warszawie i festiwal Planete Doc Review zaprezentują miłośnikom filmu dokumentalnego wspólny cykl, tym razem poświęcony różnorodności życia w wielkich miastach naszego globu.

Łączę serdeczne pozdrowienia,

dr Martin Wälde

THE PROMISED CITIES

Two continents, three metropolises, millions of dreams. A huge city never sleeps. It is a magnet, with its scintillating lights. It gives, and it demands. Why do people move there and what hopes do they have for their future? What tales and what promises get them to start their journey to a metropolis, or hold them once they arrive?

*Visions and promises of happiness, urban spaces and dreams as well as urban illusions that are attached to any metropolis, are all explored within the vast international project entitled **The Promised City**, carried out between February and November 2010 in Berlin, Warsaw and Mumbai.*

Two years ago, the Goethe-Institut in Warsaw and Mumbai and the Polish Institute in Berlin invited outstanding curators, intellectuals and artists to undertake joint explorations and actions, with the aim of creating several cultural projects. The effect of this international cooperation: numerous new productions in all branches of the art world, devoted to urban worlds and the topographies of everyday life, will be ready to be experienced at several events in Berlin, Warsaw and Mumbai.

*The **Promised City** project connects three diverse points of the globe in an extraordinary constellation. Yet this triangle is not the only possible configuration, as those three metropolises epitomise other places the world over where politics, the economy, the information and entertainment industries – essentially global consumption and commerce – are concentrated in a similar way. They are representative of social movements, new modes of existence, artistic experiments. In order to understand the magnetic influence of mega-cities, one has to view each of them*

in isolation. New York is different from Shanghai or Warsaw, for example. What connects them all, however, is a potency they possess – the potency characteristic to places where processes of cultural transformation have coalesced for centuries.

Whoever desires to escape poverty often has no other choice but to follow the vision that employment and money charts in the big city. The great stock exchanges have always been located in metropolises; some cities – Warsaw and Mumbai among them – are plastered over with advertising billboards, a constant temptation to buy goods. Currency, wages and consumption are the motor of metropolises as much as of states. Yet it is not only the power of finance, but also the decision-making centres of politics, the media, science and culture that converge in the mega-cities. At the same time, they constitute a new and permanent space, both mental and actual, for innovative social and cultural actions. Generating promises by their very being, cities provide space for diverse and mixed identities and create opportunities for integrating all aspects of those identities into the city's various spheres of influence, amalgamating them all into the single organism that is a metropolis.

*The „telescope effect“ applied in **The Promised City** project provides a catalyst that facilitates mutual understanding. Mumbai in India, a paradigmatic mega-city, broadens the horizon of observation and sharpens the focus on questions posed within the project, transcending the limits of their regional importance. The example of Mumbai permits us to explore the essence of the promises of happiness, illustrating as it does the realities of the great metropolises of Europe in a more exaggerated manner; it is a grotesque enlargement or amplification of the idea of the mega-city. The common features of these cities are surprising,*

as is the similarity of manner in which they affect, regardless of the continent, the human quest for happiness in the city.

*The **Promised Cities** cycle of film documentaries, shown as part of the Planete Doc Review Festival, broadens the view to include several other great metropolises all over the world, moving beyond the framework of the Berlin–Warsaw–Mumbai triangle and introducing a kind of “thematic globalization” Answers to questions that are new or innovatively posed by the filmmakers are sought in such metropolises as Bogotá, Shanghai, São Paulo, New York and Cairo. I am delighted that the Goethe-Institut in Warsaw and the Planete Doc Review Festival are able to present to the enthusiasts of film documentary, for the third time, a joint cycle: this time, our topic is the diversity of life in various metropolises of our planet.*

With kind regards,

Dr Martin Wälde

Co roku szczególne miejsce w programie festiwalu Planete Doc Review zajmuje sekcja filmowa współorganizowana z Goethe-Institut w Warszawie. W 2010 jest ona poświęcona szczególnemu tematowi – obietnicom i wyzwaniom miast. Połowa z nas – mieszkańców ziemi – żyje w mieście. Demografowie przewidują, że liczba ta wzrośnie aż do 80% w ciągu najbliższych 20 lat. W sekcji **Promised Cities** festiwalu Planete Doc Review postawił sobie wyzwanie zobrazowania tego, czym są współczesne miasta, jak miasto i miejskość zyskują nowe wymiary i znaczenia.

Miasto i film są ze sobą nierozzerwalnie związane. Kinematograf narodził się na fali wynalazków rewolucji przemysłowej, która prowadziła do urbanizacji. Pierwsi reżyserzy dokumentowali dworce i fabryki, a kina były ulubionym miejscem miejskiej rozrywki.

Dzisiaj kino wciąż jest oknem na świat, a film dokumentalny jest najlepszą formą spotkania z Innym. Sekcja **Promised Cities** przenosi nas na krańce świata, jest zbiorem najnowszych, niedostępnych w Polsce, nagradzanych na światowych festiwalach dokumentalnych produkcji z tak różnych krajów jak m.in. Bułgaria, Dania, Chiny czy Japonia. Pokazuje wspólne dla mieszkańców miast na całym świecie marzenia, potencjał miejskiej masy i zmagania z wynikającymi z rosnącego zaludnienia problemami infrastrukturalnymi.

Gdy patrzymy na miasta z daleka, wydają się podobne: wysokie budynki tworzą archetypiczną wręcz linię wieżowców na tle nieba. Jednak kiedy kamera podjeżdża bliżej, dostrzegamy, że każde miasto jest inne. Na wysokości chodników i wysoko, za oknami mieszkań szklanych domów rozgrywają się miliardy historii.

Szeroki wybór filmów sekcji **Promised Cities** ukazuje dwoistość społecznej i kulturowej tkanki miejskiej: jej jednorodność i zarazem różnorodność.

Promised Cities to również obraz wielości form w fil-

mie dokumentalnym. W programie znalazły się m.in. eksperymentalna, czarno-biała impresja (**Zakłócenia porządku**), 4-odcinkowa seria dokumentów **Cities on Speed** czy **Megamiasta** – obraz mistrza dokumentu – **Michaela Glawoggera**, autora znanego polskiej publiczności filmu **Śmierć człowieka pracy**.

Program **Promised Cities** to nie tylko filmy. W tym roku na festiwalu Planete Doc Review swoją obecność zaznacza Nowe Media – w programie znalazło się np. spotkanie z pionierem nowych technologii, nagrodzonym Oscarem **Martinem Strange-Hansenem**. Podczas otwarcia festiwalu odbędzie się multimedialna impreza taneczna, łącząca muzykę i wizualizacje zmontowane na podstawie filmów z serii **Cities on Speed**.

Uzupełnieniem programu jest debata z czołowymi postaciami sceny kulturalnej i społecznej Warszawy, m. in. z ministrem kultury Bogdanem Zdrojewskim oraz założycielką Fundacji Bęc Zmiana Bogną Świątkowską. Spotkanie będzie okazją do zastanowienia się, czy Warszawa – nie reprezentowana filmowo w sekcji – ma szansę stać się nowoczesną metropolią i czym jest owo tytułowe miasto marzeń.

Anna Desponds

In the program of each year's Planete Doc Review Festival, a special place is held by the film section developed in cooperation with the Goethe-Institut in Warsaw. In 2010, this section is devoted to a truly exceptional topic – the promises and challenges presented by cities. Half of planet Earth's inhabitants dwell in cities, and demographers predict that over the next two decades this number will rise to no less than 80%. The section of the Planete Doc Review Festival entitled **The Promised Cities** has the purpose of expressing what contemporary cities are like and how new dimensions and meanings get attached to the concepts of a city and urbanity.

Cities and filmmaking are irrevocably combined. The cinematograph was invented as one of great developments of the Industrial Revolution that led to widespread urbanisation. The first filmmakers documented railway stations and factories, and cinemas were the favourite place for urban entertainment.

Today, cinema is still a window to the world, and documentary films are the most effective method of getting acquainted with Otherness. **The Promised Cities** section transports the audience to the ends of the world – it is a collection of the most recent documentaries, prizes awarded at international documentary film festivals, yet unavailable in Poland. Produced in countries as diverse as Bulgaria, Denmark, China or Japan, they show what city-dwellers the world over have in common: their dreams, the potential of urban mass, and the struggle with infrastructure problems which arise from growing population.

Viewed from afar, all cities seem similar: high-rise buildings create the archetypal skyline. Yet when the camera approaches closer, each city reveals its unique features. Billions of individual narratives are played out,

on the ground level pavements as much as high up behind the glass panes of tower blocks. The wide selection of films presented in **The Promised Cities** section illustrates the bipolarity of social and cultural urban matter, diverse yet homogenous at the same time.

The Promised Cities also exemplifies the multiplicity of forms and approaches in documentary filming. The program features an experimental black-and-white impression **Disorder**, a four-part documentary series **Cities on Speed**, and **Megacities** – a picture by Michael Glawogger, a master of documentary filmmaking, well known to Polish audiences thanks to his film **Workingman's Death**.

The Promised Cities program embraces more than just films. This year, the Planete Doc Review Festival is marked by the arrival of the New Media, with a scheduled meeting with the Oscar-winning Martin Strange-Hansen, a pioneer of new technologies, and the opening ceremony which includes a multimedia dance party combining music and visual displays based on the **Cities on Speed** documentary series.

The program is completed by a debate which brings together the leading figures of Warsaw's cultural and social scene: Minister of Culture Bogdan Zdrojewski, founder of the Bęc Zmiana Foundation Bogna Świątkowska and others. This meeting presents an opportunity for an inquiry into whether Warsaw, which is, after all, not represented in the film section, stands a chance of ever becoming a modern metropolis, and what the Promised City of dreams may be like in reality.

Anna Desponds

1 EUROPOLIS. MIASTO W DELCIE

Europolis – The Town of the Delta | Evropolis - gradyt na deltata

Austria, Bułgaria, Rumunia/Austria, Bułgaria, Romania 2009
80 min

Reżyseria/Directed by: Kostadin Bonev
Zdjęcia/Cinematography by: Konstantin Zankov, Dimitar Mitov
Produkcja/Production: Two and Half Film company,
Enkidu Filmproduktion

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Sofia Film Festival, Yerevan International Film Festival
2009 – Bulgarian Non-Fiction Film Festival Plovdiv
– Grand Prix „Golden Rhyton”

Sulina to niewielkie rumuńskie miasteczko w delcie Dunaju. Nie ma do niego żadnego dostępu lądowego. Według Andrzeja Stasiuka to miejsce, gdzie „kończy się kontynent i dobiegają kresu zdarzenia”. Jeszcze na początku XX wieku Sulina była dobrze prosperującym portem, trzecim pod względem ważności w Europie – stolicą europejskiej rzecznej żeglugi. Dzisiaj to odizolowane od reszty świata miejsce powoli zamiera. W 1933 roku Eugeniu Botez, inżynier i komendant portu w Sulinie, wydał pod pseudonimem Jean Bart powieść **Europolis**. Przedstawia w niej pesymistyczną wizję przyszłości – twierdzi, że pewnego dnia z jego miasteczka nic nie zostanie. W czasach Boteza Sulina tętniła jeszcze życiem, do portu codziennie przybijały statki z całego świata. Okazało się jednak, że jego wizja była pro-roczna.

W filmie Kostadina Boneva spotykamy obecnych mieszkańców tego miasta duchów. Marynarza Jakuba, krawca Wasyla, który stracił nogę w czasach II wojny światowej, grabarza Pawła, artystę i byłego przemytnika Kristina oraz dziesięcioletniego Mariusza. Poznajemy ich wspomnienia i przygody, powtarzane od lat legendy oraz wyobrażenia ostatnich mieszkańców Suliny o świecie i o przyszłości. Najbardziej wymowną pamiątką po bujnej przeszłości miasteczka jest unikalny cmentarz. Obok siebie leżą na nim angielscy marynarze, francuscy kucharze, greccy piraci, bułgarscy górnicy, żydowski kupcy i tureccy żołnierze. *I.C.*

*In 1933 Eugeniu Botez, an engineer by profession and a commandant of the harbour of Sulina, wrote a novel. He entitled it **Europolis** and signed it under the name of Jean Bart. A year later he died. In this strange novel Jean Bart prophecies that one day nothing will be left from the town, once full of life. With the death of Europolis Europe will be slowly dying in pains. A few years later his prophecy started to come true...*

Snapping at the land between the many branches of the

river, Sulina is the Town of the Danube Delta. The film tell the story of this city, the story of its rise and fall, of its today's citizens, as well as of the people who once lived there.

ITO. KAPŁAN W WIELKIM MIĘŚCIE

Ito / Diary of an Urban Priest | Seitti – kilvoittelijan päiväkirja

Yoshinobu Fujioka był kiedyś bokserem, ale zrezygnował z kariery po kontuzji oka i załamaniu psychicznym. Potem został... buddyjskim mnichem. Teraz mieszka w tokijskiej dzielnicy Shinjuku i – oprócz bycia duchownym – prowadzi mały bar. Tu przekazuje nauki Buddy swoim klientom. Pełniąc swoją duchową posługę, spotyka się z tymi, którzy najbardziej potrzebują jego pomocy. Takimi jak cierpiąca na bezsenność więźniarka Mochizuki, odsiadująca wyrok za zabicie swojego brutalnego męża. Yoshinobu pociesza też mężczyznę w żałobie, który niedawno pochował swojego ojca i nie znajduje pokrzepienia w religijnych rytuałach pogrzebowych. Potem dyskutuje z byłym pracownikiem swo-

jego baru, muzykiem Sekizawą. W końcu jesteśmy świadkami trudnej rozmowy Yoshinobu z matką, która zostawiła go pod opieką babki, gdy miał dwa lata.

Ito. Kapłan w wielkim mieście to niejako trzy historie: relacja z wędrownki młodego człowieka szukającego swojego celu w życiu, impresja o nocnym życiu Tokio widziana jego oczami oraz – bardzo charakterystyczna dla dzisiejszych czasów – opowieść o egzystencjalnej samotności. Intymnemu tematowi odpowiada dopracowana forma produkcji – zrealizowanej głównie statycznymi ujęciami i filmowanej nocą. Twórczyni filmu, Pirjo Honkasalo, to uznana reżyserka i operatorka fińska. W Polsce widzieliśmy (w kinach i na PDR) jej wielokrotnie nagradzany (m. in. na festiwalach w Amsterdamie, Salonikach i Wenecji) film *Trzy pokoje melancholii* z 2004 roku.

Set in Tokyo, Ito / Diary of an Urban Priest tells the story of Yoshinobu Fujioka, a young Buddhist priest, and his fervent search for the meaning of life amid oppressive dreams, back alleys of the city and the darkness of the human mind. Yoshinobu hears confession in a women's prison, bars and an old geisha house while the many layers of nocturnal Tokyo and unpredictable memories are twisted into a web that drives people face-to-face with one another. Dreams, reality and fiction are blended in this study of the complexity of the human mind, which takes us on an exploration of memory while facing oneself and encountering others.

2

151

Finlandia, Japonia/Finland, Japan, 2009
111 min

Reżyseria/Directed by: Pirjo Honkasalo
Zdjęcia/Cinematography by: Pirjo Honkasalo, Marita Hällfors
Produkcja/Production: Millennium Film Oy, Baabeli, Cosmo Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOK Leipzig
2010 – !f Istanbul AFM International Independent Film Festival,
Full Frame Documentary Film Festival

Promised Cities
Promised Cities

KAIR W ŚMIECIACH

Cairo Garbage

Dania/Denmark 2009
58 min

Reżyseria/Directed by: Mikala Krogh
Zdjęcia/Cinematography by: Sherief Elkatscha
Produkcja/Production: Nimbus Film

Zaskakująco prawdziwa, filmowa podróż do Kairu – dwunastomilionowego, ogromnego, brudnego i pełnego śmieci miasta. Ludzie zarabiają tu na życie segregując odpadki, a mimo to egipska metropolia niemal dusi się w ich zalewie.

Sytuacja od dawna wymknęła się spod kontroli. Popsute jedzenie, papier, plastikowe opakowania i puszki porzucane po ulicach przyciągają szczury i insekty. Pozbawione kontroli wysypiska śmieci powiększają się w szybkim tempie. Zabierają coraz to nowe połacie miejskiej przestrzeni, co stanowi poważne zagrożenie nie tylko dla miasta, ale i jego mieszkańców, narażając ich na choroby i epidemię.

W Kairze każdy ma własną metodę na pozbycie się śmieci, ale dotychczas nikomu nie udało się wymyślić skutecznego sposobu rozwiązującego tę kwestię. W poczuciu desperacji władze miasta zdecydowały się na wynajęcie włoskiej firmy, której zadaniem jest oczyszczenie Kairu i poinstruowanie mieszkańców, jak odpowiednio segregować śmieci.

Kair w śmieciach to poruszający portret społeczności wielkiej metropolii, widzianym jednak nie z perspektywy obyczajów i kultury żyjących w niej mieszkańców, ale produkowanych przez nich śmieci. *A. P.*

Cairo is the mother of all garbage cities. The streets are drowned in waste and entire social groupings survive solely

through collecting, sorting and selling the left-overs of other people. The garbage people, as they are called, live a parallel life in the foul-smelling neighbourhoods of Cairo, while the city's authorities are feverishly trying to convince their citizens about the advantages of modern renovation. The restaurant owner, the private garbage companies and local associations are all trying to do something about the 10,000 tonnes of garbage that is produced in Cairo every single day. And while the authorities are discussing, the companies are dreaming and the people's associations are moralising, the garbage people are celebrating a wedding in the church of trash – surrounded by exactly the garbage that the entire city is trying to get rid of. A grimy story that is hard to wash off.

MEGAMIASTA

Megacities

4

153

Nowy Jork, Meksyk, Bombaj, Moskwa. I ich mieszkańcy. Ale nie ci z pierwszych stron gazet czy kronik towarzyskich. Bohaterami filmu Michaela Glawoggera, autora *Śmierci człowieka pracy*, są bezimienni mieszkańcy współczesnych wielomilionowych metropolii, których zazwyczaj mijamy obojętnie na ulicach. Nędzarze, drobni uliczni handlarze, kilkunastoletni narkomani, prostytutki. Znakomicie zrealizowane *Megamiasta* mają podtytuł **12 opowieści o przetrwaniu...**

Meksyk. El Kukin, czyli Ernesto Martinez Libera, na co dzień obsługujący śmieciarkę, chce być gwiazdą piłki nożnej. Bombaj. Sianka kiedyś sprzedawał balony; teraz ma projektor i „uszcześliwia dzieciaki” pokazując im stare filmy. A przy okazji zarabia. Nowy Jork. Młody mężczyzna sprzedaje na ulicy wyprodukowane w Bombaju koszule. „Dwie za pięć dolarów” – reklamuje. W mieście Meksyk też kwitnie handel uliczny. Państwo Rodriguez mają pięcioro dzieci. Żeby utrzymać je i siebie, codziennie sprzedają rosół gotowany na kurzych łapkach. Moskwa. Nastoletni żebrak prosi o „parę drobnych na chleb”. Ale potem, razem z kolegami, i tak wszystko przepija. Meksyk. Mariana Gonzales, pseudonim artystyczny Kasandra, pracuje 7 dni w tygodniu jako striptizerka w nocnym klubie. Wychowuje troje dzieci. Chce kupić kawałek ziemi, za który nie będzie płacić czynszu. Bombaj. Dziewczyna śpiewa w zatłoczonym pociągu piosenkę, której treści nie znamy, ale możemy się domyślać. Pewnie śpiewa o takich jak ona – ludziach z marginesu próbujących jakoś przetrwać. I o tym, o czym marzą.

A marzą wszyscy. O lepszym życiu, o nowym domu, o wycieczce do Los Angeles. I dla większości z nich tylko te marzenia nadają ich życiu sens.

I. C.

Bombay, Mexico City, Moscow, New York: seductive yet repellent monsters. This contradiction insinuates itself into the daily lives of those who populate these megacities. The film's 12 chapters tell the tales of: Shankar, the Bioscope Man; Modesto, the chicken feet vendor; Baba Khan, the paint recycler; Nestor, the trash scavenger; Oleg, Borya, Kolya and Misha, the street kids; Cassandra, the performer; Larissa, the crane driver; Toni, the hustler. Day in, day out they all set about their struggle for survival with ingenuity, intelligence and dignity. And they all share a single fantasy: the dream of a better life.

Austria, Szwajcaria/Austria, Switzerland 1998
90 min

Reżyseria/Directed by: Michael Glawogger
Zdjęcia/Cinematography by: Wolfgang Thaler
Produkcja/Production: Fama Film AG, Lotus Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

1998 – Sao Paulo International Film Festival
– Nagroda Jury za najlepszy film dokumentalny
/International Jury Award Best Documentary
1998 – Viennale – Vienna Film Award
1999 – San Francisco International Film Festival – Golden Spire
1999 – Vancouver International Film Festival
– Najlepszy dokument/Best Documentary Feature

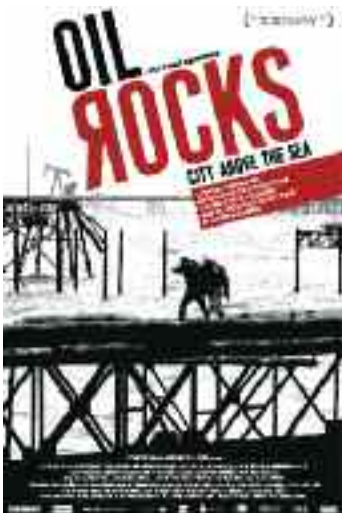
Promised Cities
Promised Cities

Szwajcaria / Switzerland 2009
52 min

Reżyseria/Directed by: Marc Wolfensberger
Zdjęcia/Cinematography by: Jón Björgvinsson
Produkcja/Production: Intermezzo Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected festivals and awards:
2009 – Visions du Réel

5 MIASTO NA MORZU

Oil Rocks | Cite du Petrole

Udział w II wojnie światowej kosztował Związek Radziecki nie tylko życie kilku milionów ludzi, ale również stratę ogromnych zasobów bogactw naturalnych, w tym najcenniejszego z nich – ropy. Tuż po zakończeniu zmagani wojennych radzieccy naukowcy rozpoczęli przeczyszczenie gigantycznego Imperium w poszukiwaniu „czarnego złota”. Kraj Rad stał bowiem do kolejnej bitwy – tym razem przeciwnik był o wiele potężniejszy, a los potyczki nieznany. Ponaglani przez Wielkiego Językoznawcę do desperackich poszukiwań geolodzy znaleźli na pasie płytkiej wody pośrodku Morza Kaspijskiego wystające ponad powierzchnię czarne skały, a pod nimi ogromne złoża ropy. Stalin postanowił – bez względu na koszt – utworzyć na pełnym morzu ośrodek wydobywania ropy. W 1949 rozpoczęła się tam budowa miasteczka pod nazwą Naftowe Kamienie. Rozmach budowy przyćmił wszystkie dotychczasowe twory chorego umysłu Stalina. Ściągnięci z całego ZSRR więźniowie i komsomolcy wybudowali na środku morza 300 kilometrów mostów łączących 2000 szybów naftowych, a także – fabrykę lemoniady, bloki mieszkalne i dom kultury. Mawiano, że ZSRR w jednym punkcie wygrał zimną wojnę – Naftowe Kamienie pozostawały w tyle najśmielsze wizje z hollywoodzkich filmów SF.

W 1991 roku, po rozpadzie ZSRR, miasteczko znalazło się w granicach Azerbejdżanu. Realia ekonomiczne sprawiły, że Naftowe Kamienie ulegają powolnej degradacji. Duża część miasta wciąż działa – na stałe mieszka tu około 2500 ludzi. Film, bogato ilustrowany archiwaliami, jest historią ich losów. Jego twórcy byli pierwszą zachodnią ekipą filmową, której pozwolono dopłynąć do Naftowych Kamieni. *A.Z.-D.*

Oil Rocks – behind the enigmatic name lies the first and largest offshore oil-platform ever built, a vast city in the middle of the Caspian Sea, built by Stalin in 1949.

60 years on, Oil Rocks is still operational and the first western film crew ever receives access. Just imagine: 300 kilometres of bridges, thousands of oil workers, hundreds of

platforms, up to nine-storey buildings, a park and sports field, nothing less than an oil-rig Atlantis, only real.

Combining archive footage from the Soviet era and the exclusive new footage, the film tells the story of this timeless place and its inhabitants. It's the first time a Western film crew is allowed to film on the Oil Rocks since the site's creation.

MOST W MUMBAJU

Mumbai Disconnected

6

155

Pełna humoru filmowa opowieść o dwudziestomilionowym Mumbaju, który niczym nafaszerowany sterydami organizm rozwija się w gwałtowny i niekontrolowany sposób. Miasto zmienia się co prawda w jedną z największych metropolii świata, ale jego infrastruktura jest całkowicie zaburzona. Codziennie w poszukiwaniu pracy przybywa tu około 1000 osób. Przeludnione miasto nie jest w stanie podjąć temu wyzwania, a życie w nim stało się trudne do zniesienia. Bombaj tonie w śmieciach i boryka się z niesprawnym miejskim transportem. W przepełnionych środkach transportu dochodzi do wypadków, w których codziennie ginie 13 osób. Problemem są również ogromne korki, bowiem na ulicach pojawia się coraz więcej tanich mini samochodów, zwanych Nano.

Niektórzy mieszkańcy próbują toczyć prywatną walkę z chaotyczną i nieprzychylną infrastrukturą miasta. Venna

Singhal urodziła się w Mumbaju i od 39 lat mieszka w urokliwej dzielnicy, na Peddar Road. Przewodniczy stowarzyszeniu, które walczy przeciwko budowie naziemnych autostrad. Jej zdaniem zwiększą one, i tak duże, zanieczyszczenie miasta o 540 procent. Pan Das jest zastępcą szefa firmy Maharashtra State Road Development, której zadaniem jest rozbudowa dróg i mostów. Das próbuje zrealizować ten projekt, ale napotyka na szereg przeszkód. Yassin jest z kolei jednym z miliona przyjezdnych poszukujących w Mumbaju pracy. Mieszka z rodziną w północnej dzielnicy, na obrzeżach miasta, a do pracy dojeżdża przepełnionym pociągami. Handluje zabawkami, a jego największym marzeniem jest kupno samochodu Nano.

Wszyscy trzej próbują znaleźć swój własny sposób na aklimatyzację i przetrwanie w tej prężnie rozwijającej się metropolii.

A. P.

Like a city on steroids Mumbai is growing to become one of the world's biggest megacities. But it's all happening on a narrow peninsula with an infrastructure on the verge of complete collapse.

Every day, 10-12 people die from falling off the overcrowded public trains. On the roads cars come to a stand-still in serial traffic jams. And to make matters even worse, the nano, India's new popular and affordable mini car, has just been launched. Through three interwoven human stories we meet the people at the frontline of Mumbai's infrastructural battle: the migrant Yasin, who dreams of owning his own car as he struggles to make the morning train; Venna, a senior citizen turned activist who battles against the construction of a new elevated highway that will ruin her beloved neighborhood; and Mr. Das, the vice president of Maharashtra State Road Development Corporation, who is struggling to get Mumbai's traffic moving against all odds. Can their conflicting hopes and dreams for the future of Mumbai ever come true? One thing is certain: urban planning is not easy in the world's largest democracy!

Dania/Denmark 2009
58 min

Reżyseria i zdjęcia/Directed and cinematography by: Camilla Nielsson,
Frederik Jacobi
Produkcja/Production: Uprfront Films

Promised Cities
Promised Cities

7 SZANGHAJ – W POSZUKIWANIU MIEJSCA

Shanghai Space

Dania/Denmark 2009
58 min

Reżyseria/Directed by: Nanna Frank Møller
Zdjęcia/Cinematography by: Nanna Frank Møller, Ke Dingding
Produkcja/Production: Bastard Film A/S

Co roku populacja Szanghaju zwiększa się o pół miliona. Codziennie jest oddawany do użytku nowy budynek, który zabiera kolejne połacie ograniczonej miejskiej przestrzeni. Lokalne władze zostały zmuszone do desperackiego poszukiwania nowych form rozwoju miasta, a jego mieszkańcy nie mają wyjścia – muszą przystosowywać się do ciągle zmieniającego się otoczenia.

W biurze na dwudziestym piętrze wieżowca profesor Yu Shu uczy młodych urbanistów. W rękach ich pokolenia leży przyszłość Szanghaju. Poszukując przestrzeni do życia Yu Shu proponuje niecodziennie rozwiązanie – zejście pod ziemię i zbudowanie tam podziemnych ogrodów.

Z kolei zakochany w tradycyjnym Szanghaju fotograf Xi-xan Xu stał się tragiczną ofiarą szybkiego rozwoju miasta. Przez minione dekady z uwagą dokumentował zmieniające się życie metropolii; obecnie nie jest w stanie dostosować się do jej nowoczesnego stylu.

Film jest poetyckim spojrzeniem nie tylko na niespotykany rozwój Szanghaju, ale także na odchodzącą w przeszłość tradycję miasta.

A. P.

Shanghai is an explosion of transformation. every half hour a new skyscraper is built, and every year the city's population grows by half a million people. Authorities are desperately seeking out more space, while the city's inhabitants must adapt to constantly changing surroundings.

On the 20th floor of a skyscraper located some- where in the city, government advisor professor Shu prepares the next generation of young urban planners for Shanghai's future. In order to find the space needed for Shanghai's millions of inhabitants, planners are now looking underground. but can people grow accustomed to a life below street level? Professor Shu is convinced that nature will come to man's aid. He dreams of creating a number of underground parks that can help nourish people in their busy everyday lives.

Above ground, amateur photographer mr. Xu has sought to

capture the city for thirty years, but he is no longer able to keep up. As familiar surroundings disappear and transform before his eyes, he has begun photographing all of Shanghai's 1,367 old growth trees – the only remaining traces of an already forgotten past.

Shanghai space is a gripping and pertinent film about tomorrow's urban spaces and the 21st century's megacities.

W BERLINIE

In Berlin

8

157

Mogłoby się wydawać, że wszystkie duże miasta oraz ich mieszkańcy są podobni. Że linie wyznaczające różnice w mentalności, kulturze, sposobie życia, odmienności w patrzeniu na świat i w codziennym funkcjonowaniu nie przebiegają tak samo jak granice państw, regionów, dzielnic. I że w efekcie w każdym mieście, w każdej wielkiej metropolii, można znaleźć podobne elementy. Autorzy filmu zabierają nas w podróż po jednej z najbardziej niezwykłych stolic Europy. W Berlinie czujemy, jakby zasada została odwrócona – jakby to tutaj spotykały się i mieszały wszystkie miasta świata: i te rzeczywiste, i te, które chciałibyśmy, by istniały. „Lubię mieszać style, łączyć, zestawiać to, co odmienne. Po-

wstałe w ten sposób napięcie daje najciekawsze efekty w muzyce” – mówi jeden z bohaterów, artysta tworzący eksperymentalne formy na granicy sztuk. Wydaje się, że ta myśl jest ideą fix samego miasta. Różnorodność, tarcie, nieoczekiwane zderzenia, paradoksy, kontrasty połączone niczym w wielkim tyglu dają poczucie niezwykłej dynamiki i wolności. Podróżując ulicami Berlina, przemierzając się od jednej stacji metra do drugiej, napotykamy kolejne twarze, które tworzą mieszankę osobowości, kultur, historii. „Bądź jedyny, bądź różnorodny, bądź Berlinem” – głosi hasło promujące miasto. I rzeczywiście: tu muzyka elektroniczna swobodnie egzystuje obok tradycyjnych galerii, niepełnosprawni obok zdrowych, ludzie o różnym pochodzeniu odnajdują swoje miejsce do życia. I wszystkim im zdaje się towarzyszyć jedno przekonanie: że żyją w absolutnym centrum świata. *D.P.*

In this film, Michael Ballhaus and Ciro Cappellari trace the changes that have taken place in Berlin and try to encapsulate on screen the energy of a city that, twenty years after the fall of the Wall, has found a new kind of normality. This documentary is also a heartfelt declaration of love to a fascinating metropolis and its people. In their poetic, cinematic essay, the filmmakers encounter personalities for whom Berlin, with its unique setting, is the only place to realise their dreams; in doing so, they reinvent themselves – and the city – every day. Their encounter with their protagonists' projects and activities gives the two cineastes an opportunity to explore the New Berlin.

Niemcy/Germany 2008
97 min

Reżyseria/Directed by: Michael Ballhaus, Ciro Cappellari
Zdjęcia/Cinematography by: Ciro Cappellari
Produkcja/Production: Cine Plus Media Service, RBB/Arte

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Promised Cities
Promised Cities

ZAKŁÓCENIA PORZĄDKU

*Disorder | Xianshi shi guoqu de Weilai*Chiny/China 2009
61 minReżyseria/Directed by: Weikai Huang
Zdjęcia/Cinematography by: Shuqiu Huang, Weikai Huang
Produkcja/Production: Huang Weikai ProductionsWybrane festiwale i nagrody/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOK Leipzig, 2009 Pusan International Film Festival Pld Korea
/2009 Pusan International Film Festival, South Korea

Portret codziennego życia chińskiej metropolii – utrzymany w czarno-białej kolorystyce i zbudowany z luźnych, spontanicznie zestawionych obrazów. Ta osobista, utrzymana w konsekwentnym stylu historia przedstawia przypadkowe zdarzenia i ludzi: gwarne handel uliczny, świnię tamujące ruch pojazdów na autostradzie, sfiingowany wypadek samochodowy, samobójcę stojącego na moście, szaleńca kierującego ruchem pojazdów czy zwykłych mieszkańców podczas spaceru w parku. Czas płynie tu w sposób powolny i niekontrolowany. Stopniowo poddajemy się działaniu pozornie chaotycznych ujęć, zanurzając się w specyficzny rytm i tempo filmu.

Zakłócenia porządku przypomina kompletny album, zawierający czarno-białe, niewyraźne i ziarniste fotografie miasta. Reżyser operuje co prawda techniką stosowaną w tradycyjnej szkole reportażu, ale filtruje ją przez własną artystyczną wrażliwość. To osobista wypowiedź na temat podstawowych ludzkich wartości: miłości i śmierci, religii i sztuki oraz ludzi i miejskiej przestrzeni, w której żyją, jak również zagrożeń i katastrof, na które są w niej narażeni. Ta przypowieść o przemijaniu jest także poruszającą próbą pokazania samotności człowieka w wielkim mieście. Granica pomiędzy życiem a śmiercią, przemocą a zyczliwością jest tu bardzo płytka. *A.P.*

The term „boomtown”, which dates from the last century, proves to be a helpless understatement in the face of contemporary Chinese metropolises. The boom became a St. Vitus’ dance, the dance became overkill and overkill became commonplace. Shriill science fiction visions disguised as unfiltered reality unfolded before the amazed eyes of the cinematographers working with Weikai Huang while they were shooting the film. Disorder recounts some 20 pieces of miscellaneous news from the everyday life of a Chinese metropolis: frozen bear paws as the (illegal) speciality in a supermarket freezer; the capture of an escaped pet alligator;

floods and fires; a driver’s cynical behaviour to his injured pedestrian victim after an accident; ruthless looting in a wholesale warehouse; a man fishing in quiet madness in the garbage of a flooded district; and a discarded but still alive baby. Weikai Huang combines the individual stories in a frenzied score of leitmotifs and background motifs, breathtaking interludes and brilliantly executed scherzos, where every exquisitely disturbing note merges with its neighbours. Weikai Huang’s film is not out to trigger short-lived critical reflexes. The horror caused by this film is deeper and lasts longer.

ZMIANY W BOGOCIE

Bogota Change

10

159

Udokumentowana na ekranie kompleksowa terapia miasta, dzięki której w ciągu 10 lat Bogota przeszła radykalną transformację, znacznie ograniczając problemy przemyocy, zbrodni, chaosu i korupcji.

Na początku lat 90. ubiegłego wieku Bogota była uznawana za jedno z najgorszych miast świata. Jednak od 1995 roku kolumbijska stolica sukcesywnie doświadczała zaskakujących przemian. Z jednej z najniebezpieczniejszych światowych aglomeracji, o najwyższym odsetku zabójstw, stała się miastem spokojnym, modelowym przykładem dla in-

nych. Za tą metamorfozą kryją się dwaj postępowi wizjonerzy: Antanas Mockus i Enrique Pealosa. Dzięki idealistycznej filozofii, a także radykalnej i bardzo konsekwentnie prowadzonej strategii, zmienili oni miasto, zastępując wszechobecną spiralę zła pozytywnymi wzorcami zachowań.

Film w sposób reportażowy przedstawia historię tych przemian, wykorzystując archiwalne materiały, wywiady i współczesne zdjęcia Bogoty. *A. P.*

*Not long ago the Colombian capital Bogotá was considered one of the world's most dangerous cities. At an altitude of over 2,600 metres up in the Andes mountains, seven million people were fighting a daily battle against drug crime, corruption, poverty and, not least, against each other. But in 1995 the colourful and independent Antanas Mockus surprised many by being elected to become the city's Mayor, after having been fired as the vice-chancellor of the university where he had mooned his ungovernable students in a fit of rage. Mockus's anarchistic and untraditional methods set about a social revolution that meant that Bogotá today is a role model for cities such as New York and Mexico City. **Bogotá Change** tells the story about how this happened, and shows that politics in fact can be both funny and deeply inspiring.*

Dania/Denmark 2009
58 min

Reżyseria/Directed by: Andreas Mol Dalsgaard
Zdjęcia/Cinematography by: Ricardo Restrepo
Produkcja/Production: Uprfront Films

Promised Cities
Promised Cities

Brazylia/Brazil 2009
72 min

Reżyseria/Directed by: Gabriel Mascaro
Zdjęcia/Cinematography by: Pedro Sotero
Produkcja/Production: Simio Films, Plano 9

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – FIDOSC, Chile – Nagroda Jury/Jury Award
2009 – Buenos Aires Independent Film Festival
– Wyróżnienie Specjalne/Special Mention
2009 – Los Angeles Film Festival
2009 – Munich International Film Festival
2009 – CPH: DOX

ŻYCIE NA WYSOKOŚCI

High Rise | Um Lugar ao Sol

Dobrze znana ze szkoły definicja wyspy mówi, że jest to fragment lądu, ze wszystkich stron otoczony wodą. Do tego wyjaśnienia można dodać jeszcze jedną cechę: fragment lądu, ponad którym nic nie ma. Z penthouse'em – luksusowym apartamentem na szczycie wysokościowca – jest podobnie. Szczęśliwi posiadacze lokali pod niebem Rio de Janeiro nie zamieniliby swoich mieszkań na żadne inne. Niektórzy z nich szukają samotności i spokoju, inni cenią sobie oryginalność i to, że lokalizacja odzwierciedla ich status. Na chwilę, wraz z kamerą, mamy okazję znaleźć się w tych wyjątkowych wnętrzach i sami poczuć się jak posiadacze podniebnych tarasów.

Gdy możesz patrzeć prosto w niebo z własnego okna, czujesz, że jesteś bliżej Boga. Albo, że dominujesz nad wszystkim, co wokół. Z poziomu trzynastego piętra widać całe bogactwo otaczającego świata – piękne kolory dachów, oszałamiające zachody słońca, plażę i wzburzoną taflę morza. Wszystko – oprócz biedy, przemocy i niedoskonałości, które w tej perspektywie znikają. Znikać zdają się też problemy i zgiełk codzienności.

Filmowa wyprawa na najwyższe piętra wysokościowców to opowieść o pragnieniu luksusu i spokoju, refleksja o marzeniach, samotności i bogactwie. Wreszcie – próba przyjrzenia się temu, jak przestrzeń, miejsce i relacje proksemiczne mogą wpływać na doświadczenie życia i postrzeganie rzeczywistości. Przekonujemy się, że przestrzeń nie jest jedynie kategorią geograficzną czy fizyczną, ale w istocie filozoficzną oraz społeczną.

D.P.

A revealing study of height, status and power, this fascinating documentary examines what it means to live luxuriously in poverty-plagued Brazil and questions the elite in a way never before seen in Brazilian cinema. Through dialogues with nine luxury penthouse owners in Rio de Janeiro, Recife and São Paulo, this film explores the sociocultural mindset of the privileged and provides evocative insight into the „verticalization” of the Brazilian cityscape, deepening our understanding of what drives people to live in penthouses.

Each resident opens their home to offer a glimpse of their philosophies on social inequality, politics, and the surrounding world, as well as discussing their intimate desires, fears, insecurities, prejudices and personal histories. In contrast to these pampered possessors of enviable killer views, we also get a look up from below, from an overcrowded world that seems to be constructing on every square inch of land, with nowhere to go but up.

Anima Planet

Utarło się, że co roku we wstępie do katalogu piszemy o kolejnych edycjach Planete Doc Review, iż są – z różnych powodów – wyjątkowe. Z tym większym rozbawieniem przekazują Państwu wspaniałą wiadomość: tegoroczna, siódma edycja naszego festiwalu, jest... wyjątkowa i przełomowa. Tym razem jednak nie ma wyjścia – inaczej ująć się tego nie da.

Od 2010 roku Planete Doc Review przestaje być festiwalem filmów dokumentalnych, a staje się festiwalem filmów dokumentalnych i animowanych.

Tego rodzaju zmiana to w pewnym sensie naturalna kolej rzeczy. Festiwale filmów dokumentalnych często wzbogacają swój repertuar o animację – tak stało się choćby z prestiżowym festiwalem DOK Leipzig. Doświadczenie uczy, że widz aktywny, poszukujący w kinie czegoś więcej niż tylko zgrabnie nakręconej rozrywki, miłośnik dokumentu, chętnie decydujący się na wycieczki poza filmowy mainstream, najczęściej jest również chętnym odbiorcą filmu animowanego.

Nie da się jednak ukryć, że bezpośrednim impulsem do rozszerzenia formuły festiwalu była zeszloroczna, szósta edycja Planete Doc Review, w trakcie której po raz pierwszy zaprezentowaliśmy sekcję **Anima Doc**. Podczas wstępnej selekcji filmów, które miały pojawić się w tej sekcji, często z bólem serca rezygnowaliśmy z niektórych tytułów – tylko dlatego, że nie spełniały kryterium oparcia na faktach. Z tego „ból serca” narodził się bunt. Skoro musimy odrzucać filmy wyłącznie dlatego, że nie mieszczą się w formule festiwalu, do diabła z formułą!

Tym bardziej, że w animacji, zwłaszcza krótkometrażowej, łatwo odnaleźć powinowactwo duchowe z dokumentem. Jeśli istnieje coś, co można nazwać istotą krótkiego metrażu, to jest to chyba „esencja emocji”. Podobnie jak... w filmie dokumentalnym.

A gdy jeszcze twórca filmu sięga po animację, wówczas – nomen omen – rysują się przed nim wprost nieograniczone możliwości. Nie pozostaje to bez wpływu na charakter i wymowę animowanych krótkometrażówek. Tak jak filmem dokumentalnym rządzi odruchowy sprzeciw wobec zastanego stanu rzeczy, podobnie motywem przewodnim animacji krótkometrażowej jest daleko posunięta kontestacja obowiązujących porządków i mód. W czasach, gdy na dużych ekranach króluje animacja hiperrealistyczna, perfekcyjnie odtwarzające ruchy, kształty i faktury otaczającego nas świata, twórcy animacji niezależnych wolą iść pod prąd. Na przekór wszystkim tworzą filmowe światy ze sznurka i strzępów materiału (**Leśne marzenia/Dreams from the Woods**) albo sięgają po animację komputerową z czasów elektronicznego „paleozoiku” (**Proszę, odezwij się/ Please Say Something**). Zamiast wygładzać i upiększać, zbrzydzają i pokazują szwy.

Pierwsza w historii Planete Doc Review sekcja animowana, mimo że przygotowywana w pośpiechu i na wariackich papierach, to zestaw filmów, które śmiało można określić mianem „creme de la creme” ostatnich miesięcy. W zestawieniu znalazł m.in. zwycięzca ubiegłorocznego Berlinale (**Proszę, odezwij się**), zwycięzca ubiegłorocznego festiwalu DOK Leipzig (**Skrzydła i wiosła / Wings and Oars**) oraz tegoroczny kandydat do Oscara w kategorii „najlepsza animacja krótkometrażowa” – **Francuski klops (French Roast)**. Jednak nagrody to oczywiście nie wszystko. Dlatego w sekcji konkursowej nie zabrakło również filmów, które może nie uwiiodły jurorów na festiwalach, ale skutecznie podbiły serca publiczności, jak **Królewskie koszmary (Royal Nightmare)** czy **Krokodyl (Krokodill)**. Chyba nie potrafilibyśmy sobie wybać, gdyby zabrakło ich w tym zestawieniu.

Gościem pierwszego w historii festiwalu Planete Doc Review „animowanego” wykładu mistrzowskiego będzie Martin Strange-Hansen, laureat Oscara, autor **Pinly i Flau** – jednego z pierwszych na świecie „mobiles” (programów przeznaczonych przede wszystkim do oglądania na ekranach komórek, których nazwa pochodzi od słów „MOBILE epISODE”). Spotkanie z nim będzie pretekstem do dyskusji o nowych możliwościach, jakie otwierają przed filmem Internet i telefony komórkowe.

A to dopiero początek naszej podróży do świata animacji. Bardzo liczymy na to, że wybiorą się w nią Państwo razem z nami.

Dorota Chrobak
Koordynator sekcji animacji

It has become a tradition that in the introduction to each year's catalog we specify the reasons why the given edition of Planete Doc Review festival is special. Much to my amusement it is my pleasure to inform you that this year's 7th edition of our festival is... groundbreaking and special. This year I simply cannot put it in any other words - starting from the year 2010 Planete Doc Review is no longer a documentary film festival, but a festival for documentary and animated film.

This change is in a way a natural progression. Oftentimes documentary film festivals add animations to their repertoire - as was the case with the prestigious DOK Leipzig festival. Experience shows that active viewers, those who expect from films more than just skilful entertainment, enjoy documentaries and are ready to venture beyond the cinema mainstream, are also interested in animation.

It is no secret that the success of **Anima Doc** section at last year's edition of Planete Doc Review served as direct stimulus to expand the festival formula. When selecting films for the section, it was with a heavy heart that we rejected those that were not based on facts. This „heavy heart“ lead to rebellion. If we have to reject films simply because they do not fit the festival formula, let's do away with the formula! Especially since the spiritual kinship between animation, mainly short features, and documentaries is so easy to see. The heart of short features, if any, would probably be the „essence of emotions“. Just like in... documentaries. And when a filmmaker uses animated form, the opportunities this opens are boundless, which is reflected in the character and message conveyed by the animated shorts. Just like documentary filmmaking is governed by an instinctive objection against the order of things, leitmotiv for short animations is a strong disagreement with the current trends and order. Creators of

independent animations choose to go against the contemporary current dominant on the silver screen, where hyperrealist animation intricately copies the movements, shapes and textures of the world around us. Instead, they defiantly create their film worlds with the use of string and textile (**Dreams from the Woods**) or computer animation from electronic prehistory (**Please Say Something**). Rather than garnishing and embellishing the reality, they uglify it and expose its stitches.

Although prepared hastily, the first edition of Planete Doc Review animated section collects films that can safely be called *creme de la creme* of the past months. Our section's program includes winners of last year's Berlinale (**Please Say Something**) and DOK Leipzig (**Wings and Oars**) festivals as well as this year's Oscar-nominated **French Roast**. Naturally, awards are not everything, which is why the section also includes films that won over festival audiences, if not the jury, such as **Royal Nightmare** or **The Crocodile (Krokodill)**. We would not be able to forgive ourselves if we did not include them in our program.

The festival's first masterclass on animation will be led by Martin Strange Hansen, Academy Award winner and creator of **Pinly and Flau**, one of the first „mobisode“ series (or programs created to be viewed with a cellular phone; the name is a compound of the words „mobile“ and „episode“). The meeting will give us an opportunity to discuss new possibilities for filming created by the internet and mobile phones.

We have barely embarked on our journey into the world of animation. We sincerely hope that you will go along with us.

Dorota Chrobak
Animation section coordinator

Dorota Chrobak by Tomek Nowik

1 CHRIS

Chrigi

Szwajcaria/Switzerland 2009, 7 min
 Reżyseria/Directed by: Anja Kofmel
 Produkcja/Production: Lucerne University
 of Applied Sciences and Arts, Swiss TV

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
 2009 – International Short Film Festival Winterthur
 – Najlepszy szwajcarski film studencki/Best Swiss Student Film
 2009 – IDFA/International Documentary Film Festival Amsterdam;
 Visions du Réel; Locarno International Film Festival

Reżyserka filmu była małą dziewczynką, gdy na początku lat 90. jej kuzyn – dziennikarz i obywatel – wyjechał na Bałkany jako reporter wojenny. W Chorwacji przyłączył się do grupy najemników i parę tygodni później został zamordowany przez kolegów z oddziału. **Chris** to z jednej strony próba ocalenia pamięci o człowieku, który chodził własnymi drogami i zapłacił za to najwyższą cenę, z drugiej zaś – poruszająca opowieść o tym, jak dziecko widzi sprawy ostateczne. *D. Ch.*

The film dives into the merciless and disturbing actions of mercenaries in the recent wars in the Balkans. As far animation goes, this film has many sweeping and morphing landscapes that keeps the story moving and compliments the ambiguity surrounding big cousin Chris. Drawn through the innocent eyes of Kofmel's character, the film has many oddities and a subtle humorous moments.

2 FRANCUSKI KLOPS

French roast

Francja/France 2008, 8 min
 Reżyseria/Directed by: Fabrice O. Joubert
 Produkcja/Production: Pumpkin factory, Biba Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
 2008 – Foyle Film Festival – Najlepszy film animowany/Best Animation
 2009 – Atlanta Film Festival – Najlepszy animowany film krótkometrażowy/Best Short Animation; Cinefiesta – Honorowe wyróżnienie/Honorable Mention; Anima Cordoba – Najlepszy film animowany/Best Animation
 2010 – Oscar/Academy Award – nominacja w kategorii: najlepszy animowany film krótkometrażowy/Nomination for Best Short Film (Animated)

W paryskiej kafejce nad filiżanką espresso zasiada Szalenie Nobliwy Jegomość. Jego pełne godności zachowanie (czytaj: wszystkich traktuje z góry) kończy się z chwilą, gdy ma zapłacić rachunek. Okazuje się bowiem, że nie ma portfela. By zyskać na czasie kupuje kolejną kawę. A potem jeszcze jedną. I jeszcze jedną... *D. Ch.*

In a fancy Parisian Café, an uptight businessman is about to pay the check when he finds out that he's lost his wallet. To save time he decides to order more coffee...

3 GURI I GURSJAN

Guri Gursjen & Gursjan Gru

Norwegia/Norway 2009, 9 min
 Reżyseria/Directed by: Eirik Aure, Johanne Anda
 Produkcja/Production: Tordenfilm AS

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
 2009 – Annecy International Animation Film Festival; Sao Paulo International Short Film Festival; Uppsala International Short Film Festival; Chicago International Children's Film Festival; Fredrikstad Animation Festival

On ma zielone włosy, ona czerwone. Niestety, w ich mieście nikt nie lubi odmieńców. Guri i Gursjan czują się więc bardzo samotni. Co gorsza, choć mieszkają w sąsiednich mieszkaniach, nie mają pojęcia o swoim istnieniu. Czy coś może sprawić, by ich ścieżki w końcu się przecięły? Humorystyczną fabułę filmu podkreśla fakt, że został zrealizowany w konwencji teatralnej – z obrotową sceną i przesuwającymi się dekoracjami. *D. Ch.*

Guri and Gursjan are two lonely punk rockers in the big city. They both try their best to be rebels, but that's not easy when the world around them wants everyone to be the same. At the very least, it would be nice if they could meet and stop being lonely. But how?

KRĘGOSŁUP

The Spine

4

Mary i Dana Rutherfordów poznajemy podczas sesji psychoterapeutycznej – są klasycznym przykładem toksycznego związku. On – sflaczały i bezwolny, ona – monstrialnie otyła i równie monstrialnie sfrustrowana. Czy po latach wykoślawionej egzystencji potrafią jeszcze funkcjonować normalnie i... osobno? W pierwszym od pięciu lat filmie laureat Oscara Chris Landreth ponownie opisuje rzeczywistość za pomocą psychorealizmu, czyli konwencji, w której stany psychiczne

przekładają się na wygląd postaci (np. kobieta ogarnięta obsesją czystości ma miotełki zamiast dłoni). *D. Ch.*

The Spine is a bold film whose dazzling artistic style pushes the limits of animated film. The Spine uses uniquely bizarre but strangely believable imagery, to tell the story of an ordinary married couple whose lives are in turn tragic, absurd and beautiful.

Kanada/Canada 2009, 11 min
Reżyseria/Directed by: Chris Landreth
Produkcja/Production: National Film Board of Canada

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Melbourne International Animation Festival – Nagroda główna/Best of Fest Award
2009 – DOK Leipzig; Toronto International Film Festival

KROKODYL

Crocodile | Krokodill

5

Wybitny śpiewak operowy, który popadł w niełaskę publiczności, musi w przebraniu krokodyla zabawiać klientów centrum rozrywkowego. Upokarzająca praca frustruje go do tego stopnia, że planuje popełnić samobójstwo. Wtedy w jego życiu pojawia się tajemnicza kobieta i... jej niezwykle pupil. Kaspar Jancis, sumienny uczeń guru estońskiej animacji Priita Parna, rysuje melancholijny portret związku „kobiety po przejściach i mężczyzny z prze-

szłością”, okraszając go czarnym humorem i licznymi aluzjami seksualnymi. *D. Ch.*

The story of a former opera star who must by the will of Fate work as a Crocodile in a Styrofoam costume entertaining children in the children's playroom of a shopping centre.

Estonia 2009, 16 min
Reżyseria/Directed by: Kaspar Jancis
Produkcja/Production: Kalev Tamm, Eesti Joonisfilm

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Fredrikstad Animation Festival – Golden Gunnar Grand Prix
2009 – Balkanima – Najlepsza reżyseria/Best Directing

KRÓLEWSKIE KOSZMARY

The Royal Nightmare

6

Bufonowaty król właśnie przeżywa najgorsze chwile swojego panowania. W okolicach jego zamku co i rusz pojawia się włóczykij, który zamiast bić przed nim pokłony, kompletnie go ignoruje. Strzałem w dziesiątkę okazało się zastosowanie przez Aleksa Budovsky'ego grafiki a'la wczesne gry wideo w rodzaju Pac-Mana, co dodatkowo pogłębia absurd fabuły (będącej zresztą niedorzeczną parodią *Królewicza i żebraka* Marka Twaina). *D. Ch.*

This animated film tells a story of an Evil King whose life is turned into absurd nightmare by a pilgrim who constantly reappears by the Royal Tower.

USA 2008, 4 min
Reżyseria/Directed by: Alex Budovsky
Produkcja/Production: Figli Migli Productions

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – CICDAF – Nagroda Specjalna Jury w kategorii: film krótkometrażowy/Special Jury Award in Short Film Category
2009 – Florida International Film Festival;
Brussels International Film Festival;
Stuttgart International Film Festival of Animation;
DOK Leipzig

165

Anima Planet

7 LASKA

Chick

Polska/Poland 2008, 5 min
Reżyseria/Directed by: Michał Socha
Produkcja/Production: Platige Image

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Krakowski Festiwal Filmowy/Krakow Film Festival – Srebrny Lajkonik dla najlepszego filmu animowanego/Silver Hobby-Horse for Best Animation; Ancecy International Animation Film Festival – Nagroda SACEM za oryginalną muzykę/SACEM Award for Best Original Music; Ottawa International Animation Festival – Najlepsza studencka animacja/Best Student Animation 2009 – CICDAF – Nagroda Specjalna Jury/Special Jury Award

Atrakcyjny potwór zwany kobietą wyrusza na łowy: zakłada na siebie strój bojowy, twarz maluje w kolory niemaszkujące i – zastawia pułapkę. Kto w nią wpadnie, skończy marnie. Michał Socha do zjadliwego opisu relacji damsko-męskich użył równie ekspresyjnej formy: ognistej czerwieni, kanciastych kształtów (włosy w kształcie ostrych szpiculców) oraz znakomitej, energetycznej muzyki zespołu Meritum.

D. Ch.

Chick is a humorous true-life story about male-female relations. Infatuation and its consequences are depicted in a ironic way: meeting a guy, dancing, having fun, a sexual act.

8 LEŚNE MARZENIA

Dreams from the Woods | Drömmar från skogen

Szwecja/Sweden 2009, 9 min
Reżyseria/Directed by: Johannes Nyholm
Produkcja/Production: Joelo

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Cannes International Film Festival; Animateka; Bilbao Film Festival; International Children's Film Festival of India; Nordisk Panorama; Sao Paulo International Short Film Festival

Na skrajcu lasu mieszkają Wielki Ptak i Dziewczynka. Pewnego dnia Dziewczynka postanawia opuścić przyjaciela i rusza w szeroki świat. Nie wie, że wśród drzew czyha na nią śmiertelne niebezpieczeństwo... Eksperymentujący z rozmaitymi technikami szwedzki animator Johannes Nyholm tym razem sięgnął do tradycji teatru cieni, by opowiedzieć przepiękną baśń o miłości, smutku i sennych marach – również realnych, co rzeczywistość.

D. Ch.

A shadow play about love and sorrow featuring the Girl, the Bird and Death.

9 MAMA

Mama

Węgry/Hungary 2009, 10 min
Reżyseria/Directed by: Geza M. Toth
Produkcja/Production: Kedd Animation Studio

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Anilogue International Animation Film Festival – Nagroda Specjalna Jury/Jury's Special Award; Budapest Hungarian Film Week – Nagroda w kategorii: film krótkometrażowy/Short Film Category Prize; Etiuda & Anima – Nagroda Specjalna/Special Award

Na dach budynku, taszcząc ze sobą górę wypranej bielizny, wychodzi mama. Najpierw instaluje długi sznurek, a potem zaczyna rozwieszać pranie. Na pierwszy rzut oka kobieta kręci się wokół nudnych, żmudnych prac. Ale może w istocie jest na odwrot? Może to świat kręci się wokół niej? Nominowany do Oscara za film *Maestro*, węgierski animator Geza M. Toth poraca do ulubionego motywu swojej twórczości – odkrywania drugiego, fascynującego dna w codziennej rutynie.

D. Ch.

A tale of a worldwide hangingout.

MARZENIA FOLII BĄBELKOWEJ

Fantaisie in Bubblewrap

O tym, że folia bąbelkowa to przedmiot perwersyjny i uzależniający, nie trzeba chyba nikogo przekonywać. Bo czy jest na świecie ktoś, kto nie lubi z niej strzelać? Pytanie, co czują i myślą takie bąbelki na moment przed egzekucją? **Marzenia folii bąbelkowej** Arthura Metcalfa dają na to wyczerpującą odpowiedź... *D. Ch.*

An animation/live-action hybrid in which the audience is offered a glimpse into the lives of a society of vocal bubblewrap.

10

USA 2007, 4 min
Reżyseria/Directed by: Arthur Metcalf
Produkcja/Production: Metcalf Loves You

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2007 – Woodstock Film Festival – Nagroda Mavericka za najlepszą animację/Maverick Award for Best Animation
2008 – Indie Memphis Film Festival – Nagroda publiczności dla najlepszego filmu krótkometrażowego/Audience Award for a Short Film; BeFilm: The Tribeca Underground Film Festival – II nagroda za animację /2nd Place Award for Animation; San Francisco Independent Film Festival – Nagroda publiczności za animację/Audience Award for Animation

MEDYTACJA

Meditation | Meisou

Podczas głębokiej medytacji na siatkówce oka pojawiają się rozmaite kształty i kolory. **Medytacja** to intrygująca próba ich rekonstrukcji. Fumio Ohi nie ograniczył się tylko do skomponowania wielobarwnej wizji plastycznej (przypominającej nieco obrazy rzucane przez dziecięcy kalejdoskop), ale też dopełnił ją hipnotyzującą muzyką własnego autorstwa. *D. Ch.*

Varying colours and shapes projected on the retina during meditation.

11

Japonia/Japan 2008, 9 min
Reżyseria/Directed by: Fumio Ohi
Produkcja/Production: Fumio Ohi

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Ancey International Animation Film Festival; DOK Leipzig

MEI LING

Mei Ling

Mei Ling to znudzona dziewczyna, która całymi dniami przesiaduje w mieszkaniu i czeka na przyjście chłopaka. Pewnego dnia w kuchennym zlewie znajduje małą ośmiornicę, ale zamiast pozbyć się nieproszonego gościa, postanawia ją za-

trzymać i hodować. Ośmiornica dorasta i... zakochuje się w swojej pani. Młodzi francuscy twórcy swoją opowieść o nudzie w wielkim mieście zgrabnie wzbogacili feministycznym aluzjami i nieco zjadliwym humorem. *D. Ch.*

Mei Ling, an idle young chinese woman, lives alone in her flat, waiting for her lover. One day, she finds a little octopus in the kitchen sink. She decides to adopt it to avoid boredom. The octopus grows up...

12

Francja/France 2009, 15 min
Reżyseria/Directed by: Stephanie Lansaue, Francois Leroy
Produkcja/Production: Sarah Abbas, Je Suis Bien Content

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Clermont-Ferrand International Short Film Festival – Nagroda SACEM dla najlepszej oryginalnej ścieżki dźwiękowej /SACEM Prize for Best Original Score; Eiche International Independent Film Festival – Najlepszy film animowany/Best Animation; Anim'est – Najlepszy film krótkometrażowy/Best Short Film
2010 – Brussels Animation Festival – Specjalne wyróżnienie jury /Special Mention of Jury

167

Anima Planet

13

PIEROŻKI PANI STASI

Mrs. Stasia's Dumplings

Polska/Poland 2009, 4 min
Reżyseria/Directed by: Mariusz Kalukin
Produkcja/Production: PWSFTVIT

Pani Stasia, zamiast przejść na emeryturę, od 16 lat woli pracować w restauracji jako kucharka. Jest w swoim fachu prawdziwą mistrzynią – zwłaszcza jej pierogi cieszą się wielką popularnością. Animowany dokument Mariusza Kalukina to poruszająca historia starszej pani, która chce pozostać osobą aktywną, w przeciwieństwie do gnuśniejących przed telewizorami rówieśników.

D. Ch.

For 16 years Mrs Stasia, instead of retiring, prefers working in a restaurant as a cook. What is more, she is the best at what she does – her pierogi are most popular. The animated documentary by Mariusz Kalukin is a moving story of an elderly lady who wants to stay active, contrary to her couch-potatoes peers.

14

PINLY I FLAU

Pinly & Flau

Dania/Denmark 2008, Seria: 6 x 3 min/Series: 6 x 3 min
Reżyseria/Directed by: Martin Strange-Hansen
Produkcja/Production: Concern TV og Filmproduktion ApS

Pinly i Flau to 13-letnie bliźniaki, które mają wyjątkowy talent do pakowania się w najbardziej żenujące sytuacje, jakie sobie tylko można wyobrazić. A to podczas wizyty na basenie, ktoś zrywa z Flau ręcznik akurat wtedy, gdy ten nie ma nic pod spodem. A to Pinly nie może iść do toalety, bo obok drzwi właśnie kręci się obiekt jej westchnień. Seria sześciu filmików („Kupa śmiechu”, „Jaja na basenie”, „Stringi i bufory”, „Popcorn i podpaski”, „Zapłon i posuwanie”, „Herbata i siki”) autorstwa Martina Strange-Hansena

została oparta na autentycznych wspomnieniach nastolatków z najbardziej wstydlivych momentów w ich życiu. Serial jest jednym z pierwszych mobisodes (skrót od MOBILE EPISODE) na świecie, czyli programów przeznaczonych przede wszystkim do oglądania na ekranach komórek.

D. Ch.

Pinly and Flau are short, funny cartoon movies based on children's and teenagers' own embarrassing moments. Each of these films feature either the girl Pinly or the boy Flau. Both are 13 years old and are pupils in 6th grade. The film is created by the only Danish double Oscar award winner, Martin Strange-Hansen.

15

PROSZĘ, ODEZWIJ SIĘ

Please Say Something

Irlandia, Niemcy/Ireland, Germany 2009, 10 min
Reżyseria/Directed by: David O'Reilly
Produkcja/Production: David O'Reilly Animation

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Berlinale/Berlin International Film Festival – Złoty Niedźwiedź dla najlepszego filmu krótkometrażowego/Golden Bear for Best Short Animation; Oberhausen International Short Film Festival – Najlepszy film niemiecki/Best German Film; Annecy International Animation Film Festival – Specjalne wyróżnienie/Special Mention; Animadrid – I nagroda dla najlepszego filmu krótkometrażowego /First Award for Best Short Film; DOK Leipzig – Srebrny Gołąb/Silver Dove

W krótkich, migawkowych odsłonach poznajemy historię toksycznego związku zahukanej kotki i myszy pracoholika. Obsypana nagrodami animacja Davida O'Reilly'ego (w której miłośnicy komiksu odnajdą aluzje do kultowego *Krazy Kata*) to kpina ze współczesnych, hiperrealistycznych trendów w animacji. Filmowy świat został tu maksymalnie uproszczony, chwilami przypomina wręcz bazgroły dziecka.

D. Ch.

PSS is a 10 minute short concerning a troubled relationship between a Cat and Mouse set in the distant Future. The final film was completed in January 2009 and contains 23 episodes of exactly 25 seconds each.

PRZESILENIE ZIMOWE

The Winter Solstice

16

Na tle zimowego pejzażu trwają przygotowania do egzekucji. Oczekujący na rozstrzelanie skazaniec pali ostatniego papierosa, a przed oczami przebiegają mu najważniejsze chwile życia. Najistotniejsze wspomnienia wiążą się z jego dawną miłością. Inspirowany tradycją chińskiego drzeworytu film animatora i reżysera Xi Chena, mimo wizualnego wyrafinowania, pozostaje piękną w swojej prostocie opowieścią o sile wspomnień, śmierci i przemijaniu. *D. Ch.*

Shortly before he died, he had dated his old lover once again.

Chiny/China 2008, 11 min
Reżyseria/Directed by: Xi Chen, Xu An
Produkcja/Production: Jian Jiang

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOK Leipzig
2010 – Animated Night – Anima

PRZYWIĄZANY

Attached to you

17

W chwili narodzin między matką a synem tworzy się niezwykła więź. Nie tylko w przenośni. Także dosłownie – ich serca zostają połączone nicią, której żadna siła nie jest w stanie zerwać. Czy tego chcą, czy nie. Plastelinowa animacja śledzi losy ich relacji aż do momentu, gdy chłopiec dorasta i sam zostaje ojcem. *D. Ch.*

A clay animation about the life of a mother. It starts with the conception of the child, we follow her and her kid through childhood until her child has grown up, leaves home and has a child of his own.

Szwecja/Sweden 2009, 9 min
Reżyseria/Directed by: Cecilia Actis, Mia Hulterstam, Carin Brack
Produkcja/Production: Anagram Produktion, Dancing Animation

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Montreal World Film Festival – Nagroda jury/Jury Award

SAM NA SAM

The Soliloquist

18

Próbujący się pozbierać po bolesnym rozstaniu młody mężczyzna otrzymuje list przeznaczony dla niejakiego Michaela. Początkowo sądzi, że to pomyłka, jednak w ślad za pierwszą przesyłką, zaczynają przychodzić kolejne listy i paczki. Chłopak zaczyna snuć fantazje na temat tajemniczego adresata. Wzruszająca opowieść o tęsknocie i samotności okazała się jednym z największych sukcesów animacji studenckiej ostatnich miesięcy. *D. Ch.*

„Loneliness, sensing your existence makes me want to disappear”.

A modern fable about the complications of loneliness, interpersonal relationships, romance, fantasy, and illusions.

Tajwan/Taiwan 2009, 6 min
Reżyseria/Directed by: Ma Kuang Pei
Produkcja/Production: Yu Wei Cheng

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Annecy International Animation Film Festival – Specjalne wyróżnienie/Special Distinction; CICDAF – Specjalne wyróżnienie w kategorii: film studencki/Special Distinction Award in Student Work Category; Ottawa International Animation Festival; London International Animation Festival; DOK Leipzig; International Short Film Festival – Clermont-Ferrand

169

Anima Planet

19

SKRZYDŁA I WIOSŁA

Wings and Oars | Spārni un airi

Lotwa/Latvia 2009, 6 min
Reżyseria/Directed by: Vladimir Lesclio
Produkcja/Production: Lunohod Animation Studio

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOK Leipzig – Złoty Golań/Golden Dove
2009 – Anecy International Animation Film Festival;
Bradford Animation Film Festival;
San Francisco International Animation Festival

Były pilot wspomina swoje życie: samoloty, przestworza, kobiety – to, co go uskrzydla i to, co go sprowadza na ziemię. Film Vladimira Lesciova rządzi się logiką snu: między scenami trudno doszukać się związków przyczynowo-skutkowych, niektóre elementy uporczywie powracają, a nad całością unosi się duch onirycznych impresji i skojarzeń.

D. Ch.

A former pilot looks back at his life – the Earth, the Sky, the Woman – everything that took place on the journey from an

air strip to an abandoned boat house.

20

SYLFIDA

Sylfiden

Dania/Denmark 2008, 8 min
Reżyseria/Directed by: Dorte Bengtson
Produkcja/Production: Den Danske Filmskole

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Cannes International Film Festival – Cinéfondation;
Anecy International Animation Film Festival

Sylfida to chudziutka dziewczynka z wystającymi zębami, która marzy o tym, by wyrwać się z domu. Niestety, jej neurotyczna mamusia niszczy wszelkie przejawy niezależności córki. Mimo abstrakcyjnej formy (czerwone niebo, prostokątne chmury) film Dorte Bengtson opowiada w pełni realistyczną i skądinąd dobrze znaną historię rodzinną. Autorka przyznaje, że jej dzieło ma charakter autobiograficzny.

D. Ch.

A story of a short skinny girl who dreams about leaving her home. Unfortunately, her neurotic mum destroys all her dreams about freedom. The story is realistic and well-known to everyone, yet the abstract form adds a flavor to it.

21

UCIEKAJĄCY POCIĄG

Runaway

Kanada/Canada 2009, 9 min
Reżyseria/Directed by: Cordell Barker
Produkcja/Production: National Film Board of Canada

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Anecy International Animation Film Festival
– Nagroda Specjalna Jury/Special Jury Award
2009 – Międzynarodowy Tydzień Krytyki, Cannes
/International Critics' Week Cannes – Nagroda „Le Petit Rail d’Or”
dla najlepszego filmu krótkometrażowego
/Le Petit Rail d’Or for Best Short Film

W zatłoczonym pociągu pasażerowie bawią się w najlepsze, nie myśląc o tym, że być może zmierzają wprost ku katastrofie. Kręcony przez ponad sześć lat film wybitnego kanadyjskiego animatora Cordella Barkera (*The Cat Came Back*) zdobył wiele nagród na międzynarodowych festiwalach i trafił na short listę tytułów ubiegających się o nominację do Oscara w kategorii: najlepszy animowany film krótkometrażowy.

D. Ch.

Happy passengers are having a great time on a crowded train, oblivious to the unknown fate that awaits them around the bend. The ensuing crisis leads to a class struggle that is as amusing as it is merciless. Naturally there are victims, but in the end everyone is equal.

Urs to rosły mężczyzna, który od lat opiekuje się matką-starszą. Niestety, ich życie na nieprzyjaznym pustkowiu staje się coraz trudniejsze. Pewnego dnia Urs podejmuje dramatycz-

ną decyzję – pakuje skromny dobytek, bierze matkę na plecy i wyrusza w góry, gdzie chce znaleźć lepszą przyszłość dla nich obojga. Jednak matka Ursa woli pozostać w ubożuchnej, ale własnej chałupince.

D. Ch.

Many years Urs looked after his aging mother. Now he sets out for a dangerous journey. He carries her up a mountain to find a better place for both of them. But his mother doesn't want to leave her home...

URS

Urs

22

Niemcy/Germany 2009, 10 min
Reżyseria/Directed by: Moritz Mayerhofer
Produkcja/Production: Stina McNicholas,
Filmakademie Baden-Wuerttemberg

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – MUUVI Fest – Najlepszy film animowany/Best Animation
2009 – Melbourne International Animation Festival
– Best of Next International Award
2009 – Auburn International Film Festival
– Wyróżnienie jury młodzieżowego/Mention by The Youth Jury
2009 – Prix Ars Electronica – Honorowe wyróżnienie/Honorary Mention

WYLUZUJ

Take it Easy | No Corras Tanto

„Myślisz, że jesteś tylko pasażerem i nie zostawiasz żadnych śladów. Nie zapominaj, że sam jesteś wiadomością w butelce”. Teledysk do piosenki „No corras tanto” to swobodna, wyraźnie inspirowana twórczością Ryana Larkina, impresja na temat ulotności otaczającego nas świata. César Díaz Meléndez zrealizował ją za pomocą adekwatnej do tematu techniki – „sand animation” (tworzenie obrazów z piasku na podświetlonym tle).

D. Ch.

You think you´re just a passenger and that nothing leaves its footprint. Don´t forget that you are a message in a bottle. Stop! Take it easy... It´s yourself who you are searching for. Sand animation & stop motion film.

23

Hiszpania/Spain 2008, 5 min
Reżyseria/Directed by: César Díaz Meléndez
Produkcja/Production: Cesarlinga

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – SICAF Seoul International Cartoon & Animation Festival;
VIS Vienna Independent Shorts;
MF Animacji ReAnimacja/ReAnimacja Festival;
DDK Leipzig

ZAGINIONE PLEMIONA NOWEGO JORKU

The Lost Tribes of NY City

Antropologowie miasta, Andy i Carolyn London, przeprowadzają serię wywiadów z mieszkańcami Nowego Jorku. Ich rozmówcami są zazwyczaj ignorowani i omijani tubylcy Wielkiego Jąbłka. Ignorowani do tego stopnia, że w codziennym pośpiechu można ich nawet przeoczyć...

D. Ch.

Urban anthropologists Andy & Carolyn London interview some of New York City's more overlooked citizens.

24

USA 2009, 3 min
Reżyseria/Directed by: Andy London, Carolyn London
Produkcja/Production: A London Squared Productions

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – Brooklyn Film Festival;
Florida Film Festival;
CFC World Wide Shorts Film Festival;
DDK Leipzig

171

Anima Planet

25 ZŁY PAN

Angry Man

Norwegia/Norway 2009, 20 min
 Reżyseria/Directed by: Anita Killi
 Produkcja/Production: Trollfilm AS

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:

- 2009 – Norwegian Short Film Festival
 – Nagroda Specjalna Jury/Special Jury Award
- 2009 – Chicago International Children's Film Festival
 – Nagroda dorosłego jury (krótki animowany film lub wideo)
 /Adult Jury Prize (Animated Short Film or Video)
- 2009 – Fredrikstad Animation Festival
 – Best Nordic-Baltic Short Film

„Muszę być cicho. Nie mogę nawet szepnąć słówka. Bo wtedy z mojego taty wyjdzie Zły Pan. I wtedy to już nie będzie mój tata. Mój kochany, wspaniały tata. Tylko bardzo, bardzo Zły Pan”... Film norweskiej animatorki Anity Killi (m. in. nominowanej do The Cartoon d'Or) to przejmująca opowieść o chłopcu żyjącym pod jednym dachem z ojcem-potworem. Wysmakowana oprawa plastyczna filmu, łącząca szkice, obrazy i animowane obiekty, tylko potęguje jego wstrząsającą wymowę. *D.Ch.*

Angry Man is a film about secrets that shouldn't be secret. When the mommy-fish dies, Boj has had enough, and gets power from his own fantasy to go further.

DOC Alliance

Doc Alliance

NOWA SZANSA DLA FILMÓW DOKUMENTALNYCH

Doc Alliance to inicjatywa, która powstała dzięki wspólnym wysiłkom pięciu kluczowych europejskich festiwali filmów dokumentalnych: CPH: DOX Copenhagen International Documentary Film Festival DOK Leipzig, International Leipzig Festival for Documentary and Animated Film, Jihlava International Documentary Film Festival, Planete Doc Review, Warszawa oraz Visions du Réel International Film Festival, Nyon. Celem Doc Alliance jest wspieranie różnego rodzaju filmu dokumentalnego, jak również przekonanie publiczności o tym, jak fascynujące, poruszające oraz pouczające aspekty może zawierać cinéma du réel, gdzie rzeczywistość przekracza fikcję i staje się wielkim widowiskiem.

Doc Alliance powstało z przekonania, że niezbędne są nowe inicjatywy do promocji niezwykłych filmów na rynku ogólnym, który w mniejszym stopniu umożliwia ich obieg i komercjalizację, oraz do tego, by zbliżyć się do różnych widzów z wykorzystaniem każdego możliwego sposobu, od kina, przez telewizję i DVD, po VOD (video na żądanie) i inne sieci. Celem Doc Alliance jest stworzenie dla producentów i twórców filmowych oryginalnej oraz dynamicznej platformy dystrybucyjnej, na którą składałyby się różne inicjatywy, atrakcyjne propozycje oraz forum do dyskusji.

DZIAŁALNOŚĆ DOC ALLIANCE:

OFERTA DOC ALLIANCE

To pięć wysokiej klasy filmów, każdy z nich wybrany przez jednego z partnerów festiwalu Doc Alliance. Pokazy filmów na pięciu festiwalach rozpoczną się na Visions du Réel Nyon. Pod koniec roku międzynarodowe jury zadecyduje o przyznaniu Nagrody Doc Alliance. W 2009 roku zostanie ona wręczona podczas DOK Lipsk. Pięć rynków filmowych w danych krajach zobowiązało się do wspierania filmów podczas festiwali, jak również zaangażowania się w ich dystrybucję kinową, telewizyjną oraz na DVD.

DOCALLIANCEFILMS.COM

To nowy portal Doc Alliance z usługą wideo na żądanie, który oferuje ciągły dostęp do 250 niezwykłych filmów dokumentalnych wybranych przez pięciu partnerów festiwalowych. Co miesiąc pojawia się 20 nowych filmów, które można oglądać poprzez streaming wideo lub pobranie plików z internetu.

THE NEW DEA FOR FEATURE DOCUMENTARIES

Doc Alliance is a partnership which emerged as a result of the co-operative effort of five key European documentary film festivals – CPH: DOX Copenhagen International Documentary Film Festival, DOK Leipzig International Leipzig Festival for Documentary and Animated Film, Jihlava International Documentary Film Festival, Planete Doc Review, Warsaw oraz Visions du Réel International Film Festival, Nyon. The aim of the Doc Alliance initiative is to support the diversity of feature documentaries and to convince audiences of the fascinating, moving and instructive aspects of the cinéma du reel where reality surpasses fiction and becomes spectacular.

Doc Alliance was born with the awareness that new initiatives are needed to promote remarkable films to a general market that is less permeable to their circulation and commercialisation and to approach various audiences in every conceivable manner, ranging from cinema, television, DVD to VOD, and other networks. Its objective is to create an inventive and dynamic distribution platform for filmmakers and producers by offering attractive alternatives, debates, choices and perspectives.

DOC ALLIANCE ACTIVITIES: DOC ALLIANCE SELECTION

Represents five high-quality films, one selected by each of the Doc Alliance festival partners. The films tour at the five Festivals starting at VISIONS DU REEL Nyon. At the end of the year an international jury decides about the „Doc Alliance Award“. In 2009, the Award will be handed over during the DOK Leipzig. The five national markets support the films at their festivals and in their theatrical, TV and DVD distribution.

DOCALLIANCEFILMS.COM

Is the new online portal of Doc Alliance for Video on Demand offering permanent access to 250 outstanding documentaries selected by the five partner festivals. Twenty new films are added monthly and these can be acquired through streaming or download.

JĄDRO WIECZNOŚCI

Into Eternity

Dania, Finlandia, Szwecja, Włochy
/Denmark, Finland, Sweden, Italy 2009
85 min

Reżyseria/Directed by: Michael Madsen
Zdjęcia/Cinematography by: Heikki Färm

Produkcja/Production: Film i Väst, Global HDTV, Magic Hour Films ApS

„Onkalo” to po fińsku „schowek”. To również nazwa pierwszego podziemnego składowiska odpadów atomowych. Obecnie istnieje ich na świecie około 250 tys. ton. Kompleks zostaje zamknięty i zabezpieczony zaraz po zapewnieniu. Onkalo ma przetrwać około 100 tys. lat – mniej więcej tyle czasu odpady będą stanowić zagrożenie dla ludzi i środowiska. Żadna budowla wzniesiona przez człowieka nie przetrwała tak długo.

Reżyser Michael Madsen odwiedza budowę w trakcie prac nad kolejnym poziomem podziemnego składowiska. Przygląda się pracom z fascynacją i rosnącą niepewnością. Dzisiejszy świat narażony jest na rozmaite katastrofy, wojny i bezgraniczną ignorancję człowieka. Czy to możliwe, że z jakiegoś powodu nadal zostanie zapomniane? Czy za 10 tys. lat ludzie będą nadal świadomi tego, co ukryto pod ziemią? Zrozumieją intencje inżynierów czy może otworzą podziemne korytarze tak jak otwarto grobowce faraonów? Czy w ogóle będziemy wtedy jeszcze istnieć jako gatunek? Pytania wprawiają w zakłopotanie ludzi z Onkalo, nadając filmowi głębszego, filozoficznego wymiaru. Odnoszą się przecież w równym stopniu do „tu i teraz”, jak i do pytania o to, dlaczego nie umiemy zapanować nad tym, co robimy ze światem. Reżyser nie stara się być jednak demagogiem. Zwiedza podziemny świat z namaszczeniem, stosownym do rozmachu przedsięwzięcia i jego filozoficznych implikacji. Stworzona przez niego wizja emanuje niezwykłym, schyłkowym pięknem. Brzmi monumentalną muzyką i dalekimi (kto wie, czy nie przyszłymi) echemi „Odysei kosmicznej” Stanleya Kubricka. Jego bohaterowie odkopali przecież tajemniczy obiekt ukryty w sercu Księżyca, ale w żaden sposób nie potrafili wyciągnąć z tego wniosków.

M.B.

Every day, the world over, large amounts of high-level radioactive waste created by nuclear power plants is placed in interim storage, which is vulnerable to natural disasters, man-made disasters, and societal changes. In Finland, the world's first permanent repository is being hewn out of solid rock –

a huge system of underground tunnels – that must last the entire period the waste remains hazardous: 100,000 years.

Once the repository waste has been deposited and is full, the facility is to be sealed off and never opened again. Or so we hope, but can we ensure that? And how is it possible to warn our descendants of the deadly waste we left behind? How do we prevent them from thinking they have found the pyramids of our time, mystical burial grounds, hidden treasures? Which languages and signs will they understand? And if they understand, will they respect our instructions? While gigantic monster machines dig deeper and deeper into the dark, experts above ground strive to find solutions to this crucially important radioactive waste issue to secure mankind and all species on planet Earth now and in the near and very distant future.

MARKOWY PRZEDMIOT POŻĄDANIA

Metrobranding

2

177

W zachodniej Europie ludzie mieli do wyboru setki marek, ale w komunistycznej Rumunii było zupełnie inaczej. Przez całe życie znaliśmy tylko jedną markę każdego z podstawowych produktów. Wyobraźcie sobie, jakiego znaczenia nabrały te „monomarki” w życiu producentów i konsumentów. Materac Relaxa, tenisówki Dragasani, rower Pegas, motocykl Mobra, żarówki Fieni i maszyna do szycia Ileana były gwiazdami rumuńskiej „złotej ery”. Teraz stały się postaciami naszego filmu. Wybraliśmy sześć marek i opisaliśmy ich niezwykle losy. Wszystkie pojawiły się mniej więcej w tym samym czasie, wraz z socjalistyczną industrializacją. Wokół fabryk wytwarzających te produkty, z dnia na dzień zaczęły wyrastać miasta, a same produkty stały się przedmiotem pożądania i obiektem marzeń Rumunów. *(materiały producenta)*

While people in Western Europe were used to choose between hundreds of brands, the communist Romania used to have a different experience: all our life we lived with only one brand for each basic product. Imagine the importance that this „monobrand” could acquire for the lives of those who made them and for the lives of those who consumed them. Relaxa the mattress, Dragasani sneakers, Pegas the bicycle, Mobra the motorcycle, the Fieni bulbs and Ileana the sewing machine, which were once the stars of the Romanian golden era, are now becoming the characters of our film. We selected six brands with spectacular destinies. They appeared approximately at the same time, along with the socialist industrialization. As overnight towns were built around the factories producing these brands, they have become the objects of desire for the Romanian daily life and dreams.

Rumunia/Romania 2010
96 min

Reżyseria/Directed by: Ana Vlad, Adi Voicu
Zdjęcia/Cinematography by: Adrian Voicu
Produkcja/Production: Mandragora

Doc Alliance
Doc Alliance

PARA DO ŻYCIA

Steam of Life | Miesten vuoro

Finlandia/Finland 2010
84 min

Reżyseria/Directed by: Mika Hotakainen, Joonas Berghäll
Zdjęcia/Cinematography by: Heikki Färm, Jani Kumpulainen
Produkcja/Production: Oktober, Yle TV2, Rode Orm Film

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – Helsinki Documentary Film Festival,
Tampere International Film Festival – Nagroda im. Risto Jarva
/Risto Jarva Prize

Sauna jest jedynym fińskim słowem, które jest zrozumiałe na całym świecie. W świeckim społeczeństwie sauny są pozostałościami dawnych kultów – ich historia sięga niemal 3,5 tysiąca lat wstecz. Są miejscem oczyszczania ciała i ducha, w którym czas ulega zawieszeniu. W niespełna sześciomilionowej Finlandii istnieje ponad 2 miliony saun. Fińskim żołnierzom w Afganistanie brakowało ich tak bardzo, że zbudowali je nawet na środku pustyni.

Film jest ciągiem wypowiedzi mężczyzn, dla których sauna staje się konfesionalem – miejscem, gdzie mogą wyznać swoim przyjaciołom najbardziej intymne historie. Zważywszy na stereotyp ciężący na Finach, ich szczerość wydaje się czasem szokująca. Fińscy mężczyźni potrafią mówić o swoich najintymniejszych uczuciach ze swobodą, jakiej pozazdrościliby im bohaterowie Woody'ego Allena. Absolutny brak tabu (także dotyczący nagiego ciała), umiejętność oczyszczającego płaczu, bezwzględność w analizie własnych emocji, ujmująca czułość, z jaką opowiadają o najbliższych – wszystko to odsłania inną twarz Finlandii, o lata świetlne odległą od obrazu Finów jako niezbyt rozgarniętych mruków.

Osobnym bohaterem filmu jest perfekcyjnie sfotografowana natura – w Finlandii wciąż ma się wrażenie, że to człowiek jest dopełnieniem naturalnego krajobrazu, a nie na odwrót... Przepięknie spokojem zdjęcia lasów i jezior znakomicie kontrastują z emocjonalnymi wypowiedziami bohaterów.

A.Z.-D.

Naked Finnish men sit in the sauna and speak straight from their heart. In the warmth of rusty stoves these men cleanse themselves both physically and mentally.

The film travels through Finland and the camera joins men in many different saunas to let us hear touching stories about love, death, birth and friendship. In all of its simplicity camera records the landscapes, saunas and men in almost magical pictures. The presence of the characters and the depth of the emotion reaches the limit where it is almost intolerable for the

viewer to watch. This film reveals the naked souls of these men exceptionally intimately and creates a poetic portrayal of Finnish men.

Przeciętny dzień pracy w paryskiej agencji pomagającej cudzoziemcom, przybywającym do Francji w poszukiwaniu lepszej przyszłości. Czas płynie tu pracowicie i nerwowo. Codziennie z prośbą o azyl przyjeżdżają nowi przybysze z różnych stron świata: Azerbejdżanu, Czeczenii, Mongolii, Sri Lanki czy Kongo. Stawiają się pojedynczo lub z rodziną, z bagażem, pieniędzmi i paszportem albo bez nich. Większość nie zna języka, a tłumacz pełni również rolę psychologa. Zmęczenie i stres wywołują różne reakcje. Francja jest dla nich bramą do nieba. Agencja oferuje pierwszą, a często jedyną pomoc, zapewniając podstawy przetrwania. Dalsza inicjatywa należy już do nich samych.

Film, przedstawiając przybywających do Francji obcokrajowców i oferowaną im przez państwo pomoc, staje się również poruszającym portretem ludzkich nadziei, a także niuansów, z jakimi wiąże się emigracja. Obrazuje zarówno zmaganie się z problemami aklimatyzacji w odmiennej kulturze, jak również pełną zaskakującego komizmu pracę instytucji, której towarzyszą absurdy wynikające z językowych nieporozumień. *A.P.*

France is one of the main destinations for refugees in Europe. Every year, up to 50,000 émigrés from all over the world apply for asylum in the country. Their first official port of call is a municipal reception centre for refugees which assigns them rooms in Parisian lodgings and takes them through the asylum application process. Two social workers called Colette and Caroline work at the centre. Each of them deals in their own way with the stressful situations they come across in their work. The excitable Caroline smokes a lot and sometimes cries. The chaotic and selfless Colette gets into disputes with management because of her clients. Remaining emotionally detached and maintaining a professional approach is not always easy. In this documentary, the two directors succeed in giving a very authentic depiction of a mutually intense and frustrating situation, in which desperate foreigners look for help from state officials, whose options and reserves of patience are nonetheless limited.

Francja/France 2009
111 min

Reżyseria/Directed by: Claudine Bories, Patrice Chagnard
Zdjęcia/Cinematography by: Patrice Chagnard
Produkcja/Production: Les Films d'Ici, Les Films du Parotier, A.M.I.P.

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2009 – DOK Leipzig – Złoty Gołąb/Golden Dove Award

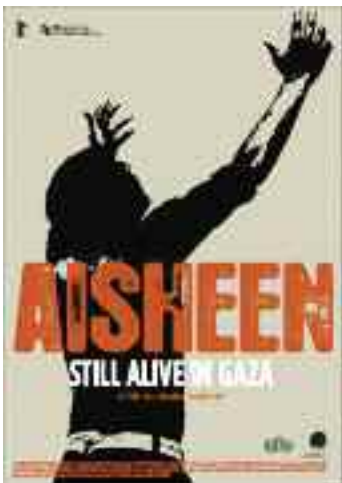
5 WCIĄŻ ŻYWI W GAZIE

Aisheen. Still alive in Gaza

Szwajcaria, Katar, Francja/Szwajcaria, Qatar, France 2010
86 min

Reżyseria/Directed by: Nicolas Wadimoff
Zdjęcia/Cinematography by: Frank Rabel
Produkcja/Production: Akka Films, Carouge,
JCC Al Jazeera Children's Channel, Doha

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Ukazanie konfliktu wojennego bez przesadnego patosu, epatowania brutalnością i szafowania jednostronnymi interpretacjami nie jest łatwym zadaniem. Szwajcarski reżyser zabiera nas w sam środek miejsca będącego sceną najbardziej tragicznych wydarzeń naszych czasów. Pograżona w wojennej zawierusze Gaza pojawia się w filmie w obrazach codzienności. Reżyser skupia się na detalach, na doświadczeniu życia, które pomimo tragedii, toczy się dalej. Park rozrywki dla dzieci, opustoszałe zoo, rozgłośnia radiowa, plaża – wydawałoby się, że są to ostatnie miejsca, które należy odwiedzić, by pokazać wojnę. A jednak, to właśnie tutaj, na marginesach miejskiej przestrzeni, widać najwyraźniej wieloznaczność wojennej rzeczywistości. Pojawia się pytanie o dzieci, które przyzwyczajone do dźwięku bombardowania, dorastają w nieustannym poczuciu zagrożenia, a apteczka pierwszej pomocy jest ich podstawowym ekwipunkiem – noszą ją, niczym maskotkę, zawsze przy sobie. Pojawia się też pytanie o wolność, o tożsamość, o stosunek do Izraela (wyrażone m.in. w rapie grupy Darg Team). Doskonała ścieżka dźwiękowa nadaje narracji filmowej rytm i nadaje jej charakter prowokacji, a zarazem nadziei.

W jednej ze scen, w zoo, dwóch nastolatków bawi się prowokując uwięzioną w ciasnej klatce małpę, z wściekłością ciskającą się o kraty. Ten przejmujący obraz uwięzienia każe nam zadać pytanie o inne kraty i ograniczenia, które, choć niewidoczne, czynią Gazę jednym z najbardziej nieznośnych więzień w naszej współczesności.

D.P.

A situation report from the Gaza Strip in February 2009, just one month after the end of Israel's military offensive.

Destruction everywhere. The bombs did not even spare the theme park. The ghost train is out of order. But hasn't Gaza itself become a ghost town? Yes and no. Amid ruins, grief and despair, there are people who refuse to give up. Calmly and unspectacularly, without analysis or agitation, this film shows what it means to rebuild one's life and daily common existence in a destroyed region that is cut off by an ongoing blockade. It transmits diverse impressions and voices from Gaza: children who have lost their relatives and young people who do not feel like taking a compulsory vacation, clowns who despite the nearby rocket fire still manage to make children laugh, and the politically-committed Darg Team rappers whose music is polarizing. It not only shows places such as the border crossing into Egypt, the hospital, the UN Food Distribution Center, the smugglers' tunnels and the refugee camps, but also the beach and the zoo. That's where the skeleton of a whale is being reconstructed. A beautiful image, despite everything.

Projekty specjalne

Special Projects

1 BEZ TCHU, PRZEWAGA CHWILI

Breathless, Dominance of the Moment

KOLEKCJA PIĘCIU CZESKO-NIEMIECKICH FILMÓW DOKUMENTALNYCH / A COLLECTION OF 5 CZECH-GERMAN DOCUMENTARY FILMS

Zestaw pięciu niecodziennych filmów dokumentalnych, prezentowanych pod wspólnym tytułem ***Bez tchu, przewaga chwili***, to przykład wyjątkowej współpracy między Czechami i Niemcami.

Projekt powstał w celu wsparcia produkcji nietuzinkowych, odważnych filmów dokumentalnych czeskich i niemieckich filmowców.

Wiosną 2008 roku inicjatywa „Zipp: Czesko-Niemieckie Projekty Kulturalne”, stworzona przez Niemiecką Federalną Fundację Kulturalną, festiwal DOK Leipzig oraz Instytut Filmu Dokumentalnego w Pradze, ogłosiła konkurs na projekt filmu dokumentalnego, który dotyczyłby społecznie aktualnego tematu, jakim jest dziś „przyspieszenie” i „tempo” życia.

Jednym z celów inicjatywy jest promowanie odkrywczych i autorskich projektów filmów dokumentalnych, które w innych ramach zapewne nie miałyby szansy na realizację. Celem projektu jest również wspieranie dialogu czesko-niemieckiego oraz ukazanie, jak różnorodne i istotne jest kino dokumentalne w obu krajach, a także - jakie ma tradycje.

Z ponad 130 nadesłanych projektów komisja selekcyjna w międzynarodowym składzie wybrała sześć najbardziej intrygujących prac. Ostatecznie powstały dwa czeskie i trzy niemieckie filmy dokumentalne, wyprodukowane przez Jiriego Konecneho z Endorfilm (sekcja czeska) oraz Stefana Kloosa z Kloos & Co. Medien GmbH (sekcja niemiecka).

Filmy powstały przy wsparciu ekspertów i filmowców europejskich takich jak: Miroslav Janek (Czechy), Peter Badel (Niemcy), Niels Pagh Andersen (Dania), Susanna Helke (Finlandia), Clare Paterson (Wielka Brytania), Stephan Krumbiegel (Niemcy) oraz Catherine Rascon (Francja).

*As a unique example of Czech-German cooperation are five creative documentary films presented under the common name **Breathless, Dominance of the Moment***

Czech-German project was established to support daring creative documentary proposals and to fund and develop outstanding documentary films from the Czech Republic and Germany.

In Spring 2008, Zipp – Czech-German Cultural Projects, an initiative of the German Federal Cultural Foundation, DOK Leipzig and the Prague-based Institute of Documentary Film invited filmmakers to submit innovative and artistic documentary proposals that deal with the socially relevant subjects of 'acceleration' and 'time' of today's life.

Among its objectives, the initiative promotes creative documentary proposals that bear a distinct stamp of the author but that would otherwise have little chance of being made. Another aim is to encourage cultural dialogue between Germany and the Czech Republic and to demonstrate how relevant, versatile and established documentary filmmaking in both countries is.

Out of more than 130 submissions, the international selection committee chose six compelling proposals. Two Czech and three German documentary films have been finally produced; Jiri Konecny, Endorfilm is the producer of the Czech entries, while Stefan Kloos, Kloos & Co. Medien GmbH supervises production of the German documentaries.

The films have been developed with the support of international experts, filmmakers and professionals from all of Europe; Miroslav Janek (Czech Republic), Peter Badel (Germany), Niels Pagh Andersen (Denmark), Susanna Helke (Finland), Clare Paterson (UK), Stephan Krumbiegel (Germany) and Catherine Rascon (France).

1

KOCHAM MOJE NUDNE ŻYCIE

I love my boring life | Mam rada nudny zivot

Czechy/Czech Republic 2008
26 min

Reżyseria/Directed by: Jan Gogola

Dziennik starszej kobiety, babci z praskiej dzielnicy Zbrasław. Posługując się nieformalnym językiem, babcia Alena Nemcova przez pięć lat spisywała prognozy pogody, sny, poranne ćwiczenia, przepisy kulinarne, sceny codziennej domowej krzątaniiny, wydarzenia ze świata, a także obserwacje dotyczące związków międzyludzkich, religii i - ogólnie - ducha epoki. Dziennik babci Nemcovej to intrygujący materiał z uwagi na sposób, w jaki łączy ona sprawy natury prywatnej i rodzinnej ze społecznymi, a wymiar realny - z nierealnym. Intencją realizatorów było pokazanie, że granice świata to granice naszej własnej percepcji.

A diary of a grandmother from the Prague neighborhood of Zbraslav as a diary of eternity. Using informal language, for five years grandmother Alena Nemcova from Zbraslav has been writing down weather forecasts, dreams, morning exercise,

recipes, regular house bustle, global events as well as notes concerning relationships, religion and the general spirit of the age. The diary is intriguing for the ways it connects matters of a private, family, social, real and also surreal nature. The film aims to show that the borders of the world are defined by the borders of our perception.

2

KONIEC CZASU

Time`s Up

Niemcy/Germany 2008
15 min

Reżyseria/Directed by: Marie-Catherine Theiler, Jan Peters

Para filmowców, Marie-Catherine Theiler i Jan Peters, uczestniczy w wypadku samochodowym. Marie-Catherine jest w tym czasie w ciąży. Zdarzenie to ukazuje im ulotność i kruchość egzystencji oraz sprawia, iż uświadamiają sobie, że ich dotychczasowy tryb życia był zbyt pośpieszny. Postanawiają zwolnić tempo. Jak się jednak do tego zabrać? Marie-Catherine i Jan rozpoczynają pełną humoru podróż od jednego eksperymentu czasowego do następnego, stawiając przy tym pytania, na które większość z nas chciałaby poznać odpowiedzi.

Being confronted with the finiteness of life in a car accident while carrying their unborn baby, the filmmakers Marie-Catherine Theiler and Jan Peters suddenly realize that their lives have become way too hectic. They decide to change their lives and slow down. But how? During a humorous odyssey from one

time-expert to the next, Marie-Catherine and Jan ask the questions most of us would like to know the answers to...

3

MILLTOWN W STANIE MONTANA

Milltown, Montana

Niemcy/Germany 2008
34 min

Reżyseria/Directed by: Rainer Komers

Milltown w stanie Montana to okolica wyraźnie naznaczona piętnem ludzkiej działalności – miejscowość jest pogrążona w postindustrialnym marazmie. Film, ukazujący minione bogactwo miasta w kontraście z jego obecnym brakiem perspektyw, stanowi pełną dramatyzmu polemikę z wizerunkiem „amerykańskiego snu”.

„Milltown, Montana” is visibly scarred by man and trapped in a postindustrial phase of standstill. By alluding to its former wealth but showing the area’s actual lack of prospects, the film dramatically undermines the image of the American Dream.

4

PRZYJDZIE DZIEŃ, GDY SIĘ DOKONA

One Day Today Will Be Once

Niemcy/Germany 2008
28 min

Reżyseria/Directed by: Anca Miruna Lazarescu

W małym kościele w mieście Halberstadt we wschodnich Niemczech trwa organowy koncert awangardowego utworu „Organ2/ASLSP” skomponowanego przez Johna Cage’a. Wykonanie będzie trwać dzień i noc, bez żadnych przerw, do roku 2640, co oznacza, iż całkowita długość koncertu wyniesie 639 lat.

Film z humorem i szacunkiem pokazuje różne aspekty tego przyprawiającego o zawrót głowy projektu: z jednej strony długie i nieco przeintelektualizowane spory pomiędzy inicjatorami przedsięwzięcia, z drugiej – codzienne, praktyczne zmagania złożonego z wolontariuszy personelu z wyzwaniem, jakie niesie ze sobą ta skala projektu.

In a small church in Halberstadt, in East Germany, a pipe organ plays avant-garde composer John Cage’s „Organ2/ASLSP” – and will do so day and night, without interruption, until the

year 2640, resulting in a 639-year long concert. In a humorous but also thoughtful way the film shows different sides of this mind-boggling project: on the one hand the long and overly intellectual wrestles among the initiators, on the other the volunteering staff members’ direct and practical way of dealing with all the work that surrounds such a project.

Czechy/Czech Republic 2009
58 min

Reżyseria/Directed by: Karel Žalud
Zdjęcia/Cinematography by: Tomáš Nováček
Produkcja/Production: Endorfilm

Anegdota o wskazówce zegara, która pewnego dnia odpadła od jego tarczy, może być metaforą tego filmu. Czas potraktowany tu został bowiem w sposób nieprzewidywalny i nielinearny. Pierwsze sceny, ukazujące cmentarz nocą w trakcie burzy, odwołują się do poetyki horroru i filmowej fantastyki. Po chwili jednak akcja przenosi się do czasów nam współczesnych, gdzie wraz z realizatorami odbywamy niezwykłą, nieco oniryczną podróż.

Bohaterami filmu są pozornie zwyczajni ludzie: przedsiębiorca pogrzebowy, który kiedyś tańczył w balecie, kierowca pociągu, policjant, opowiadający o swojej pracy, malarz, ozdabiający ścianę prowincjonalnej stacji kolejowej, starszuszkiwie, świętujący urodziny w podmiejskim pociągu. Ich prozaiczne historie pojawiają się tylko na moment – dopóki kamera nie uchwyci kolejnego interesującego detalu i nie podąży za nim. Narracja płynnie przechodzi od jednego wątku do innego, niczym bez troski wółczęga poszukujący małych olśnień w szarości codziennego krajobrazu.

Niektóre kadry powracają po kilka razy i w tej niespójnej, poszarpanej strukturze łatwo jest odnaleźć dynamikę ludzkiej pamięci, która żywi się przypomnieniami, reminiscencjami, swobodą skojarzeń. Mottem filmu zdaje się być refleksja o pułapce czasu, w której znajduje się każdy z nas, i o paradoksalnym związku przyczynowo-skutkowym wydarzeń, w których uczestniczymy.

Obraz Żaluda urzeka prostotą i brakiem patosu, a baśniowo-fantastyczna kłamra nadaje mu urok legendy. Tak jakbyśmy na chwilę znaleźli się w środku własnego snu. *D. P.*

In the so-called global age, man is caught in the trap of time he has set for himself and then got stuck in it along with his freedom. Film about time, which consists of several fragmentary documentary sequences. Each of them shows how subjective the protagonists' perception of time is: an undertaker transporting the coffins every day, a group of aging actors celebrating a birthday on a train, or soldiers rehearsing a maneuver. The stories are connected in free association and told circularly to make palpable that all these times exist simultaneously. The film explores time's physical quantity as well as its crucial impact on our actions, behavior, perception, social rituals and our outlook on the world.

PANASONIC KID WITNESS NEWS

Panasonic Kid Witness News

FILMY / FILMS:

- BRUDNA ROBOTA**
(Dirty work)
 Gimnazjum Publiczne w Jerzmanowej / Jerzmanowa Junior High School, Polska/Poland, 4 min 43 sek (Grand Prix & Best Documentary 2009)
- DOBRE, TAG I BRZYDKIE**
(The Good, the Tag and the Ugly)
 Eaton Bank School, Wielka Brytania/UK, 4 min (Best Editing 2009)
- BAWOŁY NA POLETKACH RYŻU**
(Buffaloes in the Rice Field)
 Assumption College Sriracha, Tajlandia /Thailand, 4 min 57 sek (Best Videography 2009)
- WODA OPLYWA ŚWIAT**
(Water Flowing Around the World)
 Japonia/Japan, 4 min 59 sek (Grand Prix /Communication/ & Editing Award 2008)
- MENTALNOŚĆ: ZASADY I WARTOŚCI, KTÓRE WYZNACZAJĄ SPOSÓB ZACHOWANIA**
(Mentality: the principles and values determine behavior)
 Gimnazjum nr 6 w Toruniu/Junior High School no. 6 in Toruń, Polska/Poland, 5 min 14 sek (Konkurs Panasonic Kid Witness News 2010/2010 Panasonic Kid Witness News Competition)

Panasonic
ideas for life

W ramach tegorocznej edycji Planete Doc Review w sekcji Projekty Specjalne zostanie pokazanych siedem filmów wyróżnionych w ramach konkursu **Panasonic Kid Witness News**.

Są to krótkie formy dokumentalne nakręcone przez młodzież gimnazjalną.

Panasonic Kid Witness News to program skierowany do uczniów szkół gimnazjalnych z całego kraju. Na pierwszym etapie programu młodzież pod opieką nauczyciela przygotowuje konspekt reportażu nt. ekologii. Najlepsze projekty biorą potem udział w międzynarodowym konkursie i mają szansę na realizację.

Celem corocznie organizowanego międzynarodowego programu edukacyjnego **Panasonic Kid Witness News** jest zaznajomienie młodzieży ze sztuką reportażu filmowego oraz zaszczepienie w niej wrażliwości na ważne problemy społeczne, a także rozwój kreatywności młodych ludzi.

Szkołom, które uczestniczą w programie Panasonic zapewnią zestawy sprzętu audio-wideo. W ten sposób młodzież ma szansę na realizację swoich zainteresowań oraz wyrażenie własnych opinii nt. otaczającego świata. Młodzi ludzie zyskują również nowe doświadczenia - mogą się sprawdzić w rolach reporterów telewizyjnych.

W Polsce partnerem merytorycznym programu jest Fundacja Art-House.

Dodatkowe informacje: www.panasonic.pl/kwn

*As part of this year's Planete Doc Review festival, the Special Projects section will feature five winning films of the **Panasonic Kid Witness News** competition. They are all short-feature documentaries shot by junior high school students.*

Panasonic Kid Witness News is aimed at junior high school students nationwide. For the first stage of the program the kids, supervised by a teacher, prepare an outline of a TV report on environmental issues. Best projects are qualified to participate in the international competition and stand the chance of being realized.

The aim of the annual **Panasonic Kid Witness News** international educational program is to acquaint young people with the art of news style film-making, to instill in them sensitivity towards social problems as well as to cultivate their creativity. Panasonic provides the schools participating in the program with audiovisual equipment. Hence, young people are given a chance to pursue their interests and to express their own opinions about the world around them. Through stints as television reporters they also gain new experience.

The program's substantial partner in Poland is the Art-House Foundation.

More informations: www.panasonic.pl/kwn

Reżyserka odtwarza jednocześnie na trzech ekranach terabajtowy materiał, na który składa się ponad 120 godzin nagrań z jej najnowszego filmu pt. „Reformation”. Po pokazie zaprasza Państwa do dyskusji i podzielenia się swoimi sugestiami na temat montażu czy scen, które według Państwa powinny się w filmie pojawić.

Czy takie otwarte podejście i Państwa sugestie pozwolą stworzyć jakąś nową jakość?

Jeanette Groenendaal wykorzystuje eksperymentalną metodę filmowania, w której zacierają się granice między dokumentem, rekonstrukcją wydarzeń i sztuką performance. Stawia pytania dotyczące przeszłości, którą spędziła w małej holenderskiej wiosce. Po 38 latach Jeanette wraca tam jako reżyserka filmowa. Czy znów zostanie uznana za „diabelski pomiot”, za jaki tam kiedyś uchodziła? Czy mieszkańcy wioski odegrają swe role we własnym fundamentalistycznym krajobrazie? Kto pamięta o patologicznych praktykach chrześcijańskich nauczycieli wobec młodych dziewcząt?

Reżyserka nie wraca, żeby się mścić, lecz aby zrozumieć – nie tyle siebie czy historię Holandii, co obecną sytuację w kraju: jego religijność, konserwatyzm, ksenofobię, wartości i tożsamość narodową.

Ten film to coś więcej niż osobista terapia reżyserki czy dokument na temat religijności mieszkańców wioski. Fabularyzując swą biografię, reżyserka tworzy wystylizowany obraz pamięci.

Jej film to kobieca, poetycka odpowiedź na patriarchalny świat męski.

„Mieliśmy już dość upraszczających obrazów serwowanych nam przez skupionych na sobie reżyserów, którzy usiłują zainteresować nas tym, jak sami widzą świat. Mieliśmy dość ignorancji i arogancji, z jakimi najczęściej traktują widzów. Ale nie mieliśmy wcale dosyć złożoności i przyjemności, które cechują polifoniczne dzieło sztuki i dają możliwość jego indywidualnego odbioru na wiele różnych sposobów”.

Heiner Goebbels

The filmmaker opens up a terabyte of material, more than 120 video rushing hours of her new movie Reformation projected on 3 simultaneous screens, After the viewing you are invited to act as a think tank. Speak out your insights and wishes for the next edit steps or discuss the scenes or directions you wish in this context. Is it possible to create a timeline with an open-minded approach and your influence?

Jeanette Groenendaal is using an experimental method of filmmaking, mixing documentary, re-enactment and activist performance. She questions her past in a tiny village along the fertile river delta of the Netherlands. After 38 years, Jeanette returns to the village, performing as a film director; will she be recognized as the „Child of the devil” she was condemned to be at the time? Will the villagers play their part in their own exclusive fundamentalist landscape? Who remembers the Christian schoolmasters' incestuous practices on the young girls?

The return is not for revenge. Groenendaal returns in search for understanding. Not only about herself, or the history of the Netherlands, but also to understand the country of today; its religion, conservatism, xenophobia, values and national identity.

The film in creation is more than a personal therapy or a documentary on a fundamentalist community. Filmmaker fictionalizes her own biography to stylized memory-picture. A female and poetic answer to a patriarchal male universe.

„We had enough of the simplifying and identifying images on stage by director-egos, who want us to be interested in how they see the world. We had enough of the ignorant arrogance with which the audience is mostly underestimated. But we didn't have enough yet of the complexity and the pleasure of a polyphonic art work, which allows individual, different access from different sides by different spectators”.

Heiner Goebbels

BADANIE MECHANIZMU
KOZŁA OFIARNEGO
/RESEARCH
ON SCAPEGOAT MECHANISM

WERSJA ROBOCZA
/WORK IN PROGRESS

Holandia/Netherlands

Reżyseria/Directed by: Jeanette Groenendaal

Projekty specjalne
Special Projects

HERZOG

PRZEWODNIK KRYTYKI POLITYCZNEJ

– opowieść o życiu, filmach i polskiej
repcji Wenera Herzoga.

*Czy Herzog jest ostatnim artystycznym kontynuatorem
niemieckiego romantyzmu? Jaki jest jego stosunek do rewolucji
1968? Dlaczego Herzog chodził piechotą po Europie, dlaczego
nie lubi Ameryki i dlaczego zaczął robić amerykańskie kino?*

Maria Janion opowiada Kazimierze Szczuce, w jaki sposób filmy
Herzoga stały się tematem jej słynnego gdańskiego seminarium.
Artur Żmijewski wyciąga Herzoga z kina a Benjamin Noys interpretuje
słynną bijatykę pomiędzy Herzogiem i Kinskim jako sprzeczkę filozoficzną.

Wydawnictwo Krytyki Politycznej

Premiera: maj 2010

---

krytyka
polityczna

3 x Werner Herzog

3 x Werner Herzog

GOŚCIEM SPECJALNYM TEGOROCZNEGO PLANETE DOC REVIEW JĘST **WERNER HERZOG**, JEDEN Z NAJWYBITNIEJSZYCH TWÓRCÓW WSPÓŁCZESNEGO KINA. OPRÓCZ PREZENTACJI JEGO DWÓCH FILMÓW DOKUMENTALNYCH Z OSTATNICH LAT, PODCZAS FESTIWALU ODBYWA SIĘ **MASTERCLASS Z WERNEREM HERZOGIEM**
– WIĘCEJ NA STR. 233.

WERNER HERZOG, ONE OF THE MOST PROMINENT CONTEMPORARY FILMMAKERS WILL BE A SPECIAL GUEST AT THIS YEAR'S PLANETE DOC REVIEW FESTIVAL. ASIDE THE SCREENINGS OF HIS TWO LATEST DOCUMENTARY FILMS, THE FESTIVAL ORGANIZES A MASTERCLASS WITH WERNER HERZOG
– MORE INFORMATION ON PAGE 233.

BIAŁY DIAMENT

White Diamond

Niemcy/Germany 2004
83 min

Reżyseria/Directed by: Werner Herzog
Zdjęcia/Cinematography by: Henning Brümmer, Klaus Scheurich
Produkcja/Production: Marco Polo Film

Wybrane nagrody i festiwale/ Selected Awards and Festivals:
2005 – Nagroda Nowojorskiego Kola Krytyków Filmowych
za najlepszy film oparty na faktach
/NYFCC Award for Best Non-Fiction Film

Werner Herzog po raz kolejny w pogoni za niemożliwym. Bohaterem *Białego diamentu* jest inżynier-wynalazca, dr Graham Dorrington. Dorrington organizuje wyprawę do Gujany Brytyjskiej z zamiarem przetestowania opracowanego przez siebie mini-sterowca. Przy jego pomocy naukowiec pragnie zbadać górne partie lasu tropikalnego. W takim przedsięwzięciu nie może się jednak obejść bez ryzyka. 12 lat wcześniej, podczas podobnej wyprawy, Dorrington przeżył tragiczną śmierć swego przyjaciela, operatora filmowego Dietera Plage. Zachwycony możliwościami maszyny i urodą niezbadanego terenu, reżyser sam realizuje zdjęcia. Oblatywanie sterowca to dla Herzoga okazja do ponownego dotknięcia tematów obecnych w jego wcześniejszej twórczości. Reżyser zastanawia się nad mitem Ikara i – w szerszym planie – odwieczną potrzebą konfrontacji techniki z dziką przyrodą. Stawia też pytanie o cenę, jaką należy zapłacić za realizację

swoich marzeń. Ponad wszystkim pozostaje jednak wyraźne pragnienie ucieczki od intelektualizmu i zwrócenie się w stronę kontemplacji. Dzięki temu powstała niezwykła, impresyjna kronika wyprawy w głąb dzikiej puszczy. (*katalog PDR 2005*)

Airship engineer Dr. Graham Dorrington embarks on a trip to the giant Kaieteur Falls in the heart of Guyana, hoping to fly his helium-filled invention above the tree tops. But this logistic effort will not be without risk. Twelve years ago, a similar expedition into the unique habitat of the canopy ended in disaster when Dorrington's friend Dieter Plage fell to his death.

With the expedition is Werner Herzog, setting out now with a new prototype of the airship into the Lost World of the pristine rain forest of this little explored area of the world, to record and tell this unique story in an extraordinary, feature-documentary film.

Bodhya to święte miejsce hinduizmu – centrum obrzędu „kalahari”, zwanego inaczej „kołem czasu”. Wyznawcy buddyzmu z różnych stron świata, najczęściej z Indii, Pakistanu, Tajlandii, Chin lub Sri Lanki, chętnie w nim uczestniczą. Tłumnie pielgrzymują do miejsca kultu. Wędrownie towarzyszy spory wysiłek, post i umartwienie, a nieradko również okaleczanie. Podczas drogi wierni na gołej ziemi oddają pokłony Buddzie. Kluczowym punktem święta „kalahari” jest medytacja, modlitwa, a także mandala, którą mnisi sypią z piasku przez kilka dni. To ulotny symbol buddyzmu, a także metafizycznego kręgu narodzin i śmierci. Obrzęd kalahari jest organizowany również poza Indiami. W Europie odbywa się w wielu miejscach, w tym w austriackim Graz. Atmosfera nie jest tu jednak ani tak uroczysta, ani tym bardziej tak podniosła jak w krajach azjatyckich. Poruszający wizualnie i muzycznie film Herzoga to kolejny dowód na jego talent do portretowania duchowego świata. Reżyser, który już jako nastolatek odczuwał religijne impulsy, z empatią i zrozumieniem zobrazował symbolikę buddyzmu. Istotę obrzędu „kalahari”, a także religijne i kulturowe podstawy buddyzmu przedstawiają w filmie Dalai Lama oraz Takna Jigme Zangpo – tybetański więzień polityczny, który od 37 lat przebywa w chińskim więzieniu za wsparcie Międzynarodowego Ruchu na Rzecz Wolnego Tybetu. *(katalog PDR 2008)*

Buddha found enlightenment sitting under a tree in Bodh Gaya, India and today Buddhist monks are ordained in this holy place. Werner Herzog (who claimed to have once walked from Munich to Paris) takes their lengthy pilgrimage (for some, more than 3000 miles) and the monks' creation of the intricate sand mandala („the wheel of time”) as jumping-off points for a thoughtful, highly personal look at what Buddhism means to its most fervent adherents as well as to the rest of us. „You're reminded why Herzog is considered a master. The sight of travelers filing across the snow-covered plains past Mount Kallash and the climactic sweeping of the mandala portraiture into oblivion are as awe-inspiring as anything Herzog has ever contrived.”

Niemcy, Austria, Włochy/Germany, Austria, Italy 2003
80 min

Reżyseria/Directed by: Werner Herzog

Zdjęcia/Cinematography by: Peter Zeitlinger

Produkcja/Production: Werner Herzog Filmproduktion

KINO

miesięcznik prawdziwych kinomanów

ZAPRASZAMY NA STRONĘ MIESIĘCZNIKA KINO WWW.KINO.ORG.PL

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Zrealizowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

Zrealizowano przy wsparciu
POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

Retrospektywa: Alan Berliner

Alan Berliner Retrospective Program

GOŚCIEM SPECJALNYM TEGOROCZNEGO PLANETE DOC REVIEW
JEST AMERYKAŃSKI DOKUMENTALISTA I PERFORMER **ALAN BERLINER**.
OPRÓCZ PREZENTACJI JEGO FILMÓW DOKUMENTALNYCH, PODCZAS FESTIWALU ODBYWA SIĘ
MASTERCLASS Z ALANEM BERLINEREM – WIĘCEJ NA STR. 238.
UZUPEŁNIENIEM MASTERCLASS I RETROSPEKTYWY JEST BROSZURA
NA TEMAT TWÓRCZOŚCI ALANA BERLINERA, DOSTĘPNA W KINOTECE.

ALAN BERLINER, ONE OF THE MOST AMERICAN FILMMAKER AND PERFORMER WILL BE A SPECIAL GUEST
AT THIS YEAR'S PLANETE DOC REVIEW FESTIVAL. ASIDE THE SCREENINGS OF HIS DOCUMENTARY FILMS,
THE FESTIVAL ORGANIZES A MASTERCLASS WITH ALAN BERLINER – MORE INFORMATION ON PAGE 238.
A BROCHURE ABOUT THE WORK OF ALAN BERLINER AVAILABLE AT KINOTEKA CINEMA
SUPPLEMENTS HIS RETROSPECTIVE AND MASTERCLASS.

BLISKI NIEZNAJOMY

Intimate Stranger

USA 1991
60 min

Reżyseria/Directed by: Alan Berliner
Zdjęcia/Cinematography by: Alan Berliner
Produkcja/Production: Alan Berliner

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
1992 – Sundance Film Festival

– nominacja do Nagrody Jury za najlepszy dokument
/Nominated Grand Jury Prize Documentary

1993 – Międzynarodowe Stowarzyszenie Dokumentalistów
/International Documentary Association – Nagroda IDA/IDA Award

Historia prywatnego dochodzenia, jakie przeprowadza amerykański reżyser, Alan Berliner, próbując poznać prawdę o swoim dziadku ze strony matki, Josephie Cassutto. A pan Cassutto był postacią nietuzinkową i nieco tajemniczą. Dużo podróżował już od wczesnej młodości. Znał świetnie kilka języków (francuski, arabski, grecki). Jako młody mężczyzna mieszkał w Aleksandrii, Egipcie i Izraelu, a potem przez wiele lat pracował w Japonii. Japonia była zresztą źródłem nieustannych fascynacji dla Josepha Cassutto, w domu miał niemal „japońskie muzeum”. Jeden z jego przyjaciół wspomina, „Dobrze czułem się w tej kulturze, kochałem ją”. „Był większym Japończykiem niż rodowici Japończycy” – dodaje inny. Według żony Japonia była dla Josepha Cassutto...kochanką. Jak pani Cassutto znosiła nieustanną nieobecność męża? No cóż...musiała się przyzwyczaić.

Z mozaiki dokumentów, listów, zdjęć, starych filmów oraz wypowiedzi rodziny i przyjaciół wyłania się portret niezwyklej i...niejednoznacznej postaci.

I.C.

You've probably never heard of Joseph Cassutto, but by the end of this film you may think that he was the most elusive, fascinating and baffling man to have ever lived. Cassutto is filmmaker Alan Berliner's maternal grandfather, a Palestinian Jew who was a cotton buyer for the Japanese in Egypt prior to World War II. With Hitler's armies just miles away from Alexandria, Cassutto's family is split in half. They reunite in New York after the war, but Cassutto is restless there. He moves to Japan to spend eleven months of the year, virtually abandoning his wife and children in the U.S. while he pursues his business interests and a life-long love affair with Japanese culture. Seventeen years after his death, his grandson has constructed a poetic and emotional jigsaw puzzle out of the voluminous memorabilia of his grandfather's life story. What emerges is a curious legacy – admiration and love from Cassutto's Japanese business associates; resentment from his family.

NAJMILSZY DŹWIĘK

The Sweetest Sound

2

195

Pamiętacie scenę z *Być jak John Malkovich*, w której główny bohater, John Malkovich, spotyka samych Johnów Malkovichów? Filmowy Malkovich jest co najmniej skonsternowany tą sytuacją. Ale zapewne perspektywa takiego spotkania zaintrygowała Alana Berlinera, który tym razem skierował kamerę wprost na siebie i postanowił sprawdzić, co się stanie, gdy spotka się z... innymi Alanami Berlinerami. Czy fakt, że ktoś nosi takie samo nazwisko jak my, sprawia, że jest nam bliższy? Czy za tymi dobrze znanymi słowami kryje się jakaś metafizyka? Przed kamerą pojawia się kilkunastu mężczyzn o podobnie brzmiących nazwiskach: Alan Berliner, Alain Berliner, Allen Berliner, Alan S. Berliner...

Czy coś ich łączy? Reżyser rzuca kolejne hasła: ulubiony kolor, zawód, zwyczaje. Jednak zbieżność paru odpowiedzi trudno uznać za coś więcej niż przypadek. Berlinera-reżysera to nie za-

dawała. O znaczeniu imion rozmawia z członkami swojej rodziny i przypadkowymi przechodniami na ulicy. A nawet sięga w głąb XX-wiecznej historii.

I.C.

Alan Berliner is a lawyer in Columbus, Ohio. Alan Berliner is a social worker in Seattle, Washington. Alan Berliner is a celebrity photographer in Los Angeles, California. Tired of being mistaken for these people and anyone else who might share his name, Alan Berliner, the filmmaker from New York - not to be confused with Belgian filmmaker Alain Berliner - decides to rid himself of the dreaded Same Name Syndrome. His solution: invite all the Alan Berliners in the world over to his house for dinner.

With the intimacy and humor of a personal essay, Berliner dives headfirst inside the American name pool in search of the treasures and dangers hidden inside his own name.

USA 2001
60 min

Reżyseria/Directed by: Alan Berliner
Zdjęcia/Cinematography by: Richard Dallett
Produkcja/Production: Cine-Matrix

NIKOMU NIC DO TEGO

Nobody's Business

3

„Nikomiu nic do tego. Prowadziłem zwyczajne życie” – odpowiada zdenerwowany starszy pan pytany po raz kolejny przez swojego syna o własną przeszłość. Starszy pan to Oscar Berliner, emerytowany producent odzieży sportowej, a jego syn, Alan Berliner, reżyser, próbuje nakręcić o nim film. A właściwie nie tyle o nim, co o jego „tożsamości” i o jego „dziedzictwie” – żydowskich przodkach z Polski i Rosji, o których Oscar nie chce rozmawiać. Oprócz współczesnego Nowego Jorku w kadrach pojawiają się żydowskie miasteczka z przełomu wieków, stare kroniki czy zdjęcia pradziadków Alana, a dziadków Oscara, Rachel i Salomona, które reżyser znalazł w jednym z archiwów. Ojca jednak wyraźnie irytuje konfrontacja z dziadkami, o których niewiele słyszał. „Myślisz, że to, co jest ważne dla ciebie, jest ważne dla wszystkich? Mnie nie obchodzi <drzewo rodzinne>!” – wybucha Oscar Berliner.

Nikomiu nic do tego to film o poszukiwaniu własnej tożsamości na zderzeniu dwóch antynomii: światów ojca i syna, młodości i starości, przeszłości i teraźniejszości...

I.C.

Alan Berliner takes on his reclusive father as the reluctant subject of this poignant and graceful study of family history and memory. What emerges is a uniquely cinematic biography that finds both humor and pathos in the swirl of conflicts and affections that bind father and son. Ultimately this complex portrait is a meeting of the minds - where the past meets the present, where generations collide, and where the boundaries of family life are pushed, pulled, stretched, torn and surprisingly at times, also healed.

USA 1996
60 min

Reżyseria/Directed by: Alan Berliner
Zdjęcia/Cinematography by: Phil Abraham, Alan Berliner, David W. Leitner
Produkcja/Production: Cine-Matrix, Independent Television Service (ITVS)

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
1997 – Berlinale/Berlin International Film Festival
– Nagroda Caligari Film/Caligari Film Award
1997 – Florida Film Festival – Nagroda Publiczności
za najlepszy dokument/Audience Award Best Documentary
1997 – National Educational Media Network, USA – Gold Apple
1997 – Visions du Réel – Grand Prix
1997 – San Francisco International Film Festival
– Golden Spire Film & Video – First-Person Documentary

Retrospektywa: Alan Berliner
Alan Berliner Retrospective Program

USA 1988
60 min

Reżyseria/Directed by: Alan Berliner
Produkcja/Production: MILESTONE

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
1988 – Sundance Film Festival
– nominacja do Nagrody Jury za najlepszy dokument
/Nominated Grand Jury Prize Documentary

RODZINNY ALBUM

The Family Album

Zadziwiająca historia „rodziny”, której członkowie... nigdy się nie poznali. W swoim pierwszym filmie amerykański reżyser i performer, Alan Berliner, sięgnął po stare home movies, kręcone od początków XX wieku po lata 50. Reżyser przekopał rodzinne archiwa setek osób, w tym swojej własnej rodziny. Czarno-białe, często nieostre filmy kręcone na taśmie 16mm to uniwersalna opowieść o ludzkim życiu: od narodzin do starości. Niemowlę w kołysce, kilkulatki bawiące się w przedszkolu, roześmiane nastolatki na wakacjach, pierwsze randki, śluby, imprezy rodzinne... Warto wsłuchać się w ścieżkę dźwiękową filmu – zarówno głosy występujących we fragmentach filmów postaci, jak i komentarze wydarzeń z offu zostały dodane przez reżysera.

Film Berliner'a to zatrzymany w kadrze obraz świata niemal idealnego: nie docierają tu ani echa wojen (a na czas kręcenia tych krótkich filmów przypada jedna światowa), ani rodzinnych katastrof. I.C.

The Family Album is a one-hour experimental documentary film utilizing a vast collection of rare 16mm home movies from the 1920s through the 1950s. These home movies are exciting authentic documents of American folk history and culture, taken from the personal vantage point of the amateur photographic eye. Subjects span the entire spectrum of the traditional home movie idiom, including mixed racial, ethnic, economic and geographic sources.

USA 2006
79 min

Reżyseria/Directed by: Alan Berliner
Zdjęcia/Cinematography by: Ian Yolmer
Produkcja/Production: Experiment in Time,
Light & Motion production, HBO Documentary Films

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2006 – Sundance Film Festival
– Nominacja do Nagrody Jury za najlepszy film dokumentalny
/Nominated Grand Jury Prize Documentary

ŻYCIE BEZ SNU

Wide Awake

Podobno jeden na trzech Amerykanów ma dziś problemy ze snem. Alan Berliner należy do tej pechowej mniejszości, która codziennie wieczorem zastanawia się, ile godzin uda się przespać w nocy. Berliner kiepsko spał już w dzieciństwie, a z czasem problem się nasilił. Szukając jego rozwiązania odwiedził wielu lekarzy i przeszedł szereg skomplikowanych badań. Próbował różnych terapii: jogi, homeopatii, relaksującej muzyki. Słuchał kaset z „magicznymi zaklęciami”, brał leki. Skutek? Niestety wciąż niezadowolający... Reżyser, a zarazem narrator filmu oraz jego główny bohater, obala kolejne mity o rewolucyjnych metodach terapii czy „cudownych” tabletkach. Zastanawia się (tradycyjnie przy pomocy swojej rodziny i mozaiki materiałów archiwalnych), czy bezsenność to problem neurotycznego XX wieku, czy dotykała już naszych przodków? I – przede wszystkim – czy można cieszyć się życiem bez snu? I.C.

Berliner uses both metaphor and candid first-person observations to illuminate how an obsessive mind that won't shut down at night leaves him feeling „jet lagged in his own time zone.” Incorporating hundreds of archival film clips, consultations with sleep specialists, an overnight stay at a sleep lab, conversations with family members, home movies and dream visualizations – all woven together by a strikingly dynamic sound design – Wide Awake is a cinematically innovative film that pushes at the borders of documentary storytelling. In many ways Wide Awake is also a film about filmmaking. We see footage documenting the process of making Wide Awake, including shots of Berliner recording narration, talking with his film crew, working at his desk and editing at his computer. There's even a raucously caffeinated tour of his studio, in which we begin to understand a lot more about Berliner's obsessions and how they serve him as a filmmaker.

Retrospektywa: Nicolas Philibert

Nicolas Philibert Retrospective Program

GOŚCIEM SPECJALNYM TEGOROCZNEGO PLANETE DOC REVIEW
JEST FRANCUSKI DOKUMENTALISTA **NICOLAS PHILIBERT**.
OPRÓCZ PREZENTACJI JEGO FILMÓW DOKUMENTALNYCH,
PODCZAS FESTIWALU ODBYWA SIĘ **MASTERCLASS Z NICOLASEM PHILIBERTEM** – WIĘCEJ NA STR. 237.
UZUPEŁNIENIEM MASTERCLASS I RETROSPEKTYWY JEST BROSZURA
NA TEMAT TWÓRCZOŚCI REŻYSERA, DOSTĘPNA W KINOTECE.

NICOLAS PHILIBERT, ONE OF THE MOST FRENCH FILMMAKER WILL BE A SPECIAL GUEST AT THIS YEAR'S
PLANETE DOC REVIEW FESTIVAL. ASIDE THE SCREENINGS OF HIS DOCUMENTARY FILMS,
THE FESTIVAL ORGANIZES A MASTERCLASS WITH NICOLAS PHILIBERT – MORE INFORMATION ON PAGE 237.
A BROCHURE ABOUT THE WORK OF NICOLAS PHILIBERT AVAILABLE AT KINOTEKA CINEMA
SUPPLEMENTS HIS RETROSPECTIVE AND MASTERCLASS.

BYĆ I MIEĆ

To Be and To Have | Etre et avoir

Francja/France 2002
104 min

Reżyseria/Directed by: Nicolas Philibert
Zdjęcia/Cinematography by: Laurent Didier, Katell Djan,
Hugues Gemignani, Nicolas Philibert
Produkcja/Production: Les Films d'Ici, Maia Films,
Arte France Cinema, Canal Plus,
Centre National de Documentation Pédagogique

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2002 – Europejska Nagroda Filmowa
/European Film Award w kategorii:
Najlepszy film dokumentalny/Best Documentary
2003 – Cesar w kategorii: najlepszy montaż/Cesar – Best Editing
2003 – Full Frame Documentary Film Festival
– Nagroda Jury/ Jury Award

Georges Lopez jest nauczycielem w jednej z najmniejszych szkół we Francji, zagubionej w górach Owerni. Od 20 lat zajmuje się kilkorgiem dzieci z okolicznych wiosek. Zróżnicowany wiek wychowanków wymaga od niego wielu umiejętności i podzielności uwagi, bo zajęcia dla wszystkich odbywają się w jednym pomieszczeniu. Emanujące z Lopeza ciepło, łagodne usposobienie, umiejętność wyznaczania granic i doświadczenie pozwalają sądzić, że jego uczniowie wkroczą w świat pełni wiary we własne siły.

Lopez uczy wszystkich przedmiotów przewidzianych w programie szkoły podstawowej, ale nie uważa, by nauka mogła zamknąć się na kartach książek. Każdą sytuację wykorzystuje, by objaśniać świat. Mycie rąk staje się okazją do nazywania palców. Zabawa w liczenie staje się okazją do refleksji nad nieskończonym światem cyfr.

Film ukazuje klasę jako laboratorium dojrzwania – portretowane z czułością dzieci uczą się, jak przełamywać własne ograniczenia,

rozwiązywać konflikty oraz... smażyć naleśniki. Film odniósł niezwykle sukces na całym świecie: w samej Francji zobaczyły go setki tysięcy widzów. A.Z.D.

How do we learn to live with others and their wishes? Director Nicolas Philibert poses this question in a village schoolhouse in Auvergne, where Georges Lopez teaches 13 children, ages ranging from about four to 12. Against a landscape of mountains and farmland, from driving snow to rain to sun, the children gather in Lopez's warm and colorful classroom, to read, write dictation, cook, and sort things out. At home, the older ones do homework with parents after their chores. At year's end, they look ahead to the next, visiting the middle school and meeting the little ones coming in the fall. As they learn sums and adjectives, with Lopez's help, they also learn to live side by side.

KAŻDA MAŁA RZECZ

Every Little Thing | La Moindre des choses

Pacjenci szpitala psychiatrycznego La Borde każdego lata wystawiają sztukę teatralną, przygotowaną specjalnie dla gości z zewnątrz. W 1995 roku pracujący z nimi reżyserzy wybrali **Operetkę** Witolda Gombrowicza, a premierę uświetniła swoją obecnością Rita Gombrowicz.

Szpital w La Borde jest ewenementem na skalę światową – choć przebywają w nim ciężko chorzy ludzie, których cierpienie jest widoczne gołym okiem, nie dostrzeżemy tu kaftanów bezpieczeństwa, terroru ze strony personelu czy dojmującego uczucia bezradności. Przybysz z zewnątrz od pierwszej chwili jest pod wrażeniem niewymuszonego braterstwa zdrowych z chorymi, chęci niesienia pomocy i szacunku dla odmienności.

Przed obiektywem kamery, śledzącej kilkutygodniowe przygotowania do wystawienia spektaklu, przewija się galeria zjawiskowych postaci – ciężko chorych pacjentów, którzy pod wpływem

sztuki stopniowo się otwierają. Słowa autora **Ferdynand**, obnażające mroczną stronę ludzkiej natury, w ustach teatralnej trupy z La Borde zyskują zupełnie nowy kontekst.

Philibert w mistrzowski sposób potrafi ukazać pacjentów La Borde w całym ich pięknie i złożoności. *A.Z.-D.*

*The tranquil woods of the Loire Valley embrace the La Borde psychiatric clinic, an asylum in the truest sense of the word, where patients find sanctuary and repose. Patients and staff work together in rehearsals and preparations for their annual summer play. This year, they perform the modernist, absurdist classic, **Operette** by Witold Gombrowicz, whose dialogue is more nonsensical than that of the patients themselves.*

2

Francja/France 1996
105 min

Reżyseria/Directed by: Nicolas Philibert
Produkcja/Production: Les Films d'Ici, La Sept Cinéma

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
1996 – Locarno International Film Festival
1997 – Potsdam Film Festival – Najlepszy film dokumentalny / Best Documentary Prize
1998 – San Francisco International Film Festival

MIASTO LUWR

Louvre City | La ville Louvre

Intymne życie Luwru – najsłynniejszego muzeum na świecie, założonego w 1699 roku. Pierwszy raz w swojej długiej historii muzeum pozwoliło uwiecznić swoje sekrety ekipie filmowej. W salach toczy się mrowcza praca: robotnicy wieszają obrazy, w dziesiątkach pracowni artyści przywracają blask dawnym arcydziełom, kurierzy na wrotkach przemierzają płataninę podziemnych korytarzy (o łącznej długości ponad 15 km), by dostarczyć korespondencję do biur.

Film powstał w 1988 roku i jest zapisem początku transformacji Luwru w supermodernistyczne muzeum, jakie znamy dziś. Po latach stagnacji dyrektorka postanowiła przeorganizować zbiory i pokazać publiczności tysiące skarbów, do tej pory spoczywających w przepastnych magazynach.

Siłą obrazu Philiberta jest współistnienie pięknie sfilmowanego (wyłącznie przy użyciu dziennego światła) świata dzieł sztuki i świata pracowników, których krzątanie, pełna francuskiego „joie de vivre”, przywodzi na myśl choreografię rodem z **Parasolek z Cherbourg**. *A.Z.-D.*

What happens at the Louvre Museum when it is closed to the public? During the Grand Louvre's extensive renovations, the museum opened its corridors to a film crew for the first time. People are seen moving paintings and reorganizing rooms. Miles of underground corridors and galleries cross each other. Little by little, the secret, and sometimes comical, mundane, sublime and fascinating world of one of the most famous museums in the world is revealed. A veritable city within a city opens its heart to us.

A voyage into the museum's reserves, and part of the extra work involved to mount the expositions after the renovation of the Louvre in the 1980s, when the glass pyramid was added to the classic buildings. From the preservation rooms through the frame and painting retouches by experts, to the personnel instruction on how to be efficient in protecting the collections, and look nice to the visitors.

3

Francja/France 1990
84 min

Reżyseria/Directed by: Nicolas Philibert
Produkcja/Production: Les Films d'Ici, La Sept, Antenne 2, the Louvre Museum

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
1990 – Cinéma du réel, Paris – Prix Intermedia
1990 – Prix Europa (Berlin/Potsdam) w kategorii: najlepszy dokument

199

Retrospektywa: Nicolas Philibert
Nicolas Philibert Retrospective Program

200

NENETTE

Nenette

Francja/France 2010
68 min

Reżyseria/Directed by: Nicolas Philibert
Zdjęcia/Cinematography by: Katell Djian, Nicolas Philibert
Produkcja/Production: Les Films d'Ici, Forum des images

Wybrane nagrody i festiwale/Selected Awards and Festivals:
2010 – Berlinale/Berlin International Film Festival

Retrospektywa: Nicolas Philibert
Nicolas Philibert Retrospective Program

Nenette urodziła się na Borneo w 1969, lecz od 1972 mieszka w Paryżu. Ludzie, którzy spędzili z nią wiele lat, mówią o niej z czułością, lecz podkreślają, że trudno zdobyć jej zaufanie. Większość swojego życia spędza w milczeniu, z uwagą obserwując odwiedzających ją licznie gości. Jej życie było pełne zarówno miłości, jak i cierpienia: miała trzech partnerów, z których każdy już nie żyje. Z czwórki dzieci mogła zatrzymać tylko syna, który towarzyszy jej w ostatnich dniach. Kilka lat temu ciężko zachorowała. Dzięki troskliwej opiece udało się ocalić jej życie.

Nenette od 37 lat zamieszkuje klatkę w paryskim Jardin des Plantes, jednym z najstarszych ogrodów zoologicznych na świecie. Jako najstarsza spośród orangutanów, jest bliska sercu wielu pracujących tam osób.

Film przypomina *Grizzly Mana* Herzoga – tu również natura pozostaje nieprzeniknioną tajemnicą, nie mającą w sobie nic z romantyzmu, a mimo to nieodparcie fascynującą. *A.Z.-D.*

She is 40 years old, lives in Paris, has long, reddish hair, seems lost in thought and has a majestic aura about her: Nénette, the film's star, is an orang-utan from the ape house at the Menagerie du Jardin des Plantes. Nénette is a professional: she is relaxed and indifferent as she takes in the parade of people who file past her glass cage daily. From her gallery, she looks down on the goings-on of her younger fellows and watches the visitors, who often just come for her sake.

We watch the animals. The animals watch us. In the zoo and in the cinema, both institutions where a stage-like construction and the act of seeing are central. A show for both sides. Nicolas Philibert's film only shows the apes, being fed, spending time and especially being idle. There is no reverse-shot of those following the apes' actions. The screen belongs to the animal alone. And yet the human is reflected in the observation of the animal, as well as in the off-camera comments of the visitors and the zookeepers: they attempt to interpret, to ascribe meaning, or to reflect zoologically and philosophically. The apes in the zoo are a projection screen – just like the screen in the movie theater.

The Greatest Hits of Planete Doc Review

The Greatest Hits of Planete Doc Review

202

GREATEST HITS OF PLANETE DOC REVIEW

Greatest Hits of Planete Doc Review

ILUZJON
Muzeum Sztuki Filmowej

W RAMACH 7. PLANETE DOC REVIEW
ZAPRASZAMY WSZYSTKICH WIDZÓW
DO NADROBIENIA FILMOWYCH ZALEGŁOŚCI!
DO WASZEJ DYSPOZYCJI ODDAJEMY KINO ILUZJON
I GENIALNY ZESTAW HITÓW Z POPRZEDNICH EDYCJI FESTIWALU.
DOKŁADNY REPERTUAR ZNAJDZIECIE NA STRONIE:
WWW.DOCREVIEW.PL.

DLA TYCH, KTÓRZY NIE ZDĄŻĄ NA PROJEKCJE DO KINA ILUZJON,
MAMY DOBRĄ WIADOMOŚĆ – NAJLEPSZE FILMY
PLANETE DOC REVIEW SĄ DOSTĘPNE NA DVD W SERII
„MAGAZYN SZTUKI DOKUMENTU”, DO KUPIENIA
W SIECI SALONÓW EMPIK, NA EMPIK.COM
ORAZ NA STRONIE: WWW.AGAINSTGRAVITY.PL/SKLEP.

*As part of the 7th edition of Planete Doc Review festival it is our great pleasure
to invite all our viewers to catch up on the festival film backlog!
The Iluzjon cinema in Warsaw will be at your disposal, screening a brilliant collection
of film hits from the previous editions of the festival.
A detailed program is available at www.docreview.pl*

*For those who will not be able to make it to the Iluzjon screenings
we have some more good news - Planete Doc Review films are also available on DVD
in the "Magazyn Sztuki Dokumentu" [Documentary Art Magazine] series,
which can be purchased at EMPIK chainstores, at www.empik.com
as well as www.againstgravity.pl/sklep.*

FILMY / FILMS:

1. NA PRZEMIAŁ
2. SPOTKANIA NA KRAŃCACH ŚWIATA
3. W GÓRĘ JANGCY
4. KLASZTOR. PAN VIG I ZAKONNICA
5. MIASTO SŁOŃCA
6. KSIĘGA REKORDÓW SZUTKI
7. ŚMIERĆ CZŁOWIEKA PRACY
8. MURDERBALL – GRA O ŻYCIE
9. RYTM TO JEST TO!
10. GITMO – NOWE PRAWA WOJNY
11. TRZY POKOJE MELANCHOLII
12. ODESSA... ODESSA!
13. PRZEZNACZONE DO BURDELU
14. WRZESZCZĄCY FACECI
15. SFABRYKOWANY KRAJOBRAZ
16. ZANIM PRZEKLŃNA NAS DZIECI
17. BĘDZIE GŁOŚNO!
18. ŚLEPY LOS
19. YES-MENI NAPRAWIAJĄ ŚWIAT
20. ODGŁOSY ROBAKÓW - ZAPISKI MUMII
21. ZARÓBMY JESZCZE WIĘCEJ
22. ŚLEPA MIŁOŚĆ
23. WALC Z BASZIREM

NA PRZEMIAŁ

203

Abu Ammar mieszka na tej samej ulicy, na której dorastał przywódca Al-Kaidy Abu Musab al-Zarkawi. Zarabia na życie zbierając puste kartony na przemiał.

Film Mahmouda al Massada daleki jest od typowego dla Zachodu mentorskiego tonu. Poprzez niezwykle zdjęcia, pozwala wtopić się w tłum przemysłowego Az-Zarka, drugiego co do wielkości miasta Jordanii i poznać człowieka, który musi dokonać trudnego wyboru sprzecznego ze swoimi przekonaniem.

Holandia/Niemcy/Jordania 2007,
90 min

Reżyseria: Mahmoud al Massad

SPOTKANIA NA KRAŃCACH ŚWIATA

Szare, zabłocone miasteczko Mc Murdo, ze swoimi buldożerami, kontenerami i pudełkowymi domami, bardziej niż ośrodek naukowy przypomina ponurą wioskę górniczą. Tu nikogo nie dziwi broker giełdowy pracujący jako kierownik śnieżnego transportera czy charyzmatyczny potomek królewskiej rodziny Azteków spawający rury.

Reżyser stawia pytania o to, kim są ludzie, którzy tu przybyli i jakie są ich marzenia. Z rozmów prowadzonych z oryginalnymi

mi mieszkańcami Antarktydy wyłania się jednak coś więcej niż dająca się obrócić w żart historia

Wielka Brytania 2007,
99 min

Reżyseria: Werner Herzog

W GÓRĘ JANGCY

Rzeka Jangcy to najdłuższa rzeka Chin i jedna z najdłuższych na świecie. Plany jej okiełznania istniały od 100 lat. Budowa Tamy Trzech Przełomów, największego współczesnego chińskiego przedsięwzięcia architektonicznego, rozpoczęła się 14 lat temu i pochłonęła dziesiątki miast i wiosek. W efekcie powstał zalew o powierzchni przekraczającej terytorium Polski, a dach nad głową straciło prawie 2 miliony osób.

W górę Jangcy to obraz współczesnych Chin widzianych oczami kanadyjskiego reżysera o chińskich korzeniach, Yunga Chang.

Kanada 2007,
93 min

Reżyseria: Yung Chang

4

KLASZTOR. PAN VIG I ZAKONNICA

Dania 2006,
84 min

Reżyseria: Pernille Rose Grønkvær

„To stara ambicja – stworzyć coś trwałego” – mówi stary Vig, zapytany dlaczego chciałby przekazać swój zamek Rzymskiej Cerkwi. Marzenie Viga bliskie jest spełnienia. Bohater nie do końca zdaje sobie jednak sprawę z tego, że jego dotychczasowe samotne i spokojne życie czeka wielka, wręcz dramatyczna zmiana, gdy do pałacu wprowadzą się wysłane przez Cerkiew siostry zakonne.

5

MIASTO SŁOŃCA

Dania 2006,
88 min

Reżyseria: Asger Leth

W Cité Soleil – dzielnicy slumsów stolicy Haiti Port-au-Prince, na niespełna 2 km kw. przypada blisko ćwierć miliona mieszkańców. Siły bezpieczeństwa nie mają tu wstępu, a nieformalną władzę sprawuje armia slumsowych gangów.

Gdy rządy Aristide'a zaczynają się chylić ku upadkowi, braterskie więzi 2Paca i Billy'ego, przywódców gangu „Duchów”, zostają wystawione na próbę. Czy miłość okaże się silniejsza niż polityka?

Niepowtarzalny klimat filmu współtworzy znakomita ścieżka dźwiękowa autorstwa Wyclefa Jeana, Haitińczyka z pochodzenia.

6

KSIĘGA REKORDÓW SZUTKI

Serbia i Czarnogóra/Czechy 2006,
80 min

Reżyseria: Aleksandar Manić

Szutka to największe na Bałkanach skupisko Romów i... miasto rekordów. Można tu spotkać derwisza, który wie, jak się zdematerializować i przenieść prosto do Ameryki, autora wielkiego słownika, znachorów odczyniających uroki, śpiewaków nagrywających wideoklipy czy transseksualistę Fazliego. Wszyscy są w czymś najlepsi. Wszyscy są mistrzami.

Kolorowe sekwencje, filmowane dynamiczną kamerą,

przetykane czarno-białymi wysmakowanymi obrazami jak z wczesnych filmów Felliniego, na długo zapadają w pamięć.

ŚMIERĆ CZŁOWIEKA PRACY

205

Nie ma już człowieka pracy. Pozostał robotnik – ktoś gorzszy, ktoś, komu się nie udało, ktoś, komu praca nie daje godności, lecz ją odbiera. Przyzwyczajeni do wygodnego życia, coraz częściej zapominamy, jak ciężką pracą może wykonywać człowiek. Rezygnując z odautorskiego komentarza, reżyser w wymakowanych obrazach rejestruje niehumanitarne wyzyskiwanie współczesnych zapomnianych bohaterów. Niezwykle zdjęcia oraz muzyka (autorstwa Johna Zorna) sprawiają, że

film wywiera niesamowite wrażenie.

Austria/Niemcy 2005,
122 min

Reżyseria: Michael Glawogger

MURDERBALL – GRA O ŻYCIU

Murderball – gra o życie to emocjonalny, pełen pasji, dynamiczny film dokumentalny opowiadający o zjadłej rywalizacji niezwykle sportowców. Tytułowa „mordercza piłka” to tzw. quad rugby – oficjalna dyscyplina sportowa i paraolimpijska odmiana klasycznego rugby, w którym sparaliżowani zawodnicy poruszają się na specjalnie skonstruowanych wózkach inwalidzkich.

taż i dynamiczna muzyka sprawiają, że od pierwszych sekund wciąga i zaskakuje.

USA 2005,
84 min

Reżyseria: Henry Rubin, Daniel Shapiro

Film to dokument nowej generacji, w którym szybki mon-

RYTM TO JEST TO!

Była zajezdnia autobusowa w przemysłowej dzielnicy Treptow w Berlinie. 250 uczniów z 25 krajów tańczy do *Święta wiosny* Igora Strawińskiego. Akompaniuje orkiestra Filharmonii Berlińskiej pod batutą charyzmatycznego Sir Simona Rattle'a. Pierwszy wielki projekt edukacyjny orkiestry Filharmonii Berlińskiej poprzedziły trzymiesięczne próby pod opieką brytyjskiego choreografa Roystona Maldoama. *Rytm to jest to!* rejestruje kolejne etapy tego fascynują-

cego eksperymentu. Muzyka wyzwoli w dzieciach siłę i nauczy je radości życia.

Niemcy 2004,
100 min

Reżyseria: Thomas Grube, Enrique Sanchez Lansch

Dania/Szwecja 2006,
82 min

Reżyseria: Erik Gandini, Tarik Saleh

GITMO – NOWE PRAWA WOJNY

Guantanamo, w wojskowym skrócie GITMO, stało się dziś niemal synonimem słowa „więzienie”. Niechlubne praktyki, jakim poddawani są tamtejsi więźniowie, odbiły się echem na całym świecie.

GITMO – nowe prawa wojny to perfekcyjnie zrealizowany dokument śledczy, w którym Gandini, z właściwą sobie dociekliwością szuka odpowiedzi na nurtujące go pytania, a pomagają mu w tym m. in.: były więzień, stacjonujący w ba-

zie żołnierze, amerykański generał i dowódca irackiego więzienia w Abu Ghraib.

Finlandia/Niemcy 2005,
105 min

Reżyseria: Pirjo Honkasalo

TRZY POKOJE MELANCHOLII

Tytułowe „trzy pokoje” to trzy poetyckie podróże w głąb świata emocjonalnego kilkunastoletnich mieszkańców Petersburga, Groznego i Inguszetii, z których każda ma swój własny, niepowtarzalny klimat. Wraz z bohaterami poznajemy realia wojny rosyjsko-czeczeńskiej, która nadal, mimo licznych zabiegów mediacyjnych, zbiera swoje krwawe żniwo.

Wystudionowanym kadrom towarzyszy sugestywna mu-

zyka Sanny Salmenkallio, w której wykorzystano motywy chórów cerkiewnych.

Izrael/Francja 2004,
96 min

Reżyseria: Michale Boganim

ODESSA... ODESSA!

„Odessa to sen, to marzenie” – powtarzają jej dawni mieszkańcy. Tylko tam mogliby znów zasmakować szczęścia, tylko miasto ich dzieciństwa dałoby im ukojenie. Tymczasem Odessa, jaką pamiętają, dawno przestała istnieć.

Przez trzy dekady 180-tysięczna populacja Odessy, jednego z największych centrów żydowskich w powojennym ZSRR, zmalała przeszło o dwie trzecie. Odesscy Żydzi masowo emigrowali do Stanów Zjednoczonych i Izraela, ale nie

zdołali się zasymilować. Do dziś żyją wspomnieniami, podtrzymując dawne zwyczaje.

PRZEZNACZONE DO BURDELU

Opowieść o urodzonych w burdelach Sonagachi 10-latkach, dla których dzieciństwo skończyło się, gdy postawiły pierwsze pewne kroki.

Wyrwanie się z zaklętego kręgu zła graniczy z cudem. Ale i w Kalkucie cuda czasem się zdarzają. Czasem wystarczy zapal jednej osoby – w tym przypadku brytyjskiej fotografki Zany Briski, która rozdaje dzieciom aparaty fotograficzne i zachęca do pierwszych artystycznych prób.

Na efekty nie trzeba długo czekać.

13

USA 2005,
86 min

Reżyseria: Zana Briski, Ross Kauffman

WRZESZCZĄCY FACECI

Północ Finlandii, małe miasto Oulu. 30 mężczyzn w gumowych krawatach wykrzykuje marsze patriotyczne, fragmenty prawa międzynarodowego, hymny i... piosenki dziecięce. Pieczę nad programem i szalonymi pomysłami tego niecodziennego męskiego chóru sprawuje dyrygent Petri Sirviö – absolutny tyran zmuszający zespół do coraz dziwniejszych zachowań. *Wrzeszczący faceci* to spotkanie z zupełnie niecodzienną ekspresją artystyczną, która nikogo nie pozostawi obojętnym.

14

Dania/Finlandia 2003,
76 min

Reżyseria: Mika Ronkainen

SFABRYKOWANY KRAJOBRAZ

„Pewnego dnia uświadomiłem sobie, że dookoła mnie nie zostało nic naturalnego. Zmiany, jakim pod wpływem przemysłu uległa natura – oto, czym się zajmuję” – tak o swojej pracy mówi bohater filmu, Edward Burtynsky. Podróżując po Chinach, znany kanadyjski fotograf dokumentuje szybko rozwijający się przemysł i postępującą degradację środowiska naturalnego Państwa Środka. Robi to jednak w sposób piękny i poruszający. Niezwykłe zdjęcia długich na kilka ki-

lometrów hal fabrycznych czy kopalni odkrywkowych zacierają dech w piersiach.

15

Kanada 2006,
90 min

Reżyseria: Jennifer Baichwal

207

The Greatest Hits of Planete Doc Review
The Greatest Hits of Planete Doc Review

16

ZANIM PRZEKLNĄ NAS DZIECI

Francja 2007,
112 min

Reżyseria: Jean-Paul Jaud

Ołów, kadm, azotyn, nitryt, rtęć, pestycydy, wzmacniacze smaku, przeciwutleniacze, konserwanty – to nie przepis na mieszanekę wybuchową, to tylko niektóre ze składników przeciętnego obiadu, składającego się z zupełnie normalnych produktów.

Reżyser Jean-Paul Jaud odwiedził mieszkańców małego francuskiego miasteczka Barjac. Tutejszy charyzmatyczny burmistrz rozpoczął akcję uświadamiania mieszk

kańców. Postanowił, że dzieci w szkołach będą jadły obiady przyrządzone wyłącznie ze zdrowych, ekologicznych produktów. Wkrótce dobry przykład pociągnął za sobą kolejne inicjatywy

17

BĘDZIE GŁOŚNO!

USA/Wielka Brytania 2008,
97 min

Reżyseria: Davis Guggenheim

Któż nie marzył kiedyś, by grać na gitarze elektrycznej, założyć zespół i zostać gwiazdą rocka? Niektórym się to udało.

Będzie głośno! to zapis niezwykłego spotkania trzech gigantów rocka: The Edge'a z U2, Jimmy'ego Page'a z Led Zepelin i Jacka White'a z The White Stripes. W filmie Guggenheima gitarzyści wymieniają się doświadczeniami, opowiadają o inspiracjach, a co najważniejsze – razem muzykują.

18

ŚLEPY LOS

Wielka Brytania 2006,
104 min

Reżyseria: Lucy Walker

Erik Weihenmeyer był niewidomy od 15 roku życia. Zanim został alpinistą i pierwszym niewidomym, który zdobył Mont Everest, musiał się zmierzyć ze swoimi ograniczeniami. Teraz chce pomóc innym. Wspólnie z grupą przyjaciół, organizuje dla grupy niewidomych uczniów szkoły w Lhasie wyprawę w Himalaje. Niespodziewanie, góraska ekspedycja staje się dla dzieci szansą na nowe życie.

YES-MENI NAPRAWIAJĄ ŚWIAT

„Czy można naprawić świat?” – proste, wręcz naiwne pytanie stało się kołem zamachowym działań dwóch alterglobalistów: Andy’ego Bichlbauma i Mike’a Bonanno.

Po części dokument, po części mocumentary (fabularyzowany film dokumentalny) w stylu Michaela Moore’a, **Yes-Meni naprawiają świat** ujmuje widza prostotą przekazu. Autorzy, z typowym dla siebie poczuciem humoru, poruszają w nim najbardziej palące problemy współcze-

sności: globalny kryzys, niesprawiedliwość społeczną, zagadnienia ochrony środowiska.

19

Francja/Wielka Brytania/USA 2008,
90 min

Reżyseria: Andy Bichlbaum, Mike Bonanno

209

ODGŁOSY ROBAKÓW - ZAPISKI MUMII

Myśliwy odkrywa w lesie zmumifikowane ciało 40-letniego mężczyzny. Lekarze twierdzą, że zgon nastąpił około sto dni wcześniej. Zmarły prowadził dziennik – szokująco naturalistyczny zapis zbliżającej się śmierci, z którego można odtworzyć ostatnie dwa miesiące jego życia.

Odgłosy robaków – zapiski mumii to kino wykraczające poza znane dotychczas ramy filmu fabularnego. Reżyser kroczy ścieżką wyznaczoną przez największych wizjonerów

kina – Tarkowskiego czy Herzoga. Podobnie jak u nich, również tutaj niepojęty świat natury jest świadkiem i zwierciadłem ludzkiego losu.

20

Szwajcaria 2009,
88 min

Reżyseria: Peter Liechti

ZARÓBMY JESZCZE WIĘCEJ

Większość z nas nie zdaje sobie sprawy, gdzie dokładnie znajdują się nasze pieniądze. Możemy być jednak pewni, że nie ma ich w bankach.

W błyskotliwym dokumencie Erwin Wagenhofer przygląda się funkcjonowaniu światowego systemu finansowego.

Reżyser zderza poglądy beneficjentów liberalnego kapitalizmu z punktem widzenia jego ofiar. Rozmawia z przedsiębiorcami i lobbystami. Przepytuje ekonomistów i akademi-

ków. Odwiedza raje podatkowe i indyjskie ulice nędzy. Świat, jaki pokazuje, wydaje się postawiony na głowie. Kto posprząta ten bałagan?

21

Austria 2008,
107 min

Reżyseria: Erwin Wagenhofer

Słowacja 2008,
77 min

Reżyseria: Juraj Lehotský

ŚLEPA MIŁOŚĆ

Historie miłosne kilkorga niewidomych, w których każdy z epizodów opowiedziano w inny sposób, w zgodzie z dynamiką i emocjami poszczególnych bohaterów. W jednym wypadku centralnym punktem jest bujna wyobraźnia, w innym – głęboko przeżywana tęsknota. Lehotsky nie stara się odpowiedzieć na pytanie, jak kochają niewidomi. Interesuje go raczej to, co uniwersalne w przeżywaniu szczęścia i spełnienia.

Izrael/Niemcy/Francja 2008,
87 min

Reżyseria: Ari Folman

WALC Z BASZIREM

Pewnej nocy stary przyjaciel opowiada Ariemu powracający koszmar, w którym goni go 26 złych psów. Mężczyźni dochodzą do wniosku, że ma to związek z ich misją w izraelskiej armii podczas pierwszej intifady libańskiej na początku lat 80. XX wieku. Zaskoczony Ari uświadamia sobie, że nic nie pamięta z tego okresu. Zaintrygowany, postanawia poznać prawdę.

Ten niezwykle animowany film dokumentalny, zdobywca

licznych nagród i wyróżnień (m. in. Złoty Glob, nominacja do Oscara i Złotej Palmy), powstał w oparciu o przeżycia reżysera i głównego bohatera filmu, Ariego Folmana.

PLAN IMPREZ TOWARZYSZĄCYCH

Special Events Schedule ..... str. **212**

OTWARCIE FESTIWALU: IMPREZA CITIES ON SPEED

The Festival Opening Night Party: Cities on Speed ..... str. **214**

DEBATY | *Debates* ..... str. **217**

MASTERCLASS | *Masterclass* ..... str. **231**

WEEKEND Z CYFROWYM PLANETE DOC REVIEW

Digital Planete Doc Review Weekend ..... str. **241**

WIRTUALNE KINO – IPLEX.PL | *Streaming – Iplex.pl* ..... str. **243**

WEEKEND Z AFRYKĄ, JAKIEJ NIE ZNACIE!

Weekend with Africa as You Never Knew it! ..... str. **245**

NOC MUZEÓW | *Night of Museums* ..... str. **247**

IMPREZA ZAMKNIĘCIA FESTIWALU - ALL TOMORROW'S PARTIES, CZYLI ZATAŃCZ Z JONATHANEM CAOUCETTE'EM

*The Festival's Closing Night Party: All Tomorrow's Parties,
or Dance with Jonathan Caouette* ..... str. **248**

Wydarzenia
towarzyszące

Special Events

PIĄTEK 7 MAJA 2010

- 19:00** | **KINOTEKA** | **DEBATA: „Czy żyjemy w demokracji, czy w wideokracji?”** *(po pokazie filmu „Wideokracja” o godz. 19:00)*
Debate - „Are we Living in a Democracy or a Videocracy?” Kinoteka cinema, following the screening of „Videocracy” at 7PM.
- 22:00** | **NOWY WSPANIAŁY ŚWIAT** | **Impreza otwarcia (muzyczna) – audiowizualne show „Cities on Speed”**
Opening night party - „Cities on Speed” audiovisual show. Nowy Wspaniały Świat club, at 10 PM.

SOBOTA 8 MAJA 2010

- 12:00** | **KINOTEKA** | **Warsztaty Bębniarskie „Zagraj Afrykę”** | „Play Africa” Drumming Workshop. Kinoteka, at 12 PM.
- 15:00** | **KINOTEKA** | **MASTERCLASS: Werner Herzog** | Masterclass: Werner Herzog, Kinoteka, at 3 PM.
- 19:00** | **KINOTEKA** | **DEBATA: „Kwiaty i banany – wysoki koszt niskich cen”** *(po pokazie filmu „Banany!” o godz. 19:00)*
Debate - „Flowers and Bananas - the High Cost of Low Prices”, Kinoteka, following the screening of „Bananas!” at 7 PM.

NIEDZIELA 9 MAJA 2010

- 12:00** | **KINOTEKA** | **Warsztaty Bębniarskie „Zagraj Afrykę”** | „Play Africa” Drumming Workshop. Kinoteka, at 12 PM.
- 15:00** | **KINOTEKA** | **MASTERCLASS: Martin Strange-Hansen** | Masterclass: Martin Strange-Hansen, Kinoteka, at 3 PM.
- 17:00** | **PKiN** | **DEBATA: „Warsaw Change”** *(na 30. piętrze PKiN, po pokazie filmu „Zmiany w Bogocie” w Kinotece o godz. 17:00)*
Debate - „Warsaw Change” on the 30th floor of Palace of Culture and Science, following the screening of „Bogota Change” in Kinoteka at 5 PM.

PONIEDZIAŁEK 10 MAJA 2010

- 16:00** | **KINOTEKA** | **Warsztaty Bębniarskie „Zagraj Afrykę”** | „Play Africa” Drumming Workshop. Kinoteka, at 4 PM.
- 18:30** | **KINOTEKA** | **SPOTKANIE: Afrykańsko-warszawskie opowiadanie historii** *(po pokazie filmu „Gitary i kałasze” o godz. 18:30)*
Meeting: African-Warsaw storytelling, Kinoteka, following the screening of „Toumast - Guitars and Kalashnikovs” at 6:30 PM.

WTOREK 11 MAJA 2010

18:30 | KINOTEKA | DEBATA: „Zamów dziecko przez Internet – czy wszystko może być towarem?”

(po pokazie filmu „Google Baby” o godz. 18:30)

Debate „Ordering a Baby Online - is Everything a Commodity?”, Kinoteka, following the screening of „Google_Baby” at 6:30 PM.

ŚRODA 12 MAJA 2010

18:30 | KINOTEKA | DEBATA: „Jądro problemu. Atom i zrównoważony rozwój” *(po pokazie filmu „Jądro wieczności” o godz. 18:30)*

Debate „Into the Problem. The Atom and Sustainable Development”, Kinoteka, after the screening of „Into Eternity” at 6:30 PM.

CZWARTEK 13 MAJA 2010

18:30 | KINOTEKA | DEBATA: „Bliski wschód, konflikt i TY” *(Kinoteka, po pokazie filmu „Jaffa. Chimeryczna pomarańcza” o godz. 18:30)*

Debate - „The Middle East, Conflict and YOU”, Kinoteka, after the screening of „Jaffa. The Orange's Clockwork” at 6:30 PM.

PIĄTEK 14 MAJA 2010

19:00 | KINOTEKA | MASTERCLASS: Nicolas Philibert | Masterclass: Nicolas Philibert, Kinoteka, at 7 PM.

SOBOTA 15 MAJA 2010

16:00 | KINOTEKA | MASTERCLASS: Alan Berliner | Masterclass: Alan Berliner, Kinoteka, at 4 PM.

19:00 | KINOTEKA | OFICJALNE ZAMKNIĘCIE FESTIWALU: rozdanie nagród i pokaz filmu „ATP – muzyka jutra”

The official closing ceremony of the festival: awards ceremony and the screening of „All Tomorrow's Parties”, Kinoteka, at 7 PM.

22:00 | NOWY WSPANIAŁY ŚWIAT | IMPREZA ZAMKNIĘCIA (MUZYCZNA) „Zatańcz z Jonathanem Caouette'em”

Closing night party: „Dance with Jonathan Caouette”, Nowy Wspaniały Świat, at 10 PM.

24:00 | KINOTEKA | NOC MUZEÓW: Pokaz filmu „Świat Iona B.”

Screening of „The World According to Ion B.” as part of the Night of the Museums, at 12 AM.

IMPREZA OTWARCIA FESTIWALU: CITIES ON SPEED

The Festival Opening Night Party: Cities on Speed

MUZYKA Z BOGOTY, KAIRU, MUMBAJU
I SZANGHAJU ORAZ WIZUALNE SHOW
NA CZTERECH EKRAŃCH
WYKORZYSTUJĄCE FILMY Z SERII
„CITIES ON SPEED” W WYKONANIU
KOLEKTYWU MASALA SOUNDSYSTEM.

MUSIC FROM BOGOTA, CAIRO, MUMBAI AND SHANGHAI
AND A VISUAL SHOW ON FOUR SCREENS
WITH FOOTAGE FROM „CITIES ON SPEED” SERIES
BY MASALA SOUNDSYSTEM COLLECTIVE.

Metropolie przypominają obecnie olbrzymie organizmy, rozwijające się w niekontrolowanym tempie, na niespotykaną dotąd w historii skalę. W miejskiej przestrzeni mieszka obecnie 50% ziemskiej populacji, a do 2030 roku liczba ta ma wzrosnąć do 80%. Jakie nadzieje i zagrożenia się z tym wiążą?

Na festiwalu Planete Doc Review zostanie zaprezentowana specjalna sekcja, Promised Cities, opowiadająca o obietnicach i iluzjach życia w mieście. Jest ona częścią międzynarodowego projektu, obejmującego Berlin, Warszawę i Mumbai – *The Promised City*, do którego Instytut Goethego w Warszawie i Mumbai oraz Polski Instytut w Berlinie zaprosiły wybitnych kuratorów, intelektualistów i artystów oraz festiwal Planete Doc Review.

W ramach sekcji na festiwalu zostanie pokazana seria czterech filmów dokumentalnych *Cities on Speed* (wydana przez Duński Instytut Sztuki Filmowej), które opowiadają o czterech wielkich miastach: Bogocie, Kairze, Mumbai i Szanghaju. Seria ta stała się inspiracją dla imprezy otwarcia, podczas której zagra *Masala Soundsystem*.

PIĄTEK, 7.05.2010,
GODZ. 22:00,
KLUB NOWY WSPANIAŁY ŚWIAT.

*Friday, May 7th, 2010, 10 PM,
Nowy Wspaniały Świat Club.*

- Więcej o obietnicach i iluzjach życia w mieście – zobacz filmy z sekcji Promised Cities – str. 145.
/ More about the promises and illusions of city life – see the films from the Promised City Series – page 145.
- Zapraszamy na debatę na temat Warszawy
– Warsaw change? – str. 223. / Come to the debate about Warsaw
– Warsaw change? – page 223.
- 7 maja, przed imprezą taneczną, w Kinie Muranów odbędą się projekcje dwóch filmów: „Szanghaj – w poszukiwaniu miejsca” i „Most w Mumbai”. Pokaz otworzy projekcje festiwalowe w kinie Muranów i sekcje Promised Cities. / On May 7th, before the opening night party, Muranów cinema will screen two films: „Shanghai Space” and „Mumbai Disconnected”. This will be the first festival screening taking place in Muranów and the opening screening for the Promised Cities film section.

Metropolies are starting to resemble gigantic organisms that grow at an uncontrollable rate and on an unprecedented scale. Half of the world's population is currently living in cities. By 2030 it will be 80%. What hopes and risks does this involve?

*This year's Planete Doc Review festival will hold a separate film section, **Promised Cities**, presenting the promises and illusions of city life. The section is part of the Promised City international project. Renowned curators, intellectuals, artists and the Planete Doc Review festival to participate in the project were all invited to participate by the Goethe Institute in Warsaw and Mumbai and the Polish Institute in Berlin.*

*The section will feature 4 films of **Cities on Speed** documentary series (released by the Danish Film Institute), that tell stories of 4 megacities: Bogota, Cairo, Mumbai and Shanghai. The series inspired the opening night party with the participation of Masala Soundsystem.*

MASALA SOUNDSYSTEM

W roku 2002 Max Cegielski utworzył w Warszawie wraz z grupą przyjaciół kolektyw DJ'ski o nazwie Masala. Muzycznym założeniem grupy była chęć zaprezentowania porywającej, pełnej tanecznej energii muzyki z różnych stron świata, właściwie nieobecnej w mediach. Założenie ideowe stanowiła z kolei chęć ukazania, że międzykulturowe różnice nie muszą być źródłem konfliktów – mogą być podstawą dla fascynującego dialogu, odbywającego się na płaszczyźnie muzyki i wspólnej zabawy. W ciągu kolejnych lat Soundsystem Masala wzbogacał się o kolejnych członków (instrumentalistów, wokalistów, DJ'ów, VJ'ów i tancerki), stopniowo przekształcając się w pełnoprawny zespół.

In 2002 Max Cegielski along with a group of friends formed a DJ collective called Masala. The group's musical aim was to present vibrant danceable music from different regions of the world that was virtually absent from the media. The ideological aim was to prove that intercultural differences do not necessarily lead to conflict, but can serve as a basis for fascinating dialog through music and joint partying. As the years went by, new members (instrumentalists, vocalists, DJs, VJs and dancers) joined, gradually turning Masala into a rightful band.

Zadanie jest realizowane dzięki dofinansowaniu ze środków m.st. Warszawy.

Miasto
Stołeczne
Warszawa

POLSKA AGENCJA PRASOWA SA

CENTRUM PRASOWE PAP

Profesjonalny partner w komunikacji medialnej

lokalizacja w centrum Warszawy

klimatyzowana sala konferencyjna

wysokiej klasy sprzęt audiowizualny

sala klubowa i catering

profesjonalna obsługa

Centrum Prasowe PAP oferuje:

- konferencje prasowe
- wideokonferencje
- transmisje do internetu
- briefingi
- śniadania prasowe
- prezentacje
- multimedialne centra prasowe

www.centrumprasowe.pap.pl

Centrum Prasowe PAP

Polska Agencja Prasowa ul. Bracka 6/8, 00-502 Warszawa

(+48 22) 509 24 56, (+48 22) 509 24 82

CZY ŻYJEMY W DEMOKRACJI, CZY W WIDEOKRACJI?

Are we Living in a Democracy or a Videocracy? ..... str. 218

Piątek, 7.05.2010, po projekcji filmu „Wideokracja” o godz. 19:00

Friday, May 7, 2010, after the screening of „Videocracy” at 7:00 PM

KWIATY I BANANY – WYSOKI KOSZT NISKICH CEN

Flowers and Bananas – The High Cost of Low Prices ..... str. 220

Sobota, 8.05.2010, po projekcji filmu „Banany!” o godz. 19:00

Saturday, May 8th, 2010, after the screening of „Bananas!” at 7 PM

WARSAW CHANGE

Warsaw Change ..... str. 223

Niedziela, 9.05.2010, na 30. piętrze PKiN, po projekcji filmu „Zmiany w Bogocie” o godz. 17:00

Sunday, May 9th, 2010, after the screening of “Bogota Change” at 5 PM

ZAMÓW DZIECKO PRZEZ INTERNET – CZY WSZYSTKO MOŻE BYĆ TOWAREM?

Ordering a Baby Online – Is Everything a Commodity? ..... str. 224

Wtorek, 11.05.2010, po projekcji filmu „Google Baby” o godz. 18:30

Tuesday, May 11, 2010, after the screening of „Google_Baby” at 6:30 PM

JĄDRO PROBLEMU. ATOM I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ

Into the Problem. The Atom and Sustainable Development ..... str. 226

Środa, 12.05.2010, po projekcji filmu „Jądro wieczności” o godz. 18:30

Wednesday, May 12th, 2010, after the screening of „Into Eternity” at 6:30 PM

BLISKI WSCHÓD, KONFLIKT I TY

The Middle East, Conflict and YOU ..... str. 228

Czwartek, 13.05.2010, po projekcji filmu „Jaffa. Chimeryczna pomarańcza” o godz. 18:30

Thursday, May 13th, 2010, after the screening of „Jaffa. The Orange's Clockwork” at godz. 6:30 PM

Debaty

Debates

CZY ŻYJEMY W DEMOKRACJI, CZY W WIDEOKRACJI?

Are we Living in a Democracy or a Videocracy?

Języki debaty: polski i angielski. / Languages of the debate: Polish and English.

FILM:

WIDEOKRACJA (*Videocracy*)

Reżyseria / Directed by: Erik Gandini

Szwecja, Dania, Wielka Brytania, Finlandia / Sweden, Denmark, UK, Finland 2009, 80 min

● Więcej o Weekendzie z Cyfrowym Planecie Doc Review str. 241. / More about the Digital Planete Doc Review Weekend page – 241.

Po filmie zapraszamy na debatę z udziałem reżysera oraz zaproszonych gości.

Jeden dzień – jedenaście miast – jedenaście debat. W ramach Weekendu z Cyfrowym Planecie Doc Review, Krytyka Polityczna zaprasza do dyskusji o związkach mediów z polityką oraz wpływie mediów na kształtowanie współczesnego społeczeństwa. Rozmawiać będą: socjologowie, dziennikarze, filozofowie, publicyści, znawcy mediów. Wstępem do rozmowy będzie film *Wideokracja* w reżyserii Erika Gandiniego.

Jedną z debat odbędzie się w Warszawskiej Kinotece.

Dokument Erika Gandiniego opowiada o Silvio Berlusconi i imperium medialnym, które zbudował we Włoszech. Reżyser pokazuje społeczeństwo, dla którego jedynym źródłem informacji są media należące do jednego człowieka, notabene szefa rządu. 80% włoskiego społeczeństwa czerpie wiedzę o świecie z telewizji, która promuje goliznę, tandetę i plotki.

Media, podając na tacy tematy zastępcze, odwracają uwagę odbiorców od polityki i problemów społecznych. Ludzie przestają interesować się sprawami swojego miasta, powiatu, a interesują się życiem mieszkańców serialowych Złotopolic czy Grabin. Nie wiemy, co robi rząd, czym zajmują się wybrani przez nich radni, posłowie, prezydenci. Rozmowy o polityce są niemodne? A może modne są tylko rozmowy o polityce samorządu w Wilkowyjach? Powstanie postpolitycznego społeczeństwa pozwala biznesmenom i politykom być cynicznymi, nikt z wyborców nie powie przecież „sprawdzam”. Uśpione społeczeństwo, którego wzrok jest wpatrzono-

PIĄTEK, 7.05.2010,
PO PROJEKCJI FILMU
„WIDEOKRACJA”, O GODZ. 19:00.

*Friday, May 7, 2010,
after the screening of
„Videocracy” at 7 PM.*

ny w spór o chodnik przed sklepem w Złotopolicach, nie zastanawia się, kto zadba o chodnik obok jego domu.

„Krytyka Polityczna” zaprasza do dyskusji o wpływie mediów na współczesne społeczeństwa. Jak powinny wyglądać środki masowego przekazu? Co dzieje się ze społeczeństwem, które nie ma dostępu do informacji? Jak przerwać dyktaturę małego ekranu?

After the screening we invite you to a debate with the film's director and the invited guests.

One day – eleven cities – eleven debates. As part of the Digital Planete Doc Review Weekend, „Krytyka Polityczna” invites you to a discussion on the connections between media and politics and media's influence on the shape of contemporary society. Participants in the debate include sociologists, journalists, philosophers and media scholars. Erik Gandini's „Videocracy” will serve as the debates' starting point.

One of the debates will be held in the Kinoteka cinema in Warsaw.

Erik Gandini's documentary tells the story of Silvio Berlusconi and the media empire he had created in Italy. Gandini portrays a society, for which the only source of information is the media that belongs to one person, who also happens to be the country's prime minister. 80% of Italian society draws information about the world solely from television that promotes nudity, kitsch, and gossip.

Through such practices the media diverts the public's

attention from politics and social problems. People no longer hold any interest in the issues pertaining to their city or region and rather develop an interest in the lives of inhabitants of Fairview, Eagle State or Cicely, Alaska. We do not know what the government is doing nor what occupies the councilmen, MPs and presidents. Has talking about politics gone out of fashion? Or perhaps it is only fashionable to talk about the local politics or parks and recreation in Pawnee, Indiana? The emergence of a post-political society gives businessmen and politicians the opportunity to practice their cynicism, as none of the voters will call their bluff.

„Krytyka Polityczna” invites you to a discussion on the media influence in the societies of today. What should the mass media be like? What happens to a society that is denied access to information? How to break with the TV dictatorship?

Prelegenci / *Speakers:*

Agnieszka Graff

anglistka, feministka. Współzałożycielka Porozumienia Kobiet 8 Marca, autorka książek „Świat bez kobiet” i „Rykoszetem”. Członkini zespołu „Krytyki Politycznej” / *English scholar, feminist. Co-founder of Porozumienie Kobiet 8 Marca feminist group, author of two books on the situation of Polish women. Member of „Krytyka Polityczna” editorial board.*

Erik Gandini

reżyser filmu „Wideokracja” / *director of „Videocracy”.*

David Bond

reżyser filmu „Wymazać Dawida” / *director of „Erasing David”.*

Moderatorem debaty będzie / *The debate will be moderated by:*

Jacek Żakowski

dziennikarz i publicysta związany z tygodnikiem „Polityka”. Redaktor prowadzący audycje w radio TOK FM i telewizji TVP INFO. Laureat licznych nagród dziennikarskich / *journalist and contributor to „Polityka”, program host for TOK FM radio and TVP INFO, winner of numerous journalism awards.*

Zadanie jest realizowane dzięki dofinansowaniu ze środków m.st. Warszawy.

Miasto
Stołeczne
Warszawa

krytyka
polityczna

www.krytykapolityczna.pl

219

Debate
Debates

KWIATY I BANANY - WYSOKI KOSZT NISKICH CEN

Flowers and Bananas - The High Cost of Low Prices

Języki debaty: polski i angielski. / Languages of the debate: Polish and English.

FILM:

BANANY! (*Bananas!*)
Reżyseria / Directed by: Fredrik Geretten
Szwecja / Sweden 2009, 80 min

Zapraszamy na inne filmy w konkursie o Nagrodę Amnesty International / *We invite you for other films in Amnesty International competition:*

BIZNES KWITNIE
(*A Blooming Business*)
Ton van Zanitvoort, Holandia/Netherlands 2009, 65 min

DALEKO OD WIOSKI
(*Far from the Village*)
Olivier Zuchuat, Francja, Szwajcaria/France, Switzerland 2008, 75 min

GRZECHY MOJEGO OJCA
(*Sins of My Father*)
Nicolas Entel, Argentyna, Kolumbia/Argentina, Colombia 2009, 94 min

GWAŁT NA WOJNIE
(*Weapon of War*)
Ilse van Velzen, Femke van Velzen, Holandia/Netherlands 2009, 59 min

KOWBOJE Z INDII
(*Cowboys in India*)
Simon Chambers, Wielka Brytania/UK 2009, 79 min

PAX AMERICANA
(*Pax Americana and the Weaponization of Space*)
Denis Delestrac, Kanada, Francja, Kenia, USA
/Canada, France, Kenya, USA 2009, 85 min

Po filmie Amnesty International zaprasza na debatę z udziałem reżysera oraz zaproszonych gości.

W tym roku Światowy Dzień Sprawiedliwego Handlu wypada 8 maja. Jak co roku, festiwal Planete Doc Review zaprasza z tej okazji na debatę, którą przygotowało Amnesty International.

Od kilkudziesięciu lat wielkie międzynarodowe korporacje eksploatują surowce naturalne w krajach Globalnego Południa uzyskując z tego krociowe zyski. Z drugiej strony, mimo że kraje te posiadają bogate złoża surowców mineralnych, standardy życia, zdrowia i edukacji, są tam najniższe na świecie. Działalność korporacji często łączy się z brutalnym łamaniem praw człowieka i wpędza ludzi w ubóstwo. Wówczas okazuje się, że nie istnieją żadne skuteczne środki, które pozwoliłyby zmusić korporacje do ponoszenia odpowiedzialności za swoje działania lub zapewniłyby pokrzywdzonym zadośćuczynienie.

Jaki jest wpływ międzynarodowych korporacji na sytuację w krajach Południa? Jak miejscowa ludność walczy z korporacjami o swoje prawa? W jaki sposób międzynarodowe korporacje mogą być pociągnięte do odpowiedzialności za łamanie praw człowieka i niszczenie środowiska naturalnego? Co możemy zrobić my – konsumenci z krajów Północy, aby powstrzymać negatywne działania korporacji?

Jeśli interesują Was odpowiedzi na powyższe pytania, serdecznie zapraszamy do udziału w debacie, podczas której zastanowimy nad skutkami działań międzynarodowych korporacji.

SOBOTA, 8.05.2010,
PO PROJEKCJI FILMU „BANANY!”,
POCZĄTEK FILMU O GODZ. 19:00.

*Saturday, May 8th, 2010,
after the screening of „Bananas!”,
the film starts at 7 PM.*

After the screening Amnesty International invites you to a debate with the director and the invited guests.

This year World Fair Trade Day will take place on May 8th. On this occasion Planete Doc Review traditionally invites you to a debate organized by Amnesty International.

For the past few decades multinational corporations have been exploiting natural resources in the countries of the Global South, earning themselves gigantic profits. On the other hand, despite the fact that these countries possess huge mineral deposits, the quality of life, health and education are among the lowest in the world.

Often the corporations' activity is connected with acts of brutal violation of human rights and driving people into poverty. In such cases it often turns out no effective means can force the corporations to assume responsibility for their actions or have them compensate the wronged.

What is the influence of the multinational corporations on the situation in the South? How do the local people struggle for their rights against these corporations? How can corporations be brought to account for violation of human rights and destruction of the environment? What can we, consumers from countries of the North do to stop these negative actions of the corporations?

If you are interested in exploring answers to these questions, we warmly invite you to attend the debate on the results of actions undertaken by multinational corporations.

Zadanie jest realizowane dzięki dofinansowaniu ze środków m.st. Warszawy.

Miasto
Stołeczne
Warszawa

Prelegenci / *Speakers:*

Frederik Gertten
reżyser filmu „Banany!”
/ *director of „Bananas!”.*

Ton van Zantvoort
reżyser filmu „Biznes kwitnie”
/ *director of „Blooming Business”.*

Simon Chambers
reżyser filmu „Kowboje z Indii”
/ *director of „Cowboys in India”.*

oraz zaproszeni goście
/ *and the invited guests:*

Adam Leszczyński
publicysta i dziennikarz „Gazety Wyborczej”, który zajmuje się m.in. tematyką Globalnego Południa oraz kwestiami pomocy rozwojowej / *journalist and contributor to „Gazeta Wyborcza”, who specializes in the issues connected with the Global South and development assistance.*

Katarzyna Szymielewicz
prawniczka, przedstawicielka Międzynarodowej Komisji Prawników, która zajmuje się m.in. kwestią prawnej odpowiedzialności międzynarodowych korporacji / *lawyer and representative of the International Commission of Jurists who deals with the issues of liability of multinational corporations.*

Moderatorką debaty będzie
/ *The debate will be moderated by:*

Aleksandra Minkiewicz
Rzeczniczka Prasowa Amnesty International Polska / *Amnesty International Press Officer.*

**AMNESTY
INTERNATIONAL**

DIALOG

INSTYTUT GOETHEGO OD PONAD 50 LAT PROMUJE JĘZYK
I KULTURĘ NIEMIECKĄ NA CAŁYM ŚWIECIE.

INFORMACJA

DZIAŁALNOŚĆ INSTYTUTU OBEJMUJE:

- > KURSY I EGZAMINY Z JĘZYKA NIEMIECKIEGO
- > KOOPERACJĘ EDUKACYJNĄ W DZIEDZINIE
NIEMIECKI JAKO JĘZYK OBCY
- > SERWIS INFORMACYJNO-BIBLIOTECZNY
- > PROGRAM KULTURALNY

WYMIANA KULTURALNA

INSTYTUTY W POLSCE:

- > www.goethe.de/warszawa
- > www.goethe.de/krakow

WARSAW CHANGE. NOWOCZESNE MIASTO, PRAWDZIWA METROPOLIA?

Warsaw Change debate

Języki debaty: polski. / Language of the debate: Polish.

FILM:

ZMIANY W BOGOCIE? (*Bogota Change*)
Reżyseria / Directed by: Andreas Møl Dalsgaard
Dania / Denmark 2009, 58 min

Po filmie zapraszamy na XXX piętro Pałacu Kultury i Nauki na debatę z udziałem zaproszonych gości.

Co to znaczy „nowoczesna metropolia”? Czy znamy dobre przykłady z Polski? Jak budować nowoczesne miasto XXI wieku? Czy w tym kontekście Warszawa wypada na plus? Czy czegoś jej brakuje? Na czym polega ten problem: to kwestia pieniędzy czy raczej politycznych liderów albo dojrzałego, zaangażowanego we własne miasto społeczeństwa obywatelskiego? A może profesjonalnej kadry urzędniczej?

Patrząc na Warszawę ze szczytu Pałacu Kultury, będziemy zastanawiać się, dokąd zmierza nasze miasto i co zrobić, żeby żyło się w nim lepiej.

After the screening we invite you to the 30th floor of the Palace of Culture and Science for a debate with the invited guests.

What is a „modern metropolity”? Do we have any good examples in Poland? What is necessary to create a modern city of the 21st century? Does Warsaw in this context present itself favourably or is it lacking anything? Is it a question of money, political leaders or perhaps of a mature civic society that is involved in its city? Or maybe it is a question of professional civil service?

From the top of the Palace of Culture overlooking Warsaw we will discuss where our city is headed and what to do in order to make it better.

● Zapraszamy na otwierającą festiwal imprezę „Cities on Speed” oraz sekcję Promised Cities (str.: 214, 145). / We invite you to the „Cities on Speed” opening night party and to the Promised Cities section screenings (page: 214, 145).

Prelegenci / *Speakers:*

Bogdan Zdrojewski

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego, wieloletni prezydent Wrocławia / *Minister of Culture and National Heritage, for many years a mayor of Wrocław.*

Bogna Świątkowska

warszawska aktywistka, organizatorka wielu wydarzeń społeczno-kulturalnych, animatorka kultury, promotorka artystów, zaangażowana w debatę o finansowaniu kultury w Polsce / *activist and organizer of countless socio-cultural events in Warsaw, cultural animator, artist promoter, an active participant of the debate on the financial future of culture in Poland.*

Krzysztof Herbst

doktor socjologii, współzałożyciel wielu organizacji pozarządowych, koordynator Zespołu ds. Społecznej Strategii Warszawy / *sociologist, co-founder of numerous non-governmental organizations, coordinator of the Unit for Warsaw's Social Strategy.*

Grzegorz Piątek

krytyk architektury. Współpracuje z warszawską galerią sztuki Zachęta. Jest współautorem „Notes from Warsaw” (alternatywnego przewodnika po Warszawie). Wraz z Nicolausem Grosppierre'em, Jarosławem Trybusiem i Kobasem Laksą zdobył główną nagrodę na Biennale Architektury w Wenecji w 2008 roku za projekt „Hotel Polonia. Budynków życie po życiu” / *critic of architecture. Collaborates with the Zachęta gallery in Warsaw. A contributing writer to „Notes from Warsaw” (alternative guide to Warsaw). Along with Jarosław Trybuś and Kobas Laks a winner of the grand prix at the 2008 Architecture Biennale in Venice for their project „Hotel Polonia. The Afterlife of Buildings”.*

Moderatorem debaty będzie / *The debate will be moderated by:*

Krzysztof Skowroński

(radio WNET) / (*WNET radio*).

NIEDZIELA, 9.05.2010,
PO PROJEKCJI FILMU „ZMIANY W BOGOCIE?”,
POCZĄTEK FILMU O GODZ. 17:00.

*Sunday, May 9th, 2010,
after the screening of „Bogota Change”.
The film starts at 5 PM.*

Dziękujemy Grzegorzowi Lewandowskiemu za wszelką pomoc przy organizacji wydarzenia. / *We thank Grzegorz Lewandowski for all the help in the organization of this event.*

Zadanie jest realizowane dzięki dofinansowaniu ze środków m.st. Warszawy.

Miasto
Stołeczne
Warszawa

223

Debata
Debates

ZAMÓW DZIECKO PRZEZ INTERNET – CZY WSZYSTKO MOŻE BYĆ TOWAREM?

Ordering a Baby Online – is Everything a Commodity?

Języki debaty: polski i angielski. / Languages of the debate: Polish and English.

FILM:

GOOGLE BABY (*Google, Baby*)

Reżyseria / Directed by: Zippi Brand Frank
Izrael, Indie, USA / Israel, India, USA 2009, 77 min

● Zobacz więcej filmów w sekcji Future Doc-Shock str. 115. / More about films in the Future Doc-Shock section – page 115.

Po filmie „kultura popularna” zaprasza na debatę z udziałem reżyserki i zaproszonych gości.

Doron nie mógł doczekać się momentu, w którym przytuli swoją córeczkę. Córeczkę, która kosztowała 100 tysięcy dolarów, czyli równowartość mieszkania. Nie była to płatna adopcja, która jest nielegalna w zasadzie na całym świecie. Córnka Dorona została poczęta z jego spermy i jajeczka dawczyni (Doron jest gejem, więc nie było mowy o jajeczku partnerki), a następnie umieszczona w łonie surogatki, która nosiła ją przez dziewięć miesięcy.

Znalezienie dawcy, procedura zapłodnienia in vitro, dziewięć miesięcy ciąży (czy raczej wynajmu brzucha) – to wszystko kosztuje. Nie wszystkich znajomych Dorona stać na wydatek tego rzędu, a prawo izraelskie nie pozwala na ciążę surogatek, nie uzasadnione bezpłodnością małżonków.

Doron zakłada więc firmę, która ma szybko i tanio pomagać parom oczekującym na upragnione potomstwo. Jedzie do Indii, gdzie cena osobogodziny jest bezkonkurencyjna, a prawo regulujące ciążę surogatek – bardzo łagodne. Jajeczko amerykańskiej dawczyni, zapłodnione spermą partnerów, wędruje na dziewięć miesięcy do taniego, indyjskiego brzucha. Technologia umożliwia oddzielenie reprodukcji od aktu seksualnego kobiety i mężczyzny, globalizacja obniża cenę całej procedury.

W jaki sposób możliwości, które daje współczesna nauka i medycyna, przeformułują relacje w rodzinie? Czy podział na dwa światy – producentów i konsumentów – obejmuje także poczęcie dziecka?

WTOREK, 11.05.2010,
PO PROJEKCJI FILMU „GOOGLE BABY”,
POCZĄTEK SEANSU: GODZ. 18:30.

*Tuesday, May 11, 2010,
after the screening of „Google_Baby”,
start: 6.30 PM.*

Czy dziecko „wyprodukowane” w Indiach będzie po latach wracało do swoich korzeni? Co się stanie, gdy zapyta o swoją biologiczną matkę? Czy te pytania są już przedawnione?

Na ile kobiece ciała, podporządkowane rygorom medycyny i rynku, zbliżają się do – znanej dotąd z filmów – wizji hybryd ludzko-technologicznych?

Te i wiele innych pytań zadamy gościom debaty po projekcji filmu.

After the screening „kultura popularna” periodical invites you to a debate with the director and the invited guests.

Doron was anxious to finally be able to cuddle his baby daughter; a daughter that had cost him \$100000, the amount equal to the price of an apartment. His was not a paid adoption, which is illegal throughout the world. Doron's daughter had been conceived from his sperm and a donor's egg (Doron is gay, so obviously his partner could not deliver any) and then implanted in the womb of a surrogate mother, who carried it for nine months.

Finding a donor, in vitro fertilization, nine months of pregnancy (or rather – womb rental) are all costly ventures. Not all Doron's friends can afford to spend this much. Additionally, the Israeli law prohibits surrogate pregnancies in the cases other than infertility of a married couple.

Hence, Doron sets up a business that is to provide quick and inexpensive assistance to couples longing to have children. He goes to India, where the man-hour rate is unbeatable and the law on surrogate pregnancies –

extremely lax. The egg of an American donor, fertilized with both partners' sperm, is flown over to India where it spends nine months in a cheap Indian womb. Technology allows for separating reproduction from the sexual act, globalization lowers the cost of the procedure.

How do the possibilities created by contemporary science and medicine redefine family relations? Does the division of producers and consumers also apply to the procedure of conceiving a baby?

Will the baby „produced” in India want to return to its roots when it grows up? What will happen if the child asks about its biological mother? Or have these questions become outdated?

To what extent do the female bodies - subjected to the regimes of medicine and the market – come to resemble the human-technology hybrids known from the movies?

These and many other questions will be discussed after the screening.

Prelegenci / *Speakers:*

Zippi Brand Frank

reżyserka filmu „Google Baby”
/ *director of „Google_Baby”.*

Ks. / Father Andrzej Luter

duszpasterz i filmoznawca, publicysta „Tygodnika Powszechnego”, „Więzi” oraz miesięcznika „Kino” / *priest and film expert, contributor to „Tygodnik Powszechny”, „Więź” and the monthly „Kino” periodicals.*

Dr / PhD Magdalena Radkowska

zajmuje się antropologią ciała, kulturowymi wymiarami technologii medycznych, w tym genetyki i nowych technologii reprodukcyjnych; autorka książki „Od Golema do Terminatora. Wizerunki sztucznego człowieka w kulturze” / *studies anthropology of the body and the cultural aspects of medicinal technologies, including genetics and new technologies of reproduction; author of „Od Golema do Terminatora. Wizerunki sztucznego człowieka w kulturze” („From Golem to Terminator. Cultural Images of the Artificial Human”).*

Wanda Nowicka

szefowa Federacji na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny / *head of the Federation for Woman and Family Planning.*

Moderatorką debaty będzie
/ *The debate will be moderated by:*

Agnieszka Strzebińska

redaktorka „kultura popularnej”
/ *editor of „kultura popularna”.*

Zadanie jest realizowane dzięki dotfinansowaniu ze środków m.st. Warszawy.

Miasto
Stożecze
Warszawa

kultura popularna

JĄDRO PROBLEMU. ATOM I ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ

Into the Problem. The Atom and Sustainable Development

FILM:

JĄDRO WIECZNOŚCI (*Into Eternity*)

Reżyseria / Directed by: Michael Madsen

Dania, Finlandia, Szwecja, Włochy / Denmark, Finland, Sweden, Italy 2009, 75 min

Języki debaty: polski i angielski. / Languages of the debate: Polish and English.

● Zobacz sekcję Klimat na zmiany i konkurs Panasonic Green Award str. 89. / See Climate for Change section and Panasonic Green Award competition – page 89.

Po filmie Fundacja im. Heinricha Bölla zaprasza na debatę z udziałem reżysera oraz zaproszonych gości.

Wobec globalnych wyzwań związanych z koniecznością działań na rzecz ochrony klimatu, wzrostu zapotrzebowania na energię i rosnących cen gazu i ropy, energia jądrowa często postrzegana jest jako źródło energii o przeważającej ilości zalet. Nie należy ona do odnawialnych źródeł energii, lecz traktuje się ją jako „czystą” – z kominów nie unosi się szary dym, a pracownicy elektrowni pracują w sterylnych fartuchach. Co prawda do dzisiaj nie rozwiązano problemu składowania odpadów radioaktywnych, ale rozwój energetyki jądrowej pojawia się często w kontekście i jako element zrównoważonego rozwoju. Łatwo też zapomina się o aspektach bezpieczeństwa – wierząc, że nowe technologie zlikwidowały zagrożenia. Budowa elektrowni jądrowej ma też się wiązać – zdaniem jej zwolenników – z modernizacją całego sektora energetycznego, rozwojem technologii oraz powstaniem nowych miejsc pracy.

Polskie władze podjęły w ostatnich miesiącach konkretne decyzje, mające doprowadzić Polskę do wejścia na drogę rozwoju energetyki jądrowej. Społeczeństwo jest w odniesieniu do planów budowy elektrowni atomowych mocno podzielone, zaś w publicznej dyskusji, prowadzonej w mediach, brakuje informacji o alternatywnych do atomu, możliwych drogach rozwoju polskiej energetyki.

Wybór konkretnego kierunku, przed którym stoi Polska, dotyczy jednak nie tylko przyszłości energetyki, ale także wielu innych powiązanych z tym sektorem gałęzi gospodar-

ki, a skutki przyjętych dziś rozwiązań ponosić będziemy nie tylko my, ale przede wszystkim następne pokolenia. Mimo iż wpisana w Konstytucję RP zasada zrównoważonego rozwoju jasno określa odpowiedzialność wobec przyszłych pokoleń na tym obszarze, to właśnie im pozostawimy nierozwiązane problemy, jak choćby kwestie składowania odpadów atomowych. To przyszłe pokolenia będą musiały zaakceptować nasz wybór, nawet jeśli go nie rozumieją i ponieść jego konsekwencje.

Wpisana w Konstytucję RP zasada zrównoważonego rozwoju, to – w myśl definicji z ustawy „Prawo Ochrony Środowiska” – „taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli, zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń”.

Na ile energia atomowa jest rozwiązaniem zapewniającym zrównoważony rozwój? Czy wprowadzenie energii jądrowej jest jedynym synonimem modernizacji kraju? Czy Polska jest „skazana” na wybór energii jądrowej, czy może istnieją inne rozwiązania dla naszych problemów energetycznych? Jak polskie społeczeństwo odnosi się do pomysłu rozwoju energetyki jądrowej w naszym kraju?

ŚRODA, 12.05.2010,
PO PROJEKCJI FILMU „JĄDRO WIECZNOŚCI”,
POCZĄTEK FILMU O GODZ. 18:30.

*Wednesday, May 12th, 2010,
after the screening of „Into Eternity”.
The screening starts at 6.30 PM.*

After the screening the Heinrich Böll Foundation invites you to a debate with the director and the invited guests.

In the face of global challenges posed by the need to act for climate protection, the growing demand for energy and the rising prices of oil and natural gas, nuclear power seems like the best choice for an energy source. Although not renewable, it is considered to be „clean“; nuclear power plants' chimneys emit no grey smoke and their workers wear sterile uniforms. Truth be told, the problem of radioactive waste remains to be solved, yet the issue of developing nuclear power often appears in the context and as part of sustainable development. The security aspects are easily overlooked in the belief that new technologies have eliminated all risks entailed. According to the proponents of the cause, construction of a nuclear power plant will lead to modernization of the energy sector, contribute to technological development and create new workplaces.

In the past few months Polish authorities have undertaken decisions that are to lead the country to develop nuclear power. The public opinion is strongly divided whether or not to construct nuclear power plants, while the public discourse in the media lacks information about other alternative ways of developing the Polish energy sector.

However, the choice of the path for Poland to follow depends not only on the future of the power industry, but also on that of other economic branches connected with this sector. Consequences of the solutions chosen by us today will be borne by us and the generations to come. Although the rule of sustainable development is written into the Polish Constitution and clearly defines our responsibility towards future

generations, it is to them we leave such unresolved problems as the issue of nuclear waste. They will have to accept the choice we make, even if they do not understand it, and bear the consequences entailed.

The rule of sustainable development included in the Polish Constitution is, according to the „Nature Conservation Act“ – „a socio-economic development in which political, economic and social activities are integrated, while the environmental balance and stability of environmental processes are preserved in order to ensure the possibility of satisfying the basic needs of communities or citizens, both of contemporary and future generations.“

To what extent is nuclear power a solution ensuring sustainable development? Is nuclear power the only means of modernizing the country? Is Poland „doomed“ to choose nuclear power or are there other solutions to our power problems? What are the Poles' attitudes towards developing nuclear power?

Prelegenci / *Speakers:*

Mirosław Lewiński

Dyrektor Departamentu Energii Jądrowej,
Ministerstwo Gospodarki / *Director of the
Nuclear Energy Department at the Polish
Ministry of Economy.*

Radosław Gawlik

Prezes Stowarzyszenia Ekologicznego
„Eko-Unia“ / *president of „Eko-Unia“
ecological association.*

Jan Kozłowski

eurodeputowany – Grupa Europejskiej Partii
Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci), były
Marszałek Województwa Pomorskiego
/ *European Parliamentary Labour Party
member (Christian Democrats) – former
head of the Pomorskie voivodeship.*

Michael Madsen

reżyser filmu „Jądro wieczności“
/ *director of „Into Eternity“.*

prof. Władysław Mielczarski

Instytut Elektroenergetyki Politechniki
Łódzkiej, European Energy Institute
/ *from the Institute of Electrical Power at the
Łódź Institute of Technology, European
Energy Institute.*

Moderatorem debaty będzie

/ *The debate will be moderated by:*

Edwin Bendyk

przewodniczący jury przyznającego
Panasonic Green Award, publicysta
„Polityki” i kierownik Ośrodka Badań
nad Przyszłością Collegium Civitas
/ *head of the Panasonic Green Award, jury,
journalist of the „Polityka” weekly and
chairman of the Center for Future Studies
at Collegium Civitas.*

HEINRICH BÖLL STIFTUNG
WARSZAWA

POLITYKA

227

Debaty
Debates

BLISKI WSCHÓD, KONFLIKT I TY

The Middle East, Conflict and YOU

Języki debaty: polski i angielski. / Languages of the debate: Polish and English.

FILM:

JAFFA. CHIMERYCZNA POMARAŃCZA (*Jaffa. The Orange's Clockwork*)

Reżyseria / Directed by: Eyal Sivan

Dania, Finlandia, Szwecja, Włochy / Israel, France, Belgium, Germany 2009, 91 min

Zobacz więcej filmów w sekcji Bliski Wschód, konflikt i TY
/ See more films in section *The Middle East, Conflict and YOU*:

BUDRUS

(*Budrus*)

Julia Bacha, USA, Izrael, Palestyna 2009, 78 min

DROGA DO NAHR AL-BARED

(*Road to Nahr Al Bared*)

Hiszpania/Spain 2009, 67 min

IZRAEL Z O.O.

(*Israel Ltd.*)

Mor Loushy, Izrael/ Israel 2009, 53 min

PRZYSIĘGA

(*The Oath*)

Laura Poitras, USA 2010, 90 min

RADYKAŁ. PRZYPADKI NORMANA FINKELSTEINA

(*American Radical. The Trials of Norman Finkelstein*)

David Ridgen, Nicolas Rossier, Kanada, USA 2009, 84 min

WCIAŻ ŻYWI W GAZIE

(*Aisheen. Still Alive in Gaza*)

Nicolas Wadimoff, Szwajcaria/ Switzerland 2010, 86 min

WIĘZY KRWI

(*Blood Relation*)

Noa Ben Hagai, Izrael/Israel 2009, 75 min

Po filmie tygodnik „Polityka” zaprasza na debatę z udziałem reżysera oraz zaproszonych gości.

Film dokumentalny Eyala Sivana *Jaffa. Chimeryczna pomarańcza* jest jeszcze jedną próbą uzmysłwienia widzowi istoty konfliktu arabsko-syjonistycznego. Tym razem przy pomocy symbolicznej pomarańczy, która z rąk arabskich mieszkańców Jaffy przechodzi w ręce żydowskich osadników w Palestynie. To film historyczny i po trosze filozoficzny, gdzie padają mniej znane słowa, o Arabach i Żydach „żyjących jak jedna rodzina” i o „Nowym Świecie”, o osadnikach, którzy mieli „przekształcić ziemię w krainę wypełnienia mitu”. Montaż starych, czarno-białych i nowszych, kolorowych kronik filmowych stwarza malarskie tło do wypowiedzi postaci, Arabów i Żydów, relacjonujących wydarzenia, każdy ze swego punktu widzenia. Film nie pretenduje do neutralności, jego przesłanie jest wyraziste. Widz może to przesłanie przyjąć lub odrzucić, ale w żadnym przypadku nie powinien pozostać obojętny. W tym siła dokumentu filmowego, który prezentuje nam reżyser.

Marek Ostrowski

CZWARTEK, 13.05.2010,
PO PROJEKCJI FILMU
„JAFFA. CHIMERYCZNA POMARAŃCZA”,
POCZĄTEK FILMU O GODZ. 18:30.

*Thursday, May 13th, 2010,
after the screening of
„Jaffa. The Orange's Clockwork”.
The screening starts at 6:30 PM.*

Prelegenci / *Speakers:*

Eyal Sivan

reżyser filmu „Jaffa. Chimeryczna pomarańcza” / *director of „Jaffa. The Orange's Clockwork”.*

Iwona Kurz

pracownik Zakładu Filmu i Audiowizualności Instytutu Kultury Polskiej UW. Zajmuje się historią i teorią mediów wizualnych / *faculty member of University of Warsaw's Culture Studies Department specializing in history and theory of visual media.*

Patrycja Sasnal

politolog i arabistka. Pracuje w Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych jako analityk ds. Bliskiego Wschodu. / *political scientist and Arabic scholar. Middle East expert in the Polish Institute for International Affairs.*

Tygodnik „Polityka” reprezentują w debacie / *„Polityka” will be represented in the debate by:*

Roman Frister

podczas II wojny światowej więziony w Oświęcimiu i Mauthausen. Wrócił do Polski w roku 1947, pracował jako dziennikarz „Słowa Polskiego” we Wrocławiu. Emigrował do Izraela w 1957. Redaktor w hebrajskim dzienniku „Ha'aretz”, dyrektor Wyższej Szkoły Dziennikarskiej w Tel Awiwie. Autor licznych książek (trzy wydane w Polsce). Od 1992 r. do 2009 r. korespondent „Polityki” na Bliskim Wschodzie. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi. Od grudnia 2009 r. mieszka w Warszawie / *prisoner of Auschwitz and Mauthausen camps during World War II, former editor of the Israeli „Ha'aretz” daily and director of the School of Journalism in Tel Aviv. Author of numerous books. Since 1992-2009 – „Polityka's” Middle Eastern correspondent. Recipient of the Order of Merit of the Republic of Poland. Lives in Warsaw since 2009.*

Moderatorem debaty będzie / *The debate will be moderated by:*

Marek Ostrowski

Kierownik działu zagranicznego tygodnika „Polityka”. W latach 1979-1994 korespondent Polskiej Agencji Prasowej w Paryżu, a potem w Genewie i w Londynie. Autor książki „Co nas obchodzi świat. Ściągawka na czas chaosu” / *Head of „Polityka's” International Section. Correspondent for the Polish Press Agency in Paris, Geneva and London between 1979 and 1994. Author of „Co nas obchodzi świat. Ściągawka na czas chaosu” („What we care about in the world. A cheat-note for the Times of Chaos”).*

Zadanie jest realizowane dzięki dofinansowaniu ze środków m.st. Warszawy.

Miasto
Stołeczne
Warszawa

POLITYKA

After the screening „Polityka” weekly invites viewers to a debate with the film's director and the invited guests.

Eyal Sivan's „Jaffa. The Orange's Clockwork” is yet another attempt to convey the essence of the Arab-Zionist conflict to the viewers; this time, however, through the use of the symbolic orange that passes from the hands of Arab inhabitants of Jaffa to the hands of Jewish settlers in Palestine. The film is historical and also philosophical, allowing lesser known statement about Arabs and Jews living in harmony to be heard. Archive black-and-white newsreels edited together with a more recent color footage creates a picturesque backdrop for the two standpoints narrated by Arabs and Jews. The film does not aim at objectivity. Its message is clear and can be either accepted or rejected, but will not leave the viewer indifferent.

Marek Ostrowski

MEDIA

Program Unii Europejskiej

MEDIA
Rozwój
projektu

MEDIA
Dystrybucja

MEDIA
Promocja,
Festiwale

MEDIA
Szkolenia

MEDIA
Projekty
pilotażowe

i2i Audiovisual

MEDIA
Mundus
od 2010 r.

Informacje:

Media Desk Polska

ul. Chełmska 19/21 lok. 229, PL - 00-724 Warszawa

tel./fax: +48 22 851 10 74, biuro@mediadeskpoland.eu

www.mediadeskpoland.eu

Masterclass

Masterclass

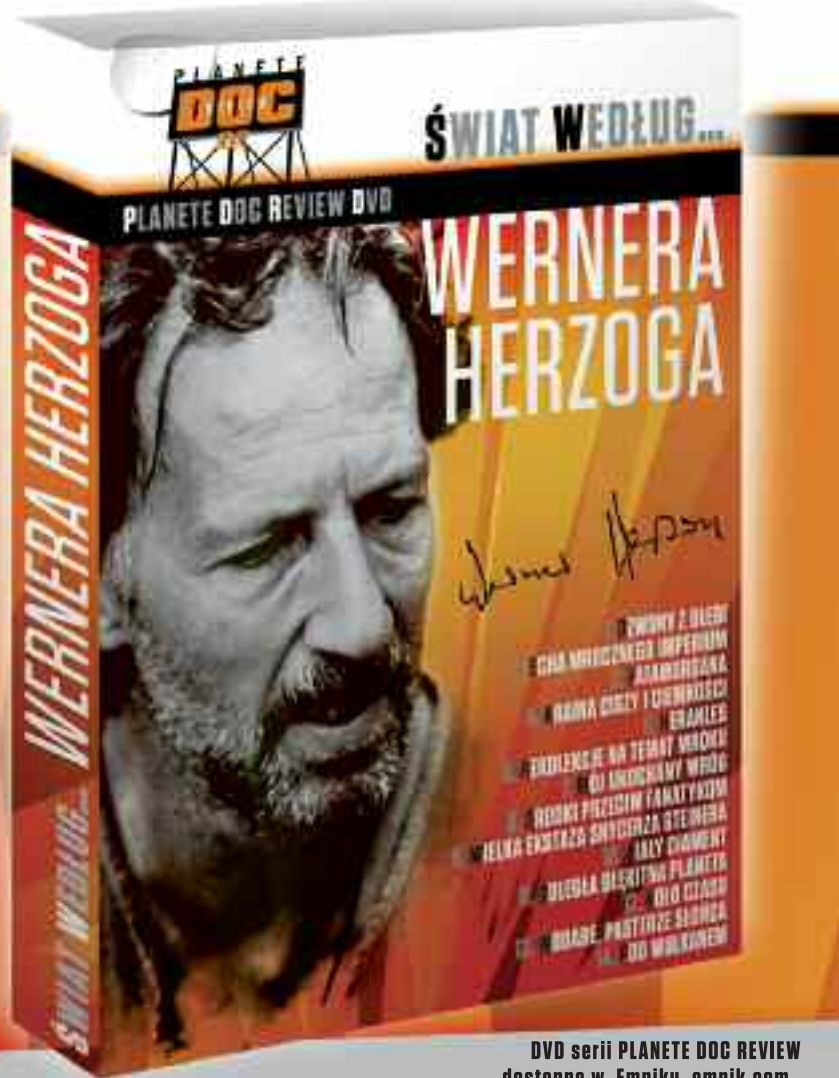

PLANETE DOC REVIEW DVD

**NOWA SERIA DVD
PREZENTUJĄCA MISTRZÓW
REŻYSERII FILMOWEJ.
ZACZYNAJEMY OD NASZEGO
TEGOROCZNEGO GOŚCIA...**

ŚWIAT WEDŁUG...

**WERNERA
HERZOGA**

DVD serii PLANETE DOC REVIEW
dostępne w Empiku, empik.com,
againstgravity.pl/sklep

MASTERCLASS: WERNER HERZOG

Masterclass: Werner Herzog

W języku angielskim z polskim i angielskim tłumaczeniem. / In English with Polish and English translation.

Wstęp wolny dla przyjętych na masterclass profesjonalistów branży filmowej i dziennikarzy (termin zgłoszeń na masterclass upłynął przed rozpoczęciem festiwalu).

Bilety (w ograniczonej ilości) są do kupienia w dniu masterclass, od godziny 14:30, w kasie Kinoteki.

/ Admission is free for film professionals and journalists accepted for the masterclass (application deadline had expired in April).

The tickets, depending on the number of seats available, will be on sale at Kinoteka ticket counters on the day of the masterclass starting from 2:30 PM.

Gościem Planete Doc Review jest w tym roku legenda kina fabularnego i dokumentalnego: **Werner Herzog**, autor ponad 50 filmów, reżyser, który przez całe życie zadaje pytanie o granice, jakie człowiekowi wyznacza natura, a naturze człowiek, po czym sam przekracza te granice jako filmowiec. A potem pokazuje na ekranie, co znalazł po drugiej stronie.

Choć Herzog wydaje się filmowcem niepokonionym, wielkim szaleńcem kina, który dla przekroczenia kolejnej granicy nie waha się zaryzykować życia swojego i swojej ekipy, bezpośrednio spotkanie z nim pokazuje, że prawda jest inna. Herzog obrusza się na sugestię nieostrożności i odrzuca zarzut nieprzewidywalności. Ma własną teorię kalkulowanego ryzyka. Ma też własną metodę współpracy z członkami ekipy – skuteczną, sądząc po tym, że nie opuszczają go przez dekady. Ale przede wszystkim ma własną koncepcję kina. Tylko pół żartem mówi, że musiał kino wynaleźć na nowo, bo nigdy nie interesował się cudzymi filmami i nie chciał uczyć się od innych.

Herzog przeżywa właśnie renesans zainteresowania. W ostatnich latach nakręcił jedno ze swoich najlepszych dokumentów: **Biały diament**, **Grizzly Man** i **Spotkania na krańcach świata**. Powrócił także do reżyserii fabuł (współproducentem jego najnowszego filmu jest David Lynch). O niewielu filmowcach można powiedzieć, że choć oglądało się dziesiątki ich filmów, oni sami pozostają dla nas zagadką. Tak właśnie jest z Herzogiem. Zapraszamy na spotkanie, na którym wraz z Pamelą Cohn spróbujemy choć części tej zagadki wyjaśnić, rozmawiając z mistrzem o jego filmach i metodzie pracy.

Michał Chaciński

*This year's guest of Planete Doc Review will include a living legend of feature and documentary film, **Werner Herzog**. Author of more than 50 films, a director who throughout his life has posed questions about limits that nature and human impose on each other. He then overcomes these limits as a filmmaker and presents on-screen what he finds on the other side.*

Although as a filmmaker Herzog seems to be the untameable great madman of cinema, not afraid to risk the life of his crew or his own in order to overcome yet another limit, meeting him in person proves that reality is different. Herzog gets irritated by suppositions of his alleged imprudence and denies the accusations of being unpredictable. He has his own calculated risk theory and his own method of working with the film crew – an effective one, too, as the same people have collaborated with him over the years. But above all, he has his own idea of what cinema is. He is only half-joking when he claims to have invented the cinema, as he never held any interest in the films of others and did not want to learn from anyone.

*Currently Herzog is experiencing a revival of interest in his work. Over the last few years he has shot his best documentaries: **White Diamond**, **Grizzly Man** and **Encounters at the End of the World**. He has returned to making feature films (his newest one is produced by David Lynch).*

Only few filmmakers manage to remain a mystery, despite having made dozens of films. This is the case of Herzog. I invite you to a meeting, during which together with Pamela Cohn we will try to at least partly unravel the Herzog mystery.

Michał Chaciński

SOBOTA, 8.05.2010,
GODZ. 15:00.

Saturday, May 8, 2010, 3 PM.

Masterclass poprowadzą
/ *The Masterclass will be hosted by:*

Michał Chaciński

tłumacz, krytyk filmowy, dziennikarz
TVP Kultura / *translator, film critic and reporter for TVP Kultura channel.*

Pamela Cohn

producentka i krytyczka filmowa
/ *film producer and critique.*

- Zapraszamy również na spotkania reżysera z publicznością w Kinotece: / We also invite you to participate in the Q&A sessions with Werner Herzog in Kinoteka cinema on:
  - 7.05 (piątek), po projekcji filmu „Biały diament”, która rozpocznie się o godz. 18:30 / May 7th (Friday), after the screening of “White Diamond”. The screening begins at 4:30 PM.
  - 8.05 (sobota), po projekcji filmu „Kolo czasu”, która rozpocznie się o godz. 17:30 / May 8th (Saturday), after the screening of “Wheel of Time”. The screening begins at 5:30 PM.
- Uzupełnieniem masterclass jest publikacja „Herzog. Przewodnik Krytyki Politycznej” / The Masterclass is accompanied by a book „Herzog. Przewodnik Krytyki Politycznej”.
- Zapraszamy do zakupu boxu DVD „Świat według Wernera Herzoga” / Herzog's DVD box set now available.

233

Masterclass: Werner Herzog
Masterclass: Werner Herzog

MEDIA
MEDIA Desk Polska

MASTERCLASS: MARTIN STRANGE-HANSEN

Masterclass: Martin Strange-Hansen

W Języku angielskim z polskim i angielskim tłumaczeniem. / In English with Polish and English translation.

Wstęp wolny dla przyjętych na masterclass profesjonalistów branży filmowej i dziennikarzy (termin zgłoszeń na masterclass upłynął przed rozpoczęciem festiwalu).

Bilety dostępne wyłącznie w kasach Kinoteki. Ilość miejsc ograniczona.

/ Admission is free for film professionals and journalists accepted for the Masterclass (deadline for the applications passed before the festival started).

Tickets are available in Kinoteka ticket offices only. The number of seats is limited.

W ciągu ostatnich kilkunastu lat Dania stała się filmową potęgą: Lars von Trier, Lone Scherfig, Thomas Vinterberg, Christoffer Boe... Nazwiska uznanych duńskich reżyserów i reżysek można długo wymieniać. Jednak żadne z nich nie zdobyło dwóch Oscarów. Udało się to tylko jednemu Duńczykowi: *Martinowi Strange-Hansenowi*.

Kariera Hansena rozwija się imponująco. Dziś niespełna 40-letni reżyser już w rok po zakończeniu studiów otrzymał nagrodę Akademii za reżyserię najlepszego filmu krótkometrażowego *This Charming Man*, a miał już wtedy na koncie „studenckiego” Oscara dla najlepszego filmu zagranicznego za *Feeding Desire*. Podczas masterclass na Planete Doc Review Hansen zaprezentuje serię *Pinly i Flau* (nagrodzoną „internetowym Oscarem”, czyli Webby Award dla najlepszej animacji).

Bohaterami sześciu 3-minutowych odcinków są Pinly i Flau, 13-letnie bliźnięta borykające się z typowymi dla swojego wieku problemami: pryszczami, niezrozumieniem ze strony rodziców i paraliżującym lękiem przed kompromitacją w oczach rówieśników. Oboje z offu opowiadają o najbardziej kłopotliwych sytuacjach, jakie ich spotkały. A jest o czym – okrutna rzeczywistość czyha na najmniejsze potknięcie bohaterów, na drobny błąd odpowiadając lawiną kolejnych nieszczęść. Co gorsza, to nie świat zewnętrzny wydaje się być głównym źródłem potencjalnych katastrof. Dla dwójki gimnazjalistów, w niezauważalny dla swoich rodziców sposób przepoczwarzających się z dzieci w dorosłych, wrogiem numer jeden często okazuje się własne, zmieniające się z dnia na dzień i wymykające się spod kontroli ciało.

Jeśli jednak spodziewacie się typowych skandynawskich klimatów – rodzinnych dramatów czy bolesnej wiwisekcji – będziecie zaskoczeni. Te wątki są obecne w serialu, zostały jednak przedstawione w sposób dość... specyficzny. I nie chodzi tylko o narzuconą przez medium formę (seria powstała z myślą o telefonach komórkowych i dystrybucji w Internecie), determinującą zwięzłość opowieści i uproszczoną animację (na niewielkim ekranie detali i tak nie będzie widać). Pokazywane przez Hansena sytuacje z życia 13-latków wydają się historycznie śmieszne, choć równocześnie trudno pozbyć się uczucia, że śmiejemy się tyleż z przygód Pinly i Flau, co z własnych wspomnień. Być może tak wyglądałyby filmy Bergmana, gdyby na potrzeby animacji mieli je adaptować twórcy *South Parku*.

Pinly i Flau będzie pretekstem do dyskusji o nowych obszarach, jakie dla filmu otwierają Internet i telefony komórkowe. Podczas rozmowy z Hansenem, którego seria jest jedną z pionierskich propozycji na rynku „mobisodes” (skrót od MOBILE epISODE), postaramy się znaleźć odpowiedzi na pytania o ograniczenia i możliwości nowych mediów, perspektywy rozwoju tego sektora, a także sposoby finansowania, dystrybucji i specyfikę pracy przy produkcjach skierowanych na najmniejsze ekrany.

Mirosław Filiciak

NIEDZIELA, 09.05.2010,
GODZ. 15:00.

Sunday, May 9th, 2010, 3 PM.

Masterclass poprowadzi

/ *The Masterclass will be hosted by*

Mirosław Filiciak

medioznawca, zajmujący się wpływem mediów cyfrowych na kulturę. Kieruje Katedrą Medioznawstwa oraz Centrum Badań nad Kulturą Popularną SWPS / *media studies specialist who focuses on digital media's influence on culture. Filiciak chairs over the Media Studies department and the Popular Culture Research Center at the Warsaw School of Social Studies and Humanities (SWPS).*

- Zapraszamy do obejrzenia innych filmów z sekcji animacji – str. 161.
/ See other films from the animation section – page 161.

For well over a decade Denmark became a film empire in its own right: Lars von Trier, Lone Scherfig, Thomas Vinterberg, Christoffer Boe. The list of renowned Danish film directors could go on and on, yet none of them had ever been honored with two Academy Awards. Only one Dane managed to achieve this: Martin Strange-Hansen

*Although Hansen is still under 40, his career has already been impressive. Just one year after he completed his film studies, Hansen received an Oscar in best live action short film category for **This Charming Man**. At the time he had already been honored with the Student Academy Award for best foreign film, **Feeding Desire**. During the masterclass at Planete Doc Review festival, Hansen will present his **Pinly&Flau** series (honored with „the Internet Oscar“ – Webby Award for best animation).*

Main characters of these six 3-minute episodes are Pinly and Flau, 13-year-old twins who face problems typical for their age: pimples, lack of parental understanding and the paralyzing fear of losing face in the eyes of their peers. Through their off-camera narration we learn about the most shameful situations they have found themselves in. And these abound – the bitter reality waits for the slightest mistake to respond with an avalanche of subsequent misfortunes. What is worse, it is not the outside world that seems to be the source of these potential catastrophes. For these schoolkids, whose transformation into adults escapes their parents completely, public enemy number one is their own body, which is changing daily and is beyond their control.

If you are expecting typical Scandinavian themes – family drama or painful analyses – you are in for a surprise. Although the

series shows these themes, it does so in a rather.. peculiar way. This is visible not just in the form, which stems from the medium (the series were meant to be watched on mobile phones and distributed via the Internet) that dictates the need for the stories' conciseness and the simplified animation (any details would not be visible on the phone screen anyway). Hansen's take on scenes from the lives of 13-year-olds makes them seem historically funny, although it seems that we are laughing at the adventures of Pinly and Flau as much as at those from our past. Perhaps this is what Bergman's films would be like if the South Park guys decided to turn them into animations.

***Pinly & Flau** will give us a pretext to talk about the new areas for film created by the Internet and mobile phones. Together with Hansen, whose series is one of the ground-breaking offers on the „mobisodes“ market (short for MOBILE epISODE), we will discuss opportunities and limits characterizing new media, the sector's perspectives for development along with its financing and distribution methods, and the kind of work that producing films for the tiny-screen entails.*

Mirosław Filiciak

MISTRZOWSKA SZKOŁA REŻYSERII FILMOWEJ ANDRZEJA WAJDY

OD POMYSŁU DO REALIZACJI!

KURSY REŻYSERII FABULARNEJ I DOKUMENTALNEJ

PRODUKCJA FILMÓW

EKRAN: EUROPEJSKI PROGRAM DLA PROFESJONALISTÓW FILMOWYCH

KONKURS SCENARIUSZOWY HARTLEY-MERRILL

WWW.WAJDASCHOOL.PL

MASTERCLASS: NICOLAS PHILIBERT

Masterclass: Nicolas Philibert

W języku francuskim z polskim i angielskim tłumaczeniem. / In French with Polish and English interpretation.

Wstęp wolny dla przyjętych na masterclass profesjonalistów branży filmowej i dziennikarzy (termin zgłoszeń na masterclass upłynął przed rozpoczęciem festiwalu).

Bilety dostępne wyłącznie w kasach Kinoteki. Ilość miejsc ograniczona.

/ Admission is free for film professionals and journalists accepted for the Masterclass (deadline for the applications passed before the festival started).

Tickets are available in Kinoteka ticket offices only. The number of seats is limited.

Nicolas Philibert

(ur. w 1951, w Nancy), francuski reżyser. Po studiach filozoficznych, postanowił zająć się kinem. Przez kilka lat pracował jako asystent twórców takich jak Alain Tanner czy Claude Goretta. Jest jednym z najczęściej nagradzanych dokumentalistów znad Sekwany. W 2002 roku zdobył Europejską Nagrodę Filmową za *Być i mieć*. Film stał się olbrzymim sukcesem kasowym – obejrzeli go widzowie w ponad 40 krajach.

Philibert, pracując zwykle z małą ekipą, staje się częścią świata bohaterów swoich filmów. Jego perfekcyjnie zmontowane dokumenty to przepojona humanizmem obserwacja rzeczywistości. Kręci je długo. Unika telewizyjnego skrótu, metafor, socjologii czy politykowania. Nie szokuje widza. Jego dzieła to także uczta dla uszu – precyzyjnie zakomponowanym kadrom, towarzyszy często muzyka klasyczna.

Nicolas Philibert

*(born 1951 in Nancy), French filmmaker, who – after graduating from philosophy – decided to get involved in filmmaking. He had assisted such directors as Alain Tanner or Claude Goretta. One of the most often honored French documentary filmmakers. Received the 2002 European Film Award for his **To be and to have**. The film was a great financial success – it has won over audiences in more than 40 countries.*

As he usually works with a small crew, Philibert enters the world of the people he films. His documentaries, painstakingly edited, constitute observations of reality in a truly humanistic spirit. Philibert makes his films slowly, avoiding television metaphors, sociology or politics. He does not aim to shock the viewer. His films are also a source of listening pleasure, as the perfectly composed frames are often accompanied by classical music.

PIATEK, 14.05.2010,
GODZ. 19:00.

Friday, May 14, 2010 at 7 PM.

Masterclass poprowadzi

/ *The Masterclass will be hosted by*

Marcin Latało

reżyser filmów dokumentalnych (studiował m.in. reżyserię w La Femis w Paryżu). Twórca filmu „Nasza ulica”, nagrodzonego na festiwalach w Łagowie i Clermont-Ferrand / *documentary filmmaker (a graduate of La femis film school in Paris), director of „Nasza ulica”, which won him awards at Łagów and Clermont-Ferrand film festivals.*

- Uzupełnieniem masterclass i retrospektywy filmów Nicolasa Philiberta jest broszura na temat twórczości reżysera, dostępna w Kinotece. / Supplementing the Nicolas Philibert masterclass and film retrospective is a brochure about his work. The brochure is available in the Kinoteka cinema.
- Więcej o retrospektywie filmów Nicolasa Philiberta – strona 197. / More about the Nicolas Philibert retrospective – page 197.
- Zapraszamy na pokaz najnowszego filmu Nicolasa Philiberta – „Nenette”: 12 maja 2010, godz. 20:30. / Screening of Nicolas Philibert's new film „Nenette”: May 12, 2010, 8:30 PM.

237

Masterclass: Nicolas Philibert
Masterclass: Nicolas Philibert

MASTERCLASS: ALAN BERLINER

Masterclass: Alan Berliner

W Języku angielskim z polskim i angielskim tłumaczeniem. / In English with Polish and English translation.

Wstęp wolny dla przyjętych na masterclass profesjonalistów branży filmowej i dziennikarzy (termin zgłoszeń na masterclass upłynął przed rozpoczęciem festiwalu).

Bilety dostępne wyłącznie w kasach Kinoteki. Ilość miejsc ograniczona.

/ Admission is free for film professionals and journalists accepted for the Masterclass (deadline for the applications passed before the festival started).

Tickets are available in Kinoteka ticket offices only. The number of seats is limited.

Jean Perret: Alan Berliner – porządek i nieporządek

Mieszka w Nowym Jorku. Fascynują go wspomnienia dźwięków i obrazów. Jest ich wyjątkowym kolekcjonerem i kustoszem. Jego filmy to gwarancja niesamowitych wrażeń! Obsadzając siebie i swoich najbliższych jako bohaterów własnych filmów, Alan Berliner tworzy dzieło życia. Zagłębia się w nim w przeszłość i jej dziedzictwo, którego zaskakującą aktualność potrafi umiejętnie przełożyć na język współczesności.

Berliner, który tworzy również wspaniałe instalacje artystyczne, jak wielu filmowców zajmuje się problemem granic między kinem dokumentalnym i fabularnym. Od wielu lat z chaotycznego uniwersum obrazów i dźwięków układa swój własny świat. Każdy kadr tworzy z jubilerską precyzją, a montaż w jego filmach często oszałamia. Jego filmy – zabawne, zgrabnie zrobione, niezwykle osobiste i innowacyjne – to (wciąż ponawiane) próby uporządkowania świata wokół niego i wokół nas. Naturalnie, przynoszą też dużą dawkę humoru!

Rozmowie z Alanem Berlinerem będzie towarzyszyć projekcja fragmentów jego filmów.

Przegląd filmów Alana Berlinerera uzupełni wykład mistrzowski dla filmowców i profesjonalistów z branży filmowej oraz dla tych, którzy co najmniej na poziomie „zaawansowanych amatorów” zadają sobie pytanie: „Kto siedzi we mnie w środku i co knuje?”.

Jean Perret: Alan Berliner – Order and Disorder

He lives in New York, is fascinated by the memory of the sounds and images, of which he is a unique and exceptional collector and guardian. An astonishing discovery is guaranteed! With himself and his family as protagonists of his films, Alan Berliner develops an oeuvre that explores the depth of the past and its heritage, whose astounding contemporary richness he so skillfully updates.

Alan Berliner, who also creates amazing installations, is a kind of film artist who tackles the usual borders between documentary and fiction. Over the years he has created his own world, made in a chaotic universe of images and sounds. He works on every shot with a silversmith's talent and devises some outstanding edits. His films, amusing, elegant, so «I» and inventive, are again and again attempts to introduce some order around himself and ourselves. Of course, this often leads to a serious amount of humor!

Conversation with Alan Berliner with excerpts of his films.

A retrospective of films by Alan Berliner will supplement his masterclass for film professionals and all those „advanced-level amateurs” who ask themselves the question: „Who's inside me and what's this person up to?”

SOBOTA, 15.05.2010,
GODZ. 16:00.

Saturday, May 15, 2010, 4 PM.

Masterclass poprowadzi

/ *The Masterclass will be hosted by*

Jean Perret

dyrektor festiwalu Visions du Réel w Nyon.

/ *director of Visions du Réel Festival in Nyon.*

- Uzupełnieniem masterclass i retrospektywy jest broszura na temat twórczości Alana Berlinerera, dostępna w Kinotece. / A brochure about the work of Alan Berliner available at Kinoteka cinema supplements his retrospective and Masterclass.
- Więcej o retrospektywie filmów Alana Berlinerera – strona 193. / More about the Alan Berliner retrospective – page 193.

Przegląd filmów Alana Berlinerera uzupełni wykład mistrzowski dla filmowców i profesjonalistów z branży filmowej oraz dla tych, którzy co najmniej na poziomie „zaawansowanych amatorów” zadają sobie pytanie: „Kto siedzi we mnie w środku i co knuje?”. / A retrospective of films by Alan Berliner will supplement his Masterclass for film professionals and all those „advanced-level amateurs” who ask themselves the question: „Who's inside me and what's this person up to?”

Alan Berliner:

„Nie uważam, że jestem zabawny; raczej postrzegam siebie jako swawolnego i chciałbym, żeby takie również były moje filmy. Żeby wywoływały w umyśle widza radość.

Taki rozradowany umysł jest również umysłem uważnym, otwartym na różne możliwości i gotowym podążać za innym. Poczucie humoru jest czymś uniwersalnym. Śmianie się z samego siebie tworzy luźną atmosferę, znikają świętości, można sobie na więcej pozwolić, a także – więcej się dowiedzieć. Poczucie humoru i „swawole” pozwalają mi przypieczętować rodzaj niepisanej umowy z widzem. Każdy mój film cechuje inny rodzaj humoru. Na przykład w *Nikomu nic do tego* na początku śmianie się z mojego ojca przychodzi łatwo, ale w pewnym momencie filmu śmiech zamiera. Do publiczności nagle dociera fakt, że mój ojciec jest bardzo nieszczęśliwym człowiekiem i śmiech jest właściwie nie na miejscu. Ale później znów coś się w filmie zmienia, z bark ojca spada jakiś ciężar i śmiech znów jest możliwy!”

Alan Berliner:

“I actually don't think of myself as funny, I am more comfortable using the word playful : I want my films to be playful—to activate that smile in the mind of the viewer.

*A smiling mind is attentive, open to possibility and will follow you. Humor is universal, by making fun of myself it creates a relaxed atmosphere, things aren't so precious, anything goes, the air becomes lighter and more information can be exchanged. Humor and playfulness help to cement the contract with the viewer. There is a different kind of humor in all of my films. In **Nobody's Business** for instance, it is easy to laugh at my father at the beginning of the film, but at a certain point the audience stops laughing, because they*

realize that my father is really a very sad man, the pathos underneath is actually profoundly sad and somehow not worthy of laughter. But then something happens during the process of this film, my father is somehow relieved of his burden and then it's ok to laugh again!”

KINOTEKA

MULTIPLEX

TO WIĘCEJ NIŻ KINO

Specjalnie dla Ciebie
wyjątkowy repertuar, unikalne wydarzenia filmowe,
niepowtarzalna atmosfera, wnętrza z klimatem.

ZAPRASZAMY DO KINOTEKI

KINOTEKA MULTIPLEX • Plac Defilad 1, 00-901 Warszawa • Rezerwacja biletów: 22 551 70 70 • więcej informacji na www.kinoteka.pl

WEEKEND Z CYFROWYM PLANETE DOC REVIEW

Digital Planete Doc Review Weekend

W DNIACH 7–9 MAJA 2010 FESTIWAL PLANETE DOC REVIEW BĘDZIE OBECNY W 21 KINACH W CAŁEJ POLSCE!

May 7 to May 9, 2010 Planete Doc Review festival in 21 cinemas throughout Poland!

Już po raz drugi festiwalem mogą cieszyć się widzowie nie tylko w Warszawie, ale prawie w całym kraju. Po raz kolejny odbędą się symultaniczne pokazy filmów festiwalowych w kinach w całej Polsce, które dadzą szansę każdemu, by mógł poczuć się mieszkańcem globalnej wioski.

Na festiwalu Planete Doc Review 2010, dzięki wsparciu kina internetowego Iplex.pl oraz Sieci Kin Studyjnych i Lokalnych, 6 festiwalowych filmów zostanie pokazanych jednocześnie widzom w 21 kinach w Polsce. Wszystkie sześć tytułów weźmie udział w głosowaniu na najlepszy film, który otrzyma Nagrodę Sieci Kin Studyjnych i Lokalnych.

Głosowaniu towarzyszy konkurs dla publiczności, w którym można wygrać atrakcyjne nagrody. Szczegóły konkursu na stronie: www.kinastudyjne.pl.

7 maja 2010 r. o godz. 19.30, po filmie otwierającym Weekend – *Wideokracji* w reżyserii Erika Gandiniego, w 10 miastach Polski odbędą się debaty o demokracji w czasach wszechobecnych mediów. Debaty są organizowane przez Krytykę Polityczną; wezmą w nich udział socjologowie, dziennikarze, filozofowie i publicyści.

Więcej szczegółów na stronie: www.docreview.pl

This year the festival will again be available not only to Warsaw audiences, but also to viewers nationwide. For the second year running, simultaneous film screenings will be held in cinemas around Poland, giving everyone the opportunity to feel like an inhabitant of the global village.

Thanks to the support of Iplex.pl internet cinema and Arthouse Cinemas Network, 6 of the festival films will be shown simultaneously in 22 Polish cinemas. All 6 titles will participate in the voting competition. The film voted best will receive the Arthouse Cinemas Network Award.

The competition will be accompanied by a contest for the voters with attractive prizes. More contest details available at: www.kinastudyjne.pl

*At 7:30 PM on May 7th, 2010, after the Weekend's opening film – Erik Gandini's *Wideokracji* – debates on democracy in the times of the omnipresent media will be held in 10 Polish cities. Participating in these debates, organized by Krytyka Polityczna, will be sociologists, journalists, philosophers and publicists.*

More information available at: www.docreview.pl

Białystok *Forum*
ul. Legionowa 5 ● debata Krytyki Politycznej

Częstochowa *OKF*
Al. NMP 64

Dąbrowa Górnicza *Kadr*
ul. Plac Wolności 1

Elbląg *Światowid-Kameralne*
Pl. K. Jagiellończyka 1

Garwolin *Wilga*
ul. Nadwodna 1

Gliwice *Amok*
ul. Dolnych Wałów 3 ● debata Krytyki Politycznej

Katowice *Rialto*
ul. Św. Jana 24 ● debata Krytyki Politycznej

Konin *Centrum*
Al. Niepodległości 1 ● debata Krytyki Politycznej

Kraków *Kino Pod Baranami*
Rynek Główny 27 ● debata Krytyki Politycznej

Łódź *Charlie*
ul. Piotrkowska 203/205

Łódź *Kinematograf*
Plac Zwycięstwa 1 ● debata Krytyki Politycznej

Nowy Sącz *Sokół*
ul. Długosza 3

Olsztyn *Awangarda*
Stare Miasto 23

Poznań *Muza*
ul. Św. Marcina 30 ● debata Krytyki Politycznej

Ruda Śląska *Patria*
ul. Chorzowska 3

Skierniewice *Polonez*
ul. Wita Stwosza 2/4

Słupsk *Rejs*
ul. 3 Maja 22

Świecie *Wizos*
ul. Wojska Polskiego 139

Szczecin *Zamek*
ul. Korsarzy 34 ● debata Krytyki Politycznej

Warszawa *Kinoteka*
Plac Defilad ● debata Krytyki Politycznej

Wrocław *Warszawa*
ul. Marszałka J. Piłsudskiego 64
● debata Krytyki Politycznej

241

Weekend z cyfrowym Planete Doc Review
Digital Planete Doc Review Weekend

oglądaj filmy. jakie chcesz. kiedy chcesz. za darmo

PLANETE DOC REVIEW NA IPLEX.PL

Planete Doc Review at Iplex.pl

W tym roku przygotowaliśmy specjalny program festiwalu Planete Doc Review w internetowym kinie Iplex.pl. Już po raz trzeci festiwal można oglądać także na monitorach komputerów w całym kraju. Tym razem widzowie śledzący festiwalowe seanse w Internecie, nie będą ponosić żadnych kosztów! Wystarczy wejść na stronę Iplex.pl i uruchomić odtwarzanie dowolnego filmu.

Podobnie jak w roku ubiegłym, część seansów w Sieci Kin Studyjnych i Lokalnych będzie również wyświetlana za pośrednictwem Iplex.pl.

Serdecznie zapraszamy!

This year we prepared a special program of the Planete Doc Review festival in the internet cinema Iplex.pl. This is the third time that the festival can be followed nationwide on computer screens. This time viewers wishing to attend virtual film screenings will not have to pay anything! All you need to do is log on to Iplex.pl and click play.

Just like last year, some of the screenings in the Arthouse and Local Cinema Network will be held via Iplex.pl

We invite you to take part in this program!

243

Wirtualne kino – IPLEX.PL
Streaming – Iplex.pl

The logo for Iplex.pl features a small white star above the letter 'i' in the word 'iplex.pl', which is rendered in a bold, lowercase, sans-serif font.

WEEKEND Z AFRYKĄ, JAKIEJ NIE ZNACIE!

Weekend with Africa as You Never Knew it!

**ZAGRAJ AFRYKĘ! OD SOBOTY, 8.05.2010, DO NIEDZIELI, 9.05.2010, O GODZ. 12:00
ORAZ W PONIEDZIAŁEK, 10.05.2010, O GODZ. 16:00.**

Play Africa! From Saturday, May 8th to Sunday, May 9th at 12 PM and Monday, May 10th at 4 PM.

Są instrumentem najczęściej kojarzonym z muzyką Afryki. Afrykańskie bębny mają różne kształty, różnie brzmią i różnie się nazywają. Każdy, kto zapisze się na warsztaty, będzie mógł spróbować swoich sił z zachodnioafrykańskim bębniem, nazywanym djembe. Warsztat poprowadzi francusko-polska grupa Konoba. Udział w warsztatach jest bezpłatny (termin zgłoszeń upłynął przed rozpoczęciem festiwalu).

African drums, which are the instruments most often associated with African music, come in various shapes, have various sounds and names. Everyone attending the workshop will have a chance to try playing on the Western African djembe drum. Members of the Polish-French band Konoba will lead the workshop. Attendance is free (application deadline had passed before the start of the festival).

- Zobacz filmy o Afryce na festiwalu: „Biznes kwitnie”, „Krajobraz bez ludzi”, „Gwałt na wojnie”, „Gitary i kalasze” – str.: 92, 95, 78, 135. / See African films at the festival: „Blooming Business”, „Place without People”, „Weapon of War”, „Toumast – Guitars and Kalashnikovs” – page: 92, 95, 78, 135.
- Weź udział w debacie z reżyserem filmu „Biznes kwitnie” Tonem van Zantvoortem – str. 220. / Attend the debate with the director of „Blooming Business” Ton van Zantvoort – page 220.

AFRYKAŃSKO-WARSZAWSKIE OPOWIADANIE HISTORII PONIEDZIAŁEK, 10.05.2010, PO FILMIE: „GITARY I KAŁASZE”, POCZĄTEK SEANSU O GODZ. 18:30.

*African-Warsaw storytelling.
Monday, May 10th, after the screening of „Toumast - Guitars and Kalashnikovs” at 6.30 PM.*

Gitary i kałasze to opowieść o ludziach, którzy nie uznają granic i nowego porządku świata. Tuaregowie mieszkają na Saharze i nadal chcą być nomadami. Spychani na marginesy, zwłaszcza przez rządy krajów, w których żyją, walczą o swoją tożsamość. Walczą nie tylko z kałasznikowem w dłoniach, ale również na scenie, grając na gitarze.

Po seansie zapraszamy na **Wieczór Opowiadania Historii**, podczas którego przeniesiemy się w inne miejsce i czas...

Na scenie spotka się dwóch afrykańskich opowiadaczy. Pierwszy z nich, Angelo Torres, pochodzi z Wysp Św. Tomasa i Książęcej, mieszka w Lizbonie, jest opowiadaczem i reżyserem. Drugi, Mamadou Diouf, Senegalczyk z pochodzenia, od ponad 20 lat mieszka w Warszawie, jest muzykiem i poetą. Ich dialog będzie połączeniem opowiadania zawodowego, afrykańskiego griota (Torres) ze współczesną poezją, której inspiracją jest Warszawa (Diouf). Spotkaniu będzie towarzyszyła specjalna oprawa muzyczna i film Torresa o jego rodzinnej wyspie, o której istnieniu wie niewielu mieszkańców Europy. Opowiadanie historii odbędzie się w ramach projektu „Jestem z Afryki, jestem z Warszawy”.

Wstęp na spotkanie jest bezpłatny. Pierwszeństwo mają widzowie filmu, po którym odbywa się spotkanie.

Toumast - Guitars and Kalashnikovs is a story about people who refuse to accept borders and the new world order. The Tuareg are a community living in Sahara desert that wishes to stay nomadic. Marginalized by the countries they inhabit, they fight for their identity. They do this not only with Kalashnikovs in hand, but also on stage, playing the guitar.

After the screening we invite you to an **Evening of Storytelling** which will take us to a different place and time...

This will be a meeting of two African storytellers. Angelo Torres, who originates from São Tomé and Príncipe, currently residing in Lisbon, is a storyteller and director. Mamadou Diouf, who comes from Senegal, but has spent the past 20 years in Warsaw, is a musician and poet. Their dialog will combine storytelling of a professional African griot (Torres) with contemporary poetry inspired by Warsaw (Diouf).

The meeting will be accompanied by a special musical setting and Torres' film about his native island, whose existence not many Europeans are aware of. The storytelling is part of „I'm from Africa, I'm from Warsaw” project.

Attendance is free. Priority will be given to audience members of the film preceding the meeting.

Weekend z Afryką, jakiej nie znacie!
Weekend with Africa as You Never Knew it!

K
MAG
K MAGAZYN

**WYBIERAMY TO
CO DOBRE**

WWW.KMAG.PL

DO KUPIENIA: EMPIK / TRAFFIC / IN MEDIO / RELAY / VIRGIN /
SIĘĆ WYPOŻYCZALNI BEVERLY HILLS VIDEO

NOC MUZEÓW

Night of Museums

Wstęp wolny, liczba miejsc w sali ograniczona. / Tickets: free; first-come, first-serve entry.

FILM:

ŚWIAT WEDŁUG IONA B. (*The World According to Ion B.* / *Lumea vazuta de Ion B.*)

Reżyseria / Directed by: Alexander Nanau
Rumunia/Romania 2009, 61 min

Taką noc Warszawa przeżywa tylko raz w roku. Nikogo nie dziwią kilkudziesięciometrowe kolejki do muzeów i galerii, przepełnione do granic możliwości stare autobusy „ogórki” i tłumy ludzi, którzy niczym w Barcelonie czy Florencji do późnych godzin spacerują po ulicach miasta.

Noc Muzeów stała się modna. Młodszy i starsi, studenci i emeryci biegają od wystawy do wystawy, bo chcą jak najwięcej zobaczyć.

15 maja Biuro Promocji Miasta już po raz siódmy zorganizuje Noc Muzeów w Warszawie. Odbędzie się ona, jak co roku, w tym samym terminie co **Europejska Noc Muzeów**. Za każdym razem uczestniczy w niej ponad 40 państw i ok. 2 tysiące muzeów i galerii.

Festiwal filmowy Planete Doc Review zaprasza wszystkich zainteresowanych sztuką i dokumentem na Noc Muzeów do Kinoteki. Doskonały film, niezwykły artysta, genialna historia. Musicie to zobaczyć – **Świat według Iona B.**

There is only one such night each year. The gigantic queues forming outside museums and galleries, old buses packed to the gills and crowds of people on the streets as if it were not plain old Warsaw but Barcelona or Florence buzzing with energy on each and every night of the year.

Night of Museums is en vogue. Youngsters, adults, college students and pensioners chase from one exhibition to another trying hard not to miss out on any hot events.

Warsaw's Promotional Council will organise the 6th Night of Museums Warsaw on 16 May 2009. It will coincide with the European Night of Museums - an international event with over 40 countries participating and roughly 2,000 museums and galleries opening their doors to art lovers.

*Planete Doc Review Film Festival invites everyone interested in the arts and documentary filmmaking to a Night of Museums in the Kinoteka cinema for an excellent film telling the brilliant story of an unusual artist. You just have to see - **The World According to Ion B.***

247

Noc Muzeów
Night of Museums

SOBOTA, 15.05.2010,
START: 24:00.

*Saturday, 15 May 2010,
starts at 12 AM.*

IMPREZA ZAMKNIĘCIA FESTIWALU: ALL TOMORROW'S PARTIES, CZYLI ZATAŃCZ Z JONATHANEM CAOQUETTE'EM

*The Festival's Closing Night Party:
All Tomorrow's Parties, or Dance with Jonathan Caouette*

All Tomorrow's Parties to kultowy, niezależny festiwal, jedna z najstynniejszych imprez muzycznych na świecie. W roli kuratorów występują tu za każdym razem inni wybitni muzycy, wśród których byli już Nick Cave & The Bad Seeds, Mike Patton, My Bloody Valentine, Portishead, Sonic Youth, Slint, Tortoise. Jak zauważył jeden z uczestników festiwalu, kuratorski dobór wykonawców przypomina tworzenie składanki dla znajomych.

Na Planete Doc Review odbędzie się polska premiera filmu powstałego z okazji 10-lecia festiwalu All Tomorrow's Parties. Został on zmontowany głównie z materiałów nadesłanych przez fanów imprezy.

All Tomorrow's Parties is the famous independent music festival that has achieved cult status worldwide. Each year's edition is curated by a prominent musician or group. Past curators include Nick Cave & The Bad Seeds, Mike Patton, My Bloody Valentine, Portishead, Sonic Youth, Slint and Tortoise. As one of the festivalgoers puts it, choosing artists for this festival is like creating a mix-tape for friends.

The Polish premiere of this film, which was made on the occasion of the festival's 10th anniversary, will take place at Planete Doc Review festival. The film has been created mostly from footage sent in by the fans.

KLUB
NOWY WSPANIAŁY ŚWIAT.
SOBOTA, 15 MAJA 2010,
GODZ. 22.00.

*Nowy Wspaniały Świat Club
Saturday, May 15, 2010,
10:00 PM.*

Specjalnym gościem wieczoru będzie
/ *The evening's special guest will be*

Jonathan Caouette

autor pamiętnego „Tarnation”, który był odpowiedzialny za reżyserię, zdjęcia oraz ostateczny montaż filmu „ATP – muzyka jutra” / *creator of the memorable film „Tarnation”, who was the director, camera operator and editor of „All Tomorrow's Parties”.*

- Zapraszamy na polską premierę nowego filmu J. Caouette'a „ATP – muzyka jutra”: 15 maja 2010, godz. 19:00. / *We invite to the premiere of Jonathan Caouette's newest film „All Tomorrow's Parties”: May 15, 2010, 7 PM.*

Podczas wieczoru zamknięcia Planete Doc Review poczujesz się jak prawdziwy uczestnik festiwalu All Tomorrow's Parties!

W świat All Tomorrow's Parties przeniosą nas:

Cpt. Sparky, znany też ze swojej działalności wydawniczej oraz jako VJ i zwariowany filmowiec. **Na imprezie zaprezentuje również wizualizacje, zmontowane na podstawie filmu „ATP - muzyka jutra”.**

Maceo Wyro, znany publiczności Planete Doc Review kultowy DJ, rezydent najlepszych klubów w Polsce, występujący na scenie międzynarodowej „człowiek orkiestra”, który gra, produkuje, remiksuje i pisze.

Obaj wystąpią z projektem:

Soul Power is Back.

W latach 2000-2002 grupa niesamowitych DJ'ów (Maceo Wyro, Cpt. Sparky, Sean Palmer i inni) stworzyła nieformalny kolektyw Soul Power. Regularnie (w najlepszych i najgorszych klubach, w najdziwniejszych miejscach) grali zwariowane funkowe imprezy: czasem, przebrani za kucharzy, gotowali muzykę do tańca (Cooking with Soul Power), a kiedy indziej, w wojskowych strojach, odgrywali ochroniarzy Funky Presidenta. Tuż po tragicznym ataku na WTC w Nowym Jorku, przebrani za superbohaterów, próbowali muzyką ratować świat... Soul Power is Back to powrót funkowych superbohaterów – zagrają Cpt Sparky, Maceo Wyro i (jako MC) Sean Palmer. Bądźcie gotowi na najgorsze.

During the Planete Doc Review closing night party you will have a chance to feel like a participant of All Tomorrow's Parties festival!

The world of All Tomorrow's Parties will be brought to us by:

Cpt. Sparky, also known as a publisher, VJ and loony filmmaker. **At the party he will present his visual work that uses „All Tomorrow's Parties” film footage.**

Maceo Wyro, already familiar to Planete Doc Review audiences, resident DJ for many of the best clubs in Poland, internationally active jack-of-all-trades: instrumentalist, producer, remixer and author.

*And their **Soul Power is Back** project:*

Between 2000 and 2002 a group of amazing DJs (Maceo Wyro, Cpt. Sparky, Sean Palmer and others) created an informal collective called Soul Power. They would regularly hold (in both the best and the worst clubs and strangest places) crazy funk parties; at times dressed as chefs they would play cooking music (Cooking with Soul Power), at others wearing army uniforms they would impersonate the Funky President's bodyguards. Right after 9/11 they tried to save the world through music dressed up as superheroes... Soul Power is Back is the return of funk superheroes – Cpt. Sparky, Maceo Wyro and MC Sean Palmer. Brace yourselves!

Zadanie jest realizowane dzięki dofinansowaniu ze środków m.st. Warszawy.

Miasto Stołeczne
Warszawa

**krytyka
polityczna**

www.krytykapolityczna.pl

Oszczędności z HP!

3 lata
gwarancji

seria
HP Officejet Pro

Zmniejsz koszty wydruku
za stronę

nawet o 50%

w porównaniu
z drukarkami laserowymi*.

Zarejestruj się, a otrzymasz 3-letnią gwarancję.
Szczegóły: hp.pl/gwarancja

*Oparte na porównaniu kosztów wydruku oraz zużyciu energii kolorowych drukarek laserowych Urządzenia wielofunkcyjne poniżej 2 200 zł oraz drukarki poniżej 1 140 zł w czerwcu 2010 r., przy użyciu produktów HP Officejet z pełnymi wkładami atramentowymi. Szczegóły na www.hp.com/go/ryzykownosc.

© 2010 Hewlett-Packard Development Company, L.P. Pakiet gwarancyjny HP Care Pack – rozszerzenie usług serwisowych do 3 lat. Promocja trwa do 31 października 2010 r.

KONKURS NA RECENZJĘ

Best Film Review Competition

NAPISZ RECENZJĘ FILMU I WYGRAJ CENNY SPRZĘT HP!

Write a film review and win HP equipment!

Filmy Planete Doc Review stawiają niewygodne pytania, przenoszą nas w najdalsze zakątki świata, wzruszają, składają do refleksji. A co Ty o nich myślisz?

Podziel się z nami swoimi wrażeniami i napisz recenzję jednego z festiwalowych filmów.

Na autorów najlepszych recenzji filmów prezentowanych podczas PDR czekają atrakcyjne nagrody*:

- urządzenia wielofunkcyjne **HP Photosmart Premium** dla autorów trzech zwycięskich tekstów,
- **DVD z filmami** wydanymi przez Against Gravity **oraz gadżety festiwalowe** (torby i długopisy z latarkami) dla prac wyróżnionych w konkursie.

Recenzje prosimy przesyłać **do 16 maja do godz. 12:00** wyłącznie przez Internet na adres: recenzja@docreview.pl.

Uwaga! W konkursie będą mogły uczestniczyć tylko teksty zawierające dane osobowe autora: imię i nazwisko, adres i telefon.

Szczegółowy regulamin konkursu na stronie:
www.docreview.pl

*Zwycięzcy konkursu zostaną powiadomieni o przyznaniu nagród pocztą elektroniczną bądź telefonicznie do 22 maja 2010 r. Nagrody zostaną przekazane zwycięzcom w ciągu 14 dni od ogłoszenia wyników konkursu.

The films screened at the Planete Doc Review Film Festival pose difficult questions, they take viewers to faraway places, they move people and make them think. And how do you find them?

You can tell us what you think about festival films by writing a review. The authors of the best reviews of the films screened during the festival will enter a competition to win attractive prizes:

- **Main prize** - multifunction printer **HP Photosmart Premium**,
- **DVD** - *Against Gravity* Distributor films, **Planete Doc Review festival tote bags and special flashlight pens.**

Submit reviews (until May 16th 12 AM) online at recenzja@docreview.pl

Detailed competition rules and regulations are available at www.docreview.pl

251

Konkurs na recenzję
Best Film Review Competition

Millennium bank

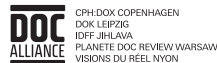
Inspiruje nas życie

PARTNERZY:

ZADANIE JEST REALIZOWANE
DZIĘKI DOFINANSOWANIU ZE ŚRODKÓW M.ST. WARSZAWY.

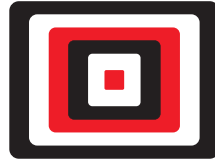
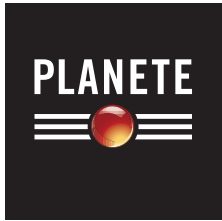

Miasto
Stoleczne
Warszawa

GŁÓWNY PARTNER:

ORGANIZATOR:

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

WITH THE SUPPORT OF THE MEDIA PROGRAMME
OF THE EUROPEAN UNION

PATRONI:

POLSKA AGENCJA PRASOWA SA

empik.com

EXKLUSIV

FILM

MALEMEN

e!stilo

DZIĘKUJEMY BARDZO WSZYSTKIM OSOBOM I INSTYTUCJOM, KTÓRYCH POMOC I ZAANGAŻOWANIE BYŁY NIEZASTĄPIONE PRZY ORGANIZACJI FESTIWALU. W SZCZEGÓLNOŚCI:

We would like to thank all the persons and institutions whose input and assistance were invaluable to us during the preparation process of the festival. We would like to express special thanks to:

MECENASOWI FESTIWALU:

Main Sponsor of the Festival:

BANK MILLENNIUM

Pan Dyrektor Wojciech Kaczorowski
Pani Elżbieta Ambroziak

GŁÓWNYM PARTNEROM:

The Main Partners of the Festival:

PLANETE / CANAL+

Pani Dyrektor Beata Ryczkowska
Pani Joanna Pogorzelska
Pani Urszula Marzec
Pani Joanna Owsianko

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

Pani Dyrektor Agnieszka Odorowicz
Pani Anna Sienkiewicz-Rogowska
Pani Anna Chojnacka
Pani Anna Walendowska

PARTEROM, PATRONOM MEDIALNYM I PRZYJACIÓŁOM FESTIWALU:

Partners, media patrons and friends:

FUNDACJA IM. HEINRICHA BÖLLA

Pani Dyrektor Agnieszka Rochon
Pani Katarzyna Radzikowska
Pani Iwona Łatwińska
Pani Małgorzata Kopka

SIEĆ KIN STUDYJNYCH I LOKALNYCH

Pan Dyrektor Andrzej Goleniewski
Pani Katarzyna Terlecka
Pani Urszula Silwon-Bublej

MEDIA DESK

Pani Dyrektor Joanna Wendorff
Pani Małgorzata Kiełkiewicz

INSTYTUT GOETHEGO

Pan Dr Martin Wälde
Pani Renata Prokurat
Pani Katarzyna Białousz

AUSTRIACKIE FORUM KULTURY

Pani Ernestine Baig

AMBASADA KRÓLESTWA NIDERLANDÓW

Pan Martin Van Dijk

INSTYTUT FRANCUSKI

Pani Beata Kowalska

AMNESTY INTERNATIONAL

Pani Draginja Nadaždin
Pani Aleksandra Minkiewicz

MISTRZOWSKA SZKOŁA REŻYSERII FILMOWEJ ANDRZEJA WAJDY

Pani Joanna Skalska
Pani Katarzyna Ślesicka
Pan Adam Ślesicki

AFRYKA. ORG

Pan Paweł Średziński
Pan Mamadou Diouf

KULTURA POPULARNA

Pani Agata Nowotny
Pani Agnieszka Strzemińska

CHŁODNA 25

Pan Grzegorz Lewandowski

KRYTYKA POLITYCZNA

Pan Sławomir Sierakowski
Pani Agnieszka Wiśniewska
Pani Katarzyna Górna
Pan Arkadiusz Gruszczynski

KINO MURANÓW

Pani Iza Wierzbińska
Pan Adam Trzopek

KINO ILUZJON

Pan Michał Komoń

Pani Marlena Gabryszewska

Pani Grażyna Grabowska

URZĄD MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY

Pan Marcin Jasiński

HOTEL MARRIOTT

Pani Elżbieta Grygiencz

Pan Mariusz Paszkiel

PANASONIC POLSKA

Pan Prezes Kazimierz Monkiewicz

Pan Radosław Jaworski

Pan Dariusz Grudzień

HEWLETT PACKARD POLSKA

Pani Izabela Sulima

Pani Agnieszka Czarnačka

CARSERVIS

Pan Mariusz Czyżewski

Pan Michał Stokowski

STOCK POLSKA SP. Z O.O.

Pan Marek Słowik

IPLEX. PL

Pan Łukasz Skrzypek

Pani Gizela Zieliriska

CENTRUM PRASOWE PAP

Pani Maria Dobrowolska

Pani Hanna Głogowska

Pani Monika Żak

GAZETA WYBORCZA

Pani Anna Pruszyńska

Pani Izabela Sowa

WYSOKIE OBCASY

Pani Paulina Reiter

Pani Karolina Domagalska

GAZETA.PL

Pani Marta Jankowska

Pani Marta Starosta

METRO

Pani Aleksandra Pawlińska

AMS

Pani Anna Lassota

Pani Agnieszka Stępień

TOK FM

Pani Aneta Pytrus

POLITYKA

Pani Joanna Winiarska

Pani Agnieszka Chrobot

Pan Edwin Bendyk

Pan Marek Ostrowski

TVP

Pan Marek Gajda

TVP 2

Pan Rafał Rastawicki

Pani Grażyna Torbicka

Pani Maja Frybes

Pani Lidia Wojtkowska

Pan Jakub Żanćzak

KINOTEKA

Pan Mariusz Krasowski

Pan Łukasz Klimek

EMPIK

Pan Rafał Wasilczyk

Pani Magda Drewnicka

Pan Adam Jasiński

FILMWEB.PL

Pan Krzysztof Michałowski

Pani Malwina Grochowska

AKTIVIST /EXCLUSIV

Pani Maja Duczyńska

KINO

Pan Jacek Cegiełka

Pani Iwona Cegiełkówna

FILM

Pani Monika Łuczak

MACHINA

Pani Anna Rączkowska

GAZETA STUDENCKA

Pani Sylwia Kawalerowicz

STUDENTS. PL

Pan Marcin Tomaszewski

E! STILO

Pani Magdalena Płonka

FOCUS

Pani Joanna Nikodemka

Pani Anna Piszczadowska

MALEMEN MAGAZINE

Pani Marta Piworowicz-

Maciejewska

MAGAZYN HIRO FREE

Pan Maciek Piasecki

METROMEDIA

Pan Łukasz Łazarewicz

WARSAW INSIDER

Pani Anna Le Nart

KMAG

Pani Małgorzata Osadzińska

WIĘŻ

Pani Katarzyna Jabłońska

TYGODNIK POWSZECHNY

Pani Agnieszka Kościuszeko

RADIO KAMPUS

Pani Katarzyna Rodek

PRZEKRÓJ

Pani Małgorzata Sadowska

Pan Jacek Sylwin

Pan Jerzy Brize

I WIELU INNYCH...

And others...

255

Podziękowania
Acknowledgments

Artur Liebhart

Michał Libera

Anna Desponds

Michał Paluекtau

Weronika Adamowska

Kasia Jacobson

Asia Gerlee

Michał Bielawski

Małgorzata Mazur

Marta Sowińska

Dorota Chrobak

Paulina Krajnik

Vita Drygas

Katarzyna Świętoniowska

Małgorzata Nowicka

CANNES 2009
Quinzaine
des Réalisateurs
DIRECTORS' FORTNIGHT

Film **Felixa van Groeningena**

BOSO, ALE NA ROWERZE

De Helaasheid der dingen | The Misfortunates | The Shittiness of Things

PODCHMIELONA CZARNA KOMEDIA

REŻYSERIA: FELIX VAN GROENINGEN SCENARIUSZ: CHRISTOPHE DIRICX, FELIX VAN GROENINGEN

NA PODSTAWIE NOWELI DIMITRA VERHULSTA BELGIA / HOLANDIA 2009, 108 MIN.

W ROLACH GŁÓWNYCH: PAULINE GROSSEN (JAKO SYLVIE), KOEN DE GRAEVE (JAKO CELLE), JOHAN HELDENBERGH (JAKO WINKEL BREEJEN),
WOUTER HENDRICKX (JAKO WINKEL WIERKEN), KENNETH VANBAELEN (JAKO GUNTHER - OZIERKEN), GILDA DE BAL (JAKO MEETJIE), VALENTIJN DRAENENS (JAKO GUNTHER),
NATALI BROODS (JAKO CINDIA VOSSE), SARA DE BOSSCHERE (JAKO NELE FOCKERVELD), BERT HAELVOET (JAKO WILJ WIKEN), JOS GEENS (JAKO ANDRÉ),

PRODUKCYJA: FRANS VAN GESTEL, JEROEN BEKER JEROEN BEKER, DIRK IMPENS MUZYKA: JEF NEVE

ZDJĘCIA: RUBEN IMPENS MONTAŻ: NIÇO LEUNEN SCENOGRAFIA: KURT RIBOLLE DZWIĘK: JAN DECA
DYSTRYBUCJA W POLSCE: AGAINST GRAVITY

www.againstgravity.pl

W KINACH

KONTAKT:

CONTACT DETAILS:

info@docreview.pl

ul. Widok 5 / 7 / 9 pok. 410
00-023 Warszawa
0 22 828 10 79

www.docreview.pl
www.againstgravity.pl

DYREKTOR FESTIWALU / DYREKTOR PROGRAMOWY:

FESTIVAL DIRECTOR

/ PROGRAMMING DIRECTOR:

Artur Liebhart

aliebhart@docreview.pl

KOORDYNATORKA FESTIWALU:

FESTIVAL COORDINATOR:

Kasia Jacobson

kasiaj@docreview.pl

PROGRAMOWANIE I WYDARZENIA SPECJALNE:

FESTIVAL PROGRAM AND SPECIAL EVENTS:

Anna Desponds

annad@docreview.pl

TRANSPORT KOPII, PROGRAM FESTIWALU I PROJEKCJE:

TRANSPORT FESTIVAL PROGRAM AND SCREENINGS:

Kasia Świątoniowska

kasia.traffic@docreview.pl

WYDARZENIA SPECJALNE:

SPECIAL EVENTS:

Michał Paluекtau

michalp@docreview.pl

Współpraca: Jacek Wiśnicki

MEDIA

MEDIA RELATIONS:

Weronika Adamowska

weronika@docreview.pl

OPIEKA NAD GOŚĆMI

GUEST SERVICE:

Joanna Gerlee

jgerlee@docreview.pl

OPIEKUN JURY, MENEDŻER:

JURY ASSISTANT, MANAGER:

Paulina Krajnik

paulina@docreview.pl

SEKCJA ANIMACJI

ANIMATION DEPT.:

Dorota Chrobak

dorota@docreview.pl

KONKURS PUBLICZNOŚCI

AUDIENCE AWARD:

KOORDYNATOR

COORDINATOR:

Marta Połuektow

CENTRUM FESTIWALOWE, KOORDYNACJA WOLONTARIATU:

FESTIVAL CENTRE, VOLUNTEER COORDINATION CENTRE:

Marta Sowińska

Kasia Świątoniowska

KATALOG / FESTIVAL CATALOGUE:

REDAKTOR / EDITOR:

Iwona Cegiełkówna

OPISY / FILM SYNOPSES:

Michał Bielawski, Iwona
Cegiełkówna, Dorota Chrobak,
Jan Jujeczka, Małgorzata Nowicka,
Anna Pękala, Dorota Piwowarska,
Agata Zyglewska-Diduszko

TŁUMACZENIE / Translations:

Stanisław Bończyk, Joanna Fekecz,
Jan Jujeczka, Małgorzata Nowicka

PROJEKTY PLAKATÓW, PIKTOGRAMY

POSTERS DESIGN, PICTOGRAMS:

Semafor

PROJEKT I SKŁAD PUBLIKACJI

FESTIWALU / DESIGN AND DTP OF FESTIVAL'S PUBLICATIONS

Paweł Palikot

ADIUSTACJA BROSZUR:

REVISION BROCHURES

Ewa Szulc

DRUK / PRINTING: Metro Print

STRONA INTERNETOWA / WEBSITE

Michał Szota

WSPÓŁPRACA / COOPERATION

Małgorzata Mazur

FOTOGRAFIE / PHOTOGRAPHY

Vita Drygas

PROWADZENIE MASTERCLASS

MASTERCLASS HOSTS

Michał Chaciński

Pamela Cohn

Marcin Latałło

Mirosław Filipiak

Jean Perret

SPOTKANIA Z TWÓRCAMI

MEETINGS WITH ARTISTS:

Michał Bielawski, Dorota Chrobak,
Michał Libera, Małgorzata
Nowicka, Ewa Golis, Marta
Brzezińska, Magdalena Juszczyk

TŁUMACZENIA / INTERPRETATION

Małgorzata Nowicka,
Stanisław Bończyk i inni.

TŁUMACZENIA WYDARZEŃ SPECJALNYCH:

SPECIAL EVENTS INTERPRETORS:

Monika Ordon-Krzak

Krystyna Kopczyńska

Magda Fitas

Tomek Zajac

Ewa Kanigowska-Giedroyć

TŁUMACZENIA FILMÓW:

FILM TRANSLATION:

Koordynacja / Coordinator: Kasia
Jacobson

Tłumacze / Translators:

Karolina Bober

Joanna Fekecz

Paweł Lesisz

Małgorzata Nowicka

Paulina Jeziorek

Jan Jujeczka

Agata Zyglewska-Diduszko

Krystyna Żuchowicz

Wojciech Góralczyk

Stanisław Bończyk

NAPISY ELEKTRONICZNE

ELECTRONIC SUBTITLES

Ejsak Group - Magdalena Ejsak,

Arkadiusz Ejsak

259

Organizatorzy festiwalu
Festival Organisers and Collaborators

Sprzedaż samochodów, serwis, części zamienne, samochody używane, naprawy wypadkowe, ubezpieczenia, stacja kontroli pojazdów.

Zapraszamy do naszych salonów w Warszawie przy ul. 1. Sierpnia 10 i ul. Połczyńskiej 33, tel. 22 57 37 000, www.carserwis.pl

CARSERWIS

FILMY A-Z WEDŁUG TYTUŁÓW ANGIELSKICH

Film Index by English Title

261

17 AUGUST (<i>17 sierpnia</i>), Alexander Gutman, Poland, Russia, Finland 2009, 63 min	page 74
9 TO 5: DAYS IN PORN (<i>Porno od 9:00 do 17:00</i>), Jens Hoffmann, Germany, USA 2008, 95 min	page 69
ACT OF GOD (<i>Boski akt</i>), Jennifer Baichwal, Nick de Pencier, Canada, UK, France 2009, 75 min	page 60
AISHEEN. STILL ALIVE IN GAZA (<i>Wciąż żywi w Gazie</i>), Nicolas Wadimoff, Switzerland 2010, 86 min	page 180
ALL TOMORROW'S PARTIES (<i>ATP - muzyka jutra</i>), All Tomorrow's People & Jonathan Caouette, UK 2009, 82 min	page 130
AMERICAN RADICAL. THE TRIALS OF NORMAN FINKELSTEIN (<i>Radykał. Przypadki Normana Finkelsteina</i>), David Ridgen, Nicolas Rossier, Canada, USA 2009, 84 min	page 57
ANGRY MAN (<i>Zły pan</i>), Anita Killi, Norway 2009, 20 min	page 172
ANOTHER PERFECT WORLD (<i>Inny wspaniały świat</i>), Femke Wolting, Jorien van Nes, Netherlands 2009, 70 min	page 116
ANTOINE (<i>Antoine</i>), Laura Bari, Canada 2009, 52 min	page 102
ARRIVALS, THE (<i>Przybysze</i>), Claudine Bories, Patrice Chagnard, France 2009, 111 min	page 179
ASSUME NOTHING (<i>Istota rzeczy</i>), Kirsty MacDonald, New Zealand 2009, 81 min	page 66
AT THE EDGE OF RUSSIA (<i>Koniec Rosji</i>), Michał Marczak, Poland 2009, 72 min	page 108
AT THE EDGE OF THE WORLD (<i>Walka na końcu świata</i>), Dan Stone, USA 2009, 90 min	page 112
ATTACHED TO YOU (<i>Przywiązany</i>), Cecilia Actis, Mia Hulterstam, Carin Brack, Sweden 2009, 9 min	page 169
BANANAS! (<i>Banany!</i>), Fredrik Gertten, Sweden 2009, 87 min	page 103
BEAUTY REFUGEE (<i>Emigrantka z kraju doskonałości</i>), Claudia Lisboa, Sweden 2009, 58 min	page 63
BEST WORST MOVIE (<i>Najlepszy gniot świata</i>), Michael Stephenson, USA 2009, 93 min	page 68
BLACK BUS (<i>Czarny autobus</i>), Anat Yuta Zuria, Israel 2009, 76 min	page 61
BLOOD RELATION (<i>Więzy krwi</i>), Noa Ben Hagai, Israel 2009, 75 min	page 58
BLOOMING BUSINESS, A (<i>Biznes kwitnie</i>), Ton van Zantvoort, Netherlands 2009, 65 min	page 92
BOGOTA CHANGE (<i>Zmiany w Bogocie</i>), Andreas Mol Dalsgaard, Denmark 2009, 58 min	page 159

Filmy A-Z według tytułów angielskich
Film Index by English Title

BUDRUS (<i>Budrus</i>), Julia Bacha, USA, Izrael, Palestyna 2009, 78 min	page 52
CAIRO GARBAGE (<i>Kair w śmieciach</i>), Mikala Krogh, Denmark 2009, 58 min	page 152
CATO (<i>Kato</i>), Dagmar Brendecke, Germany, France, Poland 2009, 90 min	page 105
CHICK (<i>Laska</i>), Michał Socha, Poland 2008, 5 min	page 166
CHOPIN RELOADED (<i>Efekt Chopina</i>), Krzysztof Dzieciolowski, Poland 2010, 50 min	page 132
CHRIS (<i>Chris</i>), Anja Kofmel, Switzerland 2009, 7 min	page 164
CITY OF SIGNS (<i>Miasto znaków</i>), Samuel Alarcon, Spain 2009, 63 min	page 138
CLIMBING SPIELBERG (<i>Zdobyć Spielberga</i>), Senne Dehandschutter, Raf Roosens, Cecilia Verheyden, Belgium 2009, 99 min	page 114
COLONY (<i>Kolonia</i>), Carter Gunn, Ross McDonnell, Ireland 2009, 88 min	page 117
CONTACT (<i>Contact - australijska odyseja kosmiczna</i>), Martin Butler, Bentley Dean, UK, Australia 2009, 79 min	page 75
COUNTRYSIDE 35X45 (<i>Syberiada 35x45</i>), Evgeny Solomin, Russia 2009, 45 min	page 86
COVE, THE (<i>Zatoka delfinów</i>), Louie Psihoyos, USA 2009, 92 min	page 99
COWBOYS IN INDIA (<i>Kowboje z Indii</i>), Simon Chambers, UK 2009, 79 min	page 94
CRIPS. STRAPPED 'N STRONG (<i>Młode gangi z Amsterdamu</i>), Joost Van Der Valk, Mags Gavan, Netherlands 2009, 88 min	page 67
CROCODILE (<i>Krokodyl</i>), Kaspar Jancis, Estonia 2009, 16 min	page 165
DAVID WANTS TO FLY (<i>David chce odlecieć</i>), David Sieveking, Germany, Austria, Switzerland 2010, 96 min	page 62
DISORDER (<i>Zakłócenia porządku</i>), Huang Weikai, China 2009, 61 min	page 127, 158
DREAMLAND (<i>Baśniowa kraina</i>), Þorfinnur Guðnason, Andri Snaer Magnason, Iceland 2009, 89 min	page 90
DREAMS FROM THE WOODS (<i>Leśne marzenia</i>), Johannes Nyholm, Sweden 2009, 9 min	page 166
ENCIRCLEMENT. NEO-LIBERALISM ENSNARES DEMOCRACY (<i>Osaczenie. Demokracja w sidłach neoliberalizmu</i>), Richard Brouillette, France 2008, 160 min	page 47
END OF THE LINE, THE (<i>Bezrybie</i>), Rupert Murray, UK 2009, 85 min	page 91
ERASING DAVID (<i>Wymazać Dawida</i>), David Bond, UK 2009, 80 min	page 50
EUROPOLIS - THE TOWN OF THE DELTA (<i>Europolis. Miasto w delcie</i>), Konstantin Bonev, Bulgaria, Austria, Romania 2009, 80 min	page 150
EVERY LITTLE THING (<i>Każda mała rzecz</i>), Nicolas Philibert, France 1997, 105 min	page 199

FAMILY ALBUM, THE (<i>Rodzinny album</i>), Alan Berliner, USA 1988, 60 min	page 196
FANTASIE IN BUBBLEWRAP (<i>Marzenia folii bąbelkowej</i>), Arthur Metcalf, USA 2007, 4 min	page 167
FAR FROM THE VILLAGE (<i>Daleko od wioski</i>), Olivier Zuchuat, France, Switzerland 2008, 75 min	page 40
FILM UNFINISHED, A (<i>Niedokończony film</i>), Yael Hersonski, Israel, Germany 2009, 88 min	page 45
FLYERS OVER AMAZONIA (<i>Taksówkarze z Amazonii</i>), Herbert Brödl, Austria 2008, 80 min	page 71
FRENCH ROAST (<i>Francuski klops</i>), Fabrice O. Joubert, France 2008, 8 min	page 164
FULL METAL VILLAGE (<i>Full metalowa wiocha</i>), Sung Hyung Cho, Germany 2006, 90 min	page 134
GARBAGE DREAMS (<i>Marzenia wśród śmieci</i>), Mai Iskander, USA 2009, 84 min	page 96
GARBO. THE SPY (<i>Grabo. Szpieg</i>), Edmon Roch, Spain 2009, 88 min	page 41
GENIUS AND THE BOYS, THE (<i>Geniusz i chłopcy</i>), Bosse Lindquist, Sweden, UK 2009, 88 min	page 76
GENIUS WITHIN... THE INNER LIFE OF GLENN GOULD (<i>Życie wewnętrzne Glenn'a Goulda</i>), Michele Hozer, Peter Raymond, Canada, USA 2009, 86 min	page 144
GERMAN AUTUMN '46 (<i>Niemiecka jesień '46</i>), Michael Gaumnitz, France 2009, 77 min	page 46
GOOD GRACE (<i>Ostatni wierni</i>), Lieza Roben, Netherlands 2009, 50 min	page 84
GOODBYE, HOW ARE YOU? (<i>Goodbye, How Are You?</i>), Boris Mitic, Serbia 2009, 60 min	page 42
GOOGLE_BABY (<i>Google Baby</i>), Zippi Brand Frank, Israel 2009, 77 min	page 77
GURI GURSJEN & GURSJAN GRU (<i>Guri i Gursjan</i>), Eirik Aure, Johanne Anda, Norway 2009, 9 min	page 164
HIGH-RISE (<i>Życie na wysokości</i>), Gabriel Mascaro, Brasil 2009, 72 min	page 160
I LOVE MY BORING LIFE (<i>Kocham moje nudne życie</i>), Jan Gogola, Czech Republic 2008, 26 min	page 183
IN BERLIN (<i>W Berlinie</i>), Michael Ballhaus, Ciro Cappellari, Germany 2008, 97 min	page 157
INFERNO (<i>Inferno</i>), Serge Bromberg, Ruxandra Medrea France 2008, 93 min	page 136
INTIMATE STRANGER (<i>Bliski nieznanymy</i>), Alan Berliner, USA 1991, 60 min	page 194
INTO ETERNITY (<i>Jądro wieczności</i>), Michael Madsen, Denmark, Finland, Germany, Italy 2009, 85 min	page 93, 176
INVENTION OF DR. NAKAMATS, THE (<i>Wynalazki Doktora NakaMats</i>), Kaspar Astrup Schroder, Dania 2009, 60 min	page 113
ISRAEL LTD. (<i>Izrael Sp. z o.o.</i>), Mor Loushy, Israel 2009, 53 min	page 54

www.docalliancefilms.com

- > permanent online access to outstanding documentaries selected by the five partner festivals
- > over 350 films to stream or download
- > up to 20 new films every month
- > submit your own film online!

DOC ALLIANCE

– A NEW DEAL FOR FEATURE DOCUMENTARIES

5 key Festivals: CPH:DOX Copenhagen, DOK Leipzig, IDFF Jihlava, Planete Doc Review Warsaw and VISIONS DU REEL Nyon in a common effort to make documentaries of their selection accessible to a broad international audience by creating a dynamic distribution platform

DOC ALLIANCE

– SELECTION 2010:

- > **Into Eternity** by Michael Madsen, Denmark, Finland 2009, selected by CPH:DOX Copenhagen
- > **The Arrivals** by Claudine Bories and Patrice Chagnard, France 2009, selected by DOK Leipzig
- > **Metrobranding** by Ana Vlad and Adrian Voicu, Romania 2010, selected by IDFF Jihlava
- > **Steam of Life** by Joonas Berghäll and Mika Hotakainen, Finland, Sweden 2010, selected by Planete Doc Review Warsaw
- > **Aisheen [Still Alive in Gaza]** by Nicolas Wadimoff, Switzerland, France 2009, selected by VISIONS DU REEL Nyon

CPH:DOX COPENHAGEN
DOK LEIPZIG
IDFF JIHLAVA
PLANETE DOC REVIEW WARSAW
VISIONS DU REEL NYON

CONTACT: DocAllianceFilms / Skolska 12 / 110 00 Prague / CZ / info@docalliancefilms.com

FINANCIAL PARTNERS:

DOC ALLIANCE:

ITO. A DIARY OF AN URBAN PRIEST (<i>Ito. Kapłan w wielkim mieście</i>), Pirjo Honkasalo, Finland, Japan 2009, 111 min	page 151
JAFFA, THE ORANGE'S CLOCKWORK (<i>Jaffa. Chimeryczna pomarańcza</i>), Eyal Sivan, France, Israel 2009, 91 min	page 55
KJ (<i>KJ</i>), King Wai Cheung, Hong Kong 2008, 92 min	page 124
KOMEDA – A SOUNDTRACK FOR LIFE (<i>Komeda – muzyczne ścieżki życia</i>), Claudia Buthenhoff-Duffy, Poland, Germany 2009, 52 min	page 137
KOR (<i>KOR</i>), Joanna Grudzinska, Poland, Belgium 2009, 56 min	page 109
LA MACHINA (<i>La machina</i>), Thierry Paladino, Poland 2010, 91 min	page 81
LAST DAY OF SUMMER, THE (<i>Koniec lata</i>), Piotr Stasik, Poland 2010, 52 min	page 107
LAST TRAIN HOME (<i>Ostatni pociąg</i>), Lixin Fan, Canada, China, UK 2009, 87 min	page 125
LIFE IS AWESOME (<i>Życie to rewelacja</i>), Tadeusz Król, Poland 2009, 52 min	page 87
LOST TRIBES OF NEW YORK CITY, THE (<i>Zaginione plemiona Nowego Jorku</i>), Andy London, Carolyn London, USA 2009, 3 min	page 171
LOUVRE CITY (<i>Miasto Luwr</i>), Nicolas Philibert, France 1990, 84 min	page 199
LOVE AT THE TWILIGHT MOTEL (<i>Miłość w motelu</i>), Alison Rose, Canada 2009, 52 min	page 82
LOVERS (<i>Kochankowie</i>), Rafał Skalski, Polska 2009, 51 min	page 79
LULLABY (<i>Kołysanki</i>), Johann Feindt, Tamara Trampe, Germany 2010, 98 min	page 80
MALLS R US (<i>Galerie i my</i>), Helene Klodawsky, Canada, France 2008, 76 min	page 64
MAMA (<i>Mama</i>), Geza M. Toth, Hungary 2009, 10 min	page 166
MEDITATION (<i>Medytacja</i>), Fumio Ohi, Japan 2008, 9 min	page 167
MEGACITIES (<i>Megamiasta</i>), Michael Glawogger, Austria 1998, 90 min	page 153
MEI LING (<i>Mei Ling</i>), Stephanie Lansaque, Francois Leroy, France 2009, 15 min	page 167
METROBRANDING (<i>Markowy przedmiot pożądania</i>), Ana Vlad, Adrian Voicu, Rumunia 2010, 96 min	page 177
MILLTOWN, MONTANA (<i>Milltown w stanie Montana</i>), Rainer Komers, Germany 2008, 34 min	page 184
MISCREANTS OF TALIWOOD, THE (<i>Niewierni z Taliwoodu</i>), George Gittoes, Australia, Pakistan 2009, 93 min	page 110
MRS STASIA'S DUMPLINGS (<i>Pierozki Pani Stasi</i>), Mariusz Kalukin, Poland 2009, 4 min	page 168
MUMBAI DISCONNECTED (<i>Most w Mumbaju</i>), Camilla Nielsson, Frederik Jacobi, Denmark 2009, 58 min	page 155

Warsaw insider

Get an *Insider's* glimpse at all that Warsaw has to offer with the *Warsaw Insider*!

Warsaw's most popular English-language lifestyle magazine features:

- top shopping reviews and listings
- monthly calendar of parties, events and exhibitions
- latest art, design, fashion and beauty trends
- hotel, spa and fitness club reviews
- up-to-the-minute resto, bar, cafe and club reviews

Subscribe to the *Insider*! Contact amichalik@valkea.com

MY FATHER, THE IRON CURTAIN AND ME (<i>Tata z za żelaznej kurtyny</i>), Krzysztof Rżączyński, Poland 2009, 55 min	page 143
NÉNETTE (<i>Nenette</i>), Nicolas Philibert, France 2010, 68 min	page 83, 200
NERO'S GUESTS (<i>Goście Nerona</i>), Deepa Bhatia, Finland, 2009, 55 min	page 104
NOBODY'S BUSINESS (<i>Nikommu nic do tego</i>), Alan Berliner, USA 1996, 60 min	page 195
NOMADAK TX (<i>Ostatni nomadzi</i>), Raúl de la Fuente, Spain 2006, 87 min	page 137
NOWICA – THE END OF THE WORLD (<i>W Nowicy, na końcu świata</i>), Natasza Ziółkowska-Kurczuk, Poland 2009, 77 min	page 72
OATH, THE (<i>Przysięga</i>), Laura Poitras, USA 2010, 90 min	page 56
OIL ROCKS: CITY ABOVE THE SEA (<i>Miasto na morzu</i>), Marc Wolfensberger, Switzerland 2009, 52 min	page 154
OLD PARTNER (<i>Stary druh</i>), Lee Chubg-ryoul, South Korea 2008, 77 min	page 85
ONCE UPON A TIME PROLETARIAN (<i>Pewnego razu w Chinach</i>), Xiaolu Guo, China, UK 2009, 76 min	page 126
ONE DAY TODAY WILL BE ONCE (<i>Przyjdzie dzień, gdy się dokona</i>), Anca Miruna Lazarescu, Germany 2008, 28 min	page 184
ORGASM INC. (<i>Orgazm z o.o.</i>), Liz Canner, USA 2009, 83 min	page 119
P-STAR RISING (<i>P - narodziny gwiazdy</i>), Gabriel Noble, USA 2009, 86 min	page 140
PAX AMERICANA AND THE WEAPONIZATION OF SPACE (<i>Pax Americana</i>), Denis Delestrac, Canada, France 2009, 85 min	page 120
PETROPOLIS (<i>Petropolis</i>), Peter Mettler, Canada 2009, 45 min	page 97
PHANTOM OF LIBERTY II (<i>Złudzenie wolności II</i>), Karel Zalud, Czech Republic 2008, 58 min	page 185
PHOTO AND COPYRIGHT BY G. P. FIERET (<i>Fotograf i kobieta</i>), Frank van den Engel, Netherlands 2009, 50 min	page 133
PINK TAXI (<i>Pink Taxi</i>), Uli Gaulke, Germany 2009, 80 min	page 70
PINLY & FLAU (<i>Pinly i Flau</i>), Martin Strange-Hansen, Denmark 2008, 6x 3 min	page 168
PLACE WITHOUT PEOPLE, A (<i>Krajobraz bez ludzi</i>), Andreas Apostolides, Greece 2009, 55 min	page 95
PLAYER (<i>Gracz</i>), John Appel, Netherlands 2009, 85 min	page 65
PLEASE SAY SOMETHING (<i>Proszę, odezwij się</i>), David O'Reilly, Ireland, Germany 2009, 10 min	page 168
PLUG AND PRAY (<i>Podłącz się i pomódl</i>), Jens Schanze, Germany 2009, 90 min	page 121
RAINBOW WARRIORS OF WAIHEKE ISLAND, THE (<i>Tęczowi wojownicy</i>), Suzanne Raes, Netherlands 2009, 89 min	page 98

VISIONS DU RÉEL
INTERNATIONAL FILM FESTIVAL
DOC OUTLOOK-INTERNATIONAL MARKET
NYON, 15-21 APRIL 2010

THE FINE FESTIVAL IN THE HEART OF EUROPE WITH ITS FAMOUS
SECTIONS OPEN TO THE SUPERB DIVERSITY OF FILMS DU RÉEL...

THE MARKET WITH A PREMIUM SELECTION, COPRODUCTION MEETINGS,
PACE MAKER FOR TENDENCIES IN NEW MEDIA...

NYON: THE SPRING OF FESTIVALS !

ENTRY FORMS AND REGULATIONS
WWW.VISIONSDUREEL.CH

Deadline for entries
Market: 10 March 2010

RED CHAPEL (<i>Idioci w Korei</i>), Mads Brügger, Denmark 2009, 88 min	page 44
REFORMATION (<i>Reformation</i>), Jeanette Groenendaal, Netherlands	page 187
ROAD TO NAHR AL BARED (<i>Droga do Nahr al-Bared</i>), Spain 2009, 67 min	page 53
ROYAL NIGHTMARE, THE (<i>Królewskie koszmary</i>), Alex Budovsky, USA 2008, 4 min	page 165
RUNAWAY (<i>Uciekający pociąg</i>), Cordell Barker, Canada 2009, 9 min	page 170
SHANGHAI SPACE (<i>Szanghaj - w poszukiwaniu miejsca</i>), Nanna Frank Moller, Denmark 2009, 58 min	page 156
SINS OF MY FATHER (<i>Grzechy mojego ojca</i>), Nicolas Entel, Colombia, Argentina 2009, 94 min	page 43
SOLILOQUIST (<i>Sam na sam</i>), Ma Kuang Pei, Taiwan 2009, 6 min	page 169
SOUND AFTER THE STORM, THE (<i>Dźwięk po burzy</i>), Patrik Soergel, Ryan Fenson-Hood, Sven O. Hill, Switzerland 2009, 82 min	page 131
SOUVENIRS OF MR X. (<i>Pamiętkowe filmy Pana X.</i>), Arash T. Riahi, Austria, Germany 2004, 98 min	page 141
SPACE TOURISTS (<i>Kosmiczni turyści</i>), Christian Frei, Switzerland 2009, 98 min	page 118
SPINE, THE (<i>Kręgosłup</i>), Chris Landreth, Canada 2009, 11 min	page 165
STEAM OF LIFE (<i>Para do życia</i>), Joonas Berghall, Mika Hotakainen, Finland 2010, 84 min	page 178
SWEETEST SOUND, THE (<i>Najmiłszy dźwięk</i>), Alan Berliner, USA 2001, 60 min	page 195
SYLFIDDEN (<i>Sylfida</i>), Dorte Bengtson, Denmark 2008, 8 min	page 170
TAKE IT EASY (<i>Wyluzuj</i>), César Díaz Meléndez, Spain 2008, 5 min	page 171
TIME'S UP (<i>Koniec czasu</i>), Marie-Catherine Theiler & Jan Peters, Germany 2008, 15 min	page 183
TO BE AND TO HAVE (<i>Być i mieć</i>), Nicolas Philibert, France 2002, 104 min	page 198
TOUMAST – GUITARS AND KALASHNIKOV'S (<i>Gitary i kałasze</i>), Dominique Margot, Switzerland, France 2009, 86 min	page 135
TRUTH, VIRTUE AND BEAUTY. THE STORY OF BOHDAN PORĘBA (<i>Prawda, dobro i piękno. Film o Bohdanie Porębie</i>), Ksawery Szczepaniak, Poland 2009, 38 min	page 48
UNDERGROUND WOMEN'S STATE (<i>Podziemne państwo kobiet</i>), Claudia Snochowska-González, Anna Zdrojewska, Poland 2009, 42 min	page 111
URS (<i>Urs</i>), Moritz Mayerhofer, Germany 2009, 10 min	page 171
VIDEOCRACY (<i>Wideokracja</i>), Erik Gandini, Sweden 2009, 80 min	page 49
WEAPON OF WAR (<i>Gwałt na wojnie</i>), Ilse van Velzen, Femke van Velzen, Netherlands 59 min	page 78

FILM NEW EUROPE

www.filmneweurope.com

All you need to know about the film and TV industries
Daily bussines news weekly box office unique database
of professional orgnizations

e-mail: fne@filmneweurope.com

phone: +48 22 556 54 78

**BULGARIA CZECH REPUBLIC CYPRUS CROATIA ESTONIA HUNGARY LATVIA
LITHUANIA MALTA POLAND ROMANIA SLOVAKIA SLOVENIA TURKEY**

Sponsored by **POLISH FILM INSTITUTE**

POLISH FILMMAKERS ASSOCIATION
MOTION PICTURE ASSOCIATION
HUNGARY MOTION PICTURE PUBLIC FUNDATION
VISEGRAD FUND
SLOVAK AUDIOVISUAL PRODUCERS ASSOCIATION

SLOVAK FILM INSTITUTE
SLOVENIAN FILM FUND
ESTONIAN FILM FOUNDATION
BULGARIAN NATIONAL FILM CENTER
CZECH FILM CENTER

With the support of **MEDIA PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION**

POLISH FILM INSTITUTE

■ czech
■ film
■ center

MEDIA

A programme of the European Union

WHEEL OF TIME (<i>Koło czasu</i>), Werner Herzog, Germany, Austria, Italy 2003, 80 min	page 191
WHITE DIAMOND (<i>Biały diament</i>), Werner Herzog, Germany 2004, 83 min	page 190
WIDE AWAKE (<i>Życie bez snu</i>), Alan Berliner, USA 2006, 79 min	page 196
WINGS AND OARS (<i>Skrzydła i wiosła</i>), Vladimir Lesciov, Latvia 2009, 5 min	page 170
WINTER SOLSTICE, THE (<i>Przesilenie zimowe</i>), Xi Chen, Xu An, China 2008, 11 min	page 169
WOMAN SOUGHT, A (<i>Kobieta poszukiwana</i>), Michał Marczak, Poland 2009, 15 min	page 66
WOMAN WITH THE FIVE ELEPHANTS, THE (<i>Kobieta i pięć słoni</i>), Vadim Jendreyko, Switzerland, Germany 2009, 92 min	page 106
WORLD ACCORDING TO ION B, THE (<i>Świat Iona B.</i>), Alexander Nanau, Romania 2009, 60 min	page 142

STUDENKA.PL

**WCIĄGA
O KAŻDEJ PORZE**

FILMY A-Z WEDŁUG TYTUŁÓW POLSKICH

Film Index by Polish Title

273

17 SIERPNIĄ (<i>17 August</i>), Alexander Gutman, Polska, Rosja, Finlandia 2009, 63 min	str. 74
ANTOINE (<i>Antoine</i>), Laura Bari, Kanada 2009, 52 min	str. 102
ATP – MUZYKA JUTRA (<i>All Tomorrow's Parties</i>), All Tomorrow's People & Jonathan Caouette, UK 2009, 82 min	str. 130
BANANY! (<i>Bananas!</i>), Fredrik Gertten, Szwecja 2009, 87 min	str. 103
BAŚNIOWA KRAINA (<i>Dreamland</i>), Þorfinnur Guðnason, Andri Snær Magnason, Islandia 2009, 89 min	str. 90
BEZRYBIE (<i>End of the Line, The</i>), Rupert Murray, UK 2009, 85 min	str. 91
BIAŁY DIAMENT (<i>White Diamond</i>), Werner Herzog, Niemcy 2004, 83 min	str. 190
BIZNES KWITNIE (<i>Blooming Business, A</i>), Ton van Zantvoort, Holandia 2009, 65 min	str. 92
BLISKI NIEZNAJOMY (<i>Intimate Stranger</i>), Alan Berliner, USA 1991, 60 min	str. 194
BOSKI AKT (<i>Act of God</i>), Jennifer Baichwal, Nick de Pencier, Kanada, UK, France 2009, 75 min	str. 60
BUDRUS (<i>Budrus</i>), Julia Bacha, USA, Izrael, Palestyna 2009, 78 min	str. 52
BYĆ I MIEĆ (<i>To Be and To Have</i>), Nicolas Philibert, Francja 2002, 104 min	str. 198
CHRIS (<i>Chris</i>), Anja Kofmel, Szwajcaria 2009, 7 min	str. 164
CONTACT – AUSTRALIJSKA ODYSEJA KOSMICZNA (<i>Contact</i>), Martin Butler, Bentley Dean, UK, Australia 2009, 79 min	str. 75
CZARNY AUTOBUS (<i>Black Bus</i>), Anat Yuta Zuria, Izrael 2009, 76 min	str. 61
DALEKO OD WIOSKI (<i>Far from the Village</i>), Olivier Zuchuat, Francja, Szwajcaria 2008, 75 min	str. 40
DAVID CHCE ODLECIEĆ (<i>David Wants to Fly</i>), David Sieveking, Niemcy, Austria, Szwajcaria 2010, 96 min	str. 62
DROGA DO NAHR AL-BARED (<i>Road To Nahr Al Bared</i>), Hiszpania 2009, 67 min	str. 53
DŹWIĘK PO BURZY (<i>Sound After the Storm, The</i>), Patrik Soergel, Ryan Fenson-Hood, Sven O. Hill, Szwajcaria 2009, 82 min	str. 131
EFEKT CHOPINA (<i>Chopin Reloaded</i>), Krzysztof Dzieciołowski, Polska 2010, 50 min	str. 132
EMIGRANTKA Z KRAJU DOSKONAŁOŚCI (<i>Beauty Refugee</i>), Claudia Lisboa, Szwecja 2009, 58 min	str. 63

Filmy A-Z według tytułów polskich
Film Index by Polish Title

CHIANTI
TRATTORIA WŁOSKA

Wina i dania z Toskanii

Chianti Trattoria Włoska
rezerwacje: (22) 828 02 22
Warszawa, ul. Foksal 17

chianti santorini el popo absynt forteca piata cwiartka meltemi mirador

EUROPOLIS. MIASTO W DELCIE (<i>Europolis - The Town of the Delta</i>), Konstantin Bonev, Bułgaria, Austria, Rumunia 2009, 80 min	str. 150
FOTOGRAF I KOBIETA (<i>Photo and Copyright by G. P. Fieret</i>), Frank van den Engel, Holandia 2009, 50 min	str. 133
FRANCUSKI KLOPS (<i>French Roast</i>), Fabrice O. Joubert, Francja 2008, 8 min	str. 164
FULL METALOWA WIOCHA (<i>Full Metal Village</i>), Sung Hyung Cho, Niemcy 2006, 90 min	str. 134
GALERIE I MY (<i>Malls R Us</i>), Helene Klodawsky, Kanada, Francja 2008, 78 min	str. 64
GENIUSZ I CHŁOPCY (<i>Genius and the Boys, The</i>), Bosse Lindquist, Szwecja, UK 2009, 88 min	str. 76
GITARY I KAŁASZE (<i>Toumast - Guitars and Kalashnikovs</i>), Dominique Margot, Szwajcaria, Francja 2009, 86 min	str. 135
GOODBYE, HOW ARE YOU? (<i>Goodbye, How Are You?</i>), Boris Mitic, Serbia 2009, 60 min	str. 42
GOOGLE BABY (<i>Google_Baby</i>), Zippi Brand Frank, Izrael 2009, 77 min	str. 77
GOŚCIE NERONA (<i>Nero's Guests</i>), Deepa Bhatia, Finlandia, 2009, 55 min	str. 104
GRABO. SZPIEG (<i>Garbo. The Spy</i>), Edmon Roch, Hiszpania 2009, 88 min	str. 41
GRACZ (<i>Player</i>), John Appel, Netherlands 2009, 85 min	str. 65
GRZECHY MOJEGO OJCA (<i>Sins of My Father</i>), Nicolas Entel, Kolumbia, Argentyna 2009, 94 min	str. 43
GURI I GURSJAN (<i>Guri Gursjen & Gursjan Gru</i>), Eirik Aure, Johanne Anda, Norwegia 2009, 9 min	str. 164
GWAŁT NA WOJNIE (<i>Weapon of War</i>), Ilse van Velzen, Femke van Velzen, Holandia 59 min	str. 78
IDIOCI W KOREI (<i>Red Chapel</i>), Mads Brugger, Dania 2009, 88 min	str. 44
INFERNO (<i>Inferno</i>), Serge Bromberg, France 2008, 93 min	str. 136
INNY WSPANIAŁY ŚWIAT (<i>Another Perfect World</i>), Femke Wolting, Jorien van Nes, Holandia 2009, 70 min	str. 116
ISTOTA RZECZY (<i>Assume Nothing</i>), Kirsty MacDonald, Nowa Zelandia 2009, 81 min	str. 66
ITO. KAPŁAN W WIELKIM MIĘŚCIE (<i>Ito. A Diary of an Urban Priest</i>), Pirjo Honkasalo, Finlandia, Japonia 2009, 111 min	str. 151
IZRAEL SP Z O.O. (<i>Israel Ltd.</i>), Mor Loushy, Izrael 2009, 53 min	str. 54
JAFFA. CHIMERYCZNA POMARAŃCZA (<i>Jaffa, The Orange's Clockwork</i>), Eyal Sivan, Francja, Izrael 2009, 91 min	str. 55
JĄDRO WIECZNOŚCI (<i>Into Eternity</i>), Michael Madsen, Dania, Finlandia, Niemcy, Włochy 2009, 85 min	str. 93, 176
KAIR W ŚMIECIACH (<i>Cairo Garbage</i>), Mikala Krogh, Dania 2009, 58 min	str. 152

Społeczność

Blogi, zdjęcia i filmy, grupy, prace i materiały

Centrum Karier

Praca i rozwój zawodowy

Bank Stancji

Pokoje i mieszkania do wynajęcia

Kultura i rozrywka

Recenzje, wywiady, imprezy i koncerty

Konkursy

Wejściówki, CD i DVD, książki, gadżety

Wejdź na www.students.pl i poznaj studentów z całej Polski >>>

KATO (<i>Cato</i>), Dagmar Brendecke, Niemcy, Francja, Polska 2009, 90 min	str. 105
KAŻDA MAŁA RZECZ (<i>Every Little Thing</i>), Nicolas Philibert, Francja 1997, 105 min	str. 199
KJ (<i>KJ</i>), King Wai Cheung, Hongkong 2008, 92 min	str. 124
KOBIETA I PIĘĆ SŁONI (<i>Woman With the Five Elephants, The</i>), Vadim Jendreyko, Szwajcaria, Germany 2009, 92 min	str. 106
KOBIETA POSZUKIWANA (<i>Woman Sought, A</i>), Michał Marczak, Polska 2009, 15 min	str. 66
KOCHAM MOJE NUDNE ŻYCIE (<i>I Love My Boring Life</i>), Jan Gogola, Czechy 2008, 26 min	str. 183
KOCHANKOWIE (<i>Lovers</i>), Rafał Skalski, Polska 2009, 51 min	str. 79
KOLONIA (<i>Colony</i>), Carter Gunn, Ross McDonnell, Irlandia 2009, 88 min	str. 117
KOŁO CZASU (<i>Wheel of Time</i>), Werner Herzog, UK, Niemcy, Francja 2003, 80 min	str. 191
KOŁYSANKI (<i>Lullaby</i>), Johann Feindt, Tamara Trampe, Niemcy 2010, 99 min	str. 80
KOMEDA – MUZYCZNE ŚCIEŻKI ŻYCIA (<i>Komeda – a Soundtrack for Life</i>), Claudia Buthenhoff-Duffy, Poland, Germany 2009, 52 min	str. 137
KONIEC CZASU (<i>Time's Up</i>), Marie-Catherine Theiler & Jan Peters, Niemcy 2008, 15 min	str. 183
KONIEC LATA (<i>Last Day Of Summer, The</i>), Piotr Stasik, Polska 2010, 52 min	str. 107
KONIEC ROSJI (<i>At the Edge of Russia</i>), Michał Marczak, Polska 2009, 72 min	str. 108
KOR (<i>KOR</i>), Joanna Grudzinska, Polska, Belgia 2009, 56 min	str. 109
KOSMICZNI TURYSŃCI (<i>Space Tourists</i>), Christian Frei, Szwajcaria 2009, 98 min	str. 118
KOWBOJE Z INDI (<i>Cowboys in India</i>), Simon Chambers, UK 2009, 79 min	str. 94
KRAJOBRAZ BEZ LUDZI (<i>Place Without People, A</i>), Andreas Apostolides, Grecja 2009, 55 min	str. 95
KRĘGOSŁUP (<i>Spine, The</i>), Chris Landreth, Kanada 2009, 11 min	str. 165
KROKODYL (<i>Crocodile</i>), Kaspar Jancis, Estonia 2009, 16 min	str. 165
KRÓLEWSKIE KOSZMARY (<i>Royal Nightmare, The</i>), Alex Budovsky, USA 2008, 4 min	str. 165
LA MACHINA (<i>La machina</i>), Thierry Paladino, Polska 2010, 91 min	str. 81
LASKA (<i>Chick</i>), Michał Socha, Polska 2008, 5 min	str. 166
LEŚNE MARZENIA (<i>Dreams from the Woods</i>), Johannes Nyholm, Szwecja 2009, 9 min	str. 166

W KAŻDĄ ŚRODĘ W KIOSKACH

www.tygodnik.onet.pl

NOWY MAGAZYN ITERACKI o miesiąc w „Tygodniku Powszechnym”

Czytanie jest mądre.
Oglądanie filmów — bywa.

**TYGODNIK
POWSZECHNY**

CO TYDZIEŃ PUBLIKUJEMY
RECENZJE AJLEPSZYCH FILMÓW
NA WIECIE

MAMA (<i>Mama</i>), Geza M. Toth, Węgry 2009, 10 min	str. 166
MARKOWY PRZEDMIOT POŻĄDANIA (<i>Metrobranding</i>), Ana Vlad, Adrian Voicu, Rumunia 2010, 96 min	str. 177
MARZENIA FOLII BABELKOWEJ (<i>Fantaisie in Bubblewrap</i>), Arthur Metcalf, USA 2007, 4 min	str. 167
MARZENIA POŚRÓD ŚMIECI (<i>Garbage Dreams</i>), Mai Iskander, USA 2009, 84 min	str. 96
MEDYTACJA (<i>Meditation</i>), Fumio Ohi, Japonia 2008, 9 min	str. 167
MEGAMIASTA (<i>Megacities</i>), Michael Glawogger, Austria 1998, 90 min	str. 153
MEI LING (<i>Mei Ling</i>), Stephanie Lansaquet, Francois Leroy, Francja 2009, 15 min	str. 167
MIASTO LUWR (<i>Louvre City</i>), Nicolas Philibert, Francja 1990, 84 min	str. 199
MIASTO NA MORZU (<i>Oil Rocks: City Above the Sea</i>), Marc Wolfensberger, Szwajcaria 2009, 52 min	str. 154
MIASTO ZNAKÓW (<i>City of Signs</i>), Samuel Alarcon, Hiszpania 2009, 63 min	str. 138
MILLTOWN W STANIE MONTANA (<i>Milltown, Montana</i>), Rainer Komers, Niemcy 2008, 34 min	str. 184
MIŁOŚĆ W MOTELU (<i>Love at the Twilight Motel</i>), Alison Rose, Kanada 2009, 52 min	str. 82
MŁODE GANGI Z AMSTERDAMU (<i>Crips. Strapped 'n Strong</i>), Joost Van Der Valk, Mags Gavan, Holandia 2009, 88 min	str. 67
MOST W MUMBAJU (<i>Mumbai Disconnected</i>), Camilla Nielsson, Frederik Jacobi, Dania 2009, 58 min	str. 155
NAJLEPSZY GNIOT ŚWIATA (<i>Best Worst Movie</i>), Michael Stephenson, USA 2009, 93 min	str. 68
NAJMILSZY DŹWIĘK (<i>Sweetest Sound, The</i>), Alan Berliner, USA 2001, 60 min	str. 195
NÉNETTE (<i>Nenette</i>), Nicolas Philibert, Francja 2010, 68 min	str. 83, 200
NIEDOKOŃCZONY FILM (<i>Film Unfinished, A</i>), Yael Hersonski, Izrael, Niemcy 2009, 88 min	str. 45
NIEMIECKA JESIEŃ '46 (<i>German Autumn '46</i>), Michael Gaumnitz, Francja 2009, 77 min	str. 46
NIEWIERNI Z TALIWOODU (<i>Miscreants of Taliwood, The</i>), George Gittoes, Australia, Pakistan 2009, 93 min	str. 110
NIKOMU NIC DO TEGO (<i>Nobody's Business</i>), Alan Berliner, USA 1996, 60 min	str. 195
ORGAZM Z O.O. (<i>Orgasm Inc</i>), Liz Canner, USA 2009, 83 min	str. 119
OSACZENIE. DEMOKRACJA W SIDŁACH NEOLIBERALIZMU (<i>Encirclement. Neo-Liberalism Ensnarcs Democracy</i>), Richard Brouillette, Francja 2008, 160 min	str. 47
OSTATNI NOMADZI (<i>Nomadak TX</i>), Raúl de la Fuente, Hiszpania 2006, 87 min	str. 139

Foto: Paweł Wójcik

Kulturalna telewizja bez telewizora?

face2facetv.pl

Telewizja bez telewizora?

Tak. Uważamy, że czas tradycyjnej telewizji się skończył. Przynajmniej jako miejsca, gdzie można zobaczyć treści, które nie są zamulające. Odkąd szerokopasmowy internet stał się dobrem powszechnym, rośnie liczba osób funkcjonujących bez odbiornika telewizyjnego. Monopol telewizji tradycyjnej nieodwołalnie się kończy. Z kolei internet stał się w dużej mierze monstrualnym śmietniskiem wszelakich treści. Pojawiła się zatem konieczność tworzenia miejsc, w których proponowany materiał będzie podlegał starannej selekcji zarówno pod względem merytorycznym, jak i technicznym. My stawiamy na materiały filmowe i video, więc nazwaliśmy to telewizją internetową. Jedno z naszych haseł brzmi: wyłącz telewizor, włącz face2facetv. Kojarzy się to trochę z taką postpunkową rebelią. Jedną z głównych zasad punkowania było DIY, czyli: jeśli coś negujesz, to zrób to samemu lepiej. Internet jest jedynym miejscem, gdzie jest możliwe zrobienie własnej telewizji, takiej, jaką sami chcielibyśmy oglądać.

Internetowa telewizja kulturalna?

Kultura, w stacjach tradycyjnej telewizji, znajduje się w stadium agonialnym. Jedynie TVP Kultura trzyma wysoki poziom, ale i tam ostatnio nie dzieje się dobrze. Nie chcemy tu analizować przyczyn takiego stanu rzeczy, takie są realia. W face2facetv.pl koncentrujemy się na zjawiskach związanych z kulturą uliczną, niszową, twórczością alternatywną i eksperymentalną np. free jazzowy Ken Vandermark. Czyli: chcemy iść szeroko. Wspólnym mianownikiem dla prezentowanej twórczości ma być świeżość, oryginalność, komunikatywność, odwaga i bezpretensjonalność. Są to filmy, komiksy, koncerty muzyczne, literatura. Naszym sztandarowym cyklem są „Twarze”, czyli prezentacja osobowości młodych, frapujących twórców. Do tej pory wystąpili u nas m.in.: Pati Yang, Mikołaj Groszperre, Ras Luta czy Paweł Dunin Wąsowicz. Chcemy stać się miejscem, w którym zainteresowani młodą falą twórczo-

ści wszelakiej otrzymają informację, co i kto jest naszym zdaniem *hot*.

Jak Face2facetv.pl funkcjonuje i kto za tym wszystkim stoi?

Pomysł na stworzenie w Internecie niezależnej telewizji kulturalnej narodził się na warszawskim Żoliborzu wiosną 2009. Na początku września '09 rezultatem zespolenia sił dwóch silnych osobowości: twórcy projektów internetowych – Marcina Willmanna oraz niezależnego filmowca – Mateusza Szlachtycza – absolwenta Łódzkiej Szkoły Filmowej i wieloletniego współpracownika TVP Kultura – Face2FaceTV stała się faktem. Wyruszyliśmy na podbój Internetu. Aby dotrzeć do widzów postanowiliśmy wykorzystać siłę Facebooka. Zapraszaliśmy wszystkich użytkowników FB aby zostali naszymi fanami. Jak dotąd nasz projekt to przedsięwzięcie z gatunku off-budget. Opieramy się wyłącznie na naszej pasji, prywatnych kontaktach z artystami, ogólnodostępnych narzędziach internetowych, ale przede wszystkim na dotychczasowych doświadczeniach zawodowych. Naszymi współpracownikami są młodzi, pełni zapału filmowcy i dziennikarze. Warunkiem jest przygotowanie profesjonalne. Jesteśmy oczywiście zainteresowani pozyskiwaniem kolejnych pasjonatów, więc zapraszamy do udziału w naszym Nieustającym Konkursie Filmowym – szczegóły znajdziecie na stronie face2facetv.pl

Co dalej?

Planet Doc Review jest pierwszym dużym festiwalom, który obsługujemy jako telewizja festiwalowa. W planach mamy współpracę z kolejnymi imprezami kulturalnymi. Pracujemy nad przeprowadzaniem wielokamerowych bezpośrednich transmisji internetowych. Będzie je można odbierać również w telefonach komórkowych. Ogólnie pomysłów jest mnóstwo, a Polska to miejsce nieograniczonych możliwości do ich realizowania.

OSTATNI POCIĄG (<i>Last Train Home</i>), Lixin Fan, Kanada, Chiny, UK 2009, 87 min	str. 125
OSTATNI WIERNI (<i>Good Grace</i>), Lieza Roben, Holandia 2009, 50 min	str. 84
P – NARODZINY GWIAZDY (<i>P-Star Rising</i>), Gabriel Noble, USA 2009, 86 min	str. 140
PAMIĄTKOWE FILMY PANA X. (<i>Souvenirs of Mr X.</i>), Arash T. Riahi, Austria, Niemcy 2004, 98 min	str. 141
PARA DO ŻYCIA (<i>Steam of Life</i>), Joonas Berghall, Mika Hotakainen, Finlandia 2010, 84 min	str. 178
PAX AMERICANA (<i>Pax Americana and the Weaponization of Space</i>), Denis Delestrac, Kanada, France 2009, 85 min	str. 120
PETROPOLIS (<i>Petropolis</i>), Peter Mettler, Kanada 2009, 45 min	str. 97
PEWNEGO RAZU W CHINACH (<i>Once Upon a Time Proletarian</i>), Xiaolu Guo, Chiny, UK 2009, 76 min	str. 126
PIEROŻKI PANI STASI (<i>Mrs Stasia's Dumplings</i>), Mariusz Kalukin, Polska 2009, 4 min	str. 168
PINK TAXI (<i>Pink Taxi</i>), Uli Gaulke, Niemcy 2009, 80 min	str. 70
PINLY I FLAU (<i>Pinly & Flau</i>), Martin Strange-Hansen, Dania 2008, 6x 3 min	str. 168
PODŁĄCZ SIĘ I POMÓDL (<i>Plug and Pray</i>), Jens Schanze, Niemcy 2009, 90 min	str. 121
PODZIEMNE PAŃSTWO KOBIET (<i>Underground Women's State</i>), Claudia Snochowska-González, Anna Zdrojewska, Polska 2009, 42 min	str. 111
PORNO OD 9:00 DO 17:00 (<i>9 to 5: Days in Porn</i>), Jens Hoffmann, Niemcy, USA 2008, 95 min	str. 69
PRAWDA, DOBRO I PIĘKNO. FILM O BOHDANIE PORĘBIE (<i>Truth, Virtue and Beauty. The Story of Bohdan Poręba</i>), Ksawery Szczepanik, Polska 2009, 38 min	str. 48
PROSZĘ, ODEZWIJ SIĘ (<i>Please Say Something</i>), David O'Reilly, Irlandia, Niemcy 2009, 10 min	str. 168
PRZESILENIE ZIMOWE (<i>Winter Solstice, The</i>), Xi Chen, Xu An, Chiny 2008, 11 min	str. 169
PRZYBYSZE (<i>Arrivals, The</i>), Claudine Bories, Patrice Chagnard, Francja 2009, 111 min	str. 179
PRZYJDZIE DZIEŃ, GDY SIĘ DOKONA (<i>One Day Today Will Be Once</i>), Anca Miruna Lazarescu, Niemcy 2008, 28 min	str. 184
PRZYSIĘGA (<i>Oath, The</i>), Laura Poitras, USA 2010, 90 min	str. 56
PRZYWIĄZANY (<i>Attached to you</i>), Cecilia Actis, Mia Hulterstam, Carin Brack, Szwecja 2009, 9 min	str. 169
RADYKAŁ. PRZYPADKI NORMANA FINKELSTEINA (<i>American Radical. The Trials of Norman Finkelstein</i>), David Ridgen, Nicolas Rossier, Kanada, USA 2009, 84 min	str. 57
REFORMATION (<i>Reformation</i>), Jeanette Groenendaal, Holandia 2010, 60 min	str. 187

MALEMEN MAGAZINE

ZDROWO UZALEŻNIA

Dostępny wyłącznie w prenumeracie
i w najlepszych salonach prasowych

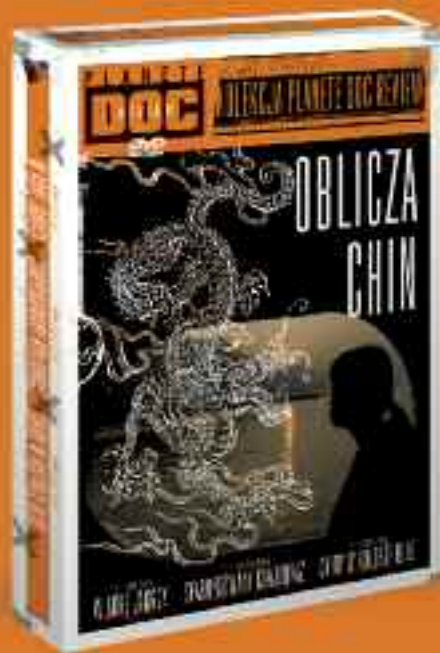
www.malemen.pl
more than a magazine

RODZINNY ALBUM (<i>Family Album, The</i>), Alan Berliner, USA 1988, 60 min	str. 196
SAM NA SAM (<i>Soliloquist</i>), Ma Kuang Pei, Tajwan 2009, 6 min	str. 169
SKRZYDŁA I WIOSŁA (<i>Wings and Oars</i>), Vladimir Lesciov, Łotwa 2009, 5 min	str. 170
STARY DRUH (<i>Old Partner</i>), Lee Chung-ryoul, Korea Południowa 2008, 77 min	str. 85
SYBERIADA 35X45 (<i>Countryside 35x45</i>), Evgeny Solomin, Rosja 2009, 45 min	str. 86
SYLFIDA (<i>Sylfiddén</i>), Dorte Bengtson, Dania 2008, 8 min	str. 170
SZANGHAJ – W POSZUKIWANIU MIEJSCA (<i>Shanghai Space</i>), Nanna Frank Moller, Dania 2009, 58 min	str. 156
ŚWIAT IONA B. (<i>World According to Ion B, The</i>), Alexander Nanau, Rumunia 2009, 60 min	str. 142
TAKSÓWKARZE Z AMAZONII (<i>Flyers over Amazonia</i>), Herbert Brödl, Austria 2008, 80 min	str. 71
TATA ZZA ŻELAZNEJ KURTyny (<i>My Father, the Iron Curtain and Me</i>), Krzysztof Rzączyński, Polska 2009, 55 min	str. 143
TĘCZOWI WOJOWNICY (<i>Rainbow Warriors of Waiheke Island, The</i>), Suzanne Raes, Holandia 2009, 89 min	str. 98
UCIEKAJĄCY POCIĄG (<i>Runaway</i>), Cordell Barker, Kanada 2009, 9 min	str. 170
URS (<i>Urs</i>), Moritz Mayerhofer, Niemcy 2009, 10 min	str. 171
W BERLINIE (<i>In Berlin</i>), Michael Ballhaus, Ciro Cappellari, Niemcy 2008, 97 min	str. 157
W NOWICY, NA KOŃCU ŚWIATA (<i>Nowica – the End of the World</i>), Natasza Ziółkowska-Kurczuk, Poland 2009, 77 min	str. 72
WALKA NA KOŃCU ŚWIATA (<i>At the Edge of the World</i>), Dan Stone, USA 2009, 90 min	str. 112
WCIAŻ ŻYWI W GAZIE (<i>Aisheen. Still Alive in Gaza</i>), Nicolas Wadimoff, Szwajcaria 2010, 86 min	str. 180
WIDEOKRACJA (<i>Videocracy</i>), Erik Gandini, Szwecja 2009, 80 min	str. 49
WIĘZY KRWI (<i>Blood Relation</i>), Noa Ben Hagai, Izrael 2009, 75 min	str. 58
WYLUZUJ (<i>Take It Easy</i>), César Díaz Meléndez, Hiszpania 2008, 5 min	str. 171
WYMAZAĆ DAWIDA (<i>Erasing David</i>), David Bond, UK 2009, 80 min	str. 50
WYNAŁAZKI DOKTORA NAKAMATS (<i>Invention of Dr. NakaMats, The</i>), Kaspar Astrup Schroder, Dania 2009, 60 min	str. 113
ZAGINIONE PLEMIONA NOWEGO JORKU (<i>Lost Tribes of New York City, The</i>), Andy London, Carolyn London, USA 2009, 3 min	str. 171
ZAKŁÓCENIA PORZĄDKU (<i>Disorder</i>), Huang Weikai, Chiny 2009, 61 min	str. 127, 158

PLANETE
DOC
REVIEW
DVD
VIDEO

MAGAZYN SZTUKI DOKUMENTU

NAJLEPSZE FILMY DOKUMENTALNE ŚWIATA
PLANETE DOC REVIEW
CO DWA MIESIĄCE W EMPIKU I NA EMPIK.COM

WWW.DOCREVIEW.PL
WWW.AGAINSTGRAVITY.PL
ZOBACZ CAŁĄ SERIĘ

ZATOKA DELFINÓW (<i>Cove, The</i>), Louie Psihoyos, USA 2009, 92 min	str. 99
ZDOBYĆ SPIELBERGA (<i>Climbing Spielberg</i>), Senne Dehandschutter, Raf Roosens, Cecilia Verheyden, Belgia 2009, 99 min	str. 114
ZŁUDZENIE WOLNOŚCI II (<i>Phantom of Liberty II</i>), Karel Zalud, Czechy 2008, 58 min	str. 185
ZŁY PAN (<i>Angry Man</i>), Anita Killi, Norwegia 2009, 20 min	str. 172
ZMIANY W BOGOCIE (<i>Bogota Change</i>), Andreas Mol Dalsgaard, Dania 2009, 58 min	str. 159
ŻYCIE BEZ SNU (<i>Wide Awake</i>), Alan Berliner, USA 2006, 79 min	str. 196
ŻYCIE NA WYSOKOŚCI (<i>High-Rise</i>), Gabriel Mascaro, Brazylia 2009, 72 min	str. 160
ŻYCIE TO REWELACJA (<i>Life is Awesome</i>), Tadeusz Król, Polska 2009, 52 min	str. 87
ŻYCIE WEWNĘTRZNE GLENNA GOULDA (<i>Genius Within... The Inner Life of Glenn Gould</i>), Michele Hozer, Peter Raymont, Kanada, USA 2009, 86 min	str. 144

A series of horizontal lines for writing, spanning the width of the page.

W jednym z polskich kin widzowie przez 73 godziny obejrzeni 40 filmów.
Pobili rekord Guinnessa należący dotychczas do Tajlandczyków
w oglądaniu filmów non stop.

OGLĄDAJCIE POLSKIE FILMY!

A Polish cinema held a movie-watching marathon during which viewers
watched 40 films over 73 hours, beating the Guinness World Record
previously held by a theatre in Thailand.

WATCH POLISH FILMS!

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
POLISH FILM INSTITUTE

Sponsor PISF:

MILIONY OBRAZÓW RZECZYWISTOŚCI...

pozwalają nam widzieć świat w całej jego złożoności.

Staramy się go zrozumieć po to, by lepiej spełnić oczekiwania naszych Klientów.
Bank Millennium jest mecenasem 7. Festiwalu Filmowego „Planete Doc Review”.

Millennium
bank

Inspiruje nas życie